

கனவ
கிளக்கிய
மாத
சந்திகை

185

கார்த்திகை 2022

ஒடுங்கமைச்சிறப்பிதழ்

150.00

ஒடுங்கமை

ப்ரதம ஆசர்யர் : க.புரணீதரன்

இ.இராஜேஸ்கண்ணன்
த.ஜெயசீலன்
அ.பௌநந்தி
ந.இரவீந்திரன்
நா.நவராஜ்
ஈழக்கவி
இ.ச.முரளிதரன்
த.அஜந்தகுமார்
தாட்சாயணி
கே.எம்.செல்வதாஸ்
ச.லல்சன்
அபூர்வன்
புலோலியூர் வேல்.நந்தகுமார்
து.இளங்குமரன்
ஊர்மிளா
நா.விமலநாதன்

த.கலாமனி
சிறப்பிதழ்

பொருளடக்கம்

கட்டுரைகள்

மக்கள் மயம்பட வுலைமத்துவமும் புனைவுச் செமுமையும் : கலாநிதி.த.கலாமணியின் கல்வி, கலை-ஒலைக்கியம் பங்களிப்பை எடுத்தியம்புகல்	
இ.ரிராஜேஸ்கரன்னேன்.....	03
கிளைத்தோடும் ஜீவநதி	
த.ஜெயசீலன்.....	09
கல்வியோடு கைணந்த விரிபுத்தார்	
கலாநிதி த.கலாமணி	
அ.பெளநந்தி.....	15
கலைத்துவ மன எழுச்சி மெய் பேச உந்தித்தளிணும்	
ந.இரவீந்திரன்.....	20
கலாநிதி த.கலாமணியின்	
ஒலைக்கியமும் உளவியலும்:	
நழுத்தின் புதிய பார்வையின் தொடக்கம்	
நா.நவராஜ.....	22
உயிர்ப்பிடன் மேடோங்கி றிற்கும் த. கலாமணியின் பாட்டுத்திறத்தாடிலை சிறுக்கதைகள்	
ஏழுக்கவி.....	27
த.கலாமணியின் கதைகளில் சிறுவர் உகை	
இ.சு.முரளிதரன்	31
கலாநிதி த.கலாமணி அவர்களின்	
பல்துறை ஆங்கையை வெளிப்படுத்தும் “தெளிதல்”	
த.அஜந்தகுமார்.....	34
அனுபவங்களின் செறிவுகளாலைய “அம்மாவின் உகைம்”	
தாட்சாயனி.....	36
கலாநிதி த. கலாமணி அவர்களின்	
“புதிய கண்ணோட்டங்களும் புதிய பார்வைகளும்”	
புலைமத்துவக் கண்ணோட்டத்தில் அமைந்த புதிய பார்வைகள்	
கே.எம்.சௌகந்தாஸ்.....	39
ஆண்மிக வாழ்வியல் கலாநிதி த.கலாமணி	
சந்திரமெள்சன் லலிசன்.....	42
“ஒப்பிலாமணி” பாத்திரமாய்	
உருமாறிய த.கலாமணி	
அபூர்வன்.....	44
தறிசனப்பார்வைகள் கட்டுரைத்தொகுதி	
குறித்த ஒரு ஓநாக்கு	
புலோலியூர் வேல்.நந்தகுமார்.....	45
கலாநிதி த.கலாமணி அவர்களின்	
ஒலைசாநாடக கலைக்கான பங்களிப்பு	
து.இளங்குமரன்	57
ஒலையோர் ஒலைசாநாடகம்	
ஊர்ப்பிளா.....	64
கலாமணி அண்ணாவும் நானும் ஒலைசாநாடகமும்	
நா.விமலநாதன்.....	65

சிறுக்கதை

த.கலாமணி - 60

கல்வியூதகள்

த.கலாமணி - 50

ஷந்தர்காஷால்

த.கலாமணி - 51

జీవన్తు

2022 కార్తథికిక తీఱం - 185

పిరతమ ఆశిరియార్

క.పరణీఠరణ

తుణై ఆశిరియార్కాలు

వెర్స్‌రివోల్ తుణ్ణుయ్యాన్‌చం ప.విణ్ణువుంతేని

పతిపొశిరియార్

కలాన్తి త.కలామణి

తొటార్పుకుణకు :

తిలుల లికమ్
సామాన్యాన్‌చర ల్యాలాపిస్‌టొయార్ వీతి
అంబుప్ వటమీర్గు
అంబుప్ విలంగుక.

ఆశోశకర్ తుము:

శి.గు.కి.న్టోరాజూ

తొళాలుపోచి : 0775991949
0212262225

E-mail : jeevanathy@yahoo.com

వాస్కిం తొటార్పుకులు

K.Bharaneetharan
Commercial Bank, Nelliady
A/C - 8108021808 - CCEYLKLY

ఇచ్చాన్‌చికయిలు నిటమ్‌పెఱ్యం అణైతతు
ఔకాంకసినీలు క్రుతుకున్కుం అవర్షై ఎఫ్యి ఆశిరియార్కోలు
పొర్పుతెట్టెవర్కోలు.

జీవన్తు సంతూ లియార్

తింప్రీట్ - 100/- ఔణ్టుసంతూ - 1500/-

మొర్టోర్ - \$ 60U.S

మణిపోట్టు

అంబుప్ తపాల్ నిణైయత్తిలు
మాంర్చక్కుట్టుతాక అన్మప్ వెవక్కుప్.

అన్మప్ వెణ్ణుప్ పెయార్/ముకువి

K .Bharaneetharan,

Kalaiaham ,

Alvai North west, Alvai.

వాస్కి ములమ్ సంతూ చెఱుతత విర్మపుమోర్
K.Bharaneetharan Commercial Bank - Nelliady Branch
A/C No.- 8108021808 CCEYLKLY

జీవన్తు

(కాలె లిలక్కియ మాత చంసికిక)

అధికుర్ తమ తీఱ ఉత్త
ఔధ నీర్ తణైనై మాణ్ణు
శశి తన్రు మంకుస్ ఎణైను
శశిత్తుట ఊఱ్రు ఊఱ్రు...
పుణీయోర్ ఉలకుం శశిమోం!
- పార్తితాశం-

సమ్మతు కాలె లిలక్కియ ఉలకులు పంతుఱైవల్లోాన్ కలాన్తి త. కలామణియిలు వక్కియాంకు

జీవన్తుయిలు 185 ఆవతు తీఱ కలాన్తి త. కలామణి అవర్కులిను శిర్పితమ్మాక వెసివురుకిన్రతు. సమ్మతు కాలె లిలక్కియ ఉలకులు 2007 ఔణ్ణు మతల తొటర్చశియాక వెసివున్తు కొణ్ణిరుక్కుం జీవన్తు చంసికియిలు పతిపొశిరియరాక కలాన్తి త. కలామణి అవర్కులిను విలాంకుకిన్రార్. 1974 ఔణ్ణు తాయకమ చంసికియిలు తివరతు మతలావతు శిరుకటయి పిరసురమానుతు. మాణైవప్పరువుం మతల ఇంఱు వారై తిశన్రాటకమ, శాంకీతమ, పటెటపాక్కమ, శొర్పెపాప్రువు ఎన్ తొటర్చశియాక ఇయం కి వగ్గుపవర్. పెణ్ణతికవియిలు ఔశాన్మాయ, పెణ్ణతికవియిలు విరివురైయాంరాయ, పరీటశక్రాయ, కలువియిలు విరివురైయాంరాయ, పాటశక్రాయ, శాంకీతమ, పటెటపాక్కమ శొర్పెపాప్రువాంరాయ, కలువియిలు తిణైపాంరాయ, సట్టతుఱైత తాయవరాయ కలువియిలు ఔయవాంరాయ, శిరుకటయాశిరియరాయ, కవిగుర్ాయ, విమర్చక్రాయ, ఉణవియిలు ఔయవాంరాయ, పక్తి ఎమ్తతాంరాయ, లిలక్కియ- ఔణ్ణమిక శొర్పెపాప్రువాంరాయ, కలువియిలు తిణైపాంరాయ, తొఱాలెక్కలవి విరివురైయాంరాయ, ఔశిరియరాయ, తిరువుట్టుప పాటక్రాయ, పతిపొశిరియరాయ, తొఱుక్కుం పాటక్రాయ, శిరున్త తుట్టుపాట్ వీరణ్మాయ, అణ్ణణ్ణావియాంరాయ, కుర్మప నడికులాయ, శోతిటాయ, మొప్పిబెయిప్పాంరాయ, కాత్తచవరాయ తోవస్తాన పిరతమ కురువాయ తన్ ఔణైమెత తీరునై వెసిప్పట్టు వాప్పున్తు వగ్గుపవర్ కలాన్తి త. కలామణి అవర్కులిను విర్మికులాయ, లిలక్కియ, నాటక, కలువిశార్ పణ్ణికిణులు మేర్ కొణ్ణు వర్కుకిన్రార్. యాప్లిలు ఉణుల పల ఔశిరియర్కులిను తివరతు మాణైవార్కులాయ విలాంకుకిన్రార్కులిను. ఎంత తుఱై సార్తున్త చంతోకుతుయిమ యాగ్రుక్కుం ఎంబెణులియిమ తీర్తతు వెవక్కుకుషుయ తీరునై తిరువణు తివరవణు తివరుక్కు వ్యుంక్కియులిను. జీవన్తు ఔశిరియరాయ ఎన్తు తంతుతయార్ పట్రియ మేర్షువుప్పట్ విటయంకులిను మితప్పట్తుప్పట్ కుహ్రుకులిను అంలు ఎణుపతై అవ్వును పాప్రువు కుహ్రుకుం అవరతు మాణైవార్కులుకుం నుంక పుర్యిమ. పంతుఱైవల్లోాన్, తిశా నాటకుక్కుం కోణు పోణు పట్టంకులుసు పెప్పువార్. ఎంబులావార్తిహ్రుకుం మేలాక కలువియిలు కలాన్తి పట్టతుతప పెప్పువు కొణుటమైయ మిక ఉయర్వాకుక కురుతుకిన్రార్. కలాన్తి త. కలామణి అవర్కుగుకు శిర్పితమ్ వెసియిట్టు జీవన్తు పెగ్గుమై కొణుకిన్రతు.

- క.పరణీఠరణ

జీవన్తు కిటాక్కుం టోపుకులు/ విఱ్పశాఖలు/ ఉత్వమోర్

1. పుతుకుకుటమ్ - తిశునులువెలి
2. ప్యూపాలశింకుమ పుతుకుశాఖలు - యాప్లిపాణులు, కొమ్రుమప చెట్టితలు
3. పరణీ పుతుకుకు కుటమ్ - నెంలులియి
4. పణుటారవునులు పుతుకుశాఖలు - వమునుయా
5. అ.యోశరాసా
6. మ.యాప్లువును - తిరుకోణుమైలు,
7. కుంతర్మటమ్ అ.అజుంతణు
8. సి.రమేషు

கலாமணி அவர்களின்
சிறுகதைகள் புனைவுச்
செழுமையிக்கவை. சிறுகதைகளுக்குள்
உள்ளடங்கும் விலாவாரித்துவ
விவரிப்பு முறைக்கு எடுத்துக்காட்டான
சிறுகதைகள் அவருடையவை.
மொழியின் அழகியலிலும் கள
விவரிப்பிலும் தனித்துவமான
அடையாளத்தை அவரது கதைகளில்
காணமுடியும்.

மக்கள் மய்யாட் புலமைத்துவமும் புனைவுச் செழுமையும் : கலாந்தி.த.கலாமணியின் கல்வி, கலை-நிலக்கியப் பாங்களிப்பை எடுத்தியம்புதல்

படைப்பாற்றல் புலமைத்துவத்தின் சிறப்புக்களை பொதுவெளியில் ஜனரஞ்சகப்படுத்துகின்றது. புலமையாளர் ஒருவர் தான் சார்ந்த துறையின் புலமைத்துவ தேடல்களையும் கண்டடைதல்களையும் சாதரணர்களும் அறியுமாறு படைப்பாக்கங்களாக தருகின்றபோது அவை மக்களிடையே பல பயன்களை விளைவிக்கின்றன. இது அறிவை பயன்நோக்கில் காண்பதற்கான வழிமுறையாகின்றது. படைப்பாக்கத்திற்கு என்பது அறிவின் வெளிப்பேரான பயனாகி நிற்க, புனைவாக்கம் என்பது உணர்வின் வெளிப்பேரான பயனாகி நிற்கின்றது. புலமையாளர்கள் எல்லோரும் படைப்பாளிகளாகவும் புனைவுக்கம் மிக்கவர்களாகவும் இருப்பதில்லை. புனைவாற்றலும் படைப்பாக்க உந்தலும் மிகக் புலமையாளர்கள் மக்கள்மயப்பட்ட புலமையாளர்களாக விளங்குவதை அனுபவர்தியாக கண்டுகொள்ள முடியும். மக்கள்மயப்பட்ட புலமையாளர்கள் தமக்கான புலமைத் தேடல்களை மக்களிடத்தில் சேர்ப்பிக்கும் தளங்களில் இயங்கியவன்னைம் இருப்பார்கள். கல்வியியல் துறைசார்ந்த புலமைநெறியில் தொடர்ந்தியங்கிவரும் தம்பிஜையா கலாமணி அவர்கள் அந்தப் புலமைப் பரப்புக்கு அப்பால் நாடகம், இலக்கியம், இசை, ஆன்மிகம் முதலான துறைகளிலும் தனித்துவமான அடையாளத்துடன் இயங்கிவந்துள்ளார்.

செப்பிடப்பட்ட கல்வி தடம்:

தம்பிஜையா கலாமணி அவர்கள் யாழ்ப்பாணத்தின் வடமராட்சிப் பிரதேசத்தில் கரவெட்டிப் பிரதேச செயலர் பிரிவுக்கு உட்பட்ட அல்வாய் எனும் கிராமத்தில் 1951 கார்த்திகை 12 ஆம் நாள் பிறந்தார். தந்தையார் தம்பிஜையா அவர்களும் தாயார் பறுவதம் அவர்களும் பலரும் மதிப்பளிக்கும் வண்ணம் வாழ்ந்தவர்கள். பறுவதாமணி, கீதாமணி எனும் இரு பெண்பிள்ளைகளையும் கலாமணி அவர்களையும்

கல்வியிலும் சமூக வாழ்விலும் மேனிலை அடையும் வண்ணம் சிறப்புடன் வளர்திருந்தார்கள். கலாமணி அவர்களின் தந்தையார் பலரும் அறிந்த சோதிடராக வும், மரபுவழியான இசைநாடக கலைஞராகவும் விளங்கியவர். இதனால் அவரது பெறுமானமும் சமூகத் தொடர்பும் சிறப்புற அமைந்திருந்தது. சோதிடம் என்பது அரியதொரு அறிவியல்துறையாக கணிப்புப்பெறுவது. பிரபஞ்சவியல், பெளதிகவியல் என்பவற் றோடு தொடர்புடைய விஞ்ஞானமாக இன்று பலரும் அதனை ஏற்றுக் கொண்டுள்ளனர். அந்தத் துறைசார்ந்த விற்பனைகள் பலரும் சமூகத்தில் அதிக மதிப்பைப் பெற்றிருந்தனர். விஞ்ஞானத்துறையில் தனது முதலாவது சிறப்புப் பட்டத்தைப் பெற்றுக்கொண்ட கலாமணி அவர்கள் பெளதிகவியல் துறையில் துறைபோந்த ஒர் ஆசிரியராக விளங்கியவர். தந்தையாரின் சோதிடஞானமும் மகனது பெளதிகவியல் வித்துவமும் ஒருங்கு வைத்துப் பார்க்கத்தக்கவை.

அல்வாய்க் கிராமத்தின் கல்விப் பாரம்பரியத் தில் மேன்மையிக்க ஆசிரியப் பரம்பரை ஒன்று இருந்தே வந்துள்ளது. தொடக்கால உபாத்தியார்களுக்கும் தேவரையாளி இந்துக் கல்லூரிக்கும் நெருக்கமான வரலாற் றுப் பினைப்பு இருந்தது. கவிஞர் மு. சௌல்லையா ஆசிரியர், தணிகாசலம் ஆசிரியர், சிவகுரு ஆசிரியர் என்று வளரும் பட்டியல் ஒன்று உள்ளது. அவர்களின் தொடர்ச்சியாகவும் அவர்களுக்கு அடுத்த நிலையிலும் இன்னொரு நீளமான பட்டியல் உண்டு. ஆசிரியப் பயிற்சிக் கலாசாலையில் பல்வேறு தடைகளைத் தாண்டி பயிற்சிபெற்று மேனிலை கண்ட அந்த ஆசிரியர் பரம்பரையினரின் தொடர்ச்சியில் அவர்களிடம் கல்விகற்று உயர்ந்த மாணவர்கள் பலர் பல்கலைக்கழகங்களில் உயர்கல்வியைக் கற்று பட்டதாரிகளாக வெளியேறி இருந்தார்கள். இந்தத் தொடர்ச்சியில் தேவரையாளி சைவ வித்தியாசாலையில் கல்வியை ஆரம்பித்த கலாமணி அவர்கள் பின்னர் நெல்லியடி மத்திய மகாவித்தியாலயத்தில் கல்விகற்று பல்கலைக்கழகம் சென்று விஞ்ஞானமாணிப் பட்டதாரியானார். 1976-1978 காலப்பகுதியில் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்திலும் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்திலும் பெளதிகவியல் துறையில் உதவி விரிவரையாளராக கடமைப்பிற்கார். சிறிதுகாலம் பனை அபிவிருத்திச் சபையில் சந்தைப் படுத்தல் உத்தியோகத்தராகப் பணியாற்றியிருந்த இவர், பின்னர் யாழ்ப்பாணம் புனித பத்திரிசியார் கல்லூரியில் பெளதிக விஞ்ஞானத் துறை ஆசிரியராக பத்து வருடங்கள்(1982-1992) பணியாற்றிவந்தார். அந்த நாட்களில் அவரிடம் கல்விகற்ற பல மாணவர்கள் பின்னர் பிரபலம்பெற்ற தொழிற்றுறைகளில் குறிப்பிடத் தக்க ஆளுமைகளாக விளங்கிவந்தனர். பெளதிகவியல் என்றால் கலாமணி என்று மாணவர்களால் சிறந்த ஆசிரியராக அவர் போற்றப்பட்ட காலம் ஒன்று இருந்தது.

அந்நாட்களின் பின்னர் 1993ஆம் ஆண்டில் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் கல்வியை துறையில் விரிவரையாளராக பணியாற்றக் கொடுக்கினார். உலகவங்கியின் புலமைப்பரிசில் பெற்று அவஸ்திரேலி யாவின் வூலோங்கொங் பல்கலைக்கழகத்தில் Perception

of student teachers and practicing primary teachers in relation to primary mathematics எனும் ஆய்வைச் செய்து கல்வியியலில் கலாநிதிப் பட்டத்தைப் பெற்றுக்கொண்ட இவர் 2005ஆம் ஆண்டுமுதல் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் கல்வியில் துறையில் சிரேஷ்ட விரிவரையாளராக விளங்கினார். யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் சேவையாற்றிய காலத்தில் தனது துறைசார்ந்த பல முதன்மையான கடமைகளை பொறுப்பேற்று ஆற்றி வந்தார். கல்விசார் உயர்பாட் நெறிகளுக்கான இணைப் பாளர், சட்டத்துறையின் தலைவர், கல்வியை ஆய்வு களுக்கான நிபுணத்துவ ஆலோசகர், கல்விசார் நிறுவகங்கள் மற்றும் உயர்கல்வி நிறுவனங்களுக்கான வருகை விரிவரையாளர், கல்விசார் பயிற்சிகளுக்கான வளவாளர், கல்விசார் பதிப்புகளின் பதிப்பாசிரியர், ஆய்வுசார் அமைப்புக்களின் தலைவர் என்று அவரின் கல்விசார் பணிகள் முதன்மையிக்கவை.

நாடகத்துறை சார்ந்த பங்களிப்பு:

கல்விசார் புலமைத்துவ ஆர்வங்களுக்கு அப்பால் கலாநிதி கலாமணி அவர்களுக்கு தனித்துவமானதும் விஞ்சிநிற்பதுமான அடையாளத்தைக் கொடுத்தது அவரது கலை, இலக்கியம் சார்ந்த எழுத்துக்களும் செயற்பாடுகளுமாகும். குறிப்பாக அவரது நாடகத்துறைக்கான பங்களிப்பு முதன்மைகொடுத்துப் பார்க்கப்பட வேண்டியது. எழுத்தாளர் தெனியான் அவர்கள் “கலாமணியின் இலக்கியப் படைப்புக்கள் என நோக்க முற்படும்போது, முதலில் இவரது சிறுகதைப் படைப்புகளே கவனத்துக்கு வருவதனைத் தவிர்க்க இயலாது”^ககலாநிதி த.கலாமணி மணிவிழா மலர், ப.29) என்று குறிப்பிட்டிருந்தார். கலாமணி அவர்களின் முழுதளவிய கலை, இலக்கியப் படைப்பாக்கங்களில் அவர் எழுதிய, நடித்த, அரங்கேற்றிய, நெறியாள்கை செய்த, பதிப்பித்த நாடகங்களை முழுவதுமாகக் கருதும் நிலையில் நாடகங்களே முதன்மையாக அமைந்து போயின. ஏனெனில், மரபுவழியான நாடகங்களில் அதிக கவனம் செலுத்திவந்த கலாமணி அவர்கள், நவீன நாடக வெளியிலும் பல முயற் சிகளை மேற் கொண்டிருந்தார். அவை அவருக்கான வலுவான அடையாளத்தைக் கொடுத்துள்ளது. தந்தையார் சபாபதி தமிழ்ஜியா அவர்களின் நாடகத்துறைசார் ஈடுபாடும், நாடகக் கலைஞர்களுடனான தொடர்பும் கலாமணி அவர்களை நாடகத்துறையின்பால் ஈர்த்த முதல் விசையாக அமைந்திருந்தது. சிறுவயதில் தந்தையாளின் அண்ணாவியத்தில் பல நாடகங்களில் பாத்திரமேற்று நடித்தது தொடக்கம் இவரது மரபுவழி நாடகங்கள் மீதான ஆர்வம் அதிகரித்திருந்தது. கண்ணப்புநாயனார், பக்த நந்தனார், மார்க்கண்டேயர், சகுந்தலை, சதி அகலிகை முதலான நாடகங் களில் நடிக் கத் தொடக்கிய இவர் பின்னாளில் இசைநாடகத் துறையில் அதிகம் ஈடுபாட்டார். “அல்வாய் மனோகர கான நாடக சபா” என்பது அல்வாய் கிராமத்தின் பல கலைஞர்களின் சங்கமமாக மினிர்ந்தது. பலருக்கு நல்ல கலை பயில் களமாக விளங்கியது. இந்த சபாவின் இசைநாடகக் களில் ஏராளமான மேடைகளைக் கண்டது “பூத்தம்பி” நாடகமே. கோவலன் கண்ணகி, சத்தியவான் சாவித்திரி, பவளக்கொடி, பாஞ்சாலி சபதம் போன்ற இசை

நாடகங்களும் முக்கியமானவை. நவீன் நாடகங்களும் புதிய ஆற்றுகை மற்றும் காண்பிய ஊடகங்களும் செல்வாக்குப் பெற்ற காலத்தில்கூட குறித்த இசை நாடகங்கள் தொடர்ச்சியாக ஆற்றுகை செய்யப்பட்டு வந்தன.

மரபுவழியான இசை நாடகங்களை ஆற்றுகை செய்ததோடு மட்டுமல்லாமல் நவீன் நாடகங்களிலும் ஆர்வங்கொண்டிருந்தார். குறிப்பாக “நூறு பூக்கள் மலரட்டும்” எனும் நவீன் உத்திகளுடன் கூடிய நாடகம் உரைஞர்கள், பாடல்கள், கவிதைகள், மைமிங் எனும் மௌன வெளிப்பாட்டு அசைவுகள் என்பவற்றோடு கூடிய நூட்பமான நாடகமாக இவரால் பல இடங்களில் அரங்கேற்றப்பட்டது. அந்த நாடகத்தில் “சிறு நண்டு மணல் மீது படமொன்று கீறும்” என்ற மஹாகவியின் கவிதைக்குக் கொடுக்கப்பட்ட நூட்பமான வெளிப்பாடு விதந்து பேசத்தக்கது. அதைப்போலவே மானுடம் என்பது புல்லோ, துரியன் போன்ற நவீன் மரபுகளை உள் வாங்கிய நாடகங்களையும் குறிப்பிடலாம். நாடகங்களை நடித்தல், அண்ணாவியம் செய்தல் என்பவற்றோடு மாத்திரம் நின்றிருந்தால் கலாமணி அவர்கள் ஒரு நாடகக் கலைஞர் என்ற அடையாளத் துடன் மாத்திரமே கணிக்கப்படத் தக்கவராவார். ஆனால், நாடகம் குறித்த ஆய்வுகள் மற்றும் பதிப்புக்கள் என்பவற்றின் மூலமாக தனது கல்விசார் துறையின் அறிவு நூட்பங்களை நாடகக்கலை ஆய்வுகளில் பிரயோகித்திருந்தார். ஆய்வரங்குகளில் நாடகம் சார்ந்த ஆய்வுக் கட்டுரைகளைச் சமர்ப்பித்திருந்தார். முருகையன் தமிழாக்கம் செய்த சொபொகிளின் “அன்றிகனி” நாடகப் பிரதியையும் மறைமலை அடிகள் தமிழாக்கம் செய்த மகாகவி காளிதாசரின் “சாகுந்தல நாடகத்தையும்” யாழ்ப்பாணம் தேசிய கல்வியியல் கல்லூரி விரிவுரையாளர் க.திலகநாதனுடன் சேர்ந்து 2007 ஆம் ஆண்டு பதிப்பித்திருந்தார். மார்க்கண்டேயர், காத்தவன் கருணை, ஆத்மலிங்கம், கண்ணப்ப நாயனார், பக்த பிரகலாதா ஆகிய ஜிந்து நாடகங்களின் பிரதிகளை “இளையோர் இசைநாடகம்”(2013) எனும் நூலாக வெளியிட்டிருந்தார். நீண்டகாலம் அவரால் அண்ணாவியம் செய்தும் நடிக்கப்பட்டும் வந்த “பூத்தம்பி” இசைநாடகப் பிரதியை 2016 ஆம் ஆண்டில் நூலாக வெளியிட்டிருந்தார். அந்த நூலின் என்னுரை

என்னும் பகுதியில் கலாமணி அவர்கள் சொல்லும் தகவல்கள் முதன்மையானவை. “பூத்தம்பி” நாடகப் பிரதியாக்கம், அந்த நாடகத்தில் நடித்த கலைஞர்கள் என்பன தொடர்பில் வந்துள்ள பதிவுகள் குறிப்பிடத் தக்கவை. நாடகத்தின் இன்னொரு பரிமாணமாக கல்விசார் பிரச்சினையை வெளிப்படுத்தும் வகையில் “ஓப்பிலாமணியே” எனும் குறும்படம் ஒன்றில் நடிகளாக வும், பாடலாசிரியராகவும் விளங்கி மாணவர்கள் மத்தியில்கூட பிரபலம் பெற்றிருந்தார்.

கல்வியியல்துறை சார்ந்த எழுத்துக்கள்:

கலாநிதி த.கலாமணி அவர்களது புலமைத்துவ ஆய்வுகள் கல்வியியல் துறையிலும் கலை-இலக்கியத் துறையிலும் கவனி ப் புப் பெற் ற வையாக அமைந்திருந்தன. கல்விக்கும் கலை-இலக்கியப் படைப்பாக்கத்துக்கும் நேரடியான தொடர்பு இருக்கின்ற போதிலும் ஆய்வாளர்கள் தாம் சார்ந்த ஆய்வுத்துறை சார்ந்த அடையாளத்தை கருத்தில் கொண்டு அவை இரண்டையும் இணைத்துக் கொண்ட ஆய்வுகளைச் செய்வதில் முனைப்புக் காட்டுவதில்லை. கலாமணி அவர்களிடம் இந்த முனைப்பு அதிகமாகவே இருந்து வந்துள்ளது. கல்வித்துறைசார்ந்து “மாற்றும் காணும் கல்விஉலகுடன் இணைத்தல்”(2013), “ஆசிரியர் கல்வியும் மாணவர் திறன்களும்”(2016) முதலான நூல்களையும் “முன்பள்ளிப் பிள்ளைகளிடையே கணித எண்ணக்கருக்களை விருத்தி செய்தல்”(2016), “விஞ்ஞானமாக உளவியல்”(2016) முதலான கல்விசார் கைநால் தொடர்களையும் வெளியிட்டுள்ளார். இந்த நூல்களில் உள்ளடங்கும் கட்டுரைகள் கல்வியியல் சார்ந்த பல்வேறு எண்ணக் கருக்கள், கோட்பாடுகள், நிகழ்ச் சித்திட்டங்கள், போக்குகள், விவகாரங்கள், பிரச்சினைகள் என்பவற்றை ஆழ அகலத்துடன் நோக்குகின்றன.

“மாற்றும் காணும் கல்விஉலகுடன் இணைத்தல்” எனும் நூல் கல்வி உலகின் புதிய சிந்தனைகளை அறிமுகப்படுத்தி அவற்றை நேர்முகமாக நோக்குகின்றன. வாண்மை விருத்தி, பன்முக நுண்மதி, சீர்மியம், பாடசாலைக் கலாசாரம், மிருது திறன்களின் விருத்தி, பிள்ளைகளின் மொழித்திறன் விருத்தி, செயல்நிலை ஆய்வு, உளநெருக்கீடு கணிதமும் மொழியும் போன்ற பல்வேறு விடயங்கள் இந்நூலில் கருத்தாடப்படு

ஜீவந்தி 185 த. கலாமணி சிறப்பிதழ் - கார்த்திகை - 2022

கின்றன. இவை எல்லாம் ஆசிரியர்களை மையப் படுத்தியே விளக்கப்படுகின்றன. ஒரு கல்வியியல் விரிவுரையாளர் எழுதிய நூல் எனும் வகையில் அந்த நூலில் உள்ளடங்கும் அவரது எழுத்துக்கள் நவீன கல்வியின் பிரச்சினைகளைப் பேசுவதுடன் அவற்றைக் கையாழ்வதற்கான வழிமுறைகள் தொடர்பிலும் ஆழமாக அறிவுடையின்றது. அவ்வாறே “ஆசிரியர் கல்வியும் மாணவர் திறன்களும் எனும் நூலும் குறிப்பிடத்தக்கது. அந்த நூலின் என்னுரை எனும் பகுதியில் “பாடசாலைக் காலத்திலேயே மாணவர் களுக்குக் கற்றலுக்கு வலுவுட்டல் இன்றைய காலத்தின் தேவையாகும் நாளைய உலகின் சிற்பி களாக விளங்கப்போகும் மாணவர்களுக்கு வேண்டிய திறன் களை விருத்திசெய்து, ஆற்றல் மிக்கவர்களாக ஒரு வாக்க வேண்டியது ஆசிரியர்களின் பொறுப்பு மாத்திர மன்று, சமூகத்தினதும் பொறுப்புமொயாகும். ஆனாலும், மாணவர்களிடத்தில் காணப்படக்கூடிய ஆற்றல்களை இனங்கள் அவற்றை மறுமலர்ச்சி யுறச் செய்யக்கூடிய வாய்ப்புக்கள் ஆசிரியர்களுக்கே அதிகம் உண்டு. இதனால் இன்றைய உலகில் மாற்றங்களை ஒட்டியதாக ஆசிரியர்கள் செயலாற்றல் கொண்ட வர்களாக விளங்கவேண்டுமெனில், ஆசிரியர்களுக்கு வலு வூட்டல்(empowering teachers) அத்தியாவசியமான தாகும்” என்று கலாமணி அவர்கள் குறிப்பிடுகின்றார். ஒரு கல்வியியலாளராக மாணவர்கள்-ஆசிரியர்கள்- சமூகம் எனும் மும்முனை நோக்கில் ஆசிரியர்களுக்கான பொறுப்பினையும் அதனை வெற்றிகரமாக்க அவர்கள் பின்பற்றவேண்டிய வழிமுறைகளையும் செறிவாகவே அந்த நூலில் முன்வைக்கின்றார்.

கல்விசார் கைநூற்றொடர்ப்(monograph series) எனும் ஏட்டு வடிவத்தில் பிரதான சிந்தனை அல்லது விடயப்பொருள் ஒன்றை புலமைசார்ந்த கட்டுரையாக வெளியிடுவது பயன்மிக்க ஒரு முயற் சியாகும். ஏனெனில், பயனர்களுக்கு குறித்த ஒரு விடயம் தொடர்பான செறிந்த கருத்துக்களோடு ஒருமுக நோக்குடன் தெளிவு பெறுவதற்கு அவை கூடுதலாக உதவும். “இரா. நடராசனின் நாவலான ரோஸ் பற்றிய ஒரு மதிப்பீட்டு ஆய்வு: ஓர் உளவியல் அனுகுமுறை”, “விஞ்ஞானமாக உளவியல்”, “முன்பள்ளிப் பிள்ளைகளிடையே கணித எண்ணக்கருக்களை விருத்தி செய்தல்” போன்ற பொருளில் வெளிவந்த கைநூற்றொடர்கள் பயன்மிக்கவை. கைக்கடக்கமான வடிவில் வெளியிடப்பட்ட அந்தப் பிரசரங்கள் ஆசிரிய மாணவர்களுக்கும் ஏனைய பயனர்களுக்கும் விடய ஆழம்மிக்க கட்டுரைகளைக் கொடுத்திருந்தன. அறிவுத்துறைகளை எளிமைப்படுத்தி ஒரு வெசுசன வாசகத்தளத்துக்கு கொடுப்பதற்கான நல்ல முயற் சியாக அது அமைந்தது.

பன்முக நோக்கிலான எழுத்துக்கள்:

கலாநிதி கலாமணி அவர்களின் நூல்களில் “தெளிதல்”(2016), “தரிசனப் பார்வைகள்”(2018), “புதிய கண்ணோட்டங்களும் புதிய அர்த்தங்களும்”(2013) ஆகிய நூல்கள் கலை-இலக்கியப் பனுவல்கள் பற்றியதும் படைப்பாளிகள் பற்றியதுமான கட்டுரைகளின் தொகுப்புக்களாகவும் சில சமூகவியல் நோக்கிலான கட்டுரைகளாகவும் அமைந்தவற்றின் தொகுப்பாக

உள்ளன. தனக்கான கல்வியியல் மற்றும் கல்வி உளவியல் சார்ந்த அறிவையும், ஆய்வுநெறி முறை சார்ந்த அறிவையும் ஒருங்கே பிரயோகித்து எழுதப்பட்ட கட்டுரைகளின் தொகுப்பே இவை. தெளிதல் எனும் கட்டுரைத் தொகுப்பு ஆன்மீகம், கல்வி, நாடகம், கவிதை, புனைக்கதை, சமூக மாற்றும், சமூகப் பிரச்சினை போன்ற விடயங்களை கோட்பாட்டுநிலை நின்று விளக்கும் நூலாகும். உளவியல் கோட்பாடுகள், இலக்கியச் செல்நேறி பற்றிய கோட்பாடுகள், கலைக் கோட்பாடுகள், சமூக அசைவியக்கம் பற்றிய கோட்பாடுகள் என்பவற்றின் பிரயோகத்துடன் எழுதப்பட்ட கட்டுரைகளை அந்த நூலில் காணலாம். எந்தவொரு விடயத்தையும் அதனை ஆராய்வதற்கான கோட்பாட்டுப் பின்புலத்துடன் விளக்கும் நுட்பம் வெளிப்படும் கட்டுரைகளாக அவை விளங்குகின்றன. கோட்பாட்டுத் தெளிவள்ள பார்வையின் மூலம் ஆய்வுக்காக தெரிவு செய்யப்பட்ட பொருண்மை துலக்கம் பெறுவதை உணர் விக்கத்தக்க கட்டுரைகளாக அவற்றை நோக்க முடியும்.

படைப்பிலக்கியங்கள், படைப்பாளர்கள் தொடர்பான கோட்பாட்டு நிலையிலான ஓர் ஆய்வு நோக்குடன் வெளிவந்த கட்டுரைகளின் தொகுப்பாக “தரிசனப் பார்வை” எனும் நூலும் அமைந்தது. “தெளிதல்” எனும் நூலிலுள்ள கட்டுரைகளை இந்த நூலிலுள்ள கட்டுரைகளுடன் ஒருங்குவைத்து பார்க்க வேண்டியது அவசியமாகும். ஏனெனில், கோட்பாட்டுப் பிரயோக படைப்பிலக்கியத்தில் எவ்வாறு அமைய முடியும் என்பதும், சமூக விவகாரங்களை விளக்குவதில் எவ்வாறு பிரயோகமாக முடியும் என்பதையும் தெளிவான வேறுபாடுகளுடன் முன்வைக்கின்ற கட்டுரைகளாக அவை அமைந்திருந்தன. கட்டுரைகளில் கோட்பாட்டுப் பிரயோகத்தின்போது சில இடங்களில் கூறியது கூறல் தவிர்க்கமுடியாத ஒன்றாக அமைந்த போதிலும், அந்தக் கோட்பாடுகள் விவரிக்கும் என்னைக் கருக்கள் மற்றும் கருத்துருவாக்கங்கள் ஓர் ஆய்வு நெறியின் செழுமையைப் புலப்படுத்துவதாக அமைந்துள்ளன.

“புதிய கண்ணோட்டங்களும் புதிய அர்த்தங்களும்” எனும் நூல் முதன்மையான படைப்பாளுமைகளை முன்வைத்து அவர்களது படைப்புலக்த்தையும், படைப்பின் இடத்தினையும் மதிப்பீடு செய்யும் கட்டுரைகளாக அமைந்தவை. டானியல், தெனியான், ஜீவகாருண்யன், முருகபூபதி, செங்கை ஆழியான், எம்.கே.முருகானந்தம், கே.எஸ்.சி.வகுமாரன் ஆகியோரின் முதன்மை குறித்து பல்வேறு தளங்களில் விளக்கும் கட்டுரைகளின் தொகுப்பு நூலான இது, முதன்மையான உளவியல் பார்வைகளைக் கொண்ட கட்டுரைகளை உள்ளடக்கியுள்ளது. கலாநிதி கலாமணி அவர்கள் கல்வி உளவியலை முதன்மைகொடுத்துக்கூக்கற்பிக்கும் ஆர்வம் மிக்கவராக விளங்கிவந்தார். உளவியல் குறித்த அவரது புலமைசார் தேடலின் பிரயோக நிலைப்பட்ட பரிசோதனைகளாக அந்தக் கட்டுரைகளை காணலாம். உளவியல் நோக்கில் நாவல்களை அணுகி விளக்கம் காணும் ஓர் ஆய்வு நெறியை அந்தக் கட்டுரைகள் மூலமாக செய்கின்றார். அந்தக் கட்டுரைகளின் வழியாக “புனைவின் உளவியல்” எனும் ஒரு தனித்துவமான விமர்சன நோக்கை தனக்கான படைப்பாக்க திறனாய்வு நெறியாகக் காண்பிக்கின்றார்.

கலாமணி அவர்களது பன்முக எழுத்துக்களில் தனித்துத் தெரியும் ஒரு நூல் “எம்மவர்கள்: மறக்கப்பட முடியாத ஆனுமைகள்”(2016) என்பது. மனிதர்கள் சிலர் தாம் வாழ்ந்த காலத்தின் பிரதிநிதிகளாக நின்று நிலைப்பர். அவர்கள் வாழ்வின் சுவடுகளைத் தேடுவதன் வாயிலாக அவர்கள் வாழ்ந்த காலத்துச் சமூகத்தின் போக்குகளை இனங்கண்டுகொள்ள முடிகின்றது. தனிமனிதர்களை தரிசிப்பதன் மூலம் தனிமனிதர்கள் வாழ்ந்த வாழ்வு முறையின் ஏற்ற இறக்கங்களைத் தரிசித் துப் பதிவாக்க முடிகின்றது. அதனை நன்குணர்ந்துகொண்டு பண்டிதர் க.சச்சிதானந்தன், கலாவிநோதன் எம்.பி.அண்ணாசாமி, பேராசிரியர் அ.துரைராசா, பேராசான் க.தங்கவடிவேல், ஆசிரியர் க.முருகேச, கலைஞரானகேசரி க.பரஞ்சோதி, நடிகமணி வீ.வீ.வெரமுத்து, சைவப்பெரியார் கா.தூரன், கா.வேலுச் சோதி டர், அல் வையூர் கவிஞர் மு.செல்லையா, அதிபர் வே.த.தனிகாசலம், கலை மசிழ்நன் வே.க.பாலசிங்கம் ஆகிய ஆனுமைகளை அவரவர்க்கான பரிமாணத்தில் வெளிக்கொண்பவையாக அந்தக் கட்டுரைகள் எழுதப்பட்டுள்ளன. வரலாற்றில் வாழ்தல் என்பது வாழ்ந்த வரலாற்றைக் கண்டறிதலும்கூட. மனிதர்களின் வாழ்வு சமூகத்தின் வரலாற்றின் சில தடங்களையேனும் புரிந்து கொள்வதற்கு வாய்ப்பைத் தருகின்றது. அதனை அந்தக் கட்டுரைகளில் தெளிவோடு செய்துள்ளார்கலாமணி அவர்கள். அந்தக் கட்டுரைகளில் வெளிப்படுத்தப்படும் ஆனுமைகளைப்போல இன்னும் பலரைத் தேடிச் செல் வதற் கான உந்தலை ஏற்படுத்துகின்ற வகையில் அமைந்துள்ளன. அதைக் கூட வரன் முறையான கோட் பாட்டுத் தளத்திலும், நுட்பங்களுடனும் வெளிப் படுத்தும் நிலையில் அதன் வீச்சு மேலும் அதிகரிக்கும். இதன்வழி சமூக வரலாற்று எழுத்தியலில் இந்த ஆனுமைகளின் இடம்குறித்த மதிப்பீடுகளுக்கு வரமுடிகின்றது. அதற்கான அடித்தளம் ஒன்றைத் தருவதால் அந்த நூல் முக்கியம் வாய்ந்ததாக கணிக்கத்தக்கது.

புனைவுச் செழுமைமிக்க சிறுக்கதைகள்:

கலாமணி அவர்கள் சிறுக்கதைப் படைப்பாளியாக நன்கறியப்பட்டவர். “நாட்கள் கணங்கள் நமது வாழ்க்கை”(2001), “பாட்டுத்திறத்தாலே”(2009), “அம்மாவின் உலகம்”(2013) ஆகிய மூன்று சிறுக்கதைத் தொகுதிகளை வெளியிட்டுள்ளார். கலாமணி அவர்களின் மகனான பரணீதரன் ஜீவநதி சிற்றிதழின் ஆசிரியர் என்பதுடன் ஜீவநதிப் பதிப்பகத்தால் பல வெளியீடுகளை தந்துகொண்டிருப்பவர். ஜீவநதி பதிப்பகத்தின் முதல் வெளியீடாக தந்தையாரின் “பாட்டுத்திறத்தாலே” எனும் சிறுக்கதைத் தொகுப்பை வெளியிட்டு வைத்திருந்தார். “நாட்கள் கணங்கள் நமது வாழ்க்கை” எனும் தொகுப்பு எம்.ம.குண்சேனா பதிப்பக நிறுவனத்தினால் வெளியிடப்பட்டது. இவரது சிறுக்கதைகள் தொடர்பாக எழுத்தாளர் தெணியான் “சிறுக்கதை இலக்கியம் பற்றிய தெளிவான பிரக்ஞா யுடன் சிறுக்கதைகளைப் படைத்துவருகின்றவர்களுள் ஒருவர், யாழ் பல்கலைக்கழக கல்வியியற் றுறை சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர் கலாநிதி த.கலாமணி.

கல்விப்புலம் சார் புலமை வீச்சு இவரது படைப்புகளுக்கு அணி சேர்க்கின்றது. இவர் பேராதனைப் பல்கலைக் கழகப் பட்டதாரி. இவரது அறிவியல் அறிவின் தீர்க்கம், நேர்த்தி, உளவியல் நோக்கு என்பன இவர் படைப்புக்களுள் சிறப்பம்சங்கள்” என்று குறிப்பிடுகின்றார்.

கலாமணி அவர்களின் சிறுக்கதைகள் புனைவுச் செழுமைமிக்கவை. சிறுக்கதைகளுக்குள் உள்ளடங்கும் விலாவாரித்துவ விவரிப்பு முறைக்கு எடுத்துக்காட்டான சிறுக்கதைகள் அவருடையவை. மொழியின் ஆழகியல் ஒம் கள் விவரிப்பிலும் தனித்துவமான அடையாளத்தை அவரது கதைகளில் காணமுடியும். கதையின் பின்னலில் அதிக கவனம் செலுத்தும் கலாமணி அவர்கள் அந்தப் பின்னல் வழியாக பாத்திரங்களை கட்டமைக்கும் நுட்பத்தை தன் கதைகளில் சிறப்பாகவே செய்துள்ளார். பெரும்பாலும் நீண்ட சிறுக்கதைகளை எழுதுகின்ற அவரின் சிறுக்கதைகளில் எடுத்துக்காட்டி வரும் பழைய இலக்கியப் பாடல்கள், இசை, இராகங்கள் தொடர்பாக தகவல் கள், நாடகம் சம்பந்தமான கருத்துக்கள் இவருக்கு இலக்கியம் கடந்தும் உள்ள கலைத்துறை ஆர்வங்களின் பிரதிபலிப்பாகச் சிறுக்கதைகளில் வந்தமைந்துவிடுகின்றன.

படைப்பாக்கத்துறையில் சிறுக்கதை போலவே கவிதையிலும் ஆர்வங்கொண்டிருந்தார். ஆங்கில மொழிமூலக் கவிதைகள் சிலவற்றை மொழி பெயர்த் திருந்தோடு தானும் புதிதாக கவிதைகளை எழுதியிருந்தார். அவற்றை “எனிந்தக் தேவாசர யுத்தம்”(2013) எனும் கவிதைத் தொகுப்பாக வெளி மிட்டிருந்தார். கவிதைகளை பல்வேறு பொருள்களில் எழுதியிருந்த போதிலும், அங்கும் தனது கல்வித்துறை சார்ந்த கருத்துறிலை களுக்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுத்திருந்ததைக் காணலாம். லின்டியா ரேர்னர் என்பாரின் ஆங்கிலக் கவிதை மொழிபெயர்ப்பில் ஒடுக்கப்பட்டோர் கல்வி மீட்புச் சிந்தனையாளரான போலோ பிரெய்ரியின் இறப்பின்போது பாடப்பட்ட கவிதை என்பதால் மொழி பெயர்க்கப்படுவதாக கூறுகின்றார். அந்தக் கவிதை வாழும் ஆசிரியம் எனும் தலைப்பில் வந்துள்ளது. “ஒரு வர்க்கத்தினரின் ஒலம்” எனும் கவிதையும் நவீந்தவர்கள் மீதான கலாமணி அவர்களின் கரிசனையை புலப்படுத்தும் கவிதையாக அமைந்துள்ளது. பொதுவாகவே விளிம்புநிலையில் பல்வேறு பிரச்சினைகளுடன் வாழும் மனிதர்கள்பால் அக்கறையுள்ள ஒரு மனப்போக்கை அவரிடம் கான முடிகின்றது. அது அவரது படைப்புக்களிலும் வெளித் தெரிவதை உணரமுடியும். மஹாகவி உருத்திரமூர்த்தி அவர்களின் குறும்பா வடிவத்தினால் ஈர்க்கப்பட்டு எழுதிய குறும்பாக்கள்கூட கலாமணி அவர்களின் புலமைத்துவ எல்லைகளின் என்னக் கருக்களுக்கே முதன்மை கொடுக்கின்றன. பச்சை வீட்டு விளைவு, விடலைப் பருவம், போட்டிச் சமூகம், நிகழ்க்கவு, சார்புத் தத்துவம், நேர முகாமைத்துவம் என்று அவர் எழுதியுள்ள குறும்பாக்கள் அத்தகையவை. மொழிலும், சொல்லும் முறையிலும் எளிமை இவரது கவிதைகளின் பண்பாகவுள்ளது.

சமூக மையமான பொதுவெளிச் செயற்பாடுகள்:

தனது படைப்பாக்க மற்றும் கலை ஆனுமை வெளிப்பாடுகளின் பேராக கலாமணி அவர்கள் கலை

மற்றும் இலக்கியங்களோடு தொடர்பாக பொது அமைப்புக்களின் முதன்மையான செயற்பாடுகளில் இணைந்திருந்துபணியாற்றி வந்தார். குறிப்பாக தனது கிராமமான அல்வாயின் பொது நிறுவனமான மனோகரா சன சமூக நிலையத்தின் “மனோகரா” எனும் கையெழுத்து சஞ்சிகையின் ஆசிரியராக விளங்கினார். கரவெட்டிப் பிரதேச செயலகத் தினால் வருடாந்தம் வெளியிடப்பட்டுவந்த “திருவடையாள்” எனும் பிரதேச மலரின் ஆசிரியர் குழுவிலும், ஆலோசனைக் குழுவிலும் முதன்மையாகச் செயற்பட்டிருந்தார். முதல் ஐந்து திருவடையாள் வெளியீட்டிலும் தனது பங்களிப்பை தொடர்ச்சியாக ஆற்றிவந்திருந்தார். மல்லிகை, தாயகம், ஜீவநதி, ஞானம், யாதும், கணையாழி போன்ற

இலக்கிய சஞ்சிகையினில் இவரது படைப்புகள் பிரசரமாகியிருந்தன. “ஜீவநதி” சஞ்சிகையின் பதிப்பாசிரியராக விளங்கி வருகின்றார். வடக்கு-கிழக்கு மாகாணத்தின் சிறந்த நூல் பரிசுகளைப் பெற்றிருந்த இவர், மட்டக் களப்பு தமிழில் விருது, யாழ் இலக்கிய வட்ட விருது போன்றவற்றையும் தனது படைப்பாக்கங் களுக்காகப் பெற்றிருந்தார். இவரது பல்துறை ஆற்றலைக் கருதி “பல்துறை வல்லோன்” எனும் பட்டமும், இசை நாடகப் பணியைக் கருதி “இசை நாடகக் கோன்” எனும் பட்டமும் வழங்கப்பட்டமை குறிப்பிடத் தக்கது.

கலாநிதி கலாமணி அவர்கள் சிறந்த உரையாளராக கணிப்புப் பெற்றவர். பொது வெளிகளில் நிகழ்ந்து வந்த கலை, இலக்கியம், கல்விசார் அரங்கு களில் முதன்மையான பாத்திரம் ஒன்றை வகித்து வந்தார். அவரது அரங்க உரைகளும் கருத்துக்களும் கவனிப்புக்கு உட்பட்டன. கல்வி சார் துறைகளில் நிகழ்த்தப்பட்ட ஆய்வரங்குகள், கருத்தரங்குகள், பயிற்சிப் பட்டறைகளில் வளவாளராக கலந்து அவர் ஆற்றிய உரைகள் முக்கியம் பெற்றிருந்தன. கருத்துநிலைகளை கடத்துதலும் கருத்துருவாக்கம் செய்தலும் கல்வியியலாளர்களின் முதன்மையான பணிகளில் ஒன்றாக இருக்க வேண்டும் சமுதாய மட்டத்தில் அதற்கான வாய்ப்புக்கள் கலாமணி அவர்களுக்கு அதிகமாகவே கிடைத்திருந்தது. கலை, இலக்கிய திறனாய்வு சார்ந்த அவரது அரங்க உரைகளும் தனித்துக் குறிப்பிடத்தக்கவை. தான் வாழ்ந்த சமூகம், அதன் வரலாற்று வழித்தடம் என்பவற்றில் மிகுந்த கவனம் செலுத்தி வந்திருந்தார்.

பட்டம், பதவிகள், சாதனைகள் என்பவற்றுக்கு அப்பால் முதன்மைகொடுத்து நோக்கப்பட வேண்டியது அவரது பின்னைகளின் முன்னேற்றத்தின் வழியான திருப்தியே என்று கருதுகின்றேன். பரணீதரன், முரளீதரன், மதனாஹரன் ஆகிய மூன்று ஆண் பின்னைகள் தாம் சார்ந்த கல்வி மற்றும் தொழில் துறைகளில் சிறந்திருப்பவர்கள். பரணீதரன் உளவியல் துறைசார்ந்த பட்டதாரியாக வெளியேறி இன்று “ஜீவநதி” கலை இலக்கிய சஞ்சிகையின் ஆசிரியராக இருந்து ஈழத்தின் தமிழ் இலக்கியத் தடத்தில் தன்னை நன்கு அடையாளப்படுத்தியுள்ளார். ஜீவநதி பதிப்

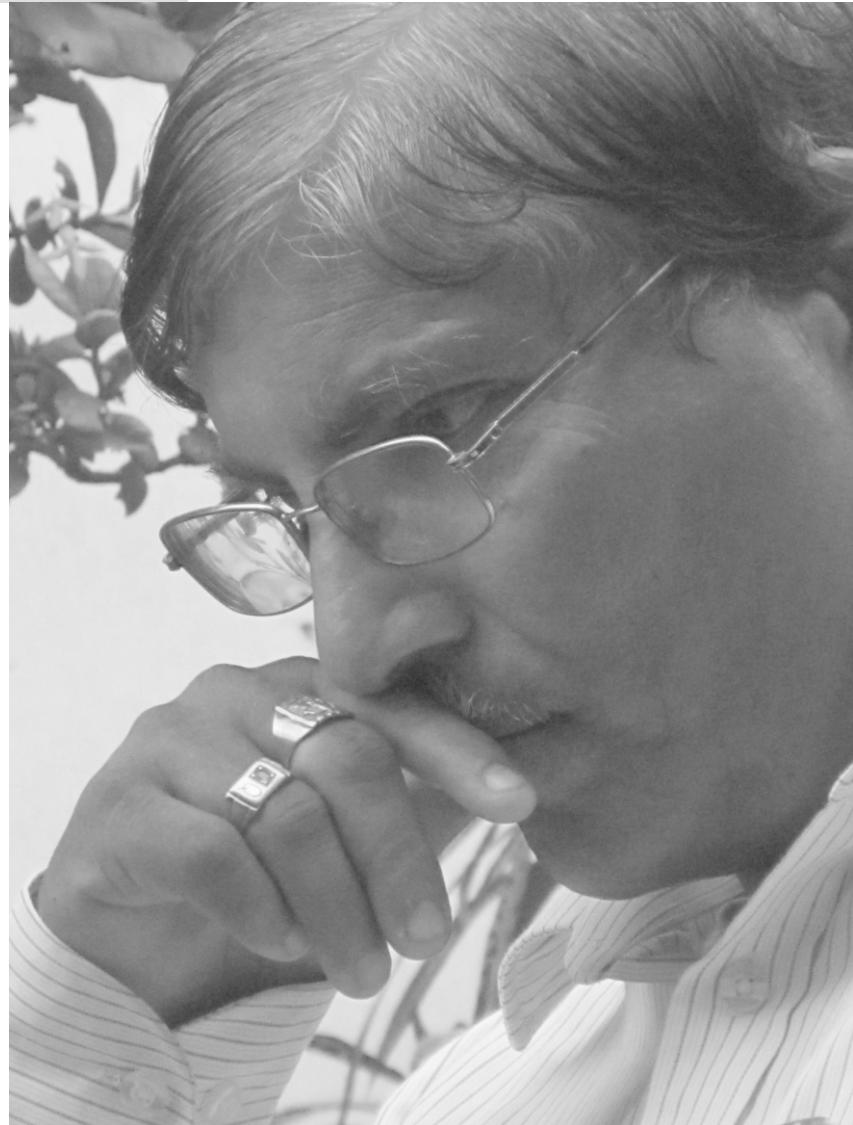
இராசீஸ்கண்ணன், தென்னியன், பாலன், அநாதரட்சகன், கலாமணி

பகத்தின் மூலம் பல இலக்கியச் செயற்பாடுகளை முன்னேடுத்துச் செல்கின்றார். பணி ஓய்வின் பின்னர் பின்னைகள், மருமக்கள், பேரப்பிள்ளைகள் தரும் சுகானுபவங்களோடு தொடர்ந்தும் கல்வி, கலை, இலக்கியம் மனதுக்குத் தரும் ஊக்கத் தோடும் செயலாற்றி வருகின்றார். கலாமணி அவர்களின் கல்வி, கலை, இலக்கியச் செயலாற்றில் மனைவி குயின் ஜெல்லில் கலாமணி அவர்களுக்கும் முதன்மையான பங்கு உண்டு. “கலையகம்” எனும் அவர்களது இல்லத்தில் நடந்துவந்த “அவை” நிகழ்வுகளிலும், ஜீவநதியின் ஏற்பாட்டில் நிகழ்ந்த இலக்கிய நிகழ்வு களிலும் அவரது பங்கு தனித்துத் தெரியும். ஒருவர் தனது கல்வியாலும் பதவியாலும் வெகுசன வெளியிலான செயற்பாட்டினாலும் எந்த உச்சத்தைக் கண்டு விட்ட போதிலும் அவரது குடும்ப வாழ்வில் கிடைக்கும் வெற்றியும் களிப்பும் மிக முக்கியமானது என்பதை எல்லோரும் ஏற்றுக்கொள்வர்.

நாடகம், சிறுகதை, கவிதை, திறனாய்வு முதலான துறைகளில் தன் நிபுணத்துவம் மிக்க எழுத்துக்கள் மூலமாகவும், கல்விப்புலம் சார்ந்த வகையில் தன் எழுத்துக்களாலும் செயற்றிறன் மிக்க பங்களிப்புக்களாலும் நன்கு அறியப்பட்டவரான கலாநிதி தமிழ்ஜியா கலாமணி அவர்களின் மேற்குறித்த பரிமாணங்கள் தனித் தனியே விரிவாக ஆராயப்பட வேண்டியவை. ஒரு கல்வி யியலாளரின் தனிப்பட்ட முன்னேற்றம் என்பது அவரது திறமை மற்றும் வாய்ப்புக்களை பயன் படுத்திக் கொள்ளும் திறனிலும், குடும்பம் மற்றும் சமுகம் சார்ந்த ஆதரவுப் பொறிமுறை களிலும் தங்கியிருப்பது எல்லோரும் அறிந்ததே. இவை எல்லாம் வாய்க்கும் சந்தர்ப்பத்தில் தான் வாழ்ந்த சமூகத்தின் மீதான அவர்களின் விகாவாசம் அதிகரித்து சமூகநேயம் உயர்கின்றது. சமூகநேயம் மிக்கவர்கள் பதவிகள், பட்டங்கள் கடந்து சமுதாயநிலைப்பட்டவர்களாக கணிக்கப்படுகின்றனர். சமுதாயவயப்பட்ட கல்வியியலாளர்களால் சமுதாயம் அடையாளம் பெறுவதுடன், அவர்கள் தங்கள் சமுதாயத்தைப் பிரதிபலிப்பவர்களாகவும் அமைகின்றனர். மக்கள் மயப்பட்ட கல்வி யியலாளர்கள், சமூகச் செயற்பாட்டாளர்கள், கலை-இலக்கியச் செயற்பாட்டாளர்கள், சமூக சேவையாளர்கள் போன்றோரை காலம் தன் நினைவில் வைத்து மீட்டபடியிருக்கும். ●

கிளைத்தோடும் ஜீவநதி

மானுடம், மனித நேயம் என்பவற்றுக்கு எதிராக அவற்றைக் கொல்லுகின்ற, வதைக்கின்ற, நோகடிக்கின்ற, அவமதிக்கின்ற, பாகுபடுத்துகின்ற, பழிக்கின்ற, இழிவு செய்கின்ற முயற்சிகளுக்கு எதிர்விணையாற்றுகின்ற குரலாக கலாநிதி.த. கலாமணி அவர்களுடைய குரல் என்றும் தொடர்ந்து வெவ்வேறு கலை வடிவங்களுடாக ஒலித்துக் கொண்டே இருக்கின்றது.

அன்புக்கும் மதிப்புக்கு முரிய கலாநிதி த.கலாமணி அவர்களின் பல்வேறு அறிவியல், கல்வி, ஆய்வு, இலக்கியம், சார்ந்த நூல்கள் வெளிவந்துள்ளன. அவரின் ஆலோசனையுடன் அவரின் புத்திரர் பரணியின் “ஜீவநதி” சஞ்சிகை, ஜீவநதி வெளியிட்டகம் என்பன புரியும் கலைத் தொண்டு அளப் பரியது. நன்பர் தம்பி பரணியை எண் ஒனும் தோறும் “பகீரதன்” ஆகாய கங்கையை பூயிக்குக் கொண்டு வர எடுத்ததாக கூறப்படும் கதையை பிரயத்தனத்தை என்னால் நினைக் காமல் இருக்க முடிவு தில்லை.

கடந்த காலத்தில் பலரின் படைப்பாக்க முயற்சிகளை வெளிக் கொணர்ந்த “ஜீவநதி” வெளியிட்டகம் கலாநிதி.த.கலாமணி அவர்களின் கவிதைகளைத் தொகுத்து “எனிந்த தேவாசர யுத்தம்” என்ற கவிதை நூலை 2013ல் வெளியிட்டிருந்தது. அதில் மொழிபெயர்க் கப்பட்ட சில கவிதைகளும் சுய ஆக்கங்களுமாக பன்னிரெண்டு கவிதைகள் உள்ளடங்கி இருந்தன. அதற்குப் பின்னான காலத்தில் கலாநிதி.த. கலாமணி அவர்களால் நேரடியாகவும் “சதகன்” என்ற புனை பெயரிலும் எழுதப்பட்ட 15 கவிதைகளையும் இணைத்து “கலாமணி கவிதைகள்” என்ற கவிதை நூலாக வெளிக் கொண்டுவர பரணியால் எடுக்கப்பட்டிருக்கும் முயற் சி,

தந்தைக்குதனயன் ஆற்றும் கடன், பாராட்டுக்குரியது. வாழ்த்துக்கள்.

கலாநிதி.த.கலாமணி அவர்கள் அடிப்படையில் ஒரு விஞ்ஞானப் பட்டதாரி, சிறந்த பொதைகவியல் ஆசானாகக் கல்லூரிகளில் கடமையாற்றியவர், பின்னர் யாழ் பல்கலைக் கழகத்தில் நிரந்தர விரிவுரையாளராகி உயர்பட்டப் படிப்புப் பீடத்தின் கலவியியற் துறையில் கலவியியல், கலவிக் கொள்கைகள், நவீன கல்விக் கோட்பாடுகள் என்பன பற்றிய ஆழந்த புலமையையும் புரிதலையும் பயிற்சியையும் பெற்றதோடு எண்ணற்ற கல்வியியலாளர்களை உருவாக்கிய பெருமையையும் கொண்டவர். பாரம் பரியமாக வந்த கலையாற்றலினுடாக மிகச்சிறந்த கூத்து, இசைநாடகக்

கலைஞராக மிஸிர்ந்தவர். நடிப் பாற்றலும் இசையாற்றலும் பாடும் திறனும் பேச்சாற்றலும் மேடை நாடகங் களில் நடிப்பதற்குரிய எடுப்பான தோற்றமும் அவருக்கு இயல்பாகவே வாய்த்துவுள்ளன. இதைவிட சிறுகதை, கட்டுரை என்பவற்றின் படைப்பாளியாகவும், நடுநிலையான விமர்சகராகவும், பல தரப்பாலும் நன்கு அறியப்பட்டவர். இவரின் “பல்வகைமைப்பட்ட” ஆளுமைகளின் இன்னுமொரு, அதிகம் வெளித்தெரியாத, முகமாக அவரின் கவிதை முகமும் இந்நாலி னாடாக வெளிக்கொண்டு வரப்படுகின்றது.

இவருடைய “ஏனிந் தத் தேவாசர யுத்தம்?” நாலில் “நான் கவிதை எழுத ஆரம்பித்த காலத் தில் என் தந்தையிடம் கற்றுக் கொண்ட யாப்பும் சொல்லாட்சி யுமே எனக்கு முதுசமாயின. நான் எழுதிய கவிதைகளுள் பல இன்று என் கைவசமில்லை. எழுதிய கவிதைகளைப் பிரசரிக்க வேண்டும் என்ற முனைப்பு இல்லாதிருந்தமேயே இதற்குக் காரணம் என்று இப்போது நான் நினைத்துப் பார்க்கின்றேன். கவிதைகள் மீது ஈர்ப்பு ஏற்பட்ட வேளைகளிலைல் லாம் நானும் எழுத முற்பட்டிருக்கின்றேன்” என்று தெரிவிக்கும் இவரின் கவிதை மீதான காதலை யும் கவிதை இரசனையும் இலகுவில் புரிந்து கொள்ளமுடியும். மேலும் இவர் கவிதை தொடர்பாகக் கொண்டுள்ள பார்வையையும் கவிதைக் கொள்கொண்டுள்ள பார்வையையும் கவிதைக் கொள்கைகளையும் “கவிதை என்பது ஒரு தரிசன அனுபவத்தைச் செட்டாக உணர்த்துகின்ற ஒரு மொழி எனலாம். இவ்வாறு சொற்சிக்கனத்துடன் வாழ்க்கை அனுபவங்களை உண்மையாகச் செல்ல முற்படும் போது, யாப்பிலக்கணத்துடன் எழுதப்படுவை மரபுக்கவிதைகள் என்றும் யாப்பில்லாமல் எழுதப்படுபவை புதுக்கவிதைகள் என்றும் பாகுபடுத்தல் நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றது” என்பதிலிருந்து தெளிவாக நாம் புரிந்து கொள்ளலாம். இது இவர் ஒரு இரசிகநிலையில் தானும் கவிதைத் துறையில் ஈடுபட வேண்டும் என்ற ஆர்வத்தின் அடிப்படையில் கவிதையை எழுத முயன்றதை எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

அதாவது அவர் தனது முதன்மையான இலக்கிய அடையாளம் கவிதை என்று எப்போதும் கருத வில்லை என்பதையும் ஆனால் கவிதை மீது ஏற்பட்டிருக்கின்ற விருப்பினாலும் வியப்பினாலும் ஆர்வத்தினாலும் அதையும் வெற்றி கரமாகக் கையாள முயன்றமையையும் இத்தொகுதியினாடாக அறிய முடிகின்றது.

இன்று கவிதை தொடர்பாக பல்வேறு வாதப்பிரதிவாதங்களும் கோட்பாட்டு மோதல்களும் குழுசார்ந்த செயற்பாடுகளும் முன் எடுக்கப்பட்டு வரும் துழிலில் கவிதை தொடர்பான சர்ச்சைகளுக்குள் வலிந்து சிக்கிக்கொள்ளாமல் தன் பாட்டில், தனது இயல்பான விருப்பு, ஆர்வம், புரிதல், இயலுமை என் பவற்றின் அடிப்படையில் தனக்குக் கைவரக்கூடிய கவிதையின் கருகளை உள்ளாங்கி தனது கவிதைகளை கலாநிதி கலாமனி அவர்கள் படைத்துள்ளார். அவர்களிலும் இவரின் கவிதைகள் பொதுவாக புதுக்கவிதைகளாக உருவாகியுள்ளன. ஆனால் இவரின் தந்தையினாடாக இவருக்குக் கிடைத்த மரபு, யாப்பும் பர்ச்சயம் இவரின் கவிதைகளில் சில மரபியல் அம்சங்களை உள்ளாங்க உதவியுள்ளன. சில கவிதைகளை விருத்தம், கலிப்பா வடிவங்களில் கவிதையின் இயல்புகளான எதுகை, மோனை போன்றவற்றைச் சேர்த்து சந்த ஒசை ஒழுங்கு சிதையாமலும் எழுதியுள்ளார். என்னதான் புதுமை

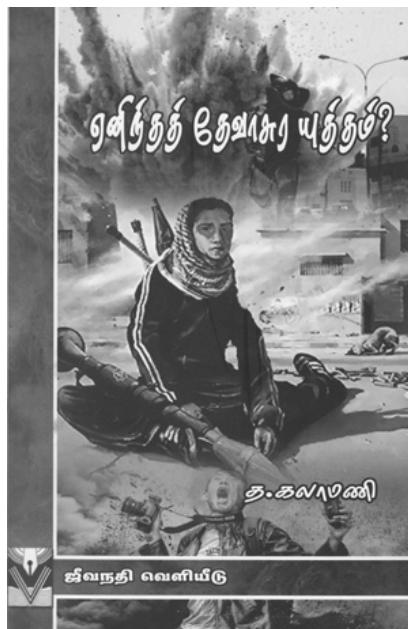
நவீனம் புரட்சி வசன கவிதை என கதைத்தாலும் மரபுக் கவிதையின் ஒசை ஒழுங்கு எல்லாரையும் மயங்க வைக்கிறது, ஈரக்கிறது என்பதையும் மரபுக் கவிதைகளை எழுத அனேக மானோர் ஆர்வமாகவே உள்ளனர் என்பதையும் இது எடுத்துக் காட்டுகின்றது. இத் தொகுதியிலுள்ள “ஒரு வஞ்சகளின் ஓலம்”, “ஏ.கே 47”, “வியப்பூட்டும் செயலென்ன”, என்பன செம்மையான யாப்பு வடிவங்களைப் பின்பற்றி எழுதப்பட்டுள்ளன. இவை மரபுக் கவிதை இரசிகர் களுக்கு விருந்துபடைக்கின்றன.

மகாகவியால் ஈழத்தில் அறிமுகப்படுத்திப் பிரபலப் படுத்தப் பட்டதாக பலராலும் கூறப்படும் “குறும்பா” வடிவையும் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பே இவர் கையாண்டுள்ளார். உண்மையில் தமிழில் மிக நீண்ட காலமாக புளக்கத்தில் இருந்துவரும் சிந்துகள், கண்ணி களின் வழிவந்த, ஒரு அடிக்கு (வரிக்கு) எத்தனை சீர்சொற்கள் என்று தெளிவாக வரையறுக்கப்பட்ட ஒரு வடிவமே குறும்பா ஆகும். குறும்பாவின் ஒசை ஒழுங்கை, சாயலை அடியொற்றிய பல சிந்துகள் கண்ணிகள் ஏலவே தமிழிலுள்ளன. எனினும் மகாகவி அறிமுகப்படுத்திய வடிவமானது இன்று இளையோர் பலராலும் பின்பற்றப்பட்டு வருகிறது.

இதை விட புதுக்கவிதையின் மற்றுமொரு வடிவமான, ஐப்பாளில் இருந்து இறக்குமதியான, “ஹைக் கூ” கவிதைகளையும் கலாநிதி.த. கலாமனி அவர்கள் எழுத முயன்றுள்ளார்.

இத்தொகுதியிலுள்ள சில கவிதைகள் வேறு மொழிகளில் வெளிவந்த கவிதைகளைத் தழுவி எழுதப்பட்டனவாக உள்ளன. “இனிக்கும் நினைவுகள்”, “நினைவுகள்”, “வாழும் ஆசிரியம்”, “கனல்”, “விழிப்பு” ஆகியவை இவ்வாறானவை. எனினும் இக் கவிதைகளிலும் தனது தனித்துவம், சொல்லாட்சி, கற்பனைத்திறன், தனது ஊர்சார்ந்த வழக்குகள், வாழ்முறை, என்பவற்றை உள்வாங்க இவர்தவறவில்லை.

இத்தொகுதியின் வேவ் வேறு கவிதைகள் ஊடாக கலாநிதி கலாமனி அவர்களின் குண இயல்புகளையும், என்ன ஒட்டங்களையும்,

கருத்தியல் கோட்பாடுகளையும் வாசகர்கள் அறிந்து கொள்ளலாம்.

“இனிக்கும் நினைவுகள் என்ற கவிதையில்

“விடியலின் செந்துளிபோல் சிவந்திருக்கும் கனிகளைல்லாம் மரவையாலான எங்கள் வண்டில்களில் ஏற்றிச் செல்வோம்...”

ஓ...
கல்லுாரிக் காலமும் தான் எவ்வளவு நாட்கள் நீஞும்,
கிராமத்திலிருந்து இன்னும்
எவ்வளவு காதம் நீளம்...”

என்று பேசுகிறார்.

“நினைவுகள்” என் ஒரு மகவிதை நாம் அனுபவித்த யுத்தத் துயரைப் பாடுகிறது.

“போர் முழந்து திரும்பும் தந்தையர்க்காய்,
பொருப்படை வீர்தம் புத்தரர் நாம் ஓவ்வொருவரும் ஓவ்வொருநாளும் காத்திருந்தோம்.
வீடுகளில் உடைந்த ஜன்னல்கள் யாவும் இன்னும் கண்ணாடி வேண்டி ஏங்கும்...”

பசுந் தரை மீது தாவி ஓடியே விரைவோம் நாம்.
படையணியைச் சூழ்ந்து கொண்டே துள்ளுவோம் குதிப்போம்.
ஆனால்..

தந்தையர் அணைவருமே மீனார். தனையர் தம் உள்ளாம் சோரும்” என்று “இவான் கல்யோல்ஸிக்” இன் மூலக்கவிதை உணர்வை எமக்கும் எமது கடந்த யுத்த கால யதார்த்தங்களுடாகத் தொற்ற வைக்கிறார்.

“வாழும் ஆசிரியம், என்ற கவிதையில்,

“நீ விடுதலைக்கான கல்வி விதையை நாட்டினாய்,
நம்பிக்கை ஒளி பாய்ச்சினாய். கண்ணீர் மழையினாலேனும் வியர்வையினாலேனும்

அதனைநாம் காப்போம்.

நீ கனவு கண்ட பெருவிருட்சத்தை போர்க்குணம் கொண்ட அதன் கிளைகளை நங்குச் செஷ் களைந்து நாம் வளர்ப்போம். செழிப்பான மரமாய் வளர உழைப்போம்...”

என்று “வின்டா ரேனரின்” கவிதையை அடியொற்றி உணர்வுக் கனலை மூட்டுகிறார். “விடுதலைக்கான கல்வி விதையில் வினைந்த ஒரு விருட்சமாகவே” கலாநிதி .த.கலா மனியை நாம் காண முடிகிறது..

“கனல்” என் கின்ற கவிதையில்,

“மனவின் வாரியின்றபில் சைக்கிளும் அதன் சமையும் மனிதனும் அதன் விறகும் ஏரிக்குள் வீழ்ந்துவிட கரம் கொட்டி நகைத்தபாடி வெற்றி பெற்ற விஜயன் போல் களிப்புடன் கடந்து செல்லும் காற்று.....”

அந்த மனிதனின் குதலுக்கு வெளியே பெருமூச்சடன் விலாஸ்வும்பு வெளித்தெரிய இருசின்னாஞ் சிறார்கள் விறகுக்காய்

அடுக்களையில் காத்திருப்பார்” என்று, இயற்கையும் நொத்த மனிதர் களை வஞ்சிக்கும் கள யதார்த்தத்தை “வி.பரந்தாமனின்” மூலக் கவிதையூடாக எமது வாழ்வியலையும் கலந்து காட்டுகிறார்.

“வானவில் ஒரு வானத் துக்கருமுகிலும் என்ற கவிதையில் “சூறையாய் காற்றுவீசும்” வெள்ளமாய் வானம் கொட்டும் பிரளமாக்கினியாய் பெருகி உடைமைகளை துவம்சம் செய்தான்!

என்று படிமங்களை தருகிறார்.

“எனிந்த தேவாசர யுத்தம்?” என்ற கவிதையூடு “வந்தவன் வட்டுலத்துற்றான் துந்துபியின் முழுக்கம் போலும் பல்கழுல் வழி ஏறிக்கணைகள் பெய்தொங்கும் பாய்ந்து சீரி கந்தகத்து நெந்த பரவி

பூந்தியைக் கலக்கியதும் இந்திரியம் இற்றுப் போனான்”

“இந்திரன் திகைத்து நின்றான் இந்திரவில் உபிழ் நெருப்பாய் ஏகுமட்டும் ஏவு “சௌல்”வில் அந்தரித்த ஆயிரமாய் அந்தியத்தை அடையக் கண்டான்.

சிற்கையிலே எழும் வினாக்கள் இந்திரன் விடைகள் ஓர்வான்.” என்றும் எம் மண் னில் அன்று அரங்கேறிய யுத்த அவலங்களை இந்திரன் வந்து பார்த்து அதிர்ந்து திகைத்தான் என கற்பனையூடாக கண்முன் பதித்துச் செல்கிறார்.

“ஏ.கே.47” எனும் கவிதையில்

“ஏந்திமூயார் கூட ஏந்தும் ஏவுகணை எம்மிடமுண்டு ஒருநாலையில் சூலமழிக்கும் அணுக்குண்டும் பலவுண்டு நாம் இன்று நாகரிகர் இரசவித்தை நிதம் காட்டும் அறிவியலின் உச்சத்தைத் தொட்டுவிட்ட உந்நதர்கள்.

என்று அறிவியலின் இருண்ட மறுபக்கக் கருமையை, மனிதர்களால் அறிவியலின் பெயரால் மேற் கொள் எப்படும் அழிவியலைக் காட்சிப்படுத்திநக்கலும் விடுகிறார்.

“ஒரு வர்க்கத்தினரின் ஒலம்” என்ற கவிதையூடு “சொந்தமென்று சொல்வதற்கு சிறுதுண்டு நிலமுமில்லை உந்த லோடுமேப்பவர்கள் உரிமைகாள்ள எதுவுமில்லை குந்தகமுஞ் செய்தறியார் குற்றுயிரா யாகியிங்கே பாங்கமுறத் தான்சிந்து புரிதவிக்கும் நிலையேனோ” என்று பச்சாபதாபப் படுகிறார்.

“கனவுகளைச் சுமப் போம்!” என்ற கவிதையில் அங்கே மேதாவியர் பலரும் கூடி அணுவையும் அணுக்கருத் துக்களையும் பிளந்து பேரழிவாற்றல் பேணும் படைக்கலம் படைப்பர். இங்கோ கம்பியூட்டர் முன் அமர்ந்து

நரைமல்ல எட்டிப்பார்க்கும்
நிலைவந்தும் நினையாமைதேரா
எனப் பிறவியொன்று
மொட்டைக் கடித மொன்றை
சுகமாய்ப் பிரசவிக்கும் -
மொட்டந் தலைக்கும்
முழங்காலுக்கும்
முடிச்சுப் போட்டு”.

என்று உலகம் முன்னேறி எவ்வே
சென்றாலும் மற்றவனின் வளர்ச்சி
உயர்ச் சியில் பொறாமையுறும்
காலிடறும் எமது கூடப் பிறந்த
குணத்தை, இன்றும் மாறாப் பண்
பியல்பை, மொட்டைக் கடித கலா
சாரத்தின் கீழ்மையை, நவீன உத்தி
முறையூடு பறை சாற்றுகிறார்.

“வியப்புட்டுஞ் செயலன்ன?”
என்ற கவிதையூடாக

“காய்ச்சல் முதல் காசம்வரை
நோய்க்கிருமித் தாக்கமதை
நுண்கதிரால் தேற்றுதற்கும்
பழுதடைந்த உடலுறுப்பைப்
பிறிதொன்றால் மாற்றுதற்கும்
மருத்துவத்தின் எல்லைகளுடு
மகத்துவமே கொண்டான்.
.....

விஞ்ஞானி படைத்தளித்த
விஞ்ஞான விந்தைகள்தான்
அஞ்ஞான இருளகற்றும்
அறிவுக் கருவுலைமன
மெஞ்ஞானம் போற்றிடுவார்
மெய்யாக மதித்திடவே
இஞ்ஞாலம் இனிதோங்கக்
செய்தவனே விஞ்ஞானி.”

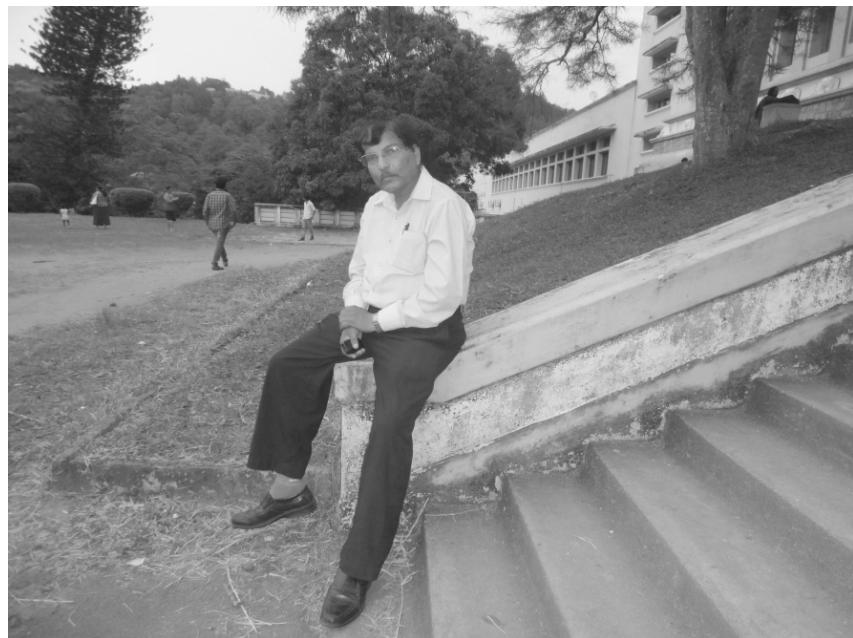
என்று கலிப்பாவில் விஞ்ஞான,
மெஞ்ஞானத்தின் பலன்களையும்
பீடு பெருமைகளையும் முரண்நகை
யாக போற்றிப் பாடிப் பரவசிக்கவும்
செய்கிறார்.

“குறும்பா பத்து” இல்

“நளினியென நாமம் கொண்டாள் பாவை
ஏழிற் செவ்வாய் தோசம் அவள் தீர்வை
பழினிகற்றச் செவ்வாய்க்கே
இன்றுபோய் நேற்றுவந்தாள்
ஓளியைவிட விரைவு கொள்ளும் புவை.”
.....

என இன்று போய் நேற்று வந்தாள்
சந்தத்துள்

நவீனம் புகுத்தி
“நாலெனல் சேஞ்”பொன் பொத்தான் பூட்டி
“பீபாஸன்”மிகும் “பவுன்டன்”பேணா மாட்டி
“காசினிக்கோர் கவிக்கோ”என

தமக்குத்தாம்பெயர் சூடி
வேஷம் அதை ஆற்றிடுவார் நாடி”
எனக் குறும்பும் பண்ணுகிறார்.

“இன்னும் வரக் காணனே!”
என்ற கவிதையூடு
“தேடும் உறவுகள்
இன்னும் வரக் காணாமல்
இன்னும் எத்தனைநாள்
இப்படியே
காத்திருக்கும்
பாவும் நாதியற்றுப் போன
பாவிப் பறவை”
என காணாமற் போனவரைத் தேடி
முதுமை, மரணம் நோக்கி நகரும்
பாச(வி)ப் பறவைகளுக்காக இரங்கு
கிறார்.

“கொள்ளிவாய்ப் பிசாக்” என்ற
கவிதை பேசும் விடயம் வித்தியாச
மானது. இவரின் புதுக் கவிதா
ஆர்ஜுமைக் குப் பதச் சோறாக
அமைவது

“ககனப் பெருவளியுள்
இருள் கரைந்து
கறுப்புத் திட்டாய்
முன்னால் நீண்டுவிரியும்
முக்காட்ட
வல்லைவளி...”

“சதுப்புநிலத்தேஉருவாகும்
வாயுதான்
கொள்ளிப் பிசாக்”
மகன் படிக்கும் பாடம் கேட்ட
நினைவுவந்து
தெம்புதரும்.
மனப்பயம் மாற்றுகின்ற

மருந்தாய்
“யாராடி கள்ளிநீ தான்”
மயான காண்டப் பாடல்
நெஞ்சில்
உடைப்பெடுக்கும்.
முனியப்பரையும் தாண்டி
முன்னேறி
விரைகையிலே
முன்வந்து வழிமறிக்கும்
“அம்மாடியோவ்”
கொள்ளிவாய்ப் பிசாக்.

என்று விஞ்ஞானத்திற்கும் மூடு
நம்பிக்கைக்கும் உள்மன அச்சம்
ஜயத்திற்கும் இடையில் மனிதர்கள்
தடுமாறிக் கிடப்பதை காட்டி ஒரு
சராசரி மனிதனின் அன்றாட குழப்
பங்களை எளிமையாய் அழகாய்
தனது நேரடி அனுபவம் காட்சிப்
படிமம் மூலம் எடுத் துரைக்கிறார்.
“மனோரதம்” என்ற கவிதை

“காலத்தின் வேகம்
வெளியின் நீட்சியை
குறுக்கம் செய்கிறது
நினைவுகளின் பாய்ச்சல்
காலத்தையும்
விஞ்சுமோ!”

எனத் தனக்குள் தத்துவ விசாரம்
செய்கிறார்.

“ம னி த நே ய ம ” என் ற
கவிதையூடு
உயிர்பிரியும் அவல்லதையில்
மனித நேயம்
அல்லாடுகிறது...
“தேரும் திங்களும்”
தூரத்தில் தெரிகிறது...”

என்கின்ற வரிகள் ஊடாக மகாகவி
காலத்து “தேரும் திங்களுக்கு”
கருவான சம்பவங்கள் இன்றும்
மாறாதிருப் பதைச் சொல் லி
நொந்துவருந்துகிறார்

“இடைவெளி” என்ற கவிதை
ஆடு

“அமாவாசைக்கு வரும்
காகங்களை
உணவுக்காய் அழைத்து
தாத்தா வழி
முப்பாட்டன்களின்
பெயர் சொல்லி
மகிழ்வு
கொள்கிறான்
பாலனான
என் பேரன்”

என்று இடையறாது தொடரும்
தலை முறைகள் தாண் டிய
நம் பிக் கைகளையும் மூட
நம்பிக்கைகள் என்று முற்றாக
ஏடுத்தெறியாது ஏற்றுச் செல்கிறார்.

“கலகப் பூச் சிகள்” என்ற
கவிதையுடு

“எல்லோரும் கூடி
நடித்த நாடகத்தில்
யார் யாரோ
எவர்மீதோ பழிசொல்லி
தப்பிக்கப் பாக்கும் வேவளை
உள்மனம் விழித்துக்
கொள்கிறது.”

இவன் “புருட்டல்”

இவன் “துரியோதனன்”

இவன் “சுகுனி”

இவள் “காந்தாரி”..
அரங்கேறிய
கபடநாடகத்தின்
மாந்தர்களுக்கெல்லாம்
பெயர் கூட்ட
என் மனம் விளைகிறது.
“நடந்தது நடந்து போசுக்
மன்னித்துக் கொள்ளுங்கோ
உங்கள் உறவுகள்
சொல்லியயதூன் செய்தோம்”

என் று சாடைமாடையாக நமது

உள்ளூர் அரசியலும் பேசுகிறார்.

“அந் நிய மாதல்” என் ற
கவிதையில்

“ஆகாசப் பொத்தல் வெளிகளில்
ஒசோனின்
துர்நாற்றம்.
தூக்கணாங் குருவி ஒன்று
தூரதேசம் போகின்றது.
எனப் புதுமை உவமை பேசி
இயற்கைச் சமநிலை குழம்பும்
யதார்த்த துயருரைக்கிறார்.

.....

சுஹாரா மணற்பரப்பில்
அக்கரை சென்ற
படகுக்காய்
காத்திருக்கும் நான்,
ஊர் நடப்புக்களில்
ஒன்ற மாட்டாதவனாய்.
என்று தனது உள்ளப் பாங்கையும்
தூழலுடன் ஓட்டாது தன் பாட்டில்
ஒடும், ஒடும் புளியம்பழமும் போல்
வாழும் தன் இயல்பையும் ஒருங்கே
ஒப்பிக்கிறார்.

“முதுமை” என்ற கவிதை

“தனிமை விருப்பு
ஏக்கம் தோய்ந்த
பழையன மீட்டல்
நினைவுகள்
மக்கி
மறைந்துபோகும் நிலை
ஆசாபாசம்
இனியும் ஏன்?
சீவனே என்றிரு.”

என் று முதிர் ச் சியால் சுடலை
ஞானம் பேசி பற்றற்றிருக்கும்
பக்குவப்பட்டவனாகிறார்.

“தாய் நாடு” எனும் கவிதை
யில் இயற் கை நேசனாக
அவதாரமெடுத்து

“இயற்கை அன்னனயின்
சீற்றம் தனிக்க
அனைவரும் இணைந்து
ஒன்றாய்
ஒழுகுதல் வேண்டும்.
அன்பு, நேர்மை, அறம்... என
விரியும்
மனித வாழ்வின்
விழுமியங்களை அகிலப்
பண்புகளாய்
அனைவரிடத்திலும் எங்கும்
விதைத்திட வேண்டும்.
குடும்பம், சமூகம், நாடு, அகிலம்
பழுப்புறை ஒழுங்கில்
அன்பை வளர்த்திட வேண்டும்.
“வேற்றுமையில் ஒற்றுமை”
அகிலத்தின்
மகுடவாசகம் ஆதல் வேண்டும்.
இதனால்,
தன்னை தன் உறவை தன்
தாயை
நேசிக்கும் பண்பு
தன்
நாட்டை, தன் நாட்டு மக்களை
நேகிக்கும் பண்பாய் மலரும்
ஈற்றில்
அகிலம் முழுவதையும்
அன்பினால் ஆளும் ஆற்றல்
பிரக்கும்”

என்ற நம்பிக்கையை, தன் மனக்
கிடக்கையை, தன் எதிர்பார்ப்பை,
நேரடியாக கவி உரையாக முன்
வைக் கிறார். இதுவே இவரின்
கவிதை கொள்கையின் அடிநாதம்
என் பதை ஆர் ப் பாட் டங் கள்
சோடனைகள் கவிதைப்பண்புகள்
என்பன பற்றி அலட்டிக்கொள்ளாம
லும் சொல்லிவைக்கிறார்.

இவரின் ஷைக்கு முயற்சி யும் தொகுதியின் இறுதியில் இடம்பெற்றுள்ளது.

“ஹலி“ ஓலிக்கு பதுங்குமொரு குழந்தை பரவசத் தில் வானம் பார்த்துக் கைதொழும் - பக்தர் குழாம்

உச்சத்தில் மலர் தூவும் போர் விமானம்” என் ரூபே செக்கிறது. இவரின் ஷைக்குக்கள் வேறு சீர் ஒழுங்கில் அமைகின்றன. வழுமையான புளக்கத்தில் உள்ள ஷைக்கு அமைப்பிலிருந்து மாறுபட்டதாக அதாவது ஒரு சம்பவத்தை, கூற்றை உரைக்கும் முதல் வரி அதனை சுருக்கி விளக்கும் இரண்டாம் வரி இவ் இரண்டையும் தொடுக்கும் முத்தாய்ப்பான வாசகருக்கு ஒரு அதிர்ச்சியை ஏற்படுத்தவல்ல முன்றாம் வரி என்ற ஷைக்குவின் அமைப்பிலிருந்து வேறுபட்டதாக இவை விளங்குகின்றன.

திரு.கலாநிதி.த.கலாமணி அவர்கள் தான் தனித்துவம் மிக்க, வரலாற்றில் வாழுகின்ற ஒரு கவிஞராக விளங்க வேண்டும் என்ற நோக்கில் கவிதை எழுதியவர் அல்ல. அவரே கூறியிருப்பது போல கவிதையைக் கேட்டு வாசித்த வேளாகளில் ஏற்பட்ட ஈர்ப்பு, இரசனைக் கிறக்கத்தின் நிமித்தம், ஆர்வ மிகுதியில் அதே நேரம் தந்தையினுடாக கிடைத்த அறி வனுபவத் தினுடாக, கவிதை களைப் படைத்திருக்கிறார் என் பதைப் புரிந்து கொள்ள முடிகின்றது. இதனால் கவிதைக்குரிய பிரதான தனித்துவ அம்சங்கள், ஈழத்தமிழ்க் கவிதை இயல்புகள், சொற்செட்டு, புதிய சொற் சேர்க்கைகள், வித்தியாசமான கற்பனை, நவீன உத்தி முறைகள், வடிவ ஒழுங்குகள் பற்றிய கறாரான பிரக்ஞை, தற்கால கவிதைக் கோட்பாடுகள் என்பவற்றிற்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்காமல் ஆனால் தன்னுடைய சிந்தனை, உணர்விற்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுத்து தான் பட்டறிந்தவற்றை நேரடியாக தனக்கு வாலாயமான மொழியில் தான் கற்றுப் பெற்ற அறிவிய லாஞ்சமையுடாக இயல்புத் தன் மை கெடாமல், அதிக ஆர்ப்பாட்டங்களில்லாமல், புதுக் கவிதைகளாகக் கிட்ட தந்துள்ளார். இவரின் சில கவிதைகளிலுள்ள பாடு பொருள் அல்லது

“பூத்தத்தம்பி நாடகம் அரங்கில் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. “சீர் பெருக நல்லை நகர்” என்ற பாடலை பாடிப் பூத்தத்தம்பி அழும் போது பார்வையாளர்கள் கண்களைத் துடைத்துக் கொள்வதை மேடையில் நின்றே நான் பார்த்தேன். மெய் சிலிரத்தும் போனேன். தனது குரல் வளத்தினாலும் இசை நயத்தினாலும் காட்சிக்குரிய உணர்வுகளோடு நடிப்பினால் அவர் ரசிகர்கள் கட்டி வைக்கும் ஆற்றலுள்ளவர் என்று தெரிந்தது. அதிலும் ஒப்பனை செய்துவிட்டால் பூத்தத்தம்பி இவ்வளவு அழகானவனா என வியக்கும் அளவுக்கு அழகிய தோற்றமும் அவருக்கு வாய்த்திருந்தது. இசைத் திறமை இருந்தாலும் ஒரு இசைநாடகக் கலைகளுணாக எல்லோராலும் ஆகி விட முடியாமைக்கு இலவுயும் காரணாங்களாகும். அல்லாய் மனோகரா கான நாடக சபாவின் மையவிஶயாக அவர் விளங்கினார். ராஜபாடு வெடங்கள் அவருக்குப் பெரிதும் பொருந்துவன். சத்யவான், பூத்தத்தம்பி, அர்ஜீனன், கோவலன், அரிச்சந்திரன், காத்தவராயன், தருமன், வேடன், லைட்சமணன், இந்திரஜித், விதுரன், பாண்டியன் போன்ற வேடங்கள் கச்சிதமான பொருந்தம் பெற்றவை. இசை நாடகங்களின் மிது அவருக்கு இருக்கின்ற ஆத்மார்த்த விருப்பும் பற்றாலும் காரணமாகத் தனது தொழிற் பதவி வழி அழுத்தங்களையும் புறந்தனளி முழு ரீவு மேடைகளிலம் முழுமனத்துடனும் அர்ப்பணிப்புடனும் செயற்படுகின்றமை அவருடைய தனிப்பண்டு. அரங்கிலே தன்மையச் சிந்தனையை விடுத்து தோன்றும் அனைத்து பாத்திரங்களின் செழுமைக்கும் நேர்த்திக்குமாக உழைக்கும் உத்தம பண்பு இன்ற பலருக்கும் எடுத்துக்காட்டானது. நாடக காட்சிகளின் உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தம் வகையில் சுருதி. தாளச் சுத்தத்துடன் இராகச் செழுமையுடனும் பாடல்களை பாடி நடிப்பதில் ஈழத்து இசை நாடகக் கலைகளுக்களில் கலாநிதி த. கலாமணி அவர்களுக்கு ஒரு தனித்துவம் உண்டு.”

- வை. விஜயபாஸ்கர்

கருப்பொருள் பிரபலமான ஈழத்துக் கவிஞர் களாலேயே பேசப் படாததாக இருப்பது அவதானிக்கத் தக்கது. அதற்கு அவர் ஒரு புலமையாளராக இருப்பதும் காரணமாக இருக்கலாம்.

ஆனால் இவருடைய அனேகமான எல்லாக் கவிதை களிலும் ஊடுபாவாக அமைவது அன்பு, நேசம், கருணை, காருணியம் என்பன என்றே கூறுவேன். வாடிய பயிரைக் கண்டு வாடும் மனம் இவருடையது.

“வேற்றுமையில் ஒற்றுமை அகிலத்தின் மகுடவாசகம் ஆதல் வேண்டும்

என்ற இவரின் வேணவாவே இவரின் இலக்கிய விலாசம் எனலாம். இப்பண்பு சாதாரணமானதல்ல. உலக மகா கலைஞர்களின் அடிப்படைப் பண்பாக இதுவே விளங்கியது.

மானுடம், மனித நேயம் என்பவற்றுக்கு எதிராக அவற்றைக் கொல்லுகின்ற, வதைக் கின்ற, நோகடிக்கின்ற, அவமதிக்கின்ற, பாகுபடுத்துகின்ற, பழிக்கின்ற,

இழிவு செய்கின்ற முயற்சிகளுக்கு எதிர்வினையாற்றுகின்ற குரலாக கலாநிதி.த. கலாமணி அவர்களுடைய குரல் என்றும் தொடர்ந்து வெவ்வேறு கலை வடிவங்களுடாக ஒலித்துக் கொண்டே இருக்கின்றது. அதன் எதிரொலிகளை இத்தொகுதியிலுள்ள கவிதைகளிலும் கான முடிகின்றது.

அவர் முழுமையாகக் கவிதைத்துறையில் ஈடுபடாமைக்கு கல் வியியல் துறையை தனது பிரதான தொழிலாகத் தேர்ந்ததும் நாடகம், சூத்து, சிறுகதை, ஆய்வு, விமர்சனம், நூல் சஞ்சிகை வெளி யீடு போன்ற பல்வேறு துறைகளில் சம நேரத்தில் இயங்கியமையும் பயணித்தமையும் கூட காரணங்களாக இருக்கலாம். ஒருவேளை முழுமையாக பிரதான துறையாக இவர் கவித்துறையில் ஈடுபட்டிருந்தால் இன்றைய ஈழத்துக் கவிஞர்களில் முக்கியமாக பிரதான துறையாக இவர்களுக்கு விருப்பார் எனத் துணிந்து கூறலாம்.

- 04.11.2022

கல்வியோழனை விரிபுலத்தார் கலாநிதி த.கலாமணி

அ.பெளநந்தி

யாழ்ப்பானைப் பல்கலைக்கழகத்தில்
மட்டும் பட்டப்பின் கல்வி டிப்ளோமா
மற்றும் கல்விமுதுமாணி கற்கை
நெறிகளில் ஆயிரக் கணக்கான
மாணவர்கள் அவரிடம் கற்றுத்
தேறியுள்ளனர். இவற்றைவிட அவருடைய
ஆய்வு மாணவர்கள் ஆய்வுத்துறைகளில்
இன்றும் தம்மை கலாநிதி த.கலாமணி
அவர்களுடைய ஆய்வு மாணவர்கள்
என்று கூறிக்கொள்ளும் அளவிற்கு
அவருடைய ஆய்வு நெறிமுறை
தொடர்பான வழிகாட்டல்கள் ஒவ்வொரு
கட்டத்திலும் நட்பு ரதியாக
உடனிருந்து வழிப்படுத்துவதாக
அமையும் என்பது அனுப
ரதியாக பெற்ற பலரது கூற்றாகும்.

கற்பித்தல் என்பது ஒரு கலை(Teaching is an Art) என்பது பலராலும் பேசப்பட்டு வருகின்றமைக்குக் காரணம் கற்பித்தற் செயற்பாட்டில் ஈடுபடும் அனைவருக்கும் அக்கலை இலகுவில் வசியப்படுவதில்லை. இற்றைப்படுத்தப்பட்ட தொடர்ச்சியான தேடலும் புதிய நுட்பங்களோடு கூடிய கற்பித்தல் முறையும் தனித்துவமான கற்பித்தற் பாணியும் உடைய சிலரே மாணவர்களின் மனங்களில் காலத்தைக் கடந்து நிலைபெற்று விடுகின்றனர். அவ்வாறானதொரு ஆளுமையாகப் பலராலும் மதிக்கப்படுகின்றவர் கலாநிதி தம்பிஜியா கலாமணி அவர்கள். சோதிடக் கலையும் இசைநாடகப் புலமைத்துவமும் ஒருங்கே பெற்ற தந்தையாரின் வழிகாட்டல் அவரது கல்விப் புலமைத்துவத்திற்கான பலமிக்கதொரு அடித்தளத்தை இட்டுள்ளது என்பதைத் தெளிவாக விளங்கிக்கொள்ள முடிகின்றது. ஆரம்பக் கல்வியை யா/தேவரையாளி இந்துக் கல்லூரியில் கற்று அப்பாடசாலையிலிருந்து ஐந்தாம் வகுப்புப் புலமைப் பரிசீரில் பரீட்சையில் சித்தியடைந்த முதலாவது மாணவன் என்ற வரலாற்றைப் பதிவுசெய்துள்ளார். இடைநிலைக் கல்வியை வடமராட்சிக் கல்விப் பாரம்பரியத்தில் தவிர்க்க முடியாத வரலாற்றைக் கொண்ட யா/நெல்லியடி மத்திய கல்லூரியில் கற்றுள்ளார்.

பாடசாலைக் கல்வியில் சிறந்து விளங்கி பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்திற்குத் தெரிவுசெய்யப்பட்டு 1972 - 1975 காலப்பகுதியில் அங்கு பெளதிகவியலை முதன்மைப் பாடமாகவும் தூய கணிதத்தை துணைப் பாடமாகவும் கற்று சிறப்பு விஞ்ஞானமாணிப் (B.Sc Special) பட்டத்தைப் பெற்றுக்கொண்டார். தன்னுடைய இளமாணிப் பட்டக் கற்கையில் சிறந்து விளங்கிய காரணத்தினால் அவருக்குப் பேராதனைப் பல்கலைக்

கழகத்தின் பெளதிகவியற் றுறையில் தற்காலிக விரிவுரையாளராகப் பணியாற்றும் வாய்ப்பு வழங்கப் பட்டது. அக்காலப் பகுதியிலிருந்து பல்கலைக்கழக மாணவர் கருக்கான அவரது கற்பித்தற் பணி ஆரம்பமாகிவிட்டது. இரண்டு ஆண்டுகள் (1976-1977) அங்கு பணியாற்றிய பின்னர் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் பெளதிகவியற் றுறையில் தற்காலிக விரிவுரையாளராக 1978-1979 காலப் பகுதியில் பணியாற்றும் வாய்ப்புக் கிடைக்கப்பெற்றமை அவரது பாடத்துறை சார்ந்த புலமைத்துவத்திற்கும் கற்பித்தலுக்கும் கிடைத்த மற்றொரு அங்கீகாரம் என்பது தெளிவு. இளமாணிப் பட்டத்தை நிறைவு செய்த காலப் பகுதியில் க.பொ.த. உயர்தர மாணவர்களுக்குப் பயன் படும் வகையில் பெளதிகவியல் பாடம் தொடர்பான கட்டுரையை வீரகேசரி சுஞ்சிகையில் தொடர்ச்சியாக எழுதியிருந்தமையும் அவருடைய கல்விசார்ந்த பணிகளில் கணிப்பிற்குரியதாகும்.

பேராதனை மற்றும் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகங்களில் தற்காலிக விரிவுரையாளராக நான் காண்டுகள் கடமையாற்றியதைத் தொடர்ந்து ஆசிரியப் பணியில் தனது சேவையை அகவித்துக்கொண்டார். யாழ்ப்பாணம் புனித சம்பத்திரிசியார் (சென்.பற்றிக்ஸ்) கல்லூரியில் 11 ஆண்டுகள் இடைநிலை வகுப்பு மாணவர்களுக்கு கணித பாடத்தையும் க.பொ.த. உயர்தர மாணவர்களுக்கு பெளதிகவியல் பாடத்தையும் சிறப்புறக் கற்பித்தார். ஆபத்தான போர் நெருக்கடிக்கு மத்தியிலும் அங்கு தனது பாட, இணைபாட விதானச் செயற்பாடுகளில் அக்கறைகாட்டி மாணவர்களின் முன்னேற்றத்திற்கு முத்தாய்ப்பாக விளங்கினார். அதற்கும் அப்பால் தனியார் கல்வி நிலையங்களில் பெளதிகவியலைச் சிறப்பாகக் கற்பித்து தனது பெயரை நிலைநாட்டிக் கொண்டார். இப்பணிகளைச் சிறப்புற ஆற்றியிருந்தார் என்பதால், அக்காலப் பகுதியில் இலங்கையின் கல்விப் பரப்பில் சிறந்த பணியாற்றிய தொண்டைமானாறு வெளிக்கள் நிலையத்தால் நடத்தப்பட்ட பரீட்சைகளுக்கான க.பொ.த. உயர்தரத் திற்கு பெளதிகவியல் பரீட்சை வினாத்தாளைத் தயாரிக்கும் பணி ஒப்படைக்கப்பட்டிருந்தது.

இவற்றினிடையே 1991-1992 காலப்பகுதியில் கரவெட்டி தொலைக்கல்வி நிலையத்தின் பொறுப்பாளராகச் செயற்பட்டு பயிற்றப்படாத ஆசிரியர்களுக்கான வாண்மை விருத்திச் செயலமர்வுகளை நடத்தி அரும்பணியாற்றியதோடு அவர்களுக்கு விருப்பமான விரிவுரையாளராகவும் திகழ்ந்தார். இவை எல்லா வற்றிக்கும் மகுடம் வைத்தாற்போல 1992 இல் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் கல்வித்துறையில் விரிவுரையாளராக உள்வாங்கப்பட்டார். அங்கு முது நிலை விரிவுரையாளராகப் பதவியுறவு பெற்றதோடு மாணவர்களுக்கு கல்வித் துறையோடு தொடர்புடைய அனைத்துத் துறைசார் விடயங்களையும் மிக நேர்த்தி யாகக் கற்பிக்கும் ஆற்றலைக் கொண்டிருந்தார் என்பதை அவரது மாணவர்கள் அனைவரும் ஏற்றுக்கொள்வர். கல்வி உளவியல், கல்வி நிர்வாகம், கல்வி முகாமைத்தவம், பாடசாலை முகாமைத் துவம், ஆசிரியர் கல்வி, ஆய்வு முறையியல், கலைத்திட்டக் கற்கைகள், கல்வி அளவீடும் மதிப்பீடும், கல்வித்

திட்டமிடல், பொதுக் கற்பித்தல் முறையியல், கணிதம் மற்றும் விஞ்ஞான பாட கற்பித்தல் முறையியல், கல்வி ஆலோசனையும் வழிகாட்டலும், கல்வித் தொழில்நுட்பம், கல்விப் புள்ளிவிபரவியல் என கல்வித்துறைசார்ந்த பாடங்களை சிறந்த முன்னாயத் தத்தோடு அனைத்து மாணவர்களும் விளங்கிக்கொள்கூட கூடிய வகையில் கற்பித்தார். அவருடைய விரிவுரைகளில் நேரம் வீணடிக்கப்படுவதில்லை என்பதையும் விணைத் திறனான கலந்தாய்வுக் கற்றலுக்கான களம் அமையப் பெற்றிருப்பதையும் சிறப்பம்சங்களாகக் கூறலாம்.

கல்விமாணி (BED), பட்டப்பின் கல்வி டிப்ளோமா (PGDE), கல்விமுதுமாணி (MEd), கல்வி முதுகத்துவமாணி (M.Phil), கலாநிதி (PhD) ஆகிய கற்கைநெறி மாணவர்களுக்கான கற்பித்தலைப் பலவேறு மட்டங்களில் மேற்கொண்டார். யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் மட்டும் பட்டப்பின் கல்வி டிப்ளோமா மற்றும் கல்விமுதுமாணி கற்கை நெறிகளில் ஆயிரக் கணக்கான மாணவர்கள் அவரிடம் கற்றுத் தேறியுள்ளனர். இவற்றைவிட அவருடைய ஆய்வு மாணவர்கள் ஆய்வுத்துறைகளில் இன்றும் தம்மை கலாநிதி த.கலாமணி அவர்களுடைய ஆய்வு மாணவர்கள் என்று கூறிக்கொள்ளும் அளவிற்கு அவருடைய ஆய்வு நெறிமுறை தொடர்பான வழிகாட்டல்கள் ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் நட்பு ரீதியாக உடனிருந்து வழிப்படுத்துவதாக அமையும் என்பது அனுப ரீதியாக பெற்ற பலரது கூற்றாகும்.

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக கல்வித்துறை சார்ந்த மாணவர்களுக்காக மட்டுமன்றி அதற்கு அப்பாலும் அவருடைய கற்பித்தற் பணி பல மட்டங்களில் பரந்து விரிந்து காணப்பட்டது காணப்படுகின்றது. கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம், இலங்கை திறந்த பல்கலைக்கழகம், தேசிய கல்வி நிறுவகம் ஆகியவற்றில் கல்விமாணி, கல்விமுதுமாணி, பட்டப்பின் கல்வி முகாமைத்துவ டிப்ளோமா (MEd) போன்ற கற்றை நெறிகளுக்கான விரிவுரையாளராக நீண்டகாலம் பணியாற்றியுள்ளார். யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தினால் வழங்கப்படுகின்ற தாதியியல் விஞ்ஞானமாணி பட்டத்திற்கான கற்கை மாணவர்களுக்கும் விரிவுரையாற்றியிருக்கின்றார் என்றார் அவரது

பல்துறைப் புலமையை இலகுவாக விளங்கிக்கொள்ள முடிகின்றது. தமிழ் மொழிமூல கற்கை நெறிகளுக்கு மட்டுமின்றி ஆங்கில மொழிமூலமான கற்கைகளுக்கும் ஆருமை மிகக் விரிவரையாளராக விளங்குவதற்கு அவருடை ஆங்கிலப் புலமைத்துவம் மிக முக்கியமான விடயமாக அமைந்தது.

உயர்கல்வி நிறுவனங்கள் மற்றும் அமைப்பு களில் கலாநிதி த.கலாமணி அவர்களுக்கு அளிக்கப்பட்ட பதவிகள் அவரது புலமைத்துவத்திற்கு வழங்கப்பட்ட மதிப்பாகக் கருதப்பட வேண்டியவை என்பதில் மாற்றுக் கருத்து இருக்க முடியாது. கல்வி அமைச்சினால் வெளியிடப்படுகின்ற Educational Perspectives (கல்வியியல் முன்னோக்கு) என்ற சஞ்சிகையின் மதிப்பீட்டுக் குழுவில் முதன்மை யானவராகப் பணியாற்றினார். யாழிப்பாணத்திலுள்ள தேசிய கல்வியியற் கல்லூரியின் ஆலோசனைக் குழுவின் உறுப்பினராக கடமையாற்றி அதன் ஆரோக்கியமான வளர்ச்சிக்கு பலவேறு பங்களிப்புகளை வழங்கியவர் என்ற வகையில் அந்திறுவனம் இன்றும் அவரது பணியைப் போற்றி நிற்கின்றது. யாழிப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் கல்வித்துறைக்கான கல்வி சபையின் உறுப்பினராக (Member of the Board of Study Education) செயற்பட்டு பலராலும் ஏற்றுக்கொள்ளப் படும் வலுவான ஆலோசனைகளை வழங்கினார். இவற்றிற்கும் மேலாக விஞ்ஞானக்கல்வி மற்றும் ஆய்வுத்துறையில் நிராகரிக்க முடியாத பணியாற்றுகின்ற யாழிப்பாண விஞ்ஞானச் சங்கத்தின் சமூக விஞ்ஞானப் பகுதிக்கான (பகுதி D) தலைவராகச் செயற்பட்டிருக்கிறார். யாழிப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் கல்வித்துறையின் பதில் தலைவராக செயற்பட்ட அவருக்கு அதே பல்கலைக்கழகத்தின் சட்டத்துறைத் தலைவராக இரு தடவைகள் பணியாற்றுவதற்கு வாய்ப்புக் கிட்டியமை அவருடைய அரும்பணிக்கான மற்றொரு அங்கீகாரம் என்பதில் இரண்டு கருத்திற்கு இடமிருக்காது. சட்டத்துறை ஆரம்பிக்கப்பட்ட காலப்பகுதியில் போதுமான விரிவரையாளர் இல்லாத நிலையிலும் அத்துறையைச் சிறப்பாகச் செயற்படுத்தி யமையை அத்துறை சார்ந்தவர்கள் பல தடவைகள் நன்றியோடு நினைவுக்கூருகின்றனர்.

பட்டப்பின் கல்வி டிப்ளோமா, கல் விழுது மாணி, கல் வியியல் முதுத்துவமாணி மற்றும் கல்வியியல் கலாநிதி ஆய்வு மாணவர்களுக்கான மேற்பார்வையாளராகச் செயற்பட்டு இலங்கைத் தமிழ் கல்வித்துறை சார்ந்தவர்களின் ஆய்வுத்துறைக்கு மிக நேர்த்தியான பணியாற்றியவர் என்ற வகையில் அவருடைய பணி மக்கானது. ஆய்வியல் தொடர்பாக பரந்துபட்டுத் தெளிவாகத் தான் பெற்றுக் கொண்ட - இற்றைப் படுத்திக்கொண்ட அறிவை. அனுபவத்தை நேர்த்தியாகத் தனது மாணவர்களுக்கு வழங்கி வழிப்படுத்துவதில் தனக் கெனத் தனியான இடம் பிடித்துக் கொண்டவர். அவருடைய

மாணவர்கள் எதிர்காலத்தில் மேற்படிப்புக் கான ஆய்வு களை மேற்கொள்கின்றபோது தெளிவான ஆய்வு முன் மொழிவுகள், ஆய்வறிக்கைகளை முன்வைத் துள்ள மையை பல நிலைகளிலும் அவதானிக்கலாம். குறிப்பாக அவருடைய வழிகாட்டலில் மேற்கொள்ளப் பட்ட கலாநிதி மற்றும் கல்வியியல் முதுத்துவமாணி ஆய்வறிக்கைகள் மற்றும் ஆய்வேடுகள் தொடர்ந்து ஆய்வில் ஈடுபடுவர்களுக்கு மாதிரியாகக் கொள்ளத் தக்க வகையில் காணப்படுகின்றன எனத் துணிந்து கூறலாம். கடமைக்காக அன்றி ஆய்வாளர்கள் தெளிவான அறிவை, அனுபவத்தைப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்ற நோக்கில் ஒவ்வொரு படிநிலையிலும் உடனிருந்து வழி காட்டுதல்களையும் உதவிகளையும் வழங்குவதில் தன்னிகரற்றுச் செயற்படுகின்ற கல்வி மாண். ஆய்வுக் களத்தில் ஆய்வுநெறி தொடர்பாக அறிமுகப் படுத்தப்படுகின்ற - இற்றைப்படுத்தப்படுகின்ற புதிய விடயங்களை தனது மாணவர்களுக்கும் கடத்திச் செயற்படுத்துவதும் பராட்டத்தக்க விடயமாகும்.

ஆய்வேடுகள் மற்றும் ஆய்வுக் கட்டுரைகளுக்கான பரீட்சராக பலவேறு உயர் கல்வி நிறுவனங்கள் கலாநிதி த.கலாமணி அவர்களை நியமித்துள்ளமை ஆய்வுப்புலம் சார்பாக அவர் கொண்டுள்ள ஆழமான அறிவு மற்றும் அனுபவத்திற்கான பிறிதொரு ஏற்புடைமை என்று கூறலாம். யாழிப்பாணப் பல்கலைக்கழகம், இலங்கை திறந்த பல்கலைக்கழகம், இலங்கை தேசிய கல்வி நிறுவகம் மற்றும் தமிழ்நாடு தஞ்சாவூர் பல்கலைக்கழகம் போன்றவற்றின் முதுத்துவமாணி மற்றும் கலாநிதி பட்ட ஆய்வேடுகளை மதிப்பிடும் பரீட்சராகப் பல தடவைகள் பணியாற்றியள்ளதோடு தொடர்ந்தும் அவரது பணி இந்திறுவனங்களால் பெற்றுக்கொள்ளப் படுகின்றது. யாழிப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் முது கல்விமாணிக் கலைத்திட்ட வடிவமைப்பில் கனதியான பங்களிப்பை வழங்கியிருந்தார்.

இவை எல்லாவற்றிற்கும் மகுடம் வைத்தாற்போல அமைவது அவருடைய கலாநிதிப்பட்டக் கற்கையாகும். உலக வங்கியும் கல்வியமைச்சும் வழங்கிய நிதி அனுசரணையில் புலமைப் பரிசில் பெற்று அவஸ்திரேவியாவின் வொலோங் கொங் பல்கலைக்கழகத்தில் (Australia Wollongong University) கல்வி முதுமாணிக் கற்கையைத் தொடர்ந்து கலாநிதிப் பட்டத்திற்குத் தகுதி பெற்றார். இந்தப் புலமைப் பரிசில் அடிப்படையில் இலங்கையிலிருந்து சென்றவர்களில் மூவர் மட்டுமே கலாநிதி ப் பட்டத்தைத் தொடர்வதற்கான தகுதியைப் பெற்றுக்கொண்டனர். அதில் இருவர் சிங்கள சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். கலாநிதி த.கலாமணி அவர்கள் மட்டுமே தமிழர். அவர் இதனைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கு வாய்ப்பாக அமைந்தது அவருடைய அயராத உழைப்பும் மொழிப் புலமையுமாகும். ஆங்கில மொழியில் கொண்டிருந்த புலமை அவருடைய மிக முக்கிய அணிகலன் என்பது மட்டுமன்றி அவருக்கு வாய்ப்புகள்

பலவற்றையும் வழங்கியிருந்தது என்பது கவனத்திற் கொள்ளப்பட வேண்டியது. இதனால் பலவேறு சர்வதேச ஆய்வரங்குகளில் கணதியான பல ஆய்வுக் கட்டுரைகளைச் சமர்ப்பித்தார். அதற்கும் மேலாக யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தினால் நடத்தப் படுகின்ற சர்வதேச ஆய்வு மாநாட்டில் (UIACE) ஆய்வுக் குழுவின் தலைவராக (Chair of the panel Discussion) இருந்துள்ளார். அவரது முகதாவில் பல வேறு ஆய்வுக் கட்டுரைகள் முன் வைக்கப்பட்டுள்ளன என்பதும் அவதானிக்கத்தக்கது. இவருடைய மொழியறிவு, விடயப் புலமை ஆகியனவற்றினால் தேசிய கல்வி ஆணைக்குழுவினால் முன்வைக்கப்பட்ட 2013ஆம் ஆண்டு கல்விச் சீர்திருத்த ஆய்வுக் குழுவில் ஆசிரியர் கல்விக்கான உறுப்பினராக நியமிக்கப்பட்டார். நாட்டாவிய கல்வியினைத் திட்டமிடும் அங்கத்தவராக சகோதர இனத்துக் கல்வியியல் பேராசிரியர் களுடன் சேர்ந்து பணியாற்றியமைசிறப்பம்சமாகும்.

தன்னுடைய புலமைத்துவத்தை பல்கலைக்கழக மாணவர்களுக்கான விரிவரையாற்றல் மற்றும் ஆய்வுகளுக்கு வழிப்படுத்தல் என்பவற்றோடு மட்டுப்படுத்தாது ஏனைய கல்வி நிறுவனங்கள், நிர்வாகக் கட்டமைப்புகள் ஆகியவற்றின் கருத்தரங்குகளிலும் பங்கு கொண்டு அவர்களை வளப்படுத்தினார். ஆசிரியர்கள், சேவைக்கால ஆசிரிய ஆலோசகர்கள், கல்வித் திணைக்களத்தின் பதவிநிலை உத்தியோகத்தற்கான பிரதிக் கல்விப் பணிப்பாளர்கள் மற்றும் உதவிக் கல்விப் பணிப்பாளர்கள், இலங்கை கல்வியிலாளர் சேவை உத்தியோகத்தற்கள், ஆசிரிய ஆலோசகர்கள் மற்றும் அதிபர்கள் என கல்விப்புலம் சார்ந்த பலருக்கும் பல நிலைகளில், பல இடங்களில் நடத்தப்பட்ட கருத்தரங்களின் முக்கிய வளவாளராகச் செயற்பட்டார். பங்குபற்றுந்தர்கள் உற்சாகமாகக் கலந்துகொள்ளும் வகையில் செயற்பாட்டு ரீதியாக அவற்றைத் திட்டமிட்டு நடைமுறைப்படுத்துவதில் சிறந்து விளங்கினார். தான் மட்டுமன்றி தன்னுடைய மாணவர்களையும் வளவாளர்களாகப் பரிந்துரைத்து அவர்களையும் அழைத்துச் சென்று பயிற்றுவிக்கும் பணியையும் மிகத் திறம்பட ஆற்றினார். அவருடைய பரிந்துரையில் அறிமுகமான பல வளவாளர்கள் இன்று முன்னணி வளவாளர்களாகச் செயற்படுவதை அவதானிக்கலாம்.

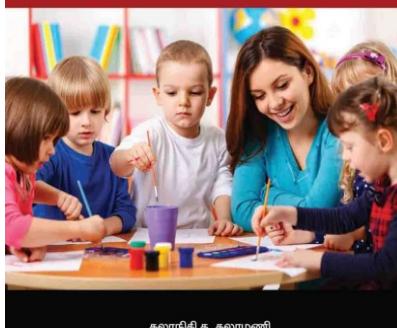
யாழ்ப்பாண மாவட்டச் செயலக்தால் பதவிநிலை உத்தியோகத்தற்களுக்கு நடத்தப்பட்ட கருத்தரங்குகள், Save our children நிறுவனத்தால் முன்பள்ளி ஆசிரியர் குறித்து நடத்தப்பட்ட ஆய்வு, முன்பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கான கருத்தரங்குகள், ஆறுதல் நிறுவனத்தால் தயாரிக்கப்பட்ட மூள்பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கான “விளையாட்டு அல்ல கற்றல்” என்ற துணைநூல் தயாரிப்பில் கலைத் திட்ட ஆலோசகர், Save our Soul (SOS) பன்னாட்டு நிறுவனத்தின் தாய்மார்களுக்கான பயிற்று விப்பாளர் என பல நிலைகளில் அவருடை ஆலோசனை,

வழிகாட்டல் மற்றும் புலமைத்துவப் பகிர்வுகள் பரந்து விரிந்துள்ளன. அவுஸ்திரேலியாவில் கலாநிதிப் பட்ட ஆய்வில் ஈடுபட்டிருந்து காலப்பகுதியில் “சிட்னி தமிழ்ப் பள்ளி” ஆசிரியர்களுக்கான பயிற்சியையும் வழங்கி யிருந்தார் என்பதும் கவனத்திற்குரிய மற்றொரு விடயமாகும். அத்தோடு அக்காலப்பகுதியில் அவுஸ்திரேலியாவின் பலவேறு பகுதிகளிலும் காணப்பட்ட “முத்தபிரஜைகள் சங்கங்களுக்கு”ச் சென்று கல்வி, கலை பற்றிய பலவேறு கலந்துரையாடல்கள் மற்றும் வழி காட்டுதல் களுக்கு வளவாளராகச் செயற்பட்டிருந்தார். அங்குள்ள சுவத் வேலஸ் பல்கலைக்கழகத்தினால் முன்னெடுக்கப்பட்ட தமிழ் விழாவில் முதன்மை விருந்தினராக அழைக்கப்பட்டிருந்தார் என்பதிலிருந்து அவர் பிற நாட்டிலும் கல்வி, கலைப் பணிகளில் எவ்வாறு மதிக்கப்பட்டார் என்பதை தெளிந்து கொள்ள முடிகின்றது.

கல்வித்துறை சார்ந்து மாணவர்களுக்கும் ஆய்வாளர்களுக்கும் பயன் தரு கட்டுரைகள் பலவற்றையும் பலவேறு சுஞ்சிகைகளில் எழுதியுள்ளதோடு கல்விப்புலம் சார்ந்த நூல்களையும் படைத்துள்ளார். கல்வி சார்ந்த ஆய்விய லில் பலரும் அவருடைய கட்டுரைகள் மற்றும் நூல் களை உசாத் துணைகளாகப் பயன் படுத்தி வருகின்றனர். இலங்கையிலிருந்து வெளிவருகின்ற கல்வி சார்ந்த சுஞ்சிகைகளான அகவிழி, கடல், ஆசிரியம் ஆகியவற்றில் பலவேறு கட்டுரைகளை எழுதியுள்ளார். அத்தோடு யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக முதுகல்வி மாணவர் களால் வெளியிடப்படுகின்ற “முதிர்முகை” சுஞ்சிகை யிலும் பாடசாலைகள், மன்றங்கள், தினைக் களங்களால் வெளியிடப்படுகின்ற சுஞ்சிகைகளிலும் பலவேறு கட்டுரைகள் எழுதியுள்ளார். “கடல்” என்கின்ற கல்விச் சுஞ்சிகை கலாநிதி தகலாமணி அவர்களுடைய மகனும் ஜீவந்தி சஞ்சிகையின் ஆசிரியருமான பரணீதரன் அவர்களை ஆசிரியராகக் கொண்டு வெளிவருகின்றது. அதன் ஆலோசகராக இருந்து சுஞ்சிகை தொடர்ந்து வெளிவருவதற்கான வழிகாட்டுதல்களை வழங்குவதோடு அதில் பலவேறு கட்டுரைகளையும் தொடர்ச்சி யாக எழுதுவருகின்றார். அவர் கல்வி தொடர்பாக எழுதிய நூல்கள்:

1. மாற்றம் காணும் கல்வி உலகுடன் இணைதல்
2. ஆசிரியர் கல்வியும் மாணவர் திறன்களும்

ஆசிரியர் கல்வியும் மாணவர் திறன்களும்

கலாநிதி தகலாமணி

3. விஞ்ஞான உளவியல்
4. முன்பள்ளிக் கணிதம்
5. இரா. நடராசன் எழுதிய “ரோஸ்” நாவல் பற்றிய உளவியல் பார்வை
6. ஆசிரியர் தலைமைத்துவம் கல்வித் துறைசார்ந்த பலவேறு பாடப்பகுதிகளைக் கற்பித்தாலும் ஆசிரியர் கல்வி, கல்வி முகாமைத்துவம், கல்வி அளவிடும் மதிப்பீடும், கல்வி உளவியல், கற்றல் கொள்கைகள், வழிகாட்டலும் ஆலோசனையும், ஆய்வு முறையில் ஆகிய பகுதிகளில் அவருடைய விருந்து வருகின்றது.

பட்டப்பின் கல்வி டிப்ளோமா மற்றும் முதுகல்விமாணி பட்ட மாணவர்கள் பலருக்கு கடினமானதாகத் தென் படுகின்ற பாடங்களையும் மிக இலகுவான முறை களைக்கையாண்டு கற்பிக்கும் கலைக்கைவரப் பெற்றவர். தன்னிடம் கற்கும் ஒவ்வொரு மாணவனையும் தனிப்பட அறிந்து, புரிந்து நட்புறவோடு அணுகி வளர்ந்த கற்போருக்கான கற்பித்தல் உபாயங்களைக் கையாண்டு கற்பிக்கும் அவரது கற்பித்தற் பாணியும் அணுகுமுறையும் அவருக்கே தனித்துவமானவை. கற்கும் காலத்தில் மட்டு மன்றி அவர்களின் தொடர்வளர்ச்சி முன்னேற்றத் திற்கான வழிகாட்டுதல்களை வழங்குவதில் அக்கறை மிகக்வர். கல்வி சார்ந்து எப்பொழுது எந்தச் சந்தேகத்தை - உதவியைக் கேட்டாலும் மறுக்காது அதற்கென்று நேரத்தை ஒதுக்கி வழிப்படுத்தும் அவரது இயல்பு பலருக்கும் முன் மாதிரியான பண்புகளில் ஒன்றாகும்.

கல்விப்புலம் சார்ந்த பணிகளுக்கும் அப்பால் கலாநிதி த.கலாமணி அவர்கள் பன்முக ஆளுமை கொண்டவர் என்பது அவரை அறிந்த பலருக்கும் புலனாகும். கவிஞர், சிறுக்கதையாசிரியர், இலக்கிய விமர்சகர், சிறந்த விவாதி, ஆன்மிகத் தொடர் சொற் பொழிவாளர், இசைநாடக நடிகர், குறும்பட நடிகர், அண்ணாவியார், பாடலாசிரியர் என விரிந்த ஆற்றலுடையவராகத் தனது இருப்பை ஆழமாக - அகலமாக நிலைநிறுத்தியிட்டார். இவை எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக இளமைப் பருவத்தில் அல்வாய் மனோகரா விளையாட்டுக்கழகம் மற்றும் நெல்லியடி மத்திய கல்லூரி உதைபந்தாட்ட மற்றும் துடுப்பாட்ட அணிகளின் சிறந்த விளையாட்டு வீரராகவும் திகழ்ந்துள்ளார் என்பதை சுக வீரர்களினுரூடாக அறிய முடிகின்றது. கல்வித் துறைசார்ந்த நூல்களைத் தவிரவும் எழுத்துத் துறைசார்ந்து காத்திரமான படைப்புகள் பலவற்றையும் இலக்கிய உலகிற்கு வழங்கியுள்ளார்.

சிறுகதைத் தொகுதிகள்

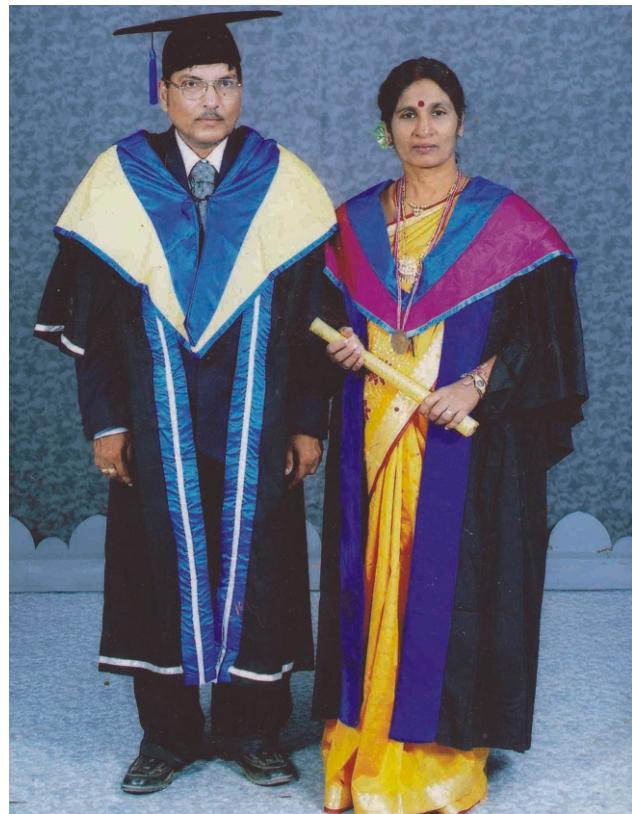
- 1.நாட்கள் கணங்கள் நமது வாழ்க்கை
  - 2.பாட்டுத்திறத்தாலே
  - 3.அம்மாவின் உலகம்

கவிதைத் தொகுதி

- ## 1. ஏனிந்த தேவாசர யுத்தம்

இலக்கியக் கட்டுரைத் தொகுப்புகள்

1. புதிய கண்ணோட்டங்களும் பார்வைகளும்
  2. தெளிதல்
  3. எம்மவர்கள்

நாடகங்கள்

தொகுதியாக வெளிவந்தவை தவிர உதிரியாக எழுதப்பட்ட பல கட்டுரைகள் காணப்படுகின்றன. அவை தொகுப்புகளாக வெளியிடப்பட வேண்டியது அவசியமானது என்பதையும் இவ்விடத்தில் பதிவு செய்யலாம். இதுவரை 183 இதழ்கள் தொடர்ச்சியாக வெளிவந்துள்ள கலை இலக்கிய மாத சுஞ்சிகையான “ஜிவந்தி”யின் பதிப்பாசிரியராகவும் இவரே காணப்படுகின்றமை மேலுமொரு சிறப்பம்சமாகும்.

ஓய்வுபெற்ற பின்னரும் அவருடைய புலமைத் துவத்தை ஈடுசெய்ய முடியாது என்கின்ற அளவில் இன்றும் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் கல்வித் துறை சார்ந்த கற்கை நெறிகளில் விரிவுரைகளை ஆற்றி வருவதோடு ஆய்வு தொடர்பாக நிபுணத்துவம் சார்ந்த ஆலோசனைகளை பல மட்டங்களில் ஆய்வுக் கட்டுரை மதிப்பீட்டுப் பணியினையும் வழங்கி வருவதை யும் அவதானிக்கலாம். கல்விப் புலம் சார்ந்தவர்களுக்கு அவருடைய கற்பித்தலும் வழி காட்டலும் வளம் சேர்ப்பவை என்பதில் இரண்டு கருத்திற்கு இடமிருக்காது. ஆய்வுமுறையியல், அளவீடும் மதிப்பீடும், கல்வி உளவியல், கற்றல் கொள்கைகள், கல்வி வழிகாட்டலும் ஆலோசனை கூறலும் ஆகிய துறைகள் சார்ந்த நூல்களை அவர் எழுதி வெளியிடுகின்றோது அத்துறைகள் தொடர்பாகக் காணப்படுகின்ற தமிழ் மொழிமூல துணை வாசிப்பு நூல்கள் தொடர்பான இடைவெளி குறையும் என்பதோடு பலருக்கும் பயனுறுதி மிக்கவை அமையும் என்பதில் ஜயமில்லை. அவருடைய தொடர் பணிவேண்டிக் காத்து நிற்கின்றது கல்வித்துறை. ●

“ஒரு படைப்பாளியின் இலக்கியப் படைப்புகள் சிறப்பானவைகளாக உருவாக வேண்டுமானால் அந்தப் படைப்பாளி ஏனைய கலைகள் சிலவற்றிலேனும் ஆரவம், ஈடுபாடு, தெளிவு உள்ள ஒருவராக விளங்குவது அவசியம் எனலாம். கலாமணியின் பல்துறை சார்ந்த கலை நாட்டம், தீரமை என்பன வீவர் சிறஞ்சிக்கும் இலக்கியப் படைப்புகளின் ஊட்டமாக வெளிப்படுவதனை கண்டு கொள்ள முடிகிறது. அது மாத்திரமல்லாது வீவரது மதிப்பீடுகளும் விமர்சனங்களும் என்பவற்றில் வீவரின் புலமைசார் கல்வி வீச்சினை உணரலாம். தெளிவான சிக்கலற்ற ஒரு மொழிநடை கைவரப் பெற்றமைக்கு வீவரின் ஆங்கில மொழிப்புலமை காரணம் எனலாம்”
- சாகித்திய ரத்னா தெணியான்.

“ஜீவந்தி” சிறப்பிதழ் வரிசையில் தம்பிஜயா கலாமணி அவர்களுக்கான சிறப்பிதழில் எழுதக் கிடைத்த வாய்ப்புக் குறித்துப் பெரிதும் மகிழ்வடை கிண்றேன். பொதுவாகத் தமிழகத்தில் படைப்பாளிகள், சமூகச் செயற்பாட்டாளர்கள் போன்றோர் குறித்து உள்ள பதிவுகள் அளவுக்குக் கூட இலங்கையின் ஆளுமைகள் குறித்து எழுத்தாக்கங்கள் இல்லை. (தமிழில் எதுவுமே உருப்படியாக இல்லை; தமிழால் எதையும் சாதித்துவிட இயலாது அனைத்துமே சர்வதேச மொழியின் கொடை, சர்வதேசமே எங்களை உய்விக்க வேண்டும் என்ற அடிமை மனப்பாங்கு அங்கேயும் இல்லாமல் இல்லை)

இந்தக் குறைபாட்டை நிவர்த்திக்க ஏற்ற வெளிப்பாடுகளை “ஜீவந்தி” தொடர்ச்சியாக வெளியிட்டு வரும் சிறப்பிதழ்கள் செய்து விடுகின்றன. இந்த மாதத்துக்கு உரிய சிறப்பிதழின் ஆளுமையான கலாமணியைக் கொழும்பில் முதன்முதலில் சந்தித்த போது “திருக்குறளின் கல்விச் சிந்தனை” என்ற கலாநிதிப் பட்டப் பேற்றுக்கான ஆய்வு மாணவனாக சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தில் இணைந்திருந்தேன். அப்போது மாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகக் கல்வியியல் பீடத்தின் மூத்த விரிவுரையாளராக கலாமணி திகழ்ந்தார் என்ற வகையில் எனது ஆய்வு குறித்த ஆலோசனைகளை அவரிடம் இருந்து பெறும் வகையிலான உரையாடல்களில் ஈடுபட்டதாக ஞாபகம். பின்னர் “இரட்டைத் தேசியமும் பண்பாட்டும் புரட்சியும்” என்ற எனது நூல் குறித்து பரணீதரன் ஏற்பாடு செய்திருந்த கருத்தாடல் நிகழ்வுக்காக அல்வாயிலுள்ள அவர்களது வீட்டுக்குச் சென்று ஒருநாள் தங்கிய போது நிறைவே பேசிப் பரஸ்பரம் ஓருவரையொருவர் புரிந்து கொள்ள முயன்றோம்.

கலைத்துவ மன எழுச்சி மெய் பேச உந்தித் தள்ளும்

அப்போது கூட விஞ்ஞானப்பட்ட தாரியாக இருந்து கல்வியில் விரிவுரையாளராகப் பரிணமித்ததை அறிய இயலுமாக இருந்ததே அல்லாமல் தலைசிறந்த சிறுகதைப் படைப்பாளிக்குரிய வகிபாகத்தையும் கொண்டிருக்கிறார் எனப் புரிந்து கொள்ள இயல வில்லை. கலாமணியின் கலைத்துறை ஈடுபாடுகள் பங்களிப்புகள் பற்றி வேறுபட்ட தளங்களின் வாயிலாக ஏற்கனவே அறியக்கூடியதாக இருந்தது.

கல்வியியல், சமூகவியல் சார்ந்த எழுத்துப் பங்களிப்புகளுக்கு அப்பால் சிறுகதைப் படைப்பாளியாக வும் அவர் வெற்றி பெற்றுள்ளார் என்பதனை “நாட்கள் கணங்கள்... நமது வாழ்க்கைகள்” என்ற சிறுகதைத் தொகுதியைப் படித்த போது உணர்ந்து கொள்ள இயலு மாயிற்று. இதனை எம்.டி.குணசெனா எனும் இலங்கையின் மிகப்பெரும் புத்தக வெளியீட்டாளர்கள் 2002 ஆம் ஆண்டில் வெளியிட்ட போது இதுவே அவர்களது முதல் தமிழ் நூல் என்பதும் கவனங்கொள்ளத்தக்கது.

சிறுகதைக் கான வடிவ நேர் ததியுடன் கனதிமிக்க பேசுபொருட்களை அழகியல் செழுமை குன்றாமல் இந்த தொகுப்பு வெளிப்படுத்திய போதிலும் கலாமணி சிறுகதையாளராக உணரப் படாமல் போனமைக்குத் தொடர்ந்தும் அந்தத் தளத்தில் முனைப்புக்காட்டாமையும் அறிவு வெளிப்பாட்டுக்குக் கூடுதல் கவனம் செலுத்திச் செயற்பட்டமையும்

காரணமாக அமையலாம். இருந்த போதிலும் குறைந் தளவு சிறுகதைப் பங்களிப்புகளின் ஊடாகவே ஆற்றல்மிக்க படைப்பிலக்கிய ஆளுமை என்பதை அவர் எடுத்துக்காட்டி உள்ளார். (இந்தத் தொகுப்பில் அடங்காத வேறு சிறுகதைகளும் வெளிவந்திருக்க வாய்ப்புள்ளது; அனைத்துச் சிறுகதைகளையும் ஒரே தொகுப்பாக வெளியிடுவது காலத் தேவையாகும்)

தொகுப்பிலுள்ள சிறுகதைகள் வெளிவந்த ஆண்டுகள் குறிப்பிடப்பட்டதைப் போல வெளியிட்ட இதழ்களையும் காட்டியிருப்பின் தொடர்ந்து சிறுகதை களை எழுதாமல் போன காரணத்தை ஓரளவுக்கு அறிய வாய்ப்பாகும். இத்தகைய வீச்சான கதை வெளிப்பாடு சிலரிடம் இருப்பதை அறிந்திருப்பின் தொடர்ச்சியாக நச்சரித்துப் படைப்புகளைப் பெற்றிருக்கக் கூடிய இதழ் களில் எதுவும் வந்திருக்கவில்லை என்றே படுகிறது.

அப்படிக் கட்டாயப்படுத்திக் கேட்டுக் கதை களை எழுத வைக்கும் நிலையில் ஆசிரியர் இருந்திருக்கவில்லை; விஞ்ஞான கல்வி சமூக அறிவுத் துறைகளில் அதிக ஈடுபாடு இருந்த காரணத்தால் படைப்பு இலக்கியத்தில் அளவோடு உலா வந்துள்ளார் இந்தத் தொகுப்பில் இடம்பெற்றுள்ள பத்துச் சிறு கதைகள் இருபத்தியொரு(1974-1995) வருட இடை வெளியில் எழுதப்பட்டவை. “வித்தந்து பெசுத்தக்க படைப்புகள்” எனும் தலைப்பிலான முன்னுரையை பேராசிரியர் சி.தி.லலைநாதன் எழுதியுள்ளார்.

“நானும் எனது கதைகளும்” என்ற ஆசிரியர் உரையில் “படைப்பாளியாவதற்குரிய வீரியமான விதை களை... நெஞ்சிலே தூவியவர்கள்” பற்றி கலாமணி காட்டியுள்ளார். தந்தையின் சகோதரர் வே.த.தணிகா சலம் என்போர் முதலாக கே.டானியல் என்ற நாடறிந்த படைப்பாளிகள் பலரைக் குறிப்பிடுகிறார். இத்தகைய படைப்புக்கம் உந்திச் செயற்படுத்திய போதிலும் 1986, 1988, 1994 ஆகிய மூன்று வருடங்களில் மட்டும் தலா இரண்டு சிறுகதைகளை எழுதியுள்ளார்; எழுதப்படாத வருடங்களோடு ஏனைய வருடங்களில் ஒவ்வொரு சிறுகதை மட்டுமே தொகுப்பை எட்டியுள்ளது. (எழுதப் பட்டு வெளியிடப்படாமலோ, வெளி வந்தாலும் தொகுப்பில் சேர்க்கப் படாமலோ போயிருக்க வாய்ப்புண்டு)

கதைக் களத்தில் வெளிப் படும் மூன்று தசாப்தங்களும் பாரிய மாற்றங்களை சமூக-பொருளாதார - அரசியல் தளங்களில் கண்டு வந்தவை. அவை ஒவ்வொன்றின் பெளதிகச் சூழல், மனித வாழ்வியல் கூறுகளும் உணர்வு நிலைகளும், அரசியல் பின்புலங்கள் என்பவை மிகச் சிறப்பாகப் படைப்பாக்கம் பெற்றுள்ளன. இன்று காணாமல் போய் விட்ட தட்டிவான் உழைக்கும் மக்களின் பாவனைப் பொருள்களையும் காவிச் செல்வதோடு அவர்கள் மீது மனிதாபிமான உறவைப் பேணி இயங்கியதை “ஒரு மனிதாபிமானி யின் தரிசனம்”(1975) காட்டுகிறது. அதே தட்டிவானில் யாழ்ப்பாண

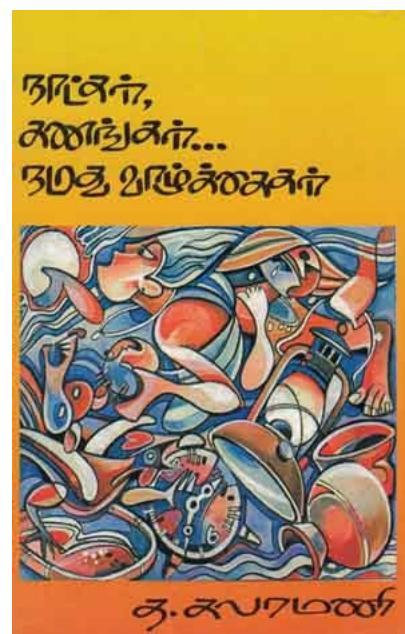
பல்கலைக்கழக மாணவர் சிலரது மேட்டிமைச் சீரழிவுப் பண்பைக் காண முடிவதை “யார்க்கெடுத்துறைப்பேன்” (1988) கதை காட்டுகிறது.

“காலத்தின் கோலம்”(1974) என்ற சிறுகதை வெளித்தோற்றாமல் கரந்துறையும் சாதிய மனப்பாங்கை வெளிப் படையாகவே பேசுகிறது. எழுபதாம் ஆண்டுகளின் ஏனைய கதைகளிலும் சாதிய முரணின் கூறுகள் மறைபொருளாக ஊடுருவி இழையோடும். மாறாக எண்பதாம் ஆண்டுகளைத் தொடர்ந்து ஒட்டு மொத்த தமிழ் மக்கள் பேரினவாத ஒடுக்கமுறைக்கு முகங்கொடுப்பதைப் பேச பொருளாக்கி உள்ளார் ஆசிரியர். பிரளைம்(1994) காடழித்துக் குடியேறிய கிராமத்தைக் கைவிட்டு இடம்பெயரப் பேரினவாதக் காடையர் ஆக் கிரமிப்பை சோக ரசங் கலந்த கலாரசனையுடன் சோல்லும் கதை. “பங்கர் ராசா” எனப் பெயர் தட்டும் வரலாற்று நிகழ்வுகளின் காலத்தில் பங்கரின் உள்ளே மறைந்திருப்பதை வெளிப்படுத்தி விடாது இருக்கும் தாயின் முன்னெச்சரிக்கையால் குழந்தையின் மூச்சநங்கிச் சாவுக்குக் காரணமானதைக் காட்டும் கதை “ஓலி மூச்சு”(1988). யாழ்ப்பாண வீதிகளில் குறுக்கும் மறுக்கும் ஒடிய இராணுவ வாகனங்களின் அட்டுமியங்களில் மருந்து வாங்கத் தவறிய தந்தையின் மனப் பதைபதைப்பையும் அவரை வீடு திரும்ப வில்லையே என்று காணத்துடிக்கும் உறவுகளின் பதகளிப்பையும் காட்டுவது “நாட்கள் கணங்கள் நமது வாழ்க்கை”(1986)

இன முரண் கூர்மையான போதும் சாதாரண மக்கள் இடையே இனக் குரோதம் அற்ற ஊடாட்டம் இருந்து வந்தமையை “கதவு”(1986) கதை காட்டுகிறது. ஒரு விஞ்ஞானப் பாட விரிவுரையாளர் என்ற வகையில் கதாநாயகன் தமிழில் விஞ்ஞானக் கருத்துகள் பற்றி என்னமிடும்(பக்.17) விடயம் விவாதிக்கத்தக்கது.

மழலையர் பாடசாலைகளை நடாத்தும் நிறுவனங்கள் குழந்தைகள் பற்றிய புரிதல் இன்றி தமக்கான “அவையத்து முந்தியிருக்கும்” வெறியில் பிள்ளைகள் இடையே போட்டிகளை நடாத்தும் சிறுமையைக் கண்டு பொங்கும் மழலையர் ஆசிரியை “பலூன்”(1993) காட்டுகிறது. பூனைக் குட்டிகளுக்கும் இரங்கும் பெற்றோர் மனப்பாங்கை “நீர்மை”(1995) பேசும். அழிக்கப்படும் நாட்டார் கலைகள் மக்கள் தெய்வங்கள் குறித்துக் கோபக்களை தெறிக்க சமூகத்தோடு (தனது மனதோடு) மோதக் காணாமலாக்கப்பட்ட அண்ணமார் தெய்வத் திடம் “வல்லமை தாராயோ”(1994) எனக் கேட்கும் நாயகன்!

சமூக அசைவியக்கத்தோடு வாழ்வியல் கோலங்களை பல் பரிமாணங்களுடன் காட்டியிருந்த கலாமணி அவர்கள் இன்னும் விரிந்த தளத்தில் எமக்கான நாவலைத் தரவேண்டும்; ஈழத் தமிழ் வாழ்வின் காத்திரமான தரிசனத்தை அதன் வாயிலாக காண இயலும்!

கலாநிதி த.கலாமணியின் நிலக்கியமும் உளவியலும் : ஈழத்தின் புதிய பாதையின் தொடக்கம்

இத்திறனாய்வினைத் தமிழ்ச் சூழலில் சிலரே மேற்கொண்டு வருகின்றனர். அந்தச் சிலரில் ஒருவராக த.கலாமணி அவர்களும் தன்னை அடையாளப்படுத்தி நிற்கின்றார். அவர் தான் அறிந்த கோட்டாட்டு எல்லைகளுக்குள் நின்று ஒரு பாதையினைத் திறந்துவிட்டிருக்கின்றார். அதனைச் செப்பனிட்டு நீட்சிப்படுத்தவேண்டிய பொறுப்பு ஆய்வுத்தலைமுறையினரிடம் இருக்கின்றது. எனவே அவரது இம்முயற்சி ஈழத்தின் ஒரு மைக்கல்லாக கருத்தக்கது.

“ஜீவந்தியின் 101 ஆவது வெளியீடாகக் கலாநிதி த.கலாமணி அவர்களின் “இலக்கியமும் உளவியலும்” கட்டுரைத் தொகுதி வெளிவருகின்றது. ஈழத்தில் இலக்கியத்தை உளவியலுடன் இணைத்து ஓப்பீடு செய்த முதற் கட்டுரைத் தொகுப்பாக இத்தொகுப்பு அமைகின்றது என்பதை நினைக்கும் போது மகிழ்ச்சியாக இருக்கின்றது.” என்ற பதிப்புரைக் குறிப் போடு வெளிவந்திருக்கும் “இலக்கியமும் உளவியலும்” என்ற கட்டுரைத்தொகுப்பு நூலைப்படிக்கும் போது ஈழத்தில் இலக்கியத்தை உளவியல் அடிப்படையில் திறனாய்வு செய்யும் முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றதா? அப்படியாயின் அம்முயற்சி எந்தளவில் தொடங்கியது போன்ற கேள்விகள் என்மனத்தில் மேலெழுந்தது. இவை பற்றிச் சிந்திப்பதன் மூலம் இந்நாலின் முக்கியத்துவத்தை வெளிக்கொணரலாம் என்ற எண்ணத்தை யும் அது என்னுள் உருவாக்கியது. அந்நால் தந்த கேள்வியையும் சிந்தனையையும் புலமாக்கிக் கிடைத்த நேரத்தில் மேற்கொண்ட சிறிய தேடலின் ஊடே இக்கட்டுரையைக் கட்டமைத்து “இலக்கியமும் உளவியலும்” நாலின் முக்கியத்துவத்தை மதிப்பீடுசெய்து புலப்படுத்த முனைகின்றேன்.

இலக்கிய உலகினைப் பொறுத்தவரையில் திறனாய்வுத் துறை மிகவேகமாக வளர்ந்து வரும் ஒன்றாகக் காணப்படுகின்றது. தமிழில் இத்துறையை நவீன திறனாய்வாகவும் நவீனத் திற்கு முந்திய திறனாய்வாகவும் நோக்கும் போக்குக் காணப்படுகின்றது. இலக்கியத்தைப் பொறுத்தவரையில் திறனாய்வென்பது அதன் ஒரு பக்கமாகவும், படைப்பு என்பது அதன் மற்றைய பக்கமாகவும் இருக்கின்றது. பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பி அவர்கள் இது பற்றிச் சொல்லும்போது “இலக்கிய நாணயத்தின் ஒரு பக்கம் படைப்பாகவும் மறுபக்கம் விமர்சனத் திறனாய்வாகவும் விளங்குகின்றது. இவை இரண்டும் நல்ல முறையில் இயைபுடன் இயங்கும் போதே இலக்கிய நாணயத்தின் நாணயம் - பெறுமதி உயர்வடைகின்றது. எனவே விமர்சனம் என்பது மகப்பேற்று வைத்தியர் போல் தொழிற்படவேண்டும். மரணவிசாரணை அதிகாரி போல செயற்படக் கூடாது” என்கின்றார். இவற்றில் இருந்து திறனாய்வு அல்லது விமர்சனம் என்பது இலக்கியத்தை அபிப்பதல்ல ஆக்குவது என்ற அடிப்படையிலேயே தொழிற்படுகின்றது என்ற முடிவுக்கு வரமுடிகின்றது. (திறனாய்வு என்பது Criticism என்ற சொல்லுக்கு வழங்கும் தமிழ்ச் சொல்லாகக் காணப்படுகின்றது. இதற்கு இச்சொல் பொருத்தமற்றது. உரிய சொல்லைத் தெரிவு செய்யும் வரை விமர்சனம் என்ற சொல்லையே பயன்படுத்தலாம் எனத் தனது விமர்சனச் சிந்தனைகள் என்ற நாலில் கருத்துத் தெரிவிப்பார் பேராசிரியர்

கா.சிவத்தம்பி அவர்கள். இங்கு நாம் விமர்சனம் திறனாய்வு என்ற இரு சொற்களையும் பயன்படுத்தி யுள்ளோம்.)

இத்தகைய ஆக்கச்செயற்பாடாக விளங்கும் திறனாய்வென்பதை ஒரு படைப்பினை விளக்குவது, மதிப்பிடுவது, தீர்ப்பளிப்பது எனச்சுருக்கமாக வரையறுக்கலாம். இந்த வரையறையின்படி நோக்கும் போது படைப்பை விளக்குவது, மதிப்பிடுவது என்ற அடிப்படையில் அனைவரும் உடன்படுகின்றனர். தீர்ப்பளிப்பது என்ற விடயம் தொடர்பாகக் கருத்துவேறுபாடுகள் இருப்பதனையும் அவதானிக்கலாம். இவற்றைக் கருத்தில் கொண்டு திறனாய்வை அல்லது விமர்சனத்தை நாம் “இலக்கிய விமர்சனம் அல்லது திறனாய்வு என்னும் கலை அல்லது அறிவியலானது ஒர் இலக்கிய ஆக்கத்தை ஒப்பிடு செய்வதும், பகுப்பாய்வு செய்வதும், விளக்கமளிப்பதும், மதிப்பிடு செய்வதுமாகிய அனைத்துச் செயற்பாட்டையும் உள்ளடக்கிய ஒரு தொழிற்பாடாகும்” என வரையறை செய்து கொள்ளலாம்.

மேலே குறிப்பிட்ட இவ்வரைவிலக்கணத்திற்கு அமையத் திறனாய்வு அல்லது விமர்சனம் பலமுறை மைகளின் அடிப்படையில் மேற்கொள்ளப்படுகின்றது. அந்தவகையில் திறனாய்வினை அல்லது விமர்சனத் தினை செய்கின்ற முறையையின் அல்லது விமர்சிக் கின்ற முறையையின் அடிப்படையில் பகுப்புமுறைத் திறனாய்வு, விதிமுறைத் திறனாய்வு, மதிப்பீட்டு முறைத் திறனாய்வு, வரலாற்றுமுறைத் திறனாய்வு, ஒப்பியல் முறைத் திறனாய்வு, பாராட்டுமுறைத் திறனாய்வு, விளக்கமுறைத் திறனாய்வு, மனப்பதிவுமுறைத் திறனாய்வு எனவும் குறிப்பிட்ட காலங்களில் விளங்கும் இலக்கிய இயக்கங்களுக்கு ஏற்பவும் கொள்கைகளுக்கு ஏற்பவும் செவ்வியல் திறனாய்வு, புதியசெவ்வியல் திறனாய்வு, புனைவியல் திறனாய்வு, புதுத்திறனாய்வு, நடப்பியல் திறனாய்வு, மாக்ஸியத் திறனாய்வு, இருப்பியல் திறனாய்வு, நிகழ்ச்சிவாதத் திறனாய்வு, அமைப்பியல் திறனாய்வு, ஏற்பு நிலைத்திறனாய்வு, பெண் நிலை வாதத் திறனாய்வு எனவும் பிறதுறை அறிவினையும் கோட்பாடுகளையும் பயன்படுத்தித் திறனாய்வை மேற்கொள்ளும் போது உளவியல் திறனாய்வு, சமூகவியல் திறனாய்வு, அறவியல் திறனாய்வு, தொன்மவியல் திறனாய்வு, மொழியியல் திறனாய்வு, குறியியல் திறனாய்வு எனவும் பல்வேறுவகையான வகைப்பாடுகளை அது கொண்டிலங்குகின்றது.

இந்த வகைப்படுத்தல் களில் பிறதுறை அறிவினைக்கொண்டு இலக்கியத்தை ஆராயும் வகைப்பாட்டிற்குள் உளவியல் திறனாய்வு உள்ளடக்கப் பட்டுள்ளது. (ஏனைய திறனாய்வு வகைகளுள் சிலவும் பிறதுறை அறிவுசார்ந்தவையே) இம்முறையிலமைந்த திறனாய்வினை மேற்கொள்ள முயல்பவர் இலக்கியம் உளவியல் என்ற இரு துறைகளிலும் தனது அறிவினை நல்லமுறையில் தகவமைத்துக் கொள்ளவேண்டும். பொதிகவியலைச் சிறப்புபாடமாகக் கற்ற விஞ்ஞானப் பட்டதாரியான த.கலாமனி அவர்கள் தன்னை ஒரு படைப்பாளராகவும் இலக்கியப் பரிச்சயம் உள்ளவராகவும் வெளிப்படுத்தி வந்ததோடு கல்வித்துறையில்

விரிவுரையாளராகக் கடமையாற்றியதன் மூலம் உளவியல்சார்ந்த அறிவினை பெற்றவராகவும் தன்னை வெளிக்காட்டிவந்துள்ளார். இந்த அடிப்படையில் அவர் உளவியலை இலக்கியங்களில் பிரயோகித்து மதிப்பீடு செய்யும் செயலினை மேற்கொண்டுள்ளார்.

சமுத்தைப் பொறுத்தவரையில் மாக்ஸிய நிலைநின்று இலக்கியங்களைப் பார்க்கும் போக்குப் பரந்துபட்ட அளவில் மேற்கொள்ளப்பட்டது போன்று உளவியல்சார்ந்த கோட்பாடுகளின் அடிப்படையில் இலக்கியங்களை மதிப்பீடு செய்வதென்பது மேற்கொள்ளப்படவில்லை என்ற நிலைப்பாடே காணப்படுகின்றது. மாக்ஸியம் உருவாகி வளர்ச்சியற்ற அதே காலகட்டத்தில் வளர்ந்து வந்த உளவியலும் சிக்மண்ட் ஃபிராய்டின் வரவிற்குப் பின்னர். தனது செல்வாக்கைப் பலதுறைகளுக்குள் ஒரு செலுத்த ஆரம்பித்தது. இலக்கியத்தில் அதன் செல்வாக்கைப் ஃபிராய்டே முன்னோடியாக இருந்து ஆரம்பித்தார். அவர் உலகப் புகழ்பெற்ற கலை இலக்கிய படைப்புக்களிலிருந்து உதாரணங்களைச் சுட்டிக்காட்டியும் கலை இலக்கிய சிந்தனைக்கு நனவிலமனத்தின் செயற்பாடு அவசியம். எனவே கலைஇலக்கியம் படைப்பவர்களே நனவிலமனம் பற்றி அதிகம் அறிந்தவர்கள் அவர்களின் படைப்புக்களை ஆராய்ந்தால் நனவிலிபற்றி அதிகம் அறியலாம் என்ற சிந்தனை கொண்டவராகவும் இருந்தார். இவ்வழிநின்று உளப்புக்பாய்வு அடிப்படையில் கலைஞர்கள் பற்றியும் படைப்பாளிகள் பற்றியும் 14 கட்டுரைகள் வரை எழுதினார். கலைஞர்கள் தத்தம் ஆக்கங்களைப் படைக்க உந்துவிக்கும் சக்தியேன்னைப்பதில் அவர் அதிக கவனம் செலுத்தினார். இந்த அடிப்படையில் தல்தயேவெஸ்கி பற்றியும் மைக்கேல் ஏஞ்சலோவின் மோசஸ் பற்றியும் அவர் எழுதியவை முக்கிய கவனிப்பைப் பெற்றன. இவற்றின் தொடர்ச்சியாக ஃப்ராய்டின் பின்வந்த யூங், லக்கான் போன்றோர் உளவியின் அடிப்படையில் இலக்கியத்தை ஆராய்ந்து பலகருத்துநிலைகளை உருவாக்கினர்.

இவ்வளவியல் அறிவினைப் பயன்படுத்தி இலக்கியத்தைத் திறனாய்வு செய்யும் முயற் சி சமுத்தோடு ஒப்பிடும்போது தமிழ்நாட்டில், சி.இளங்கோ என்பாரது “தமிழில் உளவியல் திறனாய்வு தோற்றுமும் வளர்ச்சியும் - ஒரு வரலாற்று நோக்கு“ என்ற கட்டுரையின் படி 1960 களின் பின்னர் ஆரம்பித்ததாக அறிய முடிகின்றது. ஆரம்பத்தில் உளவியல்திறனாய்வு பற்றிய சிந்தனைகளைத் தமிழில் அறிமுகப்படுத்தும் எழுத்துகளாக வெளிவந்து பின்னர் உளவியல் என்ற பொது நிலையிலும் சிறப்பான கோட்பாடுகளின் அடிப்படையிலும் அவை நிகழ்த்தப்பட்டுவருகின்றன. அதனைத் தமிழவன் (கார் லோஸ்), அரங் கநலங் கிள் ளி, தி.கு.இரவிச்சந்திரன் போன்றவர்கள் செய்துவருகின்றனர். இவர்களில் அரங்க நலங்கிள்ளியின் பங்களிப்புக் குறிப்பிடத் தக்கது. இவர்களின் தொடர்ச்சியாக வந்த தி.கு.இரவிச்சந்திரன் இத்திறனாய்வு முயற்சியில் முன்முரமாகத் தொழிற்படும் ஒருவராக அடையாளப்படுத்தப்படுகின்றார். அவரது “ஃப்ராய்ட் யூங், லக்கான் அறிமுகவும் நெறிமுகவும்”, ஃப்ராய்டியன்

பார்வையில் தமிழ்நாட்டுப்புற வழக்காருகள்”, தொல் காப்பியமும் ஃப்ராய்டியமும் அழகியல் இணைநிலைகள்”, “தீண்டாமைநனவிலி”, “புதுமைப்பித்தன் கனவும் உளப்பகுப்பாய்வும்” போன்றன குறிப்பிடத்தக்க படைப்புக்களாக உள்ளன. இவர்களை அடியொற்றி இன்று சிலர் இத்துறையில் தங்களது திறனாய்வுகளை முன்னெடுத்துச் செல்கின்றனர்.

ஆழ்த்தைப்பொறுத்தவரையில் இவ்வளவியல் திறனாய்வு என்பது உளவியல் என்ற பொதுவான நிலையிலும் சிறப்பான உளவியல் கோட்பாடுகளின் அடிப்படையிலும் நிகழவில்லை (கிடைத்தவற்றைக் கொண்டு) என்றே என்னத்தோன்றுகின்றது. தமிழ்நாட்டுடன் ஒப்பிடும்போது 1960 களின் பின்னர் ஈழத்தில் வெளிவந்த சில சஞ்சிகைளைப் பார்க்கின்றபோது உளவியல் பற்றிய கருத்துநிலைகளின் புரிதல்கள் பற்றிய கட்டுரைகளைக் காணமுடிகின்றது. உதாரணமாக 1971.07 மல்லிகை 38 இதழில் “அழகுவின் கணித வல்லுநனில் நாம்காணும் உளவியல்” என்ற அழகு சுப்பிரமணியத்தின் சிறுக்கைபற்றிய கண்ணோட்டத் தில் ஈசன் என்பவர் அட்லரின் கோட்பாட்டினைச் சிறிதாகத் தொட்டுச்செல்கின்றார். அலை (1977.தை மாசி) இதழ் ஏழில் “பிராய்டின் பாலியல் நோக்கும் மாக்ஸிசமும்” என்ற ஞானியின் கட்டுரையும் அதற்கான எதிர்வினையாக அலை (1977. பங்குனிசித்திரை) இதழ் எட்டில் “பிராய்டிசமும்மாக்ஸிசமும்” என்ற சன் என்பார் எழுதிய கட்டுரையும் வெளியாகியிருந்தது. எனினும் உளவியல் திறனாய்வு என்றால்தியில் மேற்கொள்ளப் பட்டமைக்கான சான்றுகள் (நான்பார்த்தவற்றில்) இல்லை என்பது கவனத்திற்குரியது.

மல்லிகையில் (1976.06 - இதழ் - 98 இல்) கே.எஸ்.சிவகுமாரன் இலக்கிய விமர்சனம் என்ற கட்டுரையில் “நியூ டிரெக்ஷன்ஸ் லிட்டரரி ஹிட்டரி”, “மொடர்ன் கிறிட்டிலிஸம் - தியறி அன்ட் பிரக்டில்” (பெயர்கள் மல்லிகை இதழில் உள்ளவாறு குறிப்பிடப் பட்டுள்ளது.) என்ற தான் வாசித்த இருநால்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு எழுதிய குறிப்புக்களில் “பல்வேறு துறைகளின் வயிலாகப் பெற்ற அறிவின், அனுபவத்தின் துணைகொண்டு இந்த (பல்துறை நெறிசார்ந்த) விமர்சனப்பாங்கு அமைகின்றது.” எனக் குறிப்பிட்டு வரலாற்றுப்பார்வையிலான விமர்சனத்தை அழுத்திப்பதில் செய்கின்றார். அக்கட்டுரையில் உளவியல் விமர்சனம் பற்றி எதுவும் பேசவில்லை. அதுபோன்று மல்லிகையில் (1976.08 - (இதழ்-100 இல்) சபா ஜெயராசா அவர்கள் இலக்கிய விமர்சனத் துறையில் புதியதொடுவானம் என்ற கட்டுரை வரைந்துள்ளார். அதிலும் உளவியல் திறனாய்வு பற்றிப் பேசவில்லை. வளர்நிலையில் சபா ஜெயராசா அவர்கள் தன் கல்வியற் துறைசார்ந்து நின்று உளவியல்சார் கோட்பாடுகளை அறிமுகப்படுத்திப் பலநால்களை எழுதிவந்துள்ளார். அவற்றை வைத்து இலக்கியத்தை மதிப்பிடும் போக்கை அவர்உருவாக்கவில்லை என்றே தோன்றுகின்றது.

ஆழ்த்தைப்பொறுத்தவரையில் உளவியல் சார்ந்த அறிவினைப் பெற்ற அறிஞர்கள் ஆரம்ப காலங்களில் இருந்து வந்துள்ளனர். உதாரணமாக

பொ.கைலாசபதி, பண்டிதர் க.சச்சிதானந்தம் (சிவப்பிரகாசம் என்று ஒருவர் உளவியலில் பி.எச்.டி என்று ஞாபகம் உறுதிப்படுத்தமுடியவில்லை) போன்றவர் களைக் குறிப்பிடலாம். எனினும் அவர்கள் ஆசிரியகலாசாலை களில் உளவியல் தொடர்பான கற்றல் செயற்பாடுகளை மட்டும் மேற்கொண்டுவந்துள்ளனர். அதனைத் திறனாய்வு அடிப்படையில் பிரயோகிக்கவில்லை. பின்னர் உளமருத்துவம்சார்ந்த துறைகள் வளர்ச்சி யுற்றபோது உளவியல்சார் கற்கைநெறிகள் பரந்தளவில் மேற்கொள்ளப்பட்டன. அவைசார்ந்த சிந்தனைகளாகும் எழுத்துக்களும் உருப்பெற்றன. நேரடியாகவே உளவியல் சார்கட்டுரைகள், உளவியல்சார் சங்கிகைகள் வெளிவந்தன. இதன்மூலம் உளவியல் சார் இலக்கியம் என்றவைக்ப்பாடு தோற்றும் பெற்றது. எனினும் பொதுநிலையில் படைக்கப்பட்ட படைப்புக்களில் உள்ள உளவியலை வெளிப்படுத்தும் உளவியல் திறனாய்வு முறை மேற்கொள்ள எப்பட வில்லை. பல்கலைக்கழகம் மட்டத்தில் கூட இப்படியான சிந்தனைப் பாங்கு வளரவில்லை என்பதே கசப்பான உண்மையாக உள்ளது.

இவற்றைப் பார்க்கின்ற போது தமிழ்நாட்டோடு ஒப்பிடும்போது ஈழத்தில் உளவியல் என்பதைப் பொதுப் படையாக முன்வைத்து எழுதிச்செல்லும் ஒருபோக்கே மேலெழுந்து வந்துள்ளது. உளவியல் என்ற பொதுநிலை நின்றோ குறிப்பிட்ட சிறப்பான உளவியல் கோட்பாடுகளைக் கொண்டோ இலக்கியத்தை திறனாய்வு செய்யும் போக்கு இன்னமும் சரியான முறையில் முன்னெடுத்துச் செல்லப்படவில்லை என்றநிலையே (கிடைக்கின்ற தகவல்களின் அடிப்படையில்) காணப்படுகின்றது.

இப்பின்னணியில் நின்று பார்க்கும்போது, “இலக்கியத்திற்னாய்வும் உளவியல்சார் அனுசு முறையும்”, “உளம் வரைந்த ஒவியம்: கபிலரின் குறிஞ்சிப் பாட்டு”, “தீரன் ஆர்.எம்.நெளஸாத் எழுதிய ஒய்த்தா மாமா சிறுக்கை பற்றிய ஓர் உளவியற் பார்வை”, “தேவழுந்தனின் நாங்கள் ஆசிரியம் சார்ந்த உளவியலை வலியுறுத்தும் படைப்பு”, “கே.டனியலின் கானல் ஓர் உளவியல் மீஸ்பார்வை”, “உளவியல் நோக்கில் தெணியானின் காத்திருப்பு”, “தெணியானின் கானலில் மான் ஆளுமை உளவியல் வழியே ஒரு மீஸ்பார்வை”, “இரா.நடராசனின் நாவலான ரோஸ் பற்றிய ஒரு மதிப்பீட்டு ஆய்வு: ஓர் உளவியல் அனுசுமுறை” போன்ற எட்டுக் கட்டுரைகளைத் தன்னகத்தே கொண்டு ஈழத்தில் வெளிந்துள்ள த.கலாமனி அவர்களின் “இலக்கியமும் உளவியலும்” என்ற நூலின் முக்கியத்துவம் வெளித்தெரியலாம்.

தமிழைப் பொறுத்தவரையில் உளவியல் திறனாய்வு என்பது பெருமளவில் உளப்பகுப்பாய்வுத் திறனாய்வாகவே மேற்கொள்ளப்பட்டு வந்திருக்கின்றது. எனினும் அது பெரும்பாலும் உளவியல் என்ற பொதுப் படையான சொற்பிரயோகத்தினாலேயே அழைக்கப் பட்டுள்ளது. வளர்நிலையில் யூங் கிய உளவியல் திறனாய்வு, லக்கானிய உளவியல் திறனாய்வு, நடத்தைவாத உளவியல் திறனாய்வு, அறிகைசார் உளவியல்

திறனாய்வு, ஆளுமைசார் உளவியல் திறனாய்வு (இன்னும் பலபிரிவுகள் உள்ளன.) என பலவகைப்பட்ட நிலையில் மேற்கொள்ளப்பட்டு வந்துள்ளது. இந்நிலையில் த.கலாமணி அவர்களின் நூலில் உள்ள கட்டுரைகள் உளவியல் என்ற பொதுநிலையிலும் உளவியலின் சிறப்புக் கோட்பாடுகளின் அடிப்படையிலும் நோக்கப் பட்டு உளவியல் திறனாய்வுக்கான ஒரு புள்ளியை ஈழத்தில் இட்டுநிற்கின்றது.

அந்தவகையில் த.கலாமணி அவர்கள் தனது முதலாவது கட்டுரையில் இலக்கியத் திறனாய்வு பற்றியும் உளவியல்சார் அனுகுமுறைகள் பற்றியும் மிகச் சுருக்கமாகத் தனது கருத்தை முன்வைக்கின்றார். இது நூலினுள் நுழையும் ஒரு புதிய வாசகனுக்கு ஏனைய கட்டுரைகளை வாசிப்பதற்கும் புரிந்து கொள்வதற்கும் உரிய மனதிலையை உருவாக்குகின்றது. எனினும் அது உள்பகுப்பாய்வுத் திறனாய்வுக்குரிய அடிப்படைகளை மட்டுமே எடுத்தியம் புகின்றது என்பதையும் வாசகர்கள் மனதில் இருத்திக்கொள்வது அவசியமாகின்றது. இந்த அறிமுகத்தோடு கபிலரின் குறிஞ்சிப்பாட்டு, தீரன் ஆர்.எம்.நெளஸாத்தின் ஓய்த்தா மாமா, தேவமுகுந்தனின் நாங்கள், கே.டானியலின் கானல், தெனியானின் காத்திருப்பு, கானலில் மான், இரா.நாடாராசனின் ரோஸ் போன்ற படைப்புக்களை தனது உளவியல் திறனாய்வுக்கு உட்படுத்தியுள்ளார்.

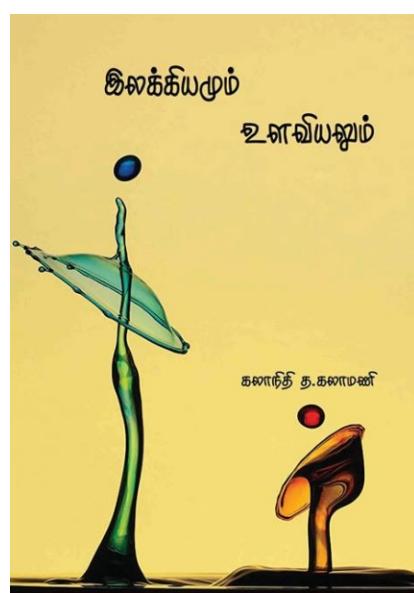
குறிஞ்சிப்பாட்டின் படைப்பாக்கப் பின்னனி பற்றி தமிழ்நாட்டைச் சேர்ந்த முனைவர் கமலா அவர்கள் உள்பகுப்பாய்வு முறையில் நின்று ஆராய்ந்து குறிப்பிட்டிருக்கும் விடயத்தைக் கேள்விக்குள்ளாக்கி த.கலாமணி அவர்கள் அறிகைசார் உளவியலின் அடிப்படையில் நின்று அதனைச் சுருக்கமாக மதிப்பிடுகின்றார். அவரது இத்திறனாய்வு அறிகைசார் உளவியலை மையமாக வைத்து ஒரு படைப்பினை அந்தப் படைப்பைப் படைத்த படைப்பாளனின் வரலாற்றுச் சம்பவங்கள் அது தோன்றி வளர்ந்த துழல் போன்றவற்றை அடிப்படையாக கொண்டு படைப்பாளனுக்குப் படைப்பைப் படைப்பதற்குரிய உந்தல் எழுந்தவாற்றை ஆராய்ந்து பதிலிருக்கின்றது. இலக்கிய உலகத் தில் இந்தமுறையான வரலாற்றினை மையமாகக் கொண்ட ஆய்வுமுறைக்கு எதிராக கருத்துக் கள் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளன. அதாவது இலக்கியப் பொருளை அறிவதற்குப் படைப்பாளியின் காலச் துழல், அவனுடைய ஆளுமையை அறிந்துகொள்ள உதவும் வாழ்க்கைக் குறிப்புக்கள், தன் படைப்பைப் பற்றி படைப்பாளன் கூறியுள்ள கருத்துக் கள் முக்கியமல்ல எனவும் இவை படைப்பை ஆராய்வதற்குப் பெரும் தடையாக அமைந்துவிடும் எனவும் படைப்பில் உள்ள சொற்களையும் சொற்றொடர்களையும் அவற்றுக் குரிய சூருணர்வுடனும் நுட்ப நுணுக்கத்துடனும் துருவி ஆராயாமல் படைப்புக் கோன்றிய துழ்நிலை

பற்றிய செய்தியையும் அப்படைப்பை உருவாக்கியவரது உள் நோக்கத்தையும் முதன்மைப்படுத்தி விடுகின்றன என்ற அடிப்படையில் கருத்துரைக்கப்படுவதையும் இத்தகையை கருத்துறிலைகளை உள்நோக்க முதல் வாதம் எனப் பேராசிரியர் க.கைலாசபதி அவர்கள் குறிப்பிட்டு பேராசிரியர் விம்ஸாற் இதனை உள்நோக்கப் போலி நியாயம் எனக்குறிப்பிடுவதைச் சுட்டிக்காட்டு வதையும் கவனத்தில் எடுத்துச் சிந்திப்பதோடு கம்பனின் ராமாயணத் தில் தசரதனின் புத்திரரோகத்தைத் தெளிப்படுத்தும் பாடல்கள் அற்புதமாக உள்ளன. அதனை அப்பாடலில் உள்ள சொற்கூட்டங்கள் ஊடாக நாம் அனுபவித்து உணரவேண்டும். அதனை விடுத்துக் கம்பன் தன்மகன் அம்பிகாபதியை இழந்த சோகத்தைக் கொண்டு இதனைப்பாடியிருப்பது சிறப்பானது என்று கூறுவது ஒரு புற்றிலையைப் பாடல் மீது ஏற்றுவதாகி விடுகின்றது. என்ற கருத்துக்களும் இங்கு சிந்திக்கத்தக்கது. இவ்வாறு விரிந்த விவாதத்துடன் வளர்ந்து செல்லத்தக்க “குறிஞ்சிப்பாட்டை” உள்பகுப்பாய்வு மற்றும் அறிகைசார் உளவியலின் கோட்பாடுகளின் அடிப்படையில் நின்று பெரும் கட்டுரையாக விரிப்பதற்கான வாய்ப்பு இருக்கின்றது. த.கலாமணி அவர்கள் அதனைக் குறுக்கதறித்துக் குறளாக்கிவிட்டிருக்கின்றார்.

ஓய்த்தா மாமா என்ற சிறுகதை பற்றிய உளவியற்பார்வையில் கன்னத்துத் தொடர்பான அச்சத் தின் வெளிப்பாடும் அதனால் சிறுவர் விருத்தியில் ஏற்படும் பிரச்சினைகளையும் உள்பகுப்பாய்வு மற்றும் நடத்தைவாத உளவியலின் சில கருத்தியல்களை முன்வைத்து விளக்கிச்செல்கின்றார். “தூண்டிகளே உயிரிகளின் நடத்தை வெளிப்பாடுகளுக்குக் காரணம்“ என்ற நடத்தைவாதக் கூற்று கலந்தன் காக்காவினாலும் அவன் சொல்லும்வார்த்தைகளாலும் சிறுவனிடத்தில் கட்டமைக்கப்படுகின்றன. இதனால் அவனிடத்தில் ஒரு பயப்பீசி உருவாக்கப்படுகின்றது. அது எவ்வாறு நீத்துப் போகின்றது என்பதும் சிறுகதையில் உள்ள வசனங்களைக் கொண்டு காட்டப்படுகின்றது.

தேவமுகுந்தனின் நாங்கள் கதை பற்றிய உளவியல்பார்வைக் கட்டுரை பொதுவான பார்வைத் தளத்தைக் கொண்டது. ஆசிரியம் சார் உளவியலின் முக்கியத்துவத்தை வெளிப்படுத்தும் படைப்பாக அது வாசிப்புச் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. எந்தவிதமான உளவியல் கோட்பாடுகளின் அடிப்படையிலும் அது அனுகப்படவில்லை. இக் கட்டுரையை உளவியல் சார்ந்த திறனாய்வுக் கட்டுரையாகக் கருதலாமா? அல்லது உளவியல் பற்றிய சிந்தனையைத் தூண்டும் கட்டுரை யாகக் கருதலாமா? என்ற கேள்வி மனதில் எழுவதைத் தவிர்க்க முடியவில்லை.

கே.டானியலின் கானல் நாவலின் முடிவு மனித நடத்தைக்குப் பின்னணியாக அமையும் தேவைகளையும் அவற்றுடன் இணைந்த

ஊக்கிகளையும் பற்றிய உளவியற் கோட்பாடான மாஸ்லோவின் தேவை பற்றிய படிமுறைக் கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் ஆராயப்படுகின்றது. தெனியானின் காத்திருப்பு நாவல் உள்பகுப்பாய்வின் அடிப்படையிலும் யூங்கின் அகமுகி புறமுகி ஆனுமைத் தன்மைகளின் அடிப்படையிலும் நோக்கப்பட்டு விரிவான்சிவிடப்படுகின்றது. அதேபோல தெனியானின் கானலில்மான் கதையில் வரும் முத்துவிங்கம் என்ற பாத்திரத்தினை ஆனுமை உளவியலின் அம்சங்களைப் பொருத்தி ஆராய்ந்துள்ளார். அது உள்பகுப்பாய்வின் அடிப்படையிலும் அட்லரின் தாழ் வசிக் கல் அடிப்படையிலும் விபரிக்கப்பட்டுள்ளது.

இறுதிக்கட்டுரையான இராந்தராசனின் ரோஸ் நாவல் பற்றிய பார்வை இந்நாலில் உள்ள ஏனைய கட்டுரைகளோடு ஒப்பிடும் போது ஓர் ஆய்வுக்கட்டுரைக் குரிய வடிவத்தைத் தன்னகத்தேகொண்டு கட்டமைக் கப்பட்டிருப்பதுடன் உள்பகுப்பாய்வுத் திறனாய்வை முன்னிறுத்தி பிள்ளை உளவியல், விருத்தி உளவியல், பியாயேஜின் அறிவாற்றல் விருத்திக்கொள்கை, எரிக்சனின் உளசமூகவிருத்திக்கொள்கை, ஹாவினின் களக்கொள்கை போன்றவற்றைப் பயன்படுத்தி அந் நாவல் கொண்டுள்ள சிறுவர்களுக்கான கல்விநடை முறையையும் அதன் பொருத்தப்பாடுகளையும் வெளிக்கொண்டும் வகையில் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது.

பொதுவாக இந்நாலினை நோக்குகின்றபோது அதன் கட்டுரைத்தலைப்புக்கள் பொதுவாக உளவியல் அணுகுமுறை, உளவியல் பார்வை, உளவியல்நோக்கு என்ற சொற்பிரயோகத்தினையே கொண்டுள்ளன. இதன் மூலம் பொதுநிலைப்பட்ட திறனாய்விற்கான வழியையே இது பெருமளவிற்கு வெளிப்படுத்தியிருக்கின்றது எனலாம். எனினும் உளவியல் என்ற சொல்லுக்குப்பின்னால் உள்பகுப்பாய்வுத் திறனாய்வின் ஆசிக்கமே அநேகமான கட்டுரைகளில் வெளித்தெரிகின்றது. ஏனையவை பற்றிய, உதாரணமாக யூங், லக்கான், மாஸ்லோ, அட்லர் பற்றிய குறிப்புக்களே ஆங்காங்கே கட்டுரைகளில் இடம்பெற்றுள்ளன.

தமிழ்தழைலைப்பொறுத்தவரையில் உளவியல் திறனாய்வு எனக்குறிக்கப்படும்போது அது உள்பகுப்பாய்வுத் திறனாய்வினையே குறித்து நிறிற்பதாகக் கொள்ளப்படும் என்னப்பாங்கு நிலவிவருவதும் இவ்விடத்தில் சிந்திக்கத்தக்கது. இவ்வகைத்திறனாய்வின் மூலம், படைப்பாளியின் உள்ளநிலையை அதற்குரிய காரணத்தை அவன்து சுயவரலாற்றைப் படைப்பில் காணுதல், பாத்திரங்களின் தன்மையை அறிதல், கதைமாந்தர்களின் உணர்வுகளையும் செய்கைகளையும் விளக்கிக்காட்டுதல், படைப்புப் படைக்கப்பட்டதற்கான காரணத்தை அறிதல், படைப்பாக்கத்தின் வழிமுறைகளை உளவியல் நிலையில் வெளிப்படுத்துதல், படைப்பில் காணப்படும் தொல்படி மங்களை வெளிக்கொண்டதல், படைப்பில் காணப்படும் தனித்துவமான சொற்களைத் தொடர்களை சிறப்பான உத்திகளை இணங்கண்டு வெளிக்காட்டுதல், கனவு நிலைகளைக் கண்டு காட்டுதல், நிறைவேறாத எண்ணங்களை எடுத்துக்காட்டுதல், படைப்புக்கும் வாசனைக்கும் உள்ள உறவையும் உணர்வுநிலையையும்

தாக்கத்தையும் எடுத்துச்சொல்லுதல் என்ற பலவகைப் பட்ட விடயங்களை வெளிப்படுத்த முடியும். அந்த வகையில் இக்கட்டுரைத்தொகுதியில் உள்ள குறிஞ்சிப் பாட்டுப் பற்றிய திறனாய்வு படைப்புப் படைக்கப்பட்டதன் காரணத்தையும் படைப்பாளியின் உள்ளநிலைமையையும் ஒய்ந்தமாமா சிறுகதை பற்றியபார்வை அக்கதையில் வரும் சிறுவனின் உண்மையான உணர்வு நிலையையும் அவன்து செயல்களையும் காத்திருப்பு நாவல் பற்றிய பார்வையில் நிறைவேறாத எண்ணங்கள் படைப்பிற்கும் வாசகனுக்குமான தொடர்புகள் பற்றியும் கானலில்மான் என்ற நாவல்பற்றிய பார்வையில் குறிப்பிட்ட பாத்திரத் தின் உணர்வுகள் செயல்கள் மூலம் அப்பாத்திரத்தின் ஆனுமைபற்றிய வெளிக் காட்டலும் நிகழ்த்தப் பட்டுள்ளன. இக்கட்டுரைத்தொகுதியில் கானலின் மான் பற்றிய பாத்திரப் பார்வையே சுற்று ஆழமானதாக உளவியல் வழிமுறையில் உள்ளிறங்கிச் செல்கின்றது என்று குறிப்பிடுவதுடன் சிலகட்டுரைகள் வெறும் கோட்பாட்டு அறிமுகக்கட்டுரைகளாகவே நினைத்துக் கடந்து செல்லக் கூடியதாகவும் காணப்படுகின்றது போலத் தோன்றுகின்றது.

இத்தகைய சிந்தனைகளைக் கிளர்த்தி நிற்கும் தகலாமணியின் இந்நால் ஈழத்தைப் பொறுத்தவரையில் பாராட்டத்தக்க ஒரு முயற்சியாகவே கருத்தத்தக்கது. ஏனைனில் தமிழ்ச் சுழலைப் பொறுத்தவரையில் இத்தகைய உளவியல் திறனாய்வினை மேற்கொள்வதில் பல இடர்பாடுகள் காணப்படுகின்றன. ஃபிராய்ட் இலக்கியத்தை உள்பகுப்பாய்வு முறைகொண்டு ஆராய்வது எளிதல்ல என்பதை ஏற்றுக்கொண்டு “படைப் பாளியின் முன் உள்பகுப்பாய்வாளர் தன் ஆயுதங்களைக் கீழே போட்டுச் சரணடைய வேண்டியினர்து.” எனக் குறிப்பிடுவதால் மட்டும் அவ்விடர்பாடுகள் ஏற்பட வில்லை. மாறாக இத்திறனாய்வு கடினமானதாகவும் கோட்பாடுகள் தமிழ்ச் சுழலூக்குப் புதியனவாகவும் அவற்றின் முறையான மொழிபெயர்ப்புக்கள் இன்றி முழுமையாக ஆங்கிலத்தில் இருக்கின்றமையினாலும் பலர் இத்திறனாய்வின் பக்கம் இறங்க முயல்வதில்லை என்பதும் இதன் பால் வழிப்படுத்தும் நெறியாளர்களும் அதனைப் புரிந்து கொண்டுவழிப்படுத்துவதில் இடர் உறுகின்றமையால் மாணவர்கள் இதனைத் தேர்ந்தெடுப்பதில்லை என்பதுமே இவ்விடர்பாடுகளுக்குக் முக்கிய காரணமாக உள்ளன என ஆய்வாளர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர். இக்காரணங்களால் இத்திறனாய்வினைத் தமிழ்ச் சுழலீல் சிலரே மேற்கொண்டு வருகின்றனர். அந்தச் சிலரில் ஒருவராக தகலாமணி அவர்களும் தன்னை அடையாளப்படுத்தி நிற்கின்றார். அவர் தான் அறிந்த கோட்பாட்டு எல்லைகளுக்குள் நின்று ஒரு பாதையினைத் திறந்துவிட்டிருக்கின்றார். அதனைச் செப்பின்டு நீட்சிப்படுத்தவேண்டிய பொறுப்பு ஆய்வுத் தலைமுறையினரிடம் இருக்கின்றது. எனவே அவரது இம்முயற்சி ஈழத்தின் ஒரு மைக்கல்லாக கருத்தக்கது. இதன் வளர்நிலைகள் தேக்கமடையுமா அல்லது பரந்து பாவிச்செல்லுமா என்பது காலத்தின் கையில் உள்ளது.

குறிப்பு: இக்கட்டுரை குறியீடாகத் தேவை எனக்குக் கிடைத்தகவல்களைக் கொண்டு எழுதப்பட்டது. நீண்டதேவையில் இக்கட்டுரையில் உள்ள தகவல்களிலும் கருத்துநிலைகளிலும் மாற்றம் ஏற்படலாம் என்பதை வாசகர்கள் கவனத்திற்கொள்க. இது முந்தமுடிவால்.

தனது நாடக ஈடுபாட்டின் முத்திரையினைப் பதிக்க முற்பட்ட “பாட்டுத்திறத்தாலே...” எனும் கதையிலாகட்டும் கொழும்பு வாழ் அனுபவத்தினாடு எழுதிய “புவனேஸ்வரி”யிலாகட்டும், புலம்பெயர் அனுபவத்தினைப் பதிவு செய்த “மிச்செல்” கதையாக இருக்கட்டும், வடமராட்சித் தாக்குதலை நினைவில் எழுச் செய்யும் “லீஷ்ந்த விடாதிருப்பேன்” எனும் படைப்பிலாக இருக்கட்டும் கலாமணி தன்களை ஒரு மொழியினைத் தெரிவு செய்து இத்தொகுதிக்கதைகளைச் சிருஷ்டத்துள்ளார். அது அவருக்கே உரித்தான் ஒரு பிரத்தியேக மொழியாக இருப்பினும், கட்டமைப்பில் கிளக்கிய மொழியாக இருக்கின்றது. மொத்தத்தில் அதுவே இப்படைப்புகளுக்கு உயிர்துப்பினையும் நல்கி நிற்கின்றன.

- புலோவியூர் ஆ. இரத்தினவேலான்.

பன்முக ஆளுமையை வீச்சாக்கிக்கொண்ட படைப்பாளி த.கலாமணி (1951). பேராதனைப் பல்கலைக்கழக விஞ்ஞான பட்டதாரி (B. Sc (Special - Physics); யாழ் பல்கலைக்கழக கல்வியல் துறையில் பட்டப் பின் படிப்பை பூர்த்தி செய்தவர் (PGDE); புலமைப்பரிசில் பெற்று அவுஸ்திரேலியா சென்று Wollongong பல்கலைக்கழகத்தில் கற்றுக் கல்வித் துறையில் கலாநிதிப் பட்டத்தினைப் (Ed.D) பெற்றவர்; பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம், யாழ். பல்கலைக்கழகம் ஆகியவற்றில் பொதுகவியல் உதவி விரிவுரையாளராக இருந்தவர்; யா/சம்பத்தரிசியார் கல்லூரியில் விஞ்ஞான ஆசிரியராக கடமையாற்றியவர். யாழ். பல்கலைக்கழக கல்வியல் துறை சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர்; சட்டத்துறை தலைவர். இவை இவரது கல்வி, தொழில்சார் தகைமைகள். பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் கற்கையில் நாடகத்துறையில் மிகுந்த ஈடுபாடு காட்டியவர். இவரது தந்தையார் ச.தும்பிஜீயா சிறந்த இசைநாடக நடிகர். கலாமணியும் இசைநாடகம் பலவற்றை நடித்தும் அன்னாவியம் செய்தும் வருகிறார். “ஜீவந்தி” சஞ்சிகையின் பதிப்பாசிரியர். இத்தகைய வீச்சான ஆளுமையைக் கொண்ட கலாநிதி த. கலாமணி, சிறுகதை, கவிதை, விமர்சனம், மொழி பெயர்ப்பு என தன்னுடைய எழுத்தாற்றலையும் பிரகாசப் படுத்துகிறார். “பன்முகப்பட் ஆளுமைகளும் தொழில்சர் அறிவும், பரந்துபட்ட அனுபவங்களும் பின்னணியாக அமைந்து அவரது படைப்புகளுக்கு பலமான அத்திவாரங்களாக உதவுவதை அவதானிக்கக் கூடியதாக உள்ளது” (“முன்றாவது மனிதன்”; ஏப்ரல்-ஜூன், 2001: 55) என்கிறார் எம்.கே.முரு கானந்தன். இவர் 3 சிறுகதை தொகுதிகளையும் ஒரு கவிதைத் தொகுதியையும், 5 கட்டுரைத் தொகுதிகளையும், 2 நாடக நாலையும், 2 நால்களை தொகுத்தும் உள்ளார். நாட்கள் கணங்கள் நமது வாழ்க்கைகள், பாட்டு திறத்தாலே, அம்மாவின் உலகம் என்பன இவரது சிறுகதை தொகுப்புகளாகும்.

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் கற்கின்ற

உயிர்ப்புடன் மேலோங்கி நிற்கும் த.கலாமணியின் பாட்டுத்திறத்தாலே சிறுகதைகள்

காலத்தில் (1974) சிறுகதை எழுத ஆரம்பித்து, இதுவரை நாற்பு சிறுகதைகள் வரை எழுதியுள்ளார். இவரது பத்து சிறுகதைகளை “பாட்டுத்திறத்தாலே...” என்னும் நாமத்தில் “ஜீவந்தி” பதிப்பகம் தன்னுடைய முதல் வெளியீடாக (2009 ஆவணி) வெளியிட்டது. ஜீவந்தி ஆசிரியர் பரணீதரன் தன் பதிப்பகத்தின் முதல் நூலாக தந்தை கலாமணியின் நூலை வெளியிட, “உயிர்நட்டி உரமுட்டி என் உயர்வுக்காய்த் தன்னை ஈந்த தும்பிஜீயா பர்வதம் அம்மா” அவர்களுக்கு இந்நாலை கலாமணி சமர்ப்பணம் செய்துள்ளார். 144 பக்கங்களைக்கொண்ட இந்நாலைப் பத்து சிறுகதைகள் காணப்படுகின்றன.

பன்னிரண்டு எழுத்தாளர்களின் சிறுகதைகள் கொண்ட தொகுப்பாக “உயிர்ப்புகள்” (சிறுகதைகளும் மதிப்பீடும்) 1986 இல் வெளிவந்தது. இந்நாலைப் “உயிர்ப்புகளின் உயிரைத்தேடி...” என்று இத்தொகுதி, இதனுள் இடம்பெறும் ஆக்கங்கள் பற்றி விரிவான ஒரு விமர்சனத்தினை பின்னுரையாக பேராசிரியர் கா.சிவத் தம்பி எழுதியிருக்கிறார். இந்த விமர்சனம் “ஆய்வுப் பூர்வமாக” 26 (117-143) பக்கங்களில் அமைந்துள்ளது. அதிலிருந்து ஒரு சிறுபகுதியை இங்கு பதிவிடுகின்றேன். “சிறுகதை எனும் இலக்கிய வகையில் “கதை” (நடந்த வற்றை நடந்த வரன்முறையிற் கூறுதல்) முக்கிய மானதே அல்ல. நிகழ்வுகள், உணர்வு முனைப்பின் பின்னணியில் எடுத்துக் கூறப்படுவனவாய் அமைதல்

வேண்டும். தாக்க முழுமைக்கு உதவும் வகையில் சிறுகதையின் “கட்டட” அமைப்பு, அதன் ஒட்டம் அமைதல் வேண்டும். அவ்வாறு அமைந்து வந்து இறுதியிற் சொல்லப்படுவதால் (அதன் முரணிலையால் அன்றேல் அதன் தர்க்க ரீதியான வளர்நிலையில்) அதன் தாக்க முழுமை உணரப்படல் வேண்டும்.

கட்டமைப்புச் சீரமைப்பு என்பது வெறுமனே “சித்திரிப்பு”களில் தங்கி நிற்பதில்லை. சித்திரிப்பு என்பதற்குள்ளேயே பாத்திர வார்ப்பு முக்கியமான தாகும். “விடிவின் பாதைக்கு”ச் சிறுகதை முதிர்வற்ற ஒரு படைப்பாக நிற்பதற்குக் காரணம் அந்த இளை ஞானின் பாத்திரச் சித்திரிப்பிற் காணப்படும் குறை பாடாகும். சிறுகதையினிறுதியில் எடுத்துக் கூறப்படும் வகையில் அவன் வெடிகுண்டோடு வெடிகுண்டாகிச் சித்திரிப்போவதற்கான ஒர்மை நிலைப்பாட்டினைக் கதையின் நடுப்பகுதியிலிருந்தே படிப்படியாக வளர்த்துக் கொண்டிருக்க வேண்டும். அந்தக்கதையின் இறுதிப் பகுதியிற் காணப்படும் இறுக்கம் செறிவு கவர்ச்சி ஒட்டுவேலையாக அமைகின்றதே தவிர பரிணமிப்பு ஆகவரவில்லை. சிறுகதையின் இறுதிப்பகுதி பற்றிய ஒரு தப்பபிப்பிராயத்தை விளக்கவேண்டியது அவசியமாகின்றது. சிறுகதையில், அதன் இறுதியில் வரும் “திடீர் திருப்பம்” / “எதிர்பாராத முடிவு” என்பது சம்பந்தப்பட்ட சிறுகதைப்பொருளின்/ பாத்திரங்களின் இன்னொரு பரிமாணத்தைத் தருவதேயல்லாமல் ஆச்சரியத் திடீர் இறக்குமதியின்று. அந்தக் திடீர்த் திருப்பம் எம்மைப் பேச்சுமுச் சுற்றவர்களாக்கிவிடும். மாப்பாஸானின் பாத்திரங்கள் எம்மை அந்த நிலையிலேதான் வைப்ப துண்டு. அந்தக் திடீர்த் திருப்பத்தில் ஒரு மனித உண்மை பளிச்சிடவேண்டும். இதனாலே தான் சிறுகதையின் கட்டமைப்பில் அதன் இறுதிப்பகுதி முக்கியமானதாகின்றது. இந்தப் படைப்பு முதிர்ச்சி இயந்திர நிலைப்பட வருவதில்லை, அது மனித உணர்வுத் தெளிவினால் வருவது.

இந்தப் பண்புகளை மனங்கொண்டு நோக்கும் பொழுது, “நாட்கள், கணங்கள், நமது வாழ்க்கைகள்”, “உவப்பு”, “அகதிகள்” ஆகிய சிறுகதைகளே மற்றவற்றி ஒம் பார்க்க முனைப்புள்ளனவாய் உயிர்ப்புடன் மேலோங்கி நிற்கின்றன...” (1996: 136, 137). “உயிர்ப்பு கள்” தொகுப்பிலுள்ள நாட்கள், கணங்கள், நமது வாழ்க்கைகள்” கதை கலாமனியுடையது. இக் கதையை “மற்றவற்றிலும் பார்க்க முனைப்புள்ளதாய் உயிர்ப்புடன் மேலோங்கி நிற்பதாக” பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி கணித்துள்ளார். இந்தக்கணிப்பு த.கலாமனியின் “பாட்டுத்திறத்தாலே...” சிறுகதைகளுக்கும் பொருந்து கிறது. பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி அவர்களின் வார்த்தை களிலேயே கூறினால், “பாட்டுத்திறத்தாலே” தொகுப்பி ஒள்ள சிறுகதைகளின் பொருள்கள், கூர்மையுடனும் உணர்வு முனைப்புடனும் வெளிக் கொணரப் பட்டுள்ளன. சிறுகதைகளின் சித்திரிப்பும், கட்டமைப்பும், பாத்திர வார்ப்புகளும் சீராக அமைந்துள்ளன.

“இந்நாலில் உள்ள சிறுகதைகளில் வரும் பிரதான கதாமாந்தர் கற்பனையானவர்கள் அல்லர்; உண்மையானவர்கள். என்னை ஏதோ ஒரு விதத்தில் பாதித்தவர் கள். அவர்கள் எல் லோரும் என் உறவுகளாக, சுற்றந்தவர்களாக இருக்க வேண்டும்

என்பதில்லை. உங்களின் உறவுகளாகவும் அயலவர் களாகவும் கூட இருக்கக்கூடும். ஆனால், வாழும் மாந்தரின் வாழ்வியற் கோலங்கள் சிலவற்றை இங்கு பதிவு செய்துள்ளேன் என்பதே உண்மை.” முன்னீடாக த.கலாமனி முன்வைத்துள்ள இவ்வரிகளை மெய்பிப் பனவாக பெரும்பாலான கதைகள் அமைந்துள்ளன. “புலவி” கதையை தவிர்த்து பார்த்தால் மிகுதி ஒன்பது உரைப்பட்புக்களும் கலாமனியின் உணர்வில் எழுந்த நிஜ அனுபவங்களைவே எம்முள் விரிகின்றன.

இசை, நாடகம் குறிப்பாக நாட்டுக்கூத்து ஆகிய வற்றில் ஆர்வமிக்க செயற்பாட்டாளராக இருக்கின்ற கலாமனி அத்துறைச்சார்ந்து இரு சிறுகதைகளை ஆக்கியின்ஸார். “நாட்டுக் கூத்து, மற்றும் இசை அனுபவங்களை இலக்கியமாக்கக் கூடிய அனுபவமும் ஒழுநலும் கலாமனி யிடம் நிறைந்தே கிடைக்கிறது. அவற்றையும் அவர் இலக்கியமாக்கினால் ஈழ இலக்கியத்திற்கு புதிய பரிமாணம் கிடைக்கும் என்பது நிச்சயம்” (“மூன்றாவது மனிதன்”; ஏப்ரல்-ஜூன், 2001: 56) என்று எம்.கே.முருகானந்தன் எடுத்துரைத்த கருத்தினை ஏற்றாற் போல, பாட்டுத் திறத்தாலே, முதுசொம் ஆகிய கதைகளை எழுதியுள்ளார்.

பாரதியின் “காணி நிலம் வேண்டும்” என்ற பாடலின் ஈற்றியை தலைப்பாகக் கொண்டு “பாட்டுத் திறத்தாலே...” கதையை படைத்துள்ளார். இது இசையை பாடுபொருளாகக் கொண்ட உண்நதமான உரைப்படைப்பு.

“ஜ க மே லே பர மா த் மா யெ வரி தோ மொறவிடுது...”

“ஆ பேரிராகத்தில் அமைந்த கிருதியின் சரணத் திலுள்ள வரிநெஞ்சைக் குடைகிறது. உயிரணுக்கள் ஒவ்வொன்றையும் ஊடறுக்கு மனசைப் பிசையச் செய்யும் இவ்வரியின் அர்த்தத்தை நெஞ்சம் அசைபோட விழைகிறது. “உலகையானும் பரமாத்மனே, நான் வேறு யாரிடத்தில் முறையிடுவேன்” .... ஒரே வரியை சங்கதிகள் வைத்து, திருப்பத் திருப்ப வேதா சலம் ஜயா இசைத்துக் கொண்டிருக்கும்போது, இந்தப் பூமியே என் காலடிகளுக்குக் கீழ் நழுவுவதுபோல உணர்கிறேன். ஐந்து கட்டைச் சுருதியில் மேல் “ஸ் வைப் பிடிப்பதென்றால் சாமானியமான ஒன்றா? ஒன்றைக் கட்டையில் பாடிப்பழகிக் கொண்டிருக்கையில் இரண்டு கட்டைக்குச் சுருதியை மாற்றிக்கொள்ள வேண்டி நேர்தாலே எனக்கு மேல் “ஸ் வைப் பிடிக்க முடிவதில்லை. ஐந்து கட்டையிலென்றால் எப்படி முடியும்? ஐந்து கட்டைச் சுருதியை உள்வாங்கிக் கொண்டு மனக்குள்ளேயே மேல் “ஸ் வைப் பிடிக்க முயற்சிக்கிறேன். நெற்றியெல்லாம் நரம்பு புடைத்துக் கொண்டு நிற்க, முகத்திலிருந்து ரத்தம் கசிவது போன்ற உணர்வு. “எனக்கு வேண்டாமம்பா” என்று உடல் உதறுகிறது. “வேதாசலம் ஜயாவுக்கு எப்படி முடிகிறது?” வேதாசலம் ஜயா மகானுபாவராகத் தெரிந்தார்...”

கதை சொல்லி இவ்வாறு விபரிக்கையில், கதை சொல்லிக்கு மட்டுமல்ல, வேதாசலம் ஜயா எமக்குள்ளும் மகானுபாவராகத்தான் மினுக்கழுகிறார். நாடக மேடைப் பாடல்களைக் கேட்க வந்து நாடக மேடைப் பாடல்களோடு சில கீர்த்தனைகளையும் அவரிடமிருந்து பாடக் கற்றுக்கொண்ட கதை சொல்லியை, தனது சிஷ்யனாகவும் பல வேளைகளில் நன்பனாகவும் ஏற்றுக்

கொண்டவர். இசையோடு தனித்து வாழும் வேதாசலம் ஜயாவின் மனைவியும் மகனின் குடும்பமும் கண்டாவில். “அவர்கள் போனின்பு வேதாசலம் ஜயாவுக்கு பேச்சுத்துணையாய்க்கதை சொல்லியே இருக்கிறார்.

“என்ற பேரன்களுக்கு சங்கீதம் சொல்லிக் கொடுக்கிறதை நிறுத்திட்டாங்களாம்டா, கனடாவிலை சங்கீதம் படிச்சு என்ன செய்கிறதாம். ‘ஜீ’ படிச்சாதான் மவசாம்” என்ற புலம்பெயர் வாழ்வின் அதிர்வுச் செய்தி, “பாட்டுத் திறத்தாலே - இவ்வையத்தைப் பாலித்திட வேணும்” என்ற உயிர்போடு மட்டுமே வாழும் வேதாசலம் ஜயாவுக்கு வருத்தமாகிறது. இந்த வருத்தத்தின் வெளிப்பாடாய் கதையின் இறுதிப்பகுதி அமைந்துள்ளது.

“நானோரு விளையாட்டுப் பொம்மையா - ஜகத் நாயகியே உமையே உந்தனுக்கு”

நானும் கூடவே பாடுகிறேன். சங்கதிகளுடன் பல்லவி பாடி முடித்து, அநுபல்லவிக்குச் செல்ல வேண்டும். வழமைக்கு மாறாக ஆதி தாளத்திலிருந்து ரூபக் தாளத்துக்கு மாற்றிக்கொண்டு தியாகய்யரின் பல்லவியைப்பாடுகிறார்.

“நிநுவிநா நாமதெந்து
நிலுவதே பூரீ ஹரிஹரி”

என்ன ஜாலம் இது. நவரஸ கந்நட ராகத்தி லமைந்த தியாகய்யரின் “நிநுவிநாவையும்” பாச நாசம் சிவனின் “நானோரு விளையாட்டுப் பொம்மையா” வையும் லயத்தை மாற்றி மாற்றிப் பாடுவதென்றால் எல்லோராலும் முடிகின்ற காரியமா? நான் திணாரு கிறேன். “தமிழ்த்தியாய்யர்டா பாபநாசம் சிவன்... பாப நாசம் சிவனே இவை இரண்டையும் ஒரு சமயத்தில் பாடியிருக்கார்டா....”

வேதாசலம் ஜயாவின் அறிவுத் தேட்டம் செழிப்பானது என்பது எனக்குத்தெரியும். நிறைய வாசிப்பவர் அவர். கோபாலகிருஷ்ண பாரதியின் “நந்தன் சரித்திர”க் கீர்த்தனைகளும் அருணாசலக் கவிராயரின் “இராம நாடக”க் கீர்த்தனைகளும் கூட தெலுங்குக் கீர்த்தனைகளை விட ஒன்றும் குறைந்த வை அல்ல என்று நிறுவபவர்; தனது தரிசனங்களுடே புதிய புதிய செய்திகளை எனக்குச் சொல்லவர். அத்தகைய செய்தியொன்றைச் சொல்லத்தான் இந்தச் சித்து விளையாட்டு என்று நினைத்துக் கொண்டு, அவரை நோக்குகிறேன்.

“தம்பி, நீ எனக்கு ஒரு மகன் போலை... நீ தான் எனக்கொரு உதவி செய்ய வேணுமடா... இதிலை பன்னிரண்டு கசெற்றிலை நூற்றெண்பது இசைநாடகப் பாட்டு பதிஞ்சு வைச்சிருக்கிறேன். இப்படியே இருந்தா இவை எல்லாம் அழிஞ்சிடும். நீதான் ஒருக்கால் இவற்றை எல்லாம் ‘சீடி’யில் போட்டுத் தரனும்...”

“இவையெல்லாம் பெரிய பொக்கிஷமடா தமிழ்... என்னுடைய மகன் போலை ஆட்களுக்கு இதன் மதிப்பு இப்ப விளங்காது.... ஆங்கில மொழியிலை படிக் கிற எங்கடை பேரப் பிள்ளையள் ஆங்கில மொழி யின்றை ஆளுமையோடை தமிழ்மொழி வளத்தை ஆய்வு செய்வினம். அப்ப எங்கடை மொழியிலை கலையின் செழிப்பை விளங்கிக் கொள்ள இவையும் உதவும்...”

இதன் பின்பு எழுதப்பட்ட பகுதியை தவிர்த்திருக்கலாம். இத்துடன் கதை முடிந்திருந்தால் வாசக

மனசுக்குள் அது அலையாகி அலையாகி அலை வளையங்களை தோற்றுவித்தவாறு இருந்திருக்கும். எழுதாமல் எழுதப்படுகின்ற சங்கதிகள் சாக்வதமானால் சிறுகதைகள் “சிற் ப வெற் றி களாக திகழும்.” இக்கதையில் கலாமணியின் இசை மேதாவிலாசத்தின் ஒரு பக்கத்தை தரிசிக்க முடிகின்றது. கதையின் கட்டுமானமும், குவிமையமும் இசையை சுற்றியதாக அமைந்து, சிறுகதைக்குரிய செறிவுமிக்க கட்டுமானத் தோடு, இயல்பாக அழகாய்மலர்ந்திருக்கிறது.

“க்ரியாவின் தற்காலத் தமிழ் அகராதி;க்காக இலங்கைத் தமிழ்ச் சொற்களைத் தேடித் தொகுத்துக் கொடுத்த பேராசிரியர் எம்.ஏ.நுஃமான், “முதுசம்” (inherited property) என்ற இலங்கைச் சொல்லினையும் அகராதியில் சேர்த்துள்ளார். “முதுசம்” என்பது “பாரம் பரியச் சொத்து; என்ற பொருளைத்தருகின்றது. கலாமணியின் “முதுசொம்” என்ற தலைப்பினைக் கொண்ட சிறுகதை, “நாட்டுக் கூத்து” என்ற “முதுசொம்”மை உரிப்பொருளாக்கியுள்ளது. இக்கதையின் மையப்பாத்திரம் தில்லையம்பலம். இவரே கதை சொல்லி. தந்தை (நாகவிங்கம்) வழியாக “கூத்து”ல் அவருக்கு ஆர்வம் மேலிடுகிறது. புலம் பெயர்ந்து மகன் தயவில் அவுல்திரேவியாவில் வாழ்வின்ற அவரது மாழ்ப் பானத்து நினைவுகளும் சிட்டி நிகழ்வுகளும் சித்திரிப்பாகியுள்ளது. நினைவுகளும் நிகழ்வுகளும் கூத்தினையே மையமாகக் கொண்டு சூழல்கின்றன.

கதை சொல்லியின் மருமகன் அருந்ததி ஆறுமுகநாவலர் போல, கூத்திற்கு எதிரான கருத்துக் களையே முன்மொழிகிறாள். “என்னப்பா.... கிழவனுக்கு இன்னும் சூத் துப் பார் தத அந் தக் காலச் சுதி போகேல்லைப் போலிருக்கு... அனோஜனைத்தான் பழுதாக்கி விடுவாரோ என்று பயமாயிருக்கு.... உங்கடை பரம்பரை கூத்துக்கீத்தெண்டு கூத்தாடியனுக்குப் பின் னாலை அலைஞ்சு கெட்டழிஞ்சபோன சாதியெண்டு அப்பா அடிக்கடி சொன்னவர். நீங்கள் இஞ்சினியர் எண்டுதான் எங்கடை கலியாணத்துக்குக் கூட அப்பா சம்மதிச்சவர். இன்னும் பாட்டு, கூட்டம் எண்டு திரியாமல் சம்மா வீட்டிலை கிழவனை இருக்கக் சொல்லுங்கோ.”

கலையே உயிராய்க் கொண்ட இனுவில் நாகவிங்கத்தாரின் வம்சம் அருந்ததியின் அகராதியில் கூத்தும் குடியுமான கீழ்சாதியாயிற்று. அருந்ததியின் வார்த்தைகளை வாசிக்கையில் பேராசிரியர் கா. சிவத்தமியின் ஆய்வுவொன்றின் வரிகள் சில மனசில் மின்னிற்று.

“யாழ்ப்பானப் பண்பாட்டுப் பெறுமானப் பட்டிய லில் நாடகம்/ சுத்து எனும் கலைகள் மிகக் குறைந்த ஓரிடத்தையே பெற்றிருந்தன. உண்மையான சைவ வாழ்க்கையைக் கெடுப்பனவற்றுள் நாடகம்/சுத்தினையும் ஆறுமுகநாவலர், தமது “நல்லூர்க் கந்தகவாமி கோயில்” துண்டுப்பிரசரத்திற் குறிப்பிட்டுள்ளார். கேளிக்கை வெறுப்பையே மதச்செந்தெறியாகக் கொள்ளும் “பியுறிற்றனிச”(Puritanist) மனப் போக்கினை நாவலர் புரட்டஸ்தாந்தம் வழியாகப் பெற்றிருந்தார். சுத்து நாவலரின் கோபக்கணைக்கு ஆளானது உண்மையெனினும் அது சமூக ஒருமைப்பாட்டுக் கலை வடிவமாகவும் தொழிற்பட்டதால் அது நின்று நிலைக்கத் தவறவில்லை. ஆனால் அந்நிய ஆட்சி கையளித்த

பண்பாட்டு விழுமியங்களும், ஆங்கிலக் கல்வியும் இவை வழியாக பாரம்பரியச் சமுதாயத்திலிருந்து அந்நியப்பட்டு நிற்கும் தன்மையும் நாட்டுக் கூத்தினை மிக இழிந்த ஒரு கலையாகவே தள்ளி வைத்தன (“சமுத்தின் தமிழிலக்கியச்சுடர்கள்”; 2010:217).

இத்தகைய நிலையில் தான் பேராசிரியர் ச.வித்தியானந்தன் “நாட்டுக்கூத்து மரபை மீட்டெடுத்து தமிழ் பண்பாட்டுக் கோலத்துக்குரிய இயல்பான நாடக வடிவம் என்பதை நிலைநிறுத்தினார். பேராசிரியர் வித்தியானந்தனின் புத்துயிர்ப்புப் பணி புலம்பெயர் நாட்டில் பிரவகிப்பதையே கதையின் கடைசிப்பகுதி கட்டுகின்றது.

“... நாம் இதுவரையும் கண்டுகளித்த பழைய இசை நாடகத்தை அழகுற்ற தமிழில் எழுதி பல்கலைக் கழக மாணவர்களைக் கொண்டு நடிப்பித்து, அதனை அண்ணாவியம் செய்து எமக்களித்தவர் நண்பர் கொரிகாந்தன் அவர்கள்... அந்நியப்படுத்தப்பட்டு புலம் பெயர்ந்த மண்ணிலே எதையோ தொலைத்துவிட்ட உணர்வுகளுடன் வாழ்ந்து வருகின்ற எங்களுக்கு இந்த நாடகம் சஞ்சீவியாய் அமைந்தது... இவர் இங்கே சிட்னியில் பல்கலைகழகத்திலே “கிறேயேற்றிவ் ஆர்ட்ஸைப்” பயின்று, மேற்படிப்புக்காக ஆசியாவின் “ஹெபிறிட்” நாடக அரங்கு பற்றி ஆய்வு செய்து கொண்டிருக்கிறார். “பல்வேறு மரபுகளிலிருந்தும் வளம் சேர்த்துக் கொண்டது தமிழ் இசை மரபு” என்று கூறி, இன அடையாளத்தை இழக்காத அரங்குதமிழ் இசை நாடக மரபு தான் என்று நிறுவ முயற்சி எடுத்து வருகிறார்... இராவணேசனாக பிரதம பாத்திரம் ஏற்று நடித்தவரும் அவரே... பாடல்களாலும் நடிப்பாலும் எம்மைக் கொள்ளள கொண்ட கொரிகாந்தன் வேறு யாருமல்லர்... ஒரு காலத்தில் யாழிப்பாணத்திலே கொடி கட்டிப் பற்றுத், புகழ் பூத்த இசை நாடகக் கலைஞர் அண்ணாவில் ஆழ்வாரின் பேரனாவர்...”

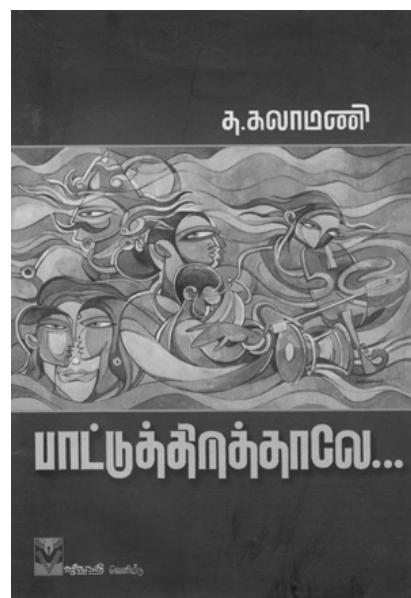
“பாட்டுத் தீர்த்தாலே”, “முதுசொம்” ஆகிய பிரதிகள் அடுத்தடுத்த தலைமுறை கள் இசை, நாட்டுக் கூத்து முதலான பாரம்பரிய கலை சொத்துக்களை சர்வதேசம் அறியும் வன்னம் முனைப்புடன் முன் னெடுத்துச் செல்ல வேண்டும் என்பதை வற்புறுத்துவதாக அமைந்துள்ளன. இப்பிரதிகளின் முடிவுகள் இதையே வழியுறுத்துகின்றன.

புதுமைப்பித்தன் தொன்மங்களை மறுஆக்கம் செய்யும் படைப்பு உத்தியைத் தன்னுடைய சிறுகதை கள் பலவற்றில் கையாண்டு வெற்றி பெற்றவர். இந்த வெற்றிக்கு காரணம் தொன்ம மரபுக் கதைகளை தனது படைப்புகளில் அப்படியே ஒப்பு விக்காமல், அத்தொன்மங்களில் புதிய மதிப்பீடுகளை இடம்பெறச் செய்ததோடு, சூர்யமையான விமர்சனங்களையும் முன் வைத்தனமையாகும். அதனால்தான் அவரது “சாப விமோசனம்” முதலான பிரதிகள் சிகரச் சாதனைகளாக அமைந்தன (பார்க்க, ஈழக்கவி; “ஆறு

சிறுகதைகள் ஒரு பகுப்பாய்வு”; 2015: 05-10). புதுமைப்பித்தன் கம்பராமாயணத்தில் உள்ள பாலகாண்டத்தின் ஓன்பதாவது படலமான “அகவிகைப் படலத்தை” மையப்படுத்தி “சாப விமோசனம்” சிறுகதையை எழுதியது போல, கலாமணி சிலப்பதிகாரத் தின் “கண்ணகி வழக்குரை”யை மையமாகக் கொண்டு “புலவி” என்ற சிறுகதையை எழுதியுள்ளார். “புலவி” கதையின் எடுத்துரைப்பு முறை அபாரமாக அமைந்துள்ளது. சம்பவங்கள் நேர்த்தியாக மனதை தொடக்கூடிய முறையில் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளன. அற்புதமான “கெமரா” மொழி நடை காட்சிகளை முன்னிறுத்துகிறது.. சிலப்பதிகார தொன்மம் அச்சொட்டாக ஒப்புவிக் கப்பட்டுள்ளது. புதுமைப்பித்த பாணி மதிப்பீடோ, விமர்சனமோ இல்லை. இந்த தொன்மத்தில் “தூட்சுமமாக” அல் லது இறைச் சி/ உள் ஞாறை பொருள்களை நினைவுறுத்தும் வகையில் திருப்பமாக அல்லது விமர்சனப் பிரக்ஞஞாயுடன் தற்கால அரசியல் சார்ந்த ஒரு கருத்தினை முன்வைத்திருந்தால் இது ஒரு தாக்கப்பூர்மான சிறுகதையாக அமைந்திருக்கும்.

குடும்ப, சமுதாய வாழ்வின் பலகோணங்களை, யாரும் இதுவரை தொட்டுக்காட்டாத பக்கங்களை இயல்பாய் புவனேஸ்வரி, வீழ்ந்து விடாதிருப்பேன், வஞ்சமில்லா இனம் வேண்டும்! முதலான கதைகள் சித்திரித்துக்காட்டுகின்றன. “மிச்செல்” புலம்பெயர் வாழ்வியலின் ஒரு புதிய சித்திரத்தை மனிதநேயம் சுடர மிக அழகாக தீட்டுகிறது. இத்தொகுப்பிலுள்ள பத்து சிறுகதைகளுமே “கதை” சொல்கின்றன. சம்பவக் கோர்வைகளே கதையாகி உள்ளன. “... மனித நடத்தை களையும் வாழ்வினையும் கூற்று அவதானிக்கும் அவரது வல்லமை, புரிந்துணர்வு, மனிதாபிமானம், மனித மேம்பாட்டை அவாவும் தன்மை, பொருத்தமான உத்தி களைத் தேர்ந்து அனுபவங்களைக் கதை வடிவில் வெளியிடும் ஆற்றல் ஆகியவற்றை எடுத்துக்காட்டு வனவாக இத்தொகுதியிலுள்ள சிறுகதைகள் அமைகின்றன... யதார்த்த நெறிக்குட்பட்ட அவரது கதைகளில் இழையோடும் மனிதாபிமானமும், வாழ்க்கை நிகழ்வு களை விஞ்ஞான அடிப்படையில் விளக்க முனையும் திறனும் விதிந்து பேசத்தக்கவை” என்ற பேராசிரியர் சி.தி.ல் வலைநாதன் அவர்களின் கருத்துக்கள் இத் தொகுப்புக்கும் ஏற்படுத்தயதாகின்றது.

ஒரு கல்வியாளரின் இயல்பான நடையாக கலாமணியின் மொழி நடை அமைந்துள்ளது. அவரது அனுபவ உலகமே கதை உலகமாக விரிந்திருப்பதால் தெள்ளிய நீரோடை போன்ற நடை அவருக்கு கைகூடி வந்துள்ளது. தன்னுடைய அனுபவ வலகிற்குள் புலனாகிய நிகழ்வுகளை யும் புறவெளி இருத் தலையும் ஒப்பனையற்ற யதார்த்தமான மொழியில் சமூகப் பிரக்ஞஞாயுடன் சொல்லோவிய மாக்கியுள்ளார். அதனால் தான் அவரது புனைவுகள் உயிர்ப் புடன் மேலே நாங் கீழளிர்கின்றன. ●

நடப்பியல் வலிமையோடு சிறுவர் உலகினை எழுத்திலே வழித்தல் சாதாரணமான விடயமல்ல. குழந்தை உலகினுள் மீண்டும் நுழைந்து வளரிவரும் மாயவித்தையை அறிந்திருப்பவரே நேர்த்தியான சிறுக்கையினைப் படைக்க முடியும். அந்த வகையில் த.கலாமணி அவர்களின் கைத்தகள் அற்புதமான அனுபவத் தொற்றவினை நிகழ்த்தும் சாத்தியத்தோடு அமைந்துள்ளன. த.கலாமணி அவர்களுக்குள்ளும் குழந்தைமை சுவரியுள்ளதை அவரோடு பழகுபவர்களால் அறியமுடியும்.

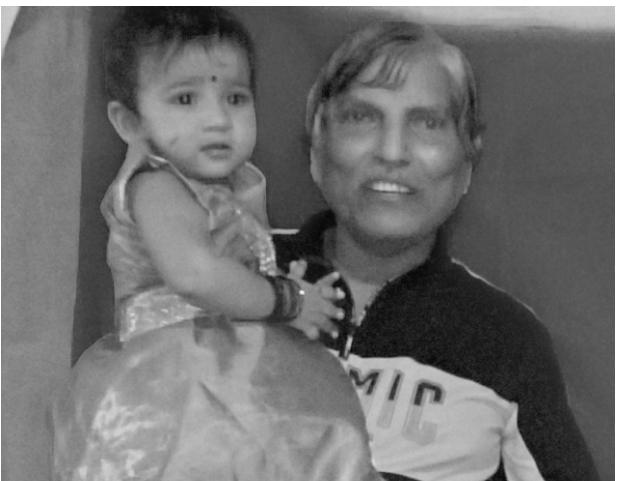
த.கலாமணி குழந்தைகளில் சிறுவர்களின் உலகம்

சமூக முன் னேற்றத்தில் பற்றும் கலை நாட்டமும், பரந்த உலக தரிசனமும் கொண்டவராக த.கலாமணி அவர்கள் திகழ்கின்றார். கல்வியியல் கற்கையினை இவரிடம் பயின்றதைப் பெரும் பேறா கவே கருதுகின்றேன். பழகுவதற்கு எனியவராகவும், புன்னகை தவழும் வதனத்திற்கு சொந்தக்காராகவும், நகைச்சுவை தெறிக்கும் மொழியாடலைத் தன்னகப் படுத்தியவராகவும் எப்போதும் எனது பார்வைக்குப் புலப்படுகிறார். அவரிடம் வியக்கும் உன்னதமான பண்புகளில் முதன்மையானது, அனைவரோடும் மரியாதையான மொழியோடு கருத்துப்பரிமாறலை முன்னெடுப்பது! கேட்பவர் வெட்கப்படுமளவிற்குத் தாழ்மையோடு உரையாடுவார். அறம் சார்ந்த விடயங்களில் கொதிநிலையோடு நீதியான வாதத்தையும் முன்வைப்பார். பாராட்டுகளையும் விமர்சனங்களையும் வெளிப்படைத் தன்மையோடு எடுத்துரைப்பார். இவரது படைப்புகளில் அறிவியலும், உளவியல் நோக்கும் கலந்திருக்கும். அலாதியான அளிக்கையாளராக வரலாறு இவரை அடையாளங்கண்டுள்ளமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

எனது அகவையினை இவரது சிறுக்கைப் படைப்பனுபவம் சமன் செய்வதும் குறிப்பிடத்தக்கது. நாட்கள் கணங்கள் நமது வாழ்க்கைகள், பாட்டுத் திறத்தாலே, அம்மாவின் உலகம் என்று முன்று சிறுக்கைத் தொகுப்புகளினைத் தமிழ் இலக்கியத்திற்கு வழங்கியுள்ளார். இக்கைத்தகளை வாசித்த தருணத்தில் குழந்தைகளின் உலகினை அற்புதமான வகையிலே வெளிப்படுத்திய தன்மையினை இனங்கண்டேன். இப்பண்பு அனைத்துக் கதாசிரியருக்கும் கைவந்து விடுவதில்லை. ஆழமான தரிசனமின்றி வெறும் வேட்கையின் பின்புலத்தில் இது சாத்தியமாவதில்லை.

குழந்தைகளின் உலகம் அற்புதமானது. சிறுவர்களின் மனம் கள்ளங்கபடமற்று புனிதத்தோடு திகழும். குது கலம் நிறைந்த பருவமாகக் குழந்தைப்பருவம் அமைந்திருக்கும். பேதங்கள் பாராட்டுகின்ற பண்பற்றவராக உண்மைக்கு வெகு அருகிலே வாழ்பவராக அமைந்திருப்பார்கள். சிறுவர்களை குறும் புத்தனமும் புத்திசாலித்தனமும் கலந்த கலவையாக மட்டுமே அணுகக்கூடாது. அவர்களிடம் மாறுபட்ட ஆளுமைக் கோலங் கள் குடி கொண் டிருக்கும். இத் தகைவிடயங்களை நுணுகி நோக்கிச் சிறுக்கைகளில் பதிவு செய்தல் எளிதானதல்ல. நடப்பியல் வலிமையோடு சிறுவர் உலகினை எழுத்திலே வடித்தல் சாதாரணமான விடயமல்ல. குழந்தை உலகினுள் மீண்டும் நுழைந்து வளரிவரும் மாயவித்தையை அறிந்திருப்பவரே நேர்த்தியான சிறுக்கையினைப் படைக்க முடியும். அந்த வகையில் த.கலாமணி அவர்களின் கைத்தகள் அற்புதமான அனுபவத் தொற்றவினை நிகழ்த்தும் சாத்தியத்தோடு அமைந்துள்ளன. த.கலாமணி அவர்களுக்குள்ளும் குழந்தைமை சுவரியுள்ளதை அவரோடு பழகுபவர்களால் அறியமுடியும். அவரது கைத்தகளில் வருகின்ற பாத்திரங்கள் கற்பனையானவையல்ல என்பதையும் கைத்தகளை நுணுகி வாசித்தால் உணரமுடியும். அவரும் அவரது குடும்ப உறவுகளும் கூடக் கைத்தகளில் வெளிப்படுவதை உய்த்துணரலாம். பெரும்பாலும் நிஜங்களையே கைத்தகளாக உருவாக்கியுள்ளார்.

பலூன், பாலித்திட வேண்டும்மா, விதியே விதியே, தந்தையரும் தனயரும், அரசன் எவ்வழி, வஞ்சமிலா இனம் வேண்டும், நிழல், பிரளைம், நாட்கள் கணங்கள் நமது வாழ்க்கைகள், காலத்தின் கோலம் ஆகிய கைத்தகளில் சிறுவர் உலகினை இனங்காண முடிகின்றது. குழந்தை உளவியல் குறித்த ஆழமான புரிதலை

வெளிப்படுத்துவதாக “பலூன்” என்ற சிறுக்கை அமைந்துள்ளது. சமகால அவலமொன்றினை இதயத்தை நெருடும் வகையிலே பதிவு செய்துள்ளார். மாதர் அபிவிருத்திச் சங்கத்தைப் பிரபல்யப்படுத்த நிகழும் பாலர்களுக்கிடையிலான போட்டியினை மைய இழையாகக் கொண்டு “பலூன்” க்கை எழுதப் பட்டுள்ளது. பாலர் பாடசாலை ஆசிரியை ஒருவரின் நினைவுவழி நன்வோடை உத்தியில் எழுதப்பட்டுள்ளது. சிறுவர்களுக்குள் போட்டியை ஏற்படுத்தாது பங்கு பற்றுதலுக்கே முன்னுரிமை வழங்குதல் வேண்டுமென வலியுறுத்துகின்றது. க்கை முழுமையும் குழந்தை உலகின் பன்முகப்பக்கங்களை இனங்காண முடிகின்றது. “குழந்தைகளின் உலகமே வித்தியாசமானது என்பதை இவர்கள் அறியமாட்டார்களா? குழந்தைகளின் உலகத் தைப் பற்றியே தெரியாதவர்களுக்கு என் உள்ளக்குமுறல் எப்படி விளங்கப் போகிறது” என்று கதாசிரியரின் குரல் ஆசிரியை வழியே ஓங்கி ஓலிக்கின்றமையும் குறிப்பிடத் தக்கது. தாரா நடையில் பிள்ளைகள் இருவர் பின்தங்கி மெதுவாக நடக்கின்றனர். முதல் மூன்று இடத்திற்கும் உரியவர்கள் முடிவிடத்தை அடைந்ததால், விளையாட்டினை இடையிலேயே முடித்துவிடுகின்றனர். பங்குபற்றியே பிள்ளைகளின் உள்ளிலை குறித்து போட்டி நடத்தியோர் சிந்திக்கவில்லை. இத்தகைய செயல்களைக் கொண்டிருக்கிறார். அதே போல் பலூன் ஊதி உடைத்தற் போட்டியிலும் முதல் மூன்று இடத்திற்குரிய பிள்ளைகள் உடைத்தவுடன் ஏனையோரை பலூன் உடைக்காமலேயே அனுப்பி விடுகின்றனர். பங்கு பற்றுநருக்கான பரிசு அறிவிக்கின்ற தருணத்திலே சுதா என்ற பலவீனமான குழந்தையினைக் காணவில்லை. அவள் விளையாட்டுத்திடலில் பலூனை ஊதிய படியே காணப்படுகின்றாள். அவளை உற்சாகப் படுத்தி பலூனை ஊதி உடைக்க வைப்பதோடு க்கை நிறைவு பெறுகின்றது. குறும்படமாக எடுப்பதற்குரிய கணதியான சிறுக்கை என்று இதனைத் துணிந்து குறிப்பிடலாம். இந்தியச்சம் உணர்வு பூர்வமாகவும், காத்திரமானதாகவும் அமைந்துள்ளது.

பாலித்திட வேண்டுமெம்மா என்ற க்கையானது தரம் 8 தமிழ் மொழியும் இலக்கியமும் பாடநூலிலும் அமைந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. சேந்தன் என்ற சிறுவன் பாடசாலையிலிருந்து வந்ததிலிருந்து உற்சாக மின்மையாகக் காணப்படுகின்றான். கொழும்பிலிருந்து வருகைதந்த தந்தையைக் கூட உற்சாகத்தோடு வரவேற்க வில்லை. தாமதமாகவே மறுநாள் துயில் எழுகிறான். இதற்குப் பின்புலமான நிகழ்வினைத் தாய் கண்டறிந்து உள்நெருக்கீட்டிலிருந்து விடுதலையளிப்ப தாகக் க்கை நிறைவு பெறுகிறது. “உடற் சோர்வு உள் நெருக்கீட்டை ஏற்படுத்தும்.” என்று உளவியற் பதிவினை யும் கதாசிரியர் நிகழ்த்தியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. தெரியாமற் செய்த தவறுகள் அப்பொழுதே மன்னிக்கப் பட வேண்டியவை. குழந்தைகள் சின்னங்கிறிய விடயங்களுக்குக் கூட மனக்குலைவுக்கு ஆளாகிவிடுவார்கள். பிள்ளைகளின் உளச்சோர்வினை எளிதாகக் கண்டறிதல் தாய்க்கு சாத்தியமானது. உளச் சோர்வுக் கான காரணத்தைக் கண்டறிந்து நிவர்த்தி செய்தல் மிக மிக அவசியமானது. மாணவர்களின் சமநிலையில் பெற்றோரின் வகிபாகம் முக்கியமானது போன்ற பன்முக

விடயங் களை “பாலித் திட வேண்டும்மா” என்ற சிறுக்கை வெளிப்படுத்தி நிற்கிறது.

குழந்தை கோல் மாற்றங் களுக்கு ஆழமான முகாந்திரம் இருக்கலாம் என்பதை “விதியே விதியே” என்ற க்கை புலப்படுத்துகின்றது. காலை நேரத்தில் ஆர்வத் தோடு கல்வி பயிலும் மாணவி ஒருத் திமதியத்திற்கு பின்னர் மிரட்சியோடு காணப்படு கின்றாள். எல்லோரும் இணைந்து சாப்பிடுகின்ற சிறுமி சில நாட்களாக வகுப்பறையில் அமர்ந்து தனியே சாப்பிடுகின்றாள். இதன் காரணம் அவிழ்க்கப்படுவ தோடு க்கை நிறைவு பெறுகிறது. வறுமைச் சூழலும் சகோதர பாசமும் அவளது உள்ளீலையில் ஏற்படுத்திய மாற்றத் தினை க்கை சிறப்புற வெளிக் கொண்டுதான்தான். குடும்பத்திற்காக உழைப்பவர்கள் குழந்தையோடும் நேரத்தைச் செலவளிக்கவேண்டும் என்பதை உணர்த்தும் க்கையாக “தந்தையரும் தனயரும்” அமைந்துள்ளது. இக் க்கையிலும் சிறுவர்களின் உலகம் திறம்படப்பதிவாகியுள்ளது. சிறுவனின் இரசனை மட்டங்களும், தந்தையின் பாகத்திற்கு ஏங்கும் பண்பும் மிக அற்புதமாக வெளிப்பட்டுள்ளது. தந்தையர் தினத்தில் தனது மகன் கொடுத்த வாழ்த்து அட்டையை வாங்கி அரவணைக்கும் தந்தை, பயணத்தின் போது சந்தித்த சிறுவனை நினைத்துக் கொள்ளும் தருணம் சிறப்புற அமைந்துள்ளது. சிறுவர்களின் கருத்துக் களுக்கு செவிமடுக்க வேண்டிய அவசியத்தை க்கை வெகு நுட்பமாக வெளிப்படுத்தியுள்ளது.

போலச் செய்யும் சிறுவர் உலகினை படம் பிடித்துக்காட்டும் க்கையாக “அரசன் எவ்வழி” அமைந்துள்ளது. வேலை நிறுத்தச் சுலோகங்களோடு தெருவிலே கோஷமிடும் தந்தையைப் பின்பற்றி “பீஸ் இல்லால் பள்ளிக்கூடம் போக மாட்டோம்” என்ற சுலோகத்தை எழுதி, தந்தையிடமே காண்பிக்கும் சிறுவர்களைக் க்கையிலே தரிசிக்கின்றோம். வன்முறை யைக் குழந்தைகள் மீது தினிக்கக் கூடாது என்பதையும் க்கை உணர்த்துகின்றது. குழந்தை உலகினை இனங்காட்டும் பிறிதொரு க்கையாக “வஞ்சமிலா இனம் வேண்டும்” அமைந்துள்ளது. தவறு செய்துவிட்ட குற்ற உணர்வின் வெளிப்பாட்டினைப்பதிவு செய்யும் போது “பிராய்ட் குறிப்பிட்ட குழந்தைப் பருவ அனுபவங்கள் பற்றிய கருத்துகள் தான் இப்போது எனக்கு நினைவு வந்தன” எனக் கதாகிரியர் குறிப்பிடுகின்றார். பூவர மரக்கிளையில் ஏறிக் குதிரையாடுகின்ற தருணத்திலேயார் முதலில் ஏறுவது எனச் சண்டை பிடிக்கும் காட்சியினைக் குழந்தைமைப் பண்போடு வெளிப்படுத்தியுள்ளார். அதிகாலையில் நித்திரையில் இருந்து அடம்பிடிக்கும் சிறுவர்களின் உலகினை “நிழல்” க்கையிலே காணமுடிகின்றது. “மழை வா வெய்யில் போ” எனச் சக மாணவர்கள் ஒன்றினைந்து கத்தும்

போது, ஆசிரியரின் தூண்டுதலால் “மழை போ வெய்யில் வா” எனக் கத்தி அடி வாங்கும் மாணவன்; அவ்வாறு கத்தியதன் காரணத்தை அவிழ்க்கும் முடிச்சு என்பன உணர்ச்சியோடு பதிவாகியுள்ளன.

க்கை கேட்பதிலே குழந்தைகளுக்கு இயல்பாக வெள்ள ஆர்வத்தை வெளிப்படுத்துவதாக “பிரளையம்” க்கை அமைந்துள்ளது. “அப்புறம் என்னாச்சி தாத்தா” என்று மழைலை மொழியில் மிகு வேட்கையோடு வினாவுதல் சிறப்பான பதிவாகும். முத்துக் கிழவனைக் குறித்து விபரிக்கும் போது “குழந்தைகளின் உலகம் பற்றிய தெளிந்த அறிவு நிரம் பப் பெற்றவன் போல குழந்தைகளின் ஆர்வத்தைத் தூண்டும் முறையிலே க்கையளச் சொல்வான்” என்கிறார். நிர்மலன் என்ற சிறுவன் தாத்தாவோடு நெருங்கு அமர்தல், “ராசாவை சிங்கம் ஒன்றும் செய்யாதா தாத்தா?” என வினாவுதல், தனது உளவயதுக்கு ஒவ்வாத “பிரளையம்” என்ற வார்த்தைக்குப் பொருள் கேட்டல் முதலான பல விடயங்களில் சிறுவர்களின் உலகினைக் கண்டுணர முடிகின்றது. “நாட்கள் கணங்கள் நமது வாழ்க்கைகள்” க்கையிலே பங்கி நாற்றியஸ் என்ற சிறுவன் ஆசிரியர் மீது கொண்ட அபிமானத்தையும், பாசத்தையும் இனக் காண்கிறோம். “காலத்தின் கோலம்” சிறுக்கையிலும் வகுப்பறைச் சூழல் ஒன்றினை தத்ருபமாகக் காட்சிப் படுத்தியுள்ளார். “பூனை குடித்தது” என்பதை செய்யப் பாட்டுவினையாக்கும் மாணவர்கள், “திருக்குறளை மேனாட்டாரும் போற்றிப் புகழ்கின்றனர்” என்ற வாக்கியத்தை மாற்றுமிடத்துத் தடுமாறுவது வெகு இயல்பாகவள்ளது. சிறுவர்களின் உலகு குறித்த தெளிவான புரிதலின்றி இத்தகைய விடயங்களைப் பதிவு செய்து விட முடியாது. ஒட்டுமொத்தமாக நோக்கும் போது, தக்காலமனி அவர்களின் க்கையளில் சிறுவர்களின் உலகம் மிகச் சிறப்புற வெளிப்படுவதனைக் காண முடிகின்றது. சிறுவர் உலகம் குறித்த ஆழமான அறிவோடு அத்தகைய பதிவுகளை வெகு நுட்பமாகச் செய்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

ஏ.முத்துக் தமிழ் இலக்கிய உலகிற்கு மிகவும் பரிச்சயமான பெயர்களில் ஒன்றுதான் த.கலாமணி. சிறுகதை ஆசிரியராகவும், திறனாய்வாளராகவும் பெரிதும் தன்னை வெளிப்படுத்திக்கொண்டவர். கலை உலகில் சிறந்த இசைநாடகக் கலைஞராக அங்கீ காரம் பெற்றவர். கல்வி உலகில் சிறந்த விரிவுரையாளராகவும், கல்வியியலாளராகவும் செல்வாக்குப் பெற்றவர். பலதுறை அறிவும் ஈடுபாடும் மிகக் ஒருவரின் ஆய்வுகளும் கட்டுரைகளும் எவ்வாறு இருக்கும் என்பதற்கான பதச்சோறாக அமைவதுதான் “தெளிதல்” என்ற பல்துறைசார் கட்டுரைகளின் தொகுதி. ஜீவந்தி யின் 64 ஆவது வெளியீடாக 2016 இல் வெளிவந்த இந்த நூல் பத்துக்கட்டுரைகளின் தொகுதியாக அமைகின்றது. பக்தி இலக்கியம், கல்வியியல், உளவியல், பின்நவீனத்துவம், சமூகவியல் என்ற பல்துறை சார்ந்த இக் கட்டுரைகள் ஆய்வுமாநாடுகளுக்காகவும், சிறப்புமலர்களுக்காகவும் எழுதப்பட்டவை. அவரே கூறுவதுபோல, “இக் கட்டுரைகள் யாவற்றினதும் தொனிப்பொருள் அறிகைசார் விடயங்களைத் தெளிவுப்படுத்துதலே.” அதனால்தான் தெளிதல் என்ற பெயருடன் இக்கட்டுரைகள் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன.

பக்தி இலக்கியம் ஒன்றினையும் உளவியல் நிலை நின்று நுனுக்கி நோக்கலாம் என்பதற்கான சான்றாக தாயுமானவரைப் பற்றிய கட்டுரை காணப்படுகின்றது. மனதற்ற நிலை என்கின்ற பற்றற்றநிலையைத் தாயுமானவர் எவ்வாறு வெளிப்படுத்தியுள்ளார் என்ப

தனை உளவியலாளராகவும் ஆன்மிகவாதிபோலவும் நின்று வெளிப்படுத்தும் நிலை கவனத்திற்குரியது. தனது அறிவினை இன்னொரு புல ஆய்விற்குப் பயன்படுத்தும் துறையிடையிட்ட அணுகுமுறை இந்தக்கட்டுரையில் மட்டுமல்லாது பெரும்பாலான கட்டுரைகளில் வெளிப்பட்டு நிற்பதே இவரது பலம் என்று தோன்றுகின்றது. “சொல்லும் பொருளுமற்றுச் சும்மா இருப்பதற்கே” ஆசைப்படும் தாயுமானவரின் மனதையும் பரிபூரானந்தத்தை விழையும் அவரது பாடல்களின் ஊடாக எனிமையாக வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றார்.

கந்தபுராணம் சொல்கின்ற “உதித்தனன் உய்ய” என்ற முருகனின் பிறப்பினை ஆசிரியர்களுடன் ஓப்பிட்டு எழுதுகின்ற இன்னொரு கட்டுரையாக “உதித்தனன் உலகம் உய்ய” விளங்குகின்றது, முருகனிடம் காணப்படுகின்ற இச்சாசக்தி, கிரியாசக்தி, ஞானாசக்தி என்ற மூன்றையும் அறிவு, திறன், மனப்பாங்கு என்ற கல்விப் பொருள்களுடன் ஓப்பிட்டுக் காட்டும் விதம் சிறப்பிற்குரியது. ஆன்மிகம் சார்ந்த விடயம் ஒன்றினை கல்வி சார்ந்த கட்டுரைக்கு இவர் அலாதியாகப் பயன்படுத்தி யுள்ளார். ஆசிரியர்களை நோக்கிய அறிவுரையாகவும் இக் கட்டுரை விரிவடைவதையும் காணலாம். ஆசிரியர்கள் தம் பணியை இறைபணி நிற்றல் என்று உணரவேண்டியதை உணர்த்தி நிற்கின்றார்.

“மண்ணில் நல்ல வண்ணம் வாழலாம்: வதிரிபுவற்கரைப்பிள்ளையார் ஆலய விருத்தி பற்றிய ஒரு சமூகவியற்பார்வை” என்ற கட்டுரை சித்திரத்தேர்

கலாநிதி த.கலாமணி அவர்களின் யல்துறை ஆங்கமையை வெளியிடுத்தும் “தெளிதல்”

வெள்ளோட்டப் பெருவிழாவை முன்னிட்டு எழுதப்பட்ட கட்டுரை. ஆனால் அதனை வெறும் ஆன்மிகக் கட்டுரையாக முடித்துவிடாமல் சாதிமுறைமையைப் பேணினோர் தெய்வத்தையும் சார்புடைமையாக்கினர் என்ற விமர்சனத்தையும் தூரன் என்ற ஆனுமையின் சமூகப்பள்ளி உருவாக்கப்பணியையும், உயிர்ப்பலி நீக்கப்போராட்டத்தையும் நினைவுபடுத்திச் செல்கின்றார். இக்கட்டுரையின் தொனிப்பொருளும் சமூகவியற்பார்வையும் தனித்ததொரு சிறப்பினை இக்கட்டுரைக்கு வழங்குகின்றது. ஆலயம் பற்றிய கட்டுரையோன்று எப்படிப் பரிணாமம் அடைய வேண்டும் என்பதற்கு இக்கட்டுரை சான்றுபகர்கின்றது

ஆன்மிகத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட இந்த முன்று கட்டுரைகளும் வேறு தளத்துடன் தமிழை விரித்துக்கொள்ளும் இயல்பினை உடையவையாக விளங்குகின்றன.

ஓடுக்கப்பட்ட விடுதலைக்கான கல்வி: போலோ பிறேயறியின் சிந்தனைகள் பற்றிய சில குறிப்புகள் என்ற கட்டுரையும் விஞ்ஞானக்கல்வியும் மொழியும் ஒரு முன்னோட்டம் என்ற கட்டுரையும் கல்வியியல் சார்ந்த கட்டுரைகளாக அமைகின்றன. விஞ்ஞானத்திற்கும் மொழிக்குமான பினைப்பினைக் கூறி, விஞ்ஞானத்தை யும் விஞ்ஞான முறைகளையும் அறிமுகப்படுத்தி மொழியையும் அதன் எண்ணக்கரு ஆக்கத்தையும் தெளிவுபடுத்தி தாய்மொழியில் விஞ்ஞானக்கல்வியின் அவசியத்தை இக்கட்டுரை வலியுறுத்துகின்றது, தாழ்வுமனப்பான்மையையும் பெருமிதமனப்பாங்கையும் விடுத்து அறிவுநிலைக்கு இட்டுச் செல்வதற்கான உந்துதலைத்தரும்கட்டுரையாக இது அமைகின்றது,

ஓடுக்கப்பட்ட ஏழை எனிய மக்களுக்கான கல்வியின் பொருத்தப்பாடு பற்றிய சிந்தனையின்றி எடுத்துரைப்பு முறையிலேயே கல்வி வழங்கப்படுவதனைக் கண்டித்து பிரச்சினை முற்கவிப்புக் கல்வி என்பதனை முன்வைத்த போலோ பிறேயறியை அறிமுகப்படுத்தும் இக்கட்டுரையின் ஊடாக எமது கல்விமுறை குறித்த கேள்வியினையும் பொருத்தமான கல்விமுறை பற்றிய சிந்தனைகளையும் கிளர்த்துவதே ஆசிரியரின் நோக்கமாக இருந்திருக்கின்றது. மாணவர்கள் கலந்துரையாடுவதற்கான வாய்ப்பு, அதிகார முரண்பாடற்ற தோழை மூலம் உணர்வு ஆகிய எதிர்பார்ப்புகள் எமது கல்வி சீர்திடு கும் யிகவும் வேண்டப்படுவையாகும்.

கலாநிதி த.கலாமணி அவர்களின் இலக்கியப் பரிச்சயத் தின் ஆழத்தை வெளிப்படுத்துபவையாக ஹெர்க்கூ கவிதை, வடமராட்சி வடக்கு இலக்கிய ஆனுமைகள், யாழ்ப்பானத்தில் பின்நவீனத்து வத்தின் தாக்கம் பற்றிய கட்டுரைகள் விளங்குகின்றன. இக்கட்டுரைகள் அறிமுகம், விமர்சனம், ஆவணம் ஆகிய நோக்கங்களை உடையவையாக எழுதப்பட்டுள்ளன. ஜப்பானியக் கவிதைகள் பற்றிய எனிமை யான அறிமுகத்தை இவருடைய கட்டுரை

யில் காண முடிகின்றது, அறிமுகத்துடன் நின்றுவிடாது ஹெர்க்கூ கவிதைகளை விளங்கிக் கொள்வதில் எதிர்நோக்கப்படும் சிக்கல்களையும் எடுத்துக்காட்டியுள்ளார்.

யாழ்மாவட்டத்து இலக்கியங்களின் பின் நவீனத்துவத்தின் தாக்கம் என்ற கட்டுரையானது பின் நவீனத்துவம் பற்றிய செய்திகளை எனிமையாக அறிமுகப் படுத்தி யாழ்ப்பாண இலக்கியங்களில் அதன் தாக்கம் பற்றிய விமர்சன பூர்வமான கருத்துகளை வெளிப்படுத்திநிற்கின்றது,

“...இப்படைப்புகளில் பின்நவீனத்துவத்தின் கருப்பொருளான “துண்டு துண்டான அடையாளங்களே“ வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன”

“பின்நவீனத்துவக் கவிதைகள் என அடையாளப்படுத்தக் கூடிய தாக்கமான கவிதைகள் யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் இருந்து வெளிவரவில்லை என்றே சொல்லவேண்டும்”

..ஓற்றை அர்த்தத்தைத் தகர்த்துப் பல்வேறு அர்த்தங்களை வலிந்து வாசகன் தேடிக்கொள்ள வேண்டுமென அச்சுறுத்துவையாகக் கவிதைகள் பிரதி யாக்கம் செய்யப்படுவதையும் காணக் கூடியதாக வள்ளது”

முதலிய விமர்சனத்தைத் தூண்டக் கூடிய உரையாடல்களை நிகழ்த்தக் கூடிய கருத்துகளை வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

வடமராட்சி வடக்குப் பிரதேச இலக்கியப் பாரம் பரியம்: குறிப்பான ஆனுமைகளும் சில அவதானிப்புகளும் என்ற கட்டுரையானது பதின்மூன்று ஆனுமைகளைப் பற்றிய சிறப்பான பதிவாக அமைகின்றது. நாம் அறிந்த மரபுசார், நவீன படைப்பாளிகளை, அறிஞர்களை இக்கட்டுரை ஆவணமாக்கியுள்ளது. பிரதேச இலக்கிய ஆவணமாகக் கலுக்கான தூண்டலாக இக்கட்டுரை அமைகின்றது.

இசைநாடகரான த.கலாமணி அவர்களின் ஸ்பெஷல் நாடகம் பற்றிய கட்டுரை இசைநாடக மரபின் தோற்றுத்தையும் சங்கரதாஸ் சவாமிகளின் பினைப்பையும் ஈழத்தில் இசைநாடகத்தின் தோற்றுத்தையும் ஸ்பெஷல் நாடக மரபின் தோற்றுத்தையும் கூறி நிற்கின்றது,

உளவியல் நோக்கிலும் சமூகவியல் நோக்கிலும் எழுதப்பட்ட கட்டுரையாக “முதியவர்களின் உள் நலம்” பற்றிய கட்டுரை அமைகின்றது.

தெளிதல் என்ற இந்த நூலில் அமைந்துள்ள கட்டுரைகள் கலாநிதி த.கலாமணி அவர்களின் ஆனுமையினையும் சமூகம் தொடர்பிலான ஆழந்த அவதானத்தையும் அக்கறையினையும் இலக்கிய ஈடுபாட்டையும் வெளிப்படுத்திநிற்கின்றன. பல்துறை சார்ந்த கட்டுரைகள் என்பது பல துறையில் எழுதப்பட்ட கட்டுரைகள் என்ற அர்த்தத்தில் மாத்திரமன்றி ஒரு கட்டுரையிலேயே பல் துறை அறிவினையும் பிரயோகத்தினையும் வெளிப்படுத்தும் தன் மையாகப் பரிணாமம் அடைவதைக் காணலாம்.

தெளிதல்

த.கலாமணி

“அடிப்படையில் கலாமணி ஒரு விஞ்ஞானப்பட்டதாரி. பெளதீகவியல் ஆசிரியராக மாணவர்காளல் மிகவும் வேண்டியப்பட்டவர். இன்று அவர் ஒரு கல்வியில் விரிவுறையாளர். அத்துடன் கூத்துக்கலையின் நுணக்கங்களை தனது தந்தையின் ஊடாக முதிசமாகப் பெற்ற அற்புத கலைஞர். வேறுபட்ட துறைகளில் பெற்ற தித்தகைய பட்டறிவு அனுபவங்களை அவரது படைப்புகளில் தரிசிக்க முடிகிறது”
- எம்.கே.முருகானந்தன்

அனுபவங்களின்

செறிவுகளாலாய்

“அம்மாவின் உலகம்”

கலைகள் எப்போதும் மனித உணர்வுகளுக்கு நெருக் கமானவையாகவே காணப்படுகின்றன. கலைஞரும் உணர்வுகளால் ஆஸ்படுவன். எனவே உணர்வுகளின் தெறிப்புகளைப் பிரதிபலிப்பனவாக சிறு கதைகள் அமைவதில் ஆச்சரியமில்லை. த.கலாந்தி அவர்கள் பல்திறமை கொண்ட கலைஞர். அவரை ஈர்த்த கலைகளில் எழுத்துக் கலையும் ஒன்றாய் அமைய, அவரது படைப்புக்களின் மூன்றாவது தொகுதியாக அமைகிறது, “அம்மாவின் உலகம்” சிறுகதைத்தொகுதி.

இன்று இருநாறு பதிப்புக்களைத் தாண்டிப் பயணிக்கின்ற ஜீவந்தியின் ஆரம்பகால அறுவடை இந்நால். கலாமணி அவர்களின் எட்டுக் கதைகளை இத்தொகுப்புக் கொண்டுள்ளது. அக்கதைகள் அனைத்தும் நெருக்கமாக எழுத்தாளரிடம் தொடர்பி

விருக்கும் பாத்திரங்களைக் கொண்டே புனையப் பட்டிருப்பதை வாசிக்குந்தோறும் உனர் முடியும். குறிப்பாக, இத் தலைப்பிற்குப் பொருத்தமாக, அம்மாவைப் பற்றிய உணர்வுகளைக் கச்சிதமாகக் காட்சிப் படுத்தும் இரு கதைகள் இத்தொகுப்பில் அமைந்துள்ளமையக் கூறலாம். அதை மெய்ப்பிக்கும் வகையிலே எழுத்தாளர் தன்னுரையில் தனது சிறுகதைகளில் தானும் ஒரு பாத்திரமாக இருப்பதனைக் குறிப்பிடுகிறார்.

அம்மாவின் உலகம் என்கின்ற இத் தொகுப்பின் முதல் கதை பொதுவிலேயே எம் சமூகத்தில் நாம் காணக்கூடிய பொதுமைப்படுத்தப்பட்ட ஒரு அம்மாவின் சித்திரத்தை முன்வைக்கிறது. எனினும், ஒவ்வொரு அம்மாக்களும் கொண்டிருக்கும் தனித்துவம் அவர்களுக்கேயுரிய பிரத்தியேகமானது. இந்தக் கதையில் வரும் அம்மா, ஏழு பிள்ளைகளைப் பெற்று அவர்களில் நால்வரைப் பறிகொடுத்தவர். சிறு வயதேயான மகள் இறந்த போது, அந்தத் துயரத்தால் தாக்குண்ட போதி லூம், தந்தை நாட்டுக் கூத்து நிகழ்த்திக் கொண்டிருந்ததனால், அவருக்குச் சிறுபதற்றத்தையும் கொடுத்து அவரது நிகழ்வைக் குழப்பாது நாடகம் முடியும் வரை அந்த விடயத்தைத் தனக்குள் புதைத்துக் கொண்டு அவர் வரும் வரை தனியே தத்தளிக்கிறாள். சாதாரணமாக இவ்வாறானதொரு சம்பவம் நிகழ்ந்தால், அநேகமான பெண்கள் தாழும் துன்பத்தில் பதகளித்துத் தம் துணைகளையும் பதற வைத்து விடுவர். இன்னும் சிலர் துக்கத்தின் மிகுதியால் அதிகமாக ஆவேசமுற்றுக் குழந்தையின் நலனில் அக்கறையற்றுத் தந்தை நாடகத்தினுள் மூழ்கிப் போன்மையே குழந்தை இறந்ததற்கு காரணம் என்று தந்தை மேல் பழியைப் போடவும் கூடும். இக்கதையில் வரும் தாயின் அந்த அசாத்திய குணமே கதைசொல்லி தன் தாயிடம் காண்கின்ற தனித்துவ இயல்பெணச் சொல்லலாம். கதைசொல்லியின் அக்கா, தங்கை வழக்கமான அக்கா தங்கையராகவே சித்தரிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அம்மாவை வைத் துப் பராமரிக்கும் தங்கை, அம்மாவுக்குப் படுக்கைப்புண் வந்து விடுமோ என்று அடிக்கடி பரிசோதித்தபடி இருக்கிறாள். முதுகுப்புண் வந்த பிறகு மருந்து வாங்கப் போகும் தங்கையின் கணவன் மருந்தின் விலை 4000ரூபா என்பதனால் அதனை வாங்காது திரும்பி வந்து விடுகிறான்.

அக்காவோவெனில் வீவெடுத்து வர வேண்டியிருப்பத னால் நிலைமை மோசமெனில் மட்டும் தகவல் சொல்லச் சொல்கிறாள். மகன் மீது எந்த சுமையையும் சுமத்தக் கூடாதெனும் என்னம் அம்மாவிடம் எப்போதுமே இருக்கிறது. அடிக்கடி தந்தையோடு தனக்குள் அவள் பேசிக் கொள்ளும் பேச்சிலிருந்து அவனுக்கு உலக நடப்புகள் யாவும் அத்துப்படி என்பதைக் கதைசொல்லி உணர்ந்து கொள்வான். மேலும் மகனுக்குத் தொந்தரவு கொடுக்கக் கூடாது என்பதற்காகத் தன் கை கால்களை ஆட்டி அவள் எடுத்துக் கொள்ளும் உடற்பயிற்சி அத்தாயின் மன உணர்வுகளைத் தெட்டத் தெளிவாக நமக்கு இனம் காட்டுகிறது. முத்தாய்ப்பாக, “இனி என்ன? எல்லாம் முடிந்துவிட்டது” என்று கதைசொல்லி சொல்கிற போது, அந்தத் துயரின் மெல்லிய இழை ஒன்று நம்பிலும் படிகிறது. அதுவே இக் கதையின் வெற்றிக்குச் சான்றாகும்.

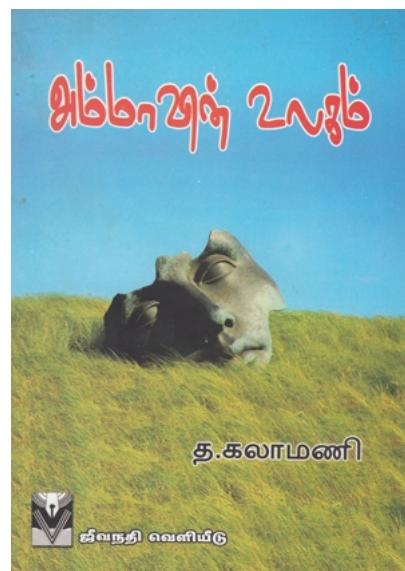
இத் தொகுதியின் அடுத்த கதையாகிய “நிமலி” லும் இன்னொரு அம்மாவை நாம் தரிசிக்க முடியும். மழை பெய்து கொண்டிருக்கிறது. கதைசொல்லியின் மனைவி பிள்ளைகளை விரட்டி, விரட்டி மழைக்குத் தயார்படுத்துகிறாள். மனைவியும், பிள்ளைகளுமாகக் கதைசொல்லியின் பழைய குடை பற்றிக் கிண்டலடிக் கிண்ற போது அவருக்கு அம்மாவின் ஞாபகம் வருகிறது.

பழைய ஞாபகங்கள் எப்போதுமே பொக்கிஷங்கள் தான். பொருளாதாரம் மட்டுப்பட்டிருந்த குடும்பங்களில் மாட்டுத்தாள் பையினைத் தொப்பி போல் செய்து தூறலுக்குப் போட்டுக் கொண்ட சந்தர்ப்பங்களைக் கதையில் படிக்க நேர்கிண்ற போது, அந்தக் காட்சிகள் மனதில் பசுமையாய் வீழ்கின்றன. ஐந்தாம் வகுப்பு வந்தபின் அக்கா அதனை வெட்கத்தில் போடா மல் விட்டமை எவ்வளவு யதார்த்தம். அதன் பின் கதை சொல்லியின் தந்தை வாங்கிக் கொடுத்த “மான் மார்க்” குடை அந்தக்காலத்திற்கேயுரிய வாழ்க்கைச் சித்திரத் தைத் துலாம்பரமாக எடுத்துரைக்கிறது. ஆரம்பப் பிரிவு வகுப்புகளில் சின்ன முதல், பெரிய முதல் என்ற வகுப்பு கள் பற்றிய வாலாயமான எழுத்துப் பிரயோகங்கள் கதை சொல்லியால் மிக இயல்பாக எடுத்தாளப்படுகின்றன. (அநேகமாக அவ்வகுப்புக்கள் அவிவரி மற்றும் முதல் வகுப்புகளைக் குறிக்கும் என நினைக்கிறேன்) மழை நேரத்தில் குடையோடு அம்மா கூட்ட வருகிறாள். காற்றில் குடை கிழிந்து தொங்க அப்பா அதற்குத் தையல் போட்ட ஞாபகங்கள் கதைசொல்லியின் ஓவ்வோர் மழைக் காலத்திலும் ஞாபகத்தைக் கிளருவதாய் அமைகிறது. மனைவி யாலும், பி ள் என களாலும் கிண்டலடிக்கப்பட்ட “மான் மார்க்” குடையை இப்போது விரிக்கிற போது அது எலி அரித்துக் கிடக்கிறது. அம்மாவின் கிழிசல் குடையோ அப்பாவின் தையலோடு பத்திரமாய் இருக்கிறது. அம்மாவின் குடையோடு கதைசொல்லி வெளியே போகிறார். பெருமழை சாரலடிக்க சின்ன மகனை

ஒட்டோவில் அழைத்து வீடு திரும்புமாறு மனைவி தொலைபேசியில் கூறுகிறாள். குடை பிடித்துபடி அம்மா வருவது போன்ற பிரமை மறைந்து அவ்விடத்தை மனைவி ஆக்கிரமித்துக் கொள் கிறாள். அம்மா மறைந்து போன பிறகு, மனைவியும் தன் பிள்ளைகளின் அம்மா வாக, அந்த ஸ்தானத்தை அலங்கரிக்கத் தொடங்கும் உண்மையை சிந்தாமல், சிதறாமல் வடித்திருக்கிறார் கதாசிரியர்.

தந்தையரும், தன யரும எனும் கதை அவஸ்திரேலியப் பின்புலத்தைக் கொண்டது. இன்றைய அவசர உலகில் உறவுகளுக்காக நேரத்தைச் செல வழித்து அன்பைப் பரிமாறிக் கொள்வதென்பது அரிதாகிக் கொண்டு வருவதைக் கச்சிதமாகச் சொல்கிறது கதை. கீழைத்தேசங்களிலிருந்து புலம் பெயர்ந்து வாழ்பவர்களால் இவ்வாழ்வியல் நெருக்கடிகளை இலகுவாகக் கடந்து செல்ல முடியாது. இக்கதையின் கதை சொல்லியும், ஒரு நாளில் இரு “ஷிப்ட்” வேலையில் ஓடி யோடி உழைப்பவன். அவனுடைய மகன் பிறந்தநாளில் கேக் வெட்டுகிற போது, அவனால் அருகிலிருக்க முடியாததை ரயிலில் வருகிற போது என்னி மறுகுகிறாள். அவ்வேளையில் ஒரு “அபொறிஜின்” பெண்ணும் அவளது அழகான சிறு மகனும் இடை ஸ்டேஷனில் ஏறிக் கொள்கிற அச் சிறுவனின் தந்தையோடு உறவு பாராட்டும் தன்மையை ஆச்சிரியத்தோடு நோக்குகிறான். குடும்ப உறுப்பினர்களோடு நேரம் செலவளரிக்கக்கூட இடம் கொடுக்காத உழைப்பின் மீதான மோகம் அவர்களைப் பயணத்திற்கிடையில் சந்திக்க வைப்பதையும் அந்தச் சிறிய அவகாசத்துள் மகனது கேள்விகளுக்குப் பதிலளித்தபடியே அவன் மனைவியோடு உரையாடுவதையும், மகனின் கேள்விகள் இடைஞ்சலாகிய ஒரு கணத்தில் மகனது தலையில் அவன் குட்டுவதை கதைசொல்லியைப் போலவே அவனது மனைவியும் அதிர்ந்து நோக்குவதையும், அடுத்த ஸ்டேஷனில் அவன் இருவரையும் அணைத்து விடைபெறுவதையும் கதைசொல்லி நெகிழ்வுடன் உணர்கிறான். மறுநாள் அவன் மதிய உணவிற்கு வீடு செல்கிற போது, மகன் பாடசாலைக்குச் சென்று விடுகிறான். தந்தைக்கென அவன் ஒரு குறிப்பை விட்டுச் செல்கிறான். அக்குறிப்பு அவன் கதைசொல்லி மேல் கொண்டிருக்கும் பாசத்தைச் சொல்கிறது. இவ்வாறாக மேற்குலக தரிசனத்தில் கதாசிரியர் கண்டு கொண்ட வேலைச்சுமை உறவு களின் நெருக்கத்திற்குள் ஏற்படுத்தும் இடைவெளியையும் அச்சவாலை எதிர் கொள்ளும் பாங் கிணையும் விபரிக்கின்றது இக்கதை.

அக்கினிக்குஞ் ச எனும் அடுத்த கதை சுற்றே வித்தியாச மானது. சமயங்களுக்காகத் தம் வாழ்வை அர்ப்பணித்துச் சேவை செய்யும் பலரை நாம் நம் வாழ்வில் கண்டதுண்டு. அதேபோல சமயத்தின் பேரால் தம்மை வளப்படுத்துவோரும் உண்டு. இக்கதையில் வரும் அடி களார் உண்மையில் மகத் துவ மானவர். அவரைக் கடிதம் மூலம் வர

வைத்த சின்னராஜன் ஒதுங்கிக் கொள்ள, சைவ சமாஜத்தினர் அவரது வருகைக்கான ஆலாபனை களை மேற்கொள்கின்றனர். சின்னராஜனின் தாத்தா சிவலை கோயிலில் தியானம் செய்வதுடன் சிறுவர் களுக்கு பஜனை சொல்லிக் கொடுப்பார். அச்சிறுவர் கள் அடிகளார் வரும் நேரம் ஒதுக்குப்புறமாய் அமர்த்தப் பட்டு, சிவலையர் மட்டும் முன்னே அழைக்கப்படுகிறார். அடிகளார் வருவதை சைவ சமாஜத்தினர் விரும்பா விட்டாலும், அவர் புறப்படுகிற போது ஒதுங்கி இருக்கும் சின்னராஜனின் பார்வையின் தீட்சண்யத்தில் சமூக மாற்றத்துக்கான அக்கிளிக் குஞ்சொன்றைக் காண் கிறார். இன்றைய சமுதாயத்தில் காணக் கிடைக்கும் சூய பெருமை தேடும் மனிதர்களையும், சமூக முன்னேற்றத் துக்குப் பாடுபடும் உன்னத மனிதர்களையும் வெளிச் சத்திற்குக் கொண்டுவருகிறது இக்கதை.

கசிவு எனும் கதை மேற்குலகொன்றின் வேலைத்தளம் ஓன்றைக் களமாகக் கொண்டது. வேலைத்தளமென்பதே பல்வேறு பிராந்தியங்களைச் சேர்ந்த பல்வேறு இன மக்களின் இணைவுகளால் ஆனது. இந்தக் கதையில் கதைசொல்லியால் தனித்துவமாக இனங் காணப்படுவன் புருக். அவன் ஒரு வேலை மேற்பார்வையாளன். வேலை இணைப் பாளனாக இருப்பவன் சண்முகம். தமிழன். இவர் களுக்கு இனக்கமாக இருப்பவன். ஆனால், புருக் முரடன். எந்த நேரத்தில் எப்படி இருப்பான் என்று தெரியாது என்பது அங்கு வேலை செய்பவர்களின் அனுபவம். ஒவ்வொருவரும் வாழும் தூமல், அவர்களின் வாழ்க்கை அனுபவங்கள் அவர்களுடைய குணநலன் களைத் தீர்மானிக்கும் என்பது போல புருக்கின் தந்தை இன்னொரு திருமணம் செய்து அவர் மூலம் வேறு குழந்தைகளும் இருப்பது தான் புருக் இவ்வாறு முரடனாக இருக்கக் காரணம் என்று சண்முகம் கூறு கிறான். எனினும் வேலை நேரத்தில் கதைசொல்லி தூங்கி விடுவதைக் கண்டும், காணாமலும் இருக்கிறான் புருக். தன் சொந்தப் பிரச்சனைகளை மற்றவர்களிடம் சொல்ல விரும்பாலே அவன் எல்லோரிடமும் விலகி இருந்ததால், அவனைக் கோபக்காரனாகவே அங்குள்ளோர் கருதியிருந்தனர். சகோதரிக்குக் குழந்தை பிறந்ததை அவன் மகிழ்வோடு இனிப்புத் தந்து கொண்டாடும்போதே அவன் மனதிலும் கனிவு இருக்கிற தென்று அவர்களுக்குப் புரிகிறது. எல்லா மனிதர்களும் உணர்வுகளாலும் நெகிழிவுகளாலும் கட்டமைக்கப் பட்டவர்கள் என்பது இந்தக் கதையினுருடுபுலனாகிறது.

அவலம் எனும் கதை ஒரு மரண வீட்டையூம், நாட்டுச் சூழலையும் விபரிக்கின்றது. பெட்டிக்குள் ஒரு உயிர் அடங்கிக் கிடக்கிறது. அங்கே சுடியிருப்போர் பேசிக்கொள்ளும் விடயங்கள் அரசியல் வரை தாவு கிறது. குண்டுச் சத்தங்கள் கேட்கும் திசை குறித்து இளைஞர்களிடம் வினவுகிறார் கள் பெரியவர்கள். பக்கத்து வீட்டு அன்னம்மாக கிழவி பேரனுக்காக எதிர் பார்த்திருக்கையில் வாசலில் வந்து நிற்கிறது வாகனம். மரணத்தின் அவல ஓலி அச் சூழலில் மேகமாய்க் கலி கிறபோது இளங்குருத்துகள் அநியாயமாய்ப் பலியான காலத்தை எம் மனதிற்கு மிக அருகில் பார்க்க முடிகிறது. அவ்வகையில் போர்க்களத்தில் எம் மன்னின் அவலத்தை உணர்வு தொடும் விதமாகச் சித்தரிக்கிறது.

இக்கதை.

ஏங்கெங்கு காணினும் எனும் கதையும் மேற்குலகின் வேலைத்தளம் சார்ந்த களத்திலமைந்த கதை தான். இக்கதையின் கதைசொல்லி சாம் என்கின்ற ஞானசம்பந்தன். கேரன் அந்த வேலைத்தளத்தில் பணி புரிபவர். காந்தனால் கதைசொல்லியுடன் இணைத்துக் கேலி செய்யப்படுபவர். அவள் ஏற்கனவே ஜோன் என்பவனை விரும்பி அவனது கருவைச் சமக்கும் போது, ஜோனினதும், அவனது நண்பனினதும் முறைகேடான நடத்தையால் சீன்டப்பட்டு, அவனை உதறியவள். அதன் பின் அவர்களைப் பழவாங்குவதற்காகவே தன் இயல்புகள் துறந்து பலரோடும் தொடர்பிலிருந்தாள். கடைசியில் ஸ்மைவுடன் தொடர்பு ஏற்பட்டு, அவன் மீது அவளுக்கு நம்பிக்கை ஏற்பட்ட பிறகே, அவனோடு வாழலாம் எனத்தீர்மானித்து அவனது கருவைச் சமக்கத் தயாராகிறாள். வேலையின் இடைவேளையின் போது ஸ்மைவின் தாய் அவளுக்கு துப் எடுத்து வந்திருந்த போது, அவளுடைய துள்ளால் நடையில் காதலை விடத் தாய்மையின் சாயல் அதிகம் இருந்ததாக உணர்கிறான் கதைசொல்லி. காலதேச வர்த்தமானங்கள் கடந்தும் ஒரு பெண்ணிடம் இருக்கும் இயல்புகளை, அவளதுதன்மானத் தின் வேர்களோடு பதிவு செய்திருக்கிறார் கதாசிரியர்.

மனிதர்கள் எனும் கதையே. இத்தொகுப்பின் இறுதிக்கதை. அறிவியலின் இணைவோடு கவித்துவமாக அமைந்திருக்கிறது இக்கதை. வேறொரு கிரகத்தில் இருக்கும் ஆசாபாசங்களற்ற ரோபோக்கள் போலும் அறிவுபூர்வ உயிரிகளின் மத்தியில் அசந்தரப்பவசமாக மாட்டிக் கொண்ட மனிதப்பெண்ணின் பார்வையில் விரிகிறது கதை. அவ்வுயிரிகளுக்கு ஆசாபாசம் என்பது இல்லையென்பதே அவர்களுக்கும் மனித உயிரி களுக்கும் இடையிலான வேறுபாடாக அவர்களால் இனங் காணப்படுகிறது. அங்கு அவளை வைத்திருந்தால் அவ்வுயிரிகளுக்கும் ஆசாபாசம் வந்து விடும் என்பதால் அவள் பூமிக்குத் திருப்பி அனுப்பப்படுகிறாள். வித்தியாசமான அறிவியல் கோணத்தில், சிக்கனமான வார்த்தைகளால் எழுதப்பட்ட கதை, கதாசிரியரின் பல் வேறுபட்ட சிந்தனைத்தளங்களைக் காட்சிப்படுத்துகிறது.

இவ்வாறாகத் தன் தாய் நிலத்தினதும், புலம் பெயர்ந்து வாழ்ந்தபோது அறிந்து கொண்ட மேலைத் தேச மனிதர்களதும் இயல்புகளை அறிந்தவகையில் உண்மைக்கு மிக அருகில் நின்று இக்கதைகளைப் படைத்தளித்திருக்கிறார் கலாமணி அவர்கள். அவ்வகையில் சிறுகதைத் துறையிலும் அவரது பங்களிப்பு மறுக்கப்பட முடியாத ஒன்றாகிறது. •

“கலாநிதி த. கலாமணி தமது புதிய கண்ணோட்டங்களும் புதிய அர்த்தங்களும்” என்னும் நாவில் நாவல், சிறுகதை, விமர்சனம், மருத்துவம், கட்டுரை, பத்தி எழுத்து என்று பல்துறை சார்ந்த இலக்கிய வடிவங்கள் மூலம் தமது ஆளுமையை நிலைநிறுத்தியதுடன் புலமை சார்ந்த உளவியல் கருத்துக்களையும் முன் வைத்துள்ளார். அந்த வகையில் இந்த நூலுக்கு ஒரு கணதியான பெறுமதி உண்டு”

- தம்பு சிவா

கலாநிதி த.கலாமணி அவர்களுடைய புதிய கண்ணோட்டங்களும் புதிய அர்த்தங்களும் புலமைத்துவக் கண்ணோட்டத்தில் அமைந்த புதிய யார்வைகள்

“இலக்கியம் ஒரு கலையாக, ஒரு சாதனமாக, ஒரு சக்தியாக வர்ணிக்கப்படுகிற போது அதனுடைய சாத்தியங்களையும் வழி களையும் திறனாய்வு ஆராய்கிறது. இலக்கியம் ஒரு புதிராக வர்ணிக்கப்படுமானால் அந்தப் புதிரை திறனாய்வு விடுவிக்க முயல் கிறது. இலக்கியம் மக்களுக்கானது மக்களைப் பற்றிப் பேசுகிறது. மக்களிடம் போகிறது. மக்களைப் பாதிக்கிறது என்று வர்ணிக்கப்படுமானால், திறனாய்வு அந்த உறவுகளை இனாங்கண்டு விளக்குகிறது. இலக்கியம் பல செல்நார்களையும், பல இலக்கியப் போக்கு களையும், பல கருத்து நிலைகளையும் கொண்டிருப்பது என்று வர்ணிக்கப்படுமானால். திறனாய்வு பொருத்தமான தளர்களில் காலான்றி இலக்கியத்தின் இந்த மீட்யார்கு நிலைகளையும் கோணாங்களையும் பகுத்து ஆராய்கிறது” - தி.சு.நடராசன்

ஒரு படைப்பாளி தனது படைப்பினை சமூகத்தின் கைகளில் கொடுத்துவிட்டு மெளனித்து விடுகிறான். அதன்பின் அவனது படைப்பு சமூகத்தோடு பேச ஆரம்பித்துவிடும். ஓவ்வொருவரும் தமது அகவய தூண்டுதல்களுக்கு ஏற்றாற்போல அந்தப் படைப்பினைப் புரிந்து கொள்ளத் தலைப்படுவர். இத்தகைய பின்னணியில் சமூகத்தின் கைகளில் கிடைக்கப் பெற்ற பத்துப்பட பிரதிகளை, தான் சார்ந்த புலமைத்துவப் பின்னணியில் வைத்து புதிய கண்ணோட்டங்களும் புதிய அர்த்தங்களும் என்ற ரீதியில் கலாநிதி த.கலாமணி அவர்கள் தனது விமர்சனக் கருத்துக்களை முன் வைத்துள்ளார்.

குறித்த தொகுப்பில் தனது கற்பித்தல் புலமாகிய உளவியல் கண்ணோட்டத்தில் மூன்று பிரதிகளை மீள்வாசிப்புச் செய்து புதிய பொருள் கோடல்களை சமூகத்திற்கு வழங்கியுள்ளார்.

“இலக்கியம் ஒரு படைப்பாளியின் கைதேர்ந்த செய்திறனால் மட்டுமல்ல பிரத்தியேகமான ஒரு மன எழுச்சியினாலும் அமைவதாகும் என்கிறார்” தி.சு.நடராசன் அவர்கள். அவ்வாறே ஐ.யுங் அவர்கள் “மனித உள்ளத்தின் உணர்வே எல்லா அறிவியல்களுக்கும் கலைகளுக்கும் கருவறையாக விளங்குவது எனவே அத்தகைய உள்ளத்தின் வழிமுறைகளை ஆராய்கிற உளவியல், இலக்கியம் பற்றிய ஆராய்ச்சிக்கும் ஏற்படையதாக இருக்க முடியும்” என்று கூறியுள்ளார்.

அந்த வகையில் உளவியல் திறனாய்வானது, இலக்கியத்தின் உள்ளர்த்தங்களையும் ஆழங்களையும் உளவியலின் வெளிப்பாடுகளாகப் பார்க்கிறது. இலக்கி யத்தின் மொழியமைப்பிலும், அதன் நிகழ்வுகளிலும் செய்திகளிலும் பிற கூறுகளிலும் காணப்படக்கூடிய உளவியல் பிரதிபலிப்புக் களை அது தேடுகிறது. இத்தகைய பின்னணியில் பார்க்கப்பட்ட கே.டானியலின் “கானல்” ஓர் உளவியல் மீள்பார்வை எனும் கட்டுரையில், கானல் நாவலின் பேசபொருள் மாஸ்லோ வின் உளவியற் கோட்பாட்டோடு பொருந்திச் செல்வ தனை எடுத்துக் காட்டியுள்ளார். அது பற்றி கூறுகையில்

“மாஸ்லோவின் அடுக்கமைவிலுள்ள வரிசைப்படி அடி நிலையிலுள்ள தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யாது. அடுத்த படியின் தேவையை நிறைவு செய்ய முயலும் போது, அவ்வாறு பூர்த்தி செய்யப்படாத அழிலைத் தேவைகள் மனிதனைப் பின்னோக்கி இழுக்குமெனவும் அழிலைத் தேவைகள் ஓர் ஒழுங்கில் படிப்படியாக நிறைவு செய்யப்படும் போது அதுவே உயர் படிநிலைத் தேவைகளை நோக்கி முன்னேறுவதற்கு

அனுசரணையாக இருக்குமெனவும் மாஸ்லோ குறிப்பிடுவதனை அடிப்படையாகக் கொண்டு கானல் நாவலை மீள்பார்வை செய்யின், டானியல் சுட்டும் கானல் நாவலின் முடிவு மாஸ்லோவின் தேவைக் கோட்பாட்டுக்கு அமைவாக இடம் பெற்றிருப்பதைக் கண்டு கொள்ளலாம்”

என்று பதிவு செய்துள்ளார். இவ்வாறே, உளவியல் நோக்கில் தெணியானின் “காத்திருப்பு” எனும் கட்டுரையிலே, குறித்த நாவலை ஃபி பிராய்டின் உள்ப பகுப்பாய்வுக் கோட்டுபாடுகளையும், நவ பிராய்டிய வாதியான யுங்கின் கோட்பாடுகளையும், பின்னைய பிராய்டியரான எரிக்சனின் கோட்பாடுகளையும் முன்னிறுத்தி புதிய கண்ணோட்டத்தில் பார்வை செய்துள்ளார். இக்கோட்பாடுகளின் அடிப்படையில் நோக்கும் போது ஃபி பிராய்டிய கருத்துப்படி, “காத்திருப்பு” நாவலின் நந்த கோபாலன், ஈசுவரி ஆகிய இருவரும் புற உலகின் கட்டுப்பாடுகளையும் மனச் சாட்சியையும் அற ஒழுக்கப் பண்புகளையும் உதாசினம் செய்து பாலியற் தூண்டல்களின் வழியே திருப்தியைப் பெற்றுக் கொள்ளும் பாத்திரங்களாகப் படைக்கப் பட்டுள்ளனர் எனக் கொள்ள வேண்டும் எனவும் கட்டுரையின் நிறைவில்

“உளவியற் கண்ணோட்டத்தில் கதை மாந்தர் களையும் சம்பவங்களையும் நோக்குவதற்கு “காத்திருப்பு” நாவல் அதிகம் கீடுமளிக்கின்ற வகையில் இந்நாவலின் “காத்திரம்” கண்தியானது”

என்று கூறியிருப்பது இங்கு நோக்கத்தக்கது.

உளவியற் பரப்பில் ஆளுமை பற்றியும் தனி நபர்களிடையே அதனுடைய வேறுபாடுகள் பற்றியும் ஆராயும் உளவியற் கிளையாக ஆளுமை உளவியல் காணப்படுகின்றது. இத்தகைய கோட்பாட்டுப் பின்னணியில் நோக்கப்பட்டதாக, தெணியானின் “கானலில்மான்” ஆளுமை உளவியல் வழியே ஒரு மீள்பார்வை எனும் கட்டுரை காணப்படுகின்றது.

வாழ்க்கைக் காலம் முழுவதும் அன்புக்காக ஏங்கி, நிராசையாகிப் போன நிலையில் ஆளுமைச் சிதைவற்ற ஒருவனின் வாழ்க்கையைப் சித்தரிப்பதே “கானலின் மான்” நாவலின் நோக்கு நிலையாகும் எனக் குறிப்பிடும் கட்டுரையாசிரியர், இந்நாவலின் கதை யம்சம் முழுவதிலும் விரவி நிற்பது ஆளுமை உருவாக்கத்துக்கான “அன்புத் தேவை” யின் வலியுறுத்தலே எனப் பதிவு செய்துள்ளார்.

இவ்வாறாக உளவியற் பின்புலத்தில் வைத்துப் பார்க்கப்பட்ட கட்டுரைகளோடு மேலும் ஏழ கட்டுரைகள் கலாநிதி த.கலாமணி அவர்களின் புலமைத்துவப் பார்வையோடு நோக்கப்பட்டுள்ளன. ஜீவகாருண் யனின் “தேடலும் விமர்சனங்களும் சில குறிப்புகள்” எனும் கட்டுரை, ஜீவகாருண் யன் எனும் ஆளுமையின் பல்பரிமாணங்களைப் பேசி நிற்பதோடு இளைய தலை முறைக்கு அவர் தம் படைப்புகளை கொண்டு சேர்க்க வேண்டியதன் தேவைப்பாட்டையும் வலியுறுத்தி நிற்கின்றது. கட்டுரையின் நிறைவில்,

“மொத்தத்தில், “தேடலும் விமர்சனங்களும்” என்ற நால், ஜீவகாருண் யனின் உணர்வுகளையும் சிந்தனைகளையும் அவற்றுக்கான அவரின் தளத்தையும் வெளிப்படுத்துவதாக உள்ளது. வார்த்தைகளை வசீகரமாகவும் பொருள் பொதிந்தும் குறியீட்டுப் பாங்கிலும் அவர் கையாளும் திறன் இந்நாவலனாடகப் புலனாகின்றது. இன்றைய இளந்தலைமுறை எழுத்தாளர்களும் வாசகர்களும் அவசியம் படிக்க வேண்டிய நூல் இது. ஜீவகாருண் யன் இன்னும் நிறைய எழுத வேண்டும். அவரின் எழுத தாற் றவின் வீச் சும் ஆளுமையும் இன் றைய இளந்தலைமுறை எழுத்தாளர்களுக்குப் பயன்பட வேண்டும்”

என்று கூறியிருப்பது நோக்குதற்குரியது. இவ்வாறே “கேடானியலின் கோவிந்தன் ஒரு பார்வை” எனும் கட்டுரை, டானியலின் நோக்கு எத்தகையது என்பதையும், அவர் மீதான குற்றச் சாட்டுக்கள் சில வற்றுக்குப் பதில் கூறுவதாகவும் அமையப் பெற்றுள்ளது. “மக்களிடம் படிப்பது அதை மக்களுக்கே திருப்பிக் கொடுப்பது” எனும் டானியலின் கொள்கையைச் சுட்டிக்காட்டும் கட்டுரையாசிரியர் நிறைவில்,

“டானியலின் எழுத்துக்கள் வரலாற்று ஆவணங்கள்” என்ற வகையில் பஞ்சப்பட்ட மக்களாலும் ஈழத்து இலக்கிய உலகாலும் மறங்கப்பட முழுயாவராகவே டானியல் விளங்கப் போகி றார். தீணாலேயே டானியலின் எழுத்துக்கள் மீது எதிர்க்குரல் கொடுப் போரையிட்டு சந்தேகம் கொள்ள வேண்டியும் உள்ளது.”

என்று கூறி மனத்திடை ஓர் சிந்தனைக் கிளறலையும் தோற்றுவித்து நிறைவு செய்துள்ளார்.

வாழ்க்கையில் அர்த்தம் தேடும் “இலக்கியமடல்” எனும் கட்டுரையின் வாபிலாக வெ.முருகப்பதி அவர்களின் இலக்கியத்துக்கான பங்களிப்புகள் தொடர்பாக எடுத்துக் கூறுவதோடு இலக்கிய மடலில் வெளிவந்திருக்கின்ற கட்டுரைகளின் உருவ உள்ளடக்கங்கள் தொடர்பாக பேசியுள்ளார். அது பற்றி

“இலக்கிய மடலில் இடம் பெறும் கட்டுரைகளின் பொருளாக அவுள்திரேவிய வாழ்வின் வெட்டுமுகம், தமிழ் வாசிப் பின் அவசியமும்பலம் பெயர் நாடுகளில் தமிழ் இன அடையாளம் பேணல், யுத்த சூழலும் தமிழ் மாணவர்களின் கல்வித் தொடர்ச்சியின் அவசியமும், புலம் பெயர்ந்த தமிழர் வாழ்வின் மறுபக்கம், அவுள்திரேவிய தமிழ் தீழ்களின் இலக்கிய

முயற்சிகள் என்பன இடம்பெற்றுள்ளன...."

"என்று கூறியுள்ளார். ஈழநாடு சிறுகதைகள் - ஒர் அறிமுகக் குறிப்பு எனும் கட்டுரை, ஈழத்தில் ஈழநாடு பத்திரிகையின் வகிபாகம் எத்தகையது என்பது தொடர்பாகவும் அப்பத்திரிகையில் வெளிவந்த ஆயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட சிறுகதைகளிலிருந்து ஐம்பத்து மூன்று கதைகளைத் தேர்ந்தெடுத்து தொகுப்பாசிரியர் செங்கை ஆழியான் அவர்கள் மேற்கொண்டிருக்கும் கனதியான செயற்பாட்டினை கட்டுரையாசிரியர் கோடிட்டுக் காட்டியுள்ளார்.

"�ழநாடு பத்திரிகை 36 வருடங்களாக ஆற்றிய இலக்கியம் பணியின் ஓர் அறுவடையாகவே "�ழநாடு சிறுகதைகள் (தொகுதி 1) என்ற தொகுப்பு நால் மலர்ந்துள்ளது எனலாம்."

"�ழத்து இலக்கிய வரலாறும் ஈழத்து இலக்கியச் செல்நெறிப் போக்கும் ஈழத்து எழுத்தாளர்கள் பற்றிய நல்ல மனப்பதியும் உள்ள ஒருவரினாலேயே தொகுப்பு நால் உருவாக்கும் பணி ஆற்றப்படத்தக்கது. இப்பணியைச் சொங்கை ஆழியான் செவ்வனே ஆற்றியுள்ளார் என்றே குறிப்பிட வேண்டும்..."

எனும் பதிவு நோக்கத்தக்கது. மேலும் கு.பா.ரா வின் "சிறிது வெளிச்சம்" சிறுகதை தொடர்பான

கட்டுரையாசிரியர் நோக்கியுள்ளார்.

"கண் பார்வையை இழுப்பது என்பது எத்தகைய கொடுரோமான நிகழ்ச்சி அதுவும் தான் பிறந்த நாள் முதல் தன்னையும் தனது உற்றார் உறவினர் நண்பர்களையும், தனது சுற்றாடலையும், தான் விரும்பிய பொருட்களையும், கண்கவர் வண்ணங்கள் நிறைந்த இயற்கைக் காட்சிகளையும் கண்களால் ரசித்தும் பார்த்தும், வார்த்தைகளாற் சொல்ல முடியாத பல நுண்ணிய உணர்வுகளை கண் களால் உணர்த்தியும் உணர்ந்தும் வாழ்ந்த ஒருவன் திடீரெனப் பார்வையை இழுப்பதென்றால் அது எவ்வளவு துண்பமும் துயரமும் ஏமாற்றமும் தரும் ஒரு சம்பவமாகும்..." எனும் விபரிப்புகளை கட்டுரையாசிரியர் சுட்டிக்காட்டி நூலின் கனதித்தன்மையினை வெளிப் படுத்தியுள்ளார்.

இந்நூலின் நிறைவுக் கட்டுரையாக, வாழும் தகவற் களாஞ்சியம்: "பத்தி" எழுத்துத் தொகுப்பு நூலொன்றினாடாக ஒருத்திசனம் என்பது அமையப் பெற்றுள்ளது. இக்கட்டுரை, அண்மையில் மறைந்த மூத்த இலக்கியவாதி கே.எஸ்.சிவகுமாரன் அவர்களின் பன்முக ஆளுமைத்திறன் தொடர்பாக பேசி நிற்பதோடு அவரது பத்தி எழுத்துக்களின் போக்கு தொடர்பாகவும் விரிவாக நோக்கியுள்ளது. இவரது பத்தி எழுத்துக்கள் தொடர்பாக கட்டுரையாசிரியர்,

"நூரோக்கியான பத்தி எழுத்து இப்பழத்தான் இருக்கும் என எமது கிளாந்தலைமுறையினருக்கு உதாரணம் காட்டு வதற்கு கே.எஸ்.சிவகுமாரன் அவர்களின் பத்தி எழுத்துக்களை வகைமாதிரியானவை"

என்று கூறியிருப்பது கவனத்துக்குரியதாகும்.

தொகுத்து நோக்கின் இத்தொகுப்பிலுள்ள கட்டுரைகள், வாசகர்களிடத்து புதிய அனுபவங்களை வழங்குவதோடு சமூக வெளியில் வெளிவருகின்ற பிரதிகள் தொடர்பான புதிய கருத்தாடல்களுக்கும் வழிசைமத்திருக்கின்றன.

எனும் விபரிப்புக் குறிப்பிடத்தக்கது. "மருந்தெனல் நோய் இனி வராதிருக்க" அறிவியற் பிரசர மொன்று பற்றிய சில குறிப்புகள் எனும் கட்டுரை,

"நோய் வந்துற்ற பின் மருந்துக்காக அலைவதை விட அந்நோய் வராது தடுத்தலே சிறந்த மருத்துவமுறையாகும்..."

எனும் உயரிய சிந்தனையோடு ஆரம்பித்து, டாக்டர் எம்.கே.முருகானந்தன் அவர்களின் அனுபவப் பட்டறியில் தோன்றிய மருத்துவக் குறிப்புகள் தொடர்பான விடயங்களை தன் கோணத்தில் நின்று

ஆண்மீக வாழ்வில் கலாநிதி த. கலாமணி

■ செந்தமிழ்ச்சொல்லறுவி சந்திரமெள்சன் லல்சன்

தனக்கு மேலாக ஒரு சக்தி இருக்கிறது என நம்பி அந்தச் சக்தியை தொழுவதும் தன்னைப்போல் பிற உயிர்களை நேசிப்பதும் ஆன்மீக வாழ்வுள் அடக்கம். “தன்னில் நம்பிக்கை இல்லாத ஒருவன் கடவுளிலும் நம்பிக்கை வைக்க மாட்டான்” என்பது சுவாமி விவேகானந்தரின் பிரபலமான வாசகம். இதன் மறுதலையும் உண்மையானதே. கடவுள் நம்பிக்கை இல்லாத ஒருவனால் தன்மேல் நம்பிக்கை வைத்துச் செய்தபட முடியாது.

அறுபதுகளில் முனைப்புற்ற முற்போக்குச் சிந்தனையாளர்கள் ஆன்மீகவாதிகளை என்னி நகையாடினர். திராவிட இயக்கம் பெரியாரியம் என முகிழ்த்த புதிய சிந்தனைகளால் ஒரு தொகுதியினர் கவரப்பட்டனர். விஞ்ஞானக் கல்வி பயின்றோருள் சிலரும் கடவுள் கொள்கை மறுப்பாளர்களாகத் தம்மை அடையாளப்படுத்தினர். அவர்கள் விஞ்ஞானக் கல்வி யிலும் முழுமைத்தரிசனம் பெற்றிருக்கவில்லை. கடவுள் நம்பிக்கையும் முழுமை கொண்டிருக்க வில்லை. வெறும் சந்தர்ப்பவாதிகளாகத் தம் வாழ்வை ஒட்டினர்.

மேற்காட்டிய மனித வாழ்வியல் போக்குகளில் இருந்து வேறுபட்ட சிந்தனைப்போக்குடையவராகவே கலாநிதி த. கலாமணி அவர்களை அடையாளப்படுத்த முடியும். அவரது வாழ்வியல் ஆன்மீக வழியையே பிரதான உள்ளடக்கமாகக் கொண்டிருந்தது.

தந்தைவழியில் ஆலயப் பூசக்

(அமரர்) மரபிசைக் கலைஞர் ச.தம்பிஜையா விற்குப் பின் அல்வாய் காத்தவராயர் ஆலயப் பூசகராகச்

செயற்பட்டிருக்கின்றார். குடும்பக் கோவில்களில் மரபார்ந்த வகையில் விளக்கு வைக்கும் செயற்பாடு காணப்படும். அதற்கென பரம்பரை உரிமையை ஒருவர் பெற்றிருப்பார். கலாமணி ஒரு படி மேலாக பூசகராகச் செயற்பட்டதோடு 2011 இல் பெரும் நிதிப் பங்களிப்பில் ஆலயத்தைப் புனரமைத்தார். வரசித்தி விநாயகர் திரு வுருவச் சிலையை பிரதிட்டை செய்தார். அன்றமுதல் ஆலயப் பெயர் வரசித்தி விநாயகர் உடனுறை காத்தவராயர் தேவஸ்தானம் ஆயிற்று. தற்போது அவரது மகன் பரணி - மரபுவழிப் பூசகராகப் பணி தொடர்கிறார். பத்து நாள்கள் அலங்கார உற்சவம் நடைபெறும் ஆலயமாக அவ்வாலயம் திகழ்கின்றது.

ஆலய ஒதுவார்.

நல்ல சார்த்துடன் பாடக்கூடிய திறன் இவரது குடும்பத்தின் மரபுரிமைச் சொத்து. சிறுவயது முதலா கவே சிவபுராணம் திருப்பள்ளியெழுச்சி திருவெம்பாவை முதலான பாடல்களைப் பண்ணோடு ஒதும் வழக்கம் அவருக்குக் கைவந்தகலையாக உள்ளது. இதனால் அல்வாய் சாமணந்தறைப் பிள்ளையார் ஆலயத்தின் பிரதான ஒதுவாராகச் செயற்பட்டு வருகின்றார். ஆலய உற்சவங்களின் போது பஞ்சபுராணம் ஒதுதல், சூட்டுப் பிரார்த்தனையை முன்னெடுத்தல், ஊஞ்சற்பதிகம் பாடுதல் முதலான செயற்பாடுகளை பக்தியுடன் முன் னெடுத்து வருகின்றார்.

அவுஸ்திரேலியாவில் கலாநிதிப் பட்டத்திற்கான ஆய்வை மேற்கொண்டிருந்த காலப்பகுதியில் சிட்னி முருகன் கோவில் இவருக்குச் சிறந்த களமாக அமைந்திருந்தது. நா. மகேசன் எழுதிய சிட்னி முருகன்

பிள்ளைத்துமிழ் அரங்கேற்ற நிகழ்வின் போது முதல் பத்துப்பாடல்களையும் பக்கவாத்திய சகிதம் இவரே பாடினார் என்பதுவும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

பரிபாலனசபைத் தலைவர்

கலாமணியின் ஆன்மீக ஆர்வம் அல்வாய் சாமணந்தறைப் பிள்ளையார் ஆலயம் பரிபாலன சபைக்குரிய தலைவராகச் செயற்பட வைத்தது. 1997 இல் அவ்வாலயத்தின் தலைவராகச் செயற்பட்டதோடு ஆலயத்திற்கான புதிய யாப்புண்ணையும் வரைந்தார்.

சைவசமய பாட ஆசிரியர்

கலாநிதி கலாமணி அவர்கள் யாழ் புனித பத்திரிசியார் கல்லூரியில் புகழ்பூத்த பெளதிகவியல் பாட ஆசிரியராகத் திகழ்ந்தவர் என்பதைப் பலரும் அறிவர். ஆயினும் அங்கு அவர் சைவ நெறிப் பாடத்தைப் போதித்த ஆசிரியராகவும் செயற்பட்டார் என்பதைப் பலரும் அறியார். சமய பாடத்தைப் போதிக்கப் பொருத்தமான ஆசிரியர் இல்லாத நிலையில் தானாகவே முன்சென்று தரம் 10 மற்றும் தரம் 11 வகுப்புகளுக்குரிய சைவநெறிப் பாடத்தைச் சிறப்புறப் போதித்தார். வேண்டிய இடங்களில் இசையுடன் பாடி இவர் சைவநெறி பாடத்தைப் போதித்தமையை இன்றும் பற்றீசியன்கள் புகழ்ந்துரைப்பர்.

சொற்பொழிவாளர்.

கலாநிதி கலாமணி அவர்கள் சிறந்த சொற் பொழிவாளர். கேட்டார் பினிக்கவும் கேளார் வேட்பவும் பேசுத்தக்க சொல்லவல்லாளர். இதனால் பல்வேறு ஆலயங்களிலும் சமயச் சொற்பொழிவுகளை ஆற்றி னார். அதனைவிட ஆன்மீகப் பட்டிமண்டபங்களில் நடுவராகச் செயற்பட்டார். இவரது நடுவுநிலைமையில் வதிரி பூவற்கரைப் பிள்ளையார் ஆலயத்தில் இடம் பெற்ற பட்டிமண்டப நிகழ்வில் ஓரணியில் பேசிய நினைவுகள் என்னுள் உயிர்ப்பாயுள்ளன.

அல்வாய் வேவிலந்தை முத்துமாரி, வல்லிபுரக் கோவில், வதிரி பூவற்கரைப்பிள்ளையார், அல்வாய் சாமணந்தறைப் பிள்ளையார், மந்திகை முருகன், அல்வாய் வடக்கு குருக்கட்டு அரசடி விநாயகர், அண்ணாசிலையடி முருகன் கோவில், சந்திதி முருகன், பொலிகண்டி கந்தவனக் கடவை, மல்லாகம் சாளம்பை முருகன், அரியாலை ஸீ கலைமகள் கோவில், நெல்லண்டை பத்திரகாளி அம்மன், கொற்றாவத்தை செட்டித்தறை விநாயகர், அல்வாய் ஆதிபராசக்தி, அல்வாய் வரசித்தி விநாயகர் உடனுறை காத்தவராயர் மற்றும் அவஸ்ரேவியா சிட்டி முருகன் எனப் பல ஆலயங்களில் இவரது சொற்பொழிவுகள் இடம் பெற்றுள்ளன.

இவற்றைவிட அல்வாய் குருக்கட்டு விநாயகர் ஆலயத்தில் கந்தபுராணம் என்னும் தலைப்பில் தொடர்சொற்பொழிவும் ஆற்றியுள்ளார்.

கட்டுரையாசிரியர்

நெறிமுறை வழுவாது கட்டுரையாக்கும் கலை கைவரப்பெற்றவர் ஆதலால் பல்வேறு ஆன்மீகக் கட்டுரைகளை ஆலயங்கள் சார்ந்த கும்பாபிசேக

மலர்கள் மற்றும் தேர் வெள்ளோட்ட மலர்களில் எழுதி யுள்ளார். அல்வாய் சாமணந்தறை தேர் வெள்ளோட்டச் சிறப்புமலரின் இதழாசிரியராகவும் செயற்பட்டுள்ளார்.

இசைநாடகக் கலைஞர்.

ஆழ்த்தில் இசைநாடகங்கள் பற்றிப் பேசுவோர் கலாமணியினதும் அவர் தந்தையினதும் பங்களிப்பு களைத் தவிர்த்துப் பேச இயலாத அளவிற்கு இத்துறை சார்ந்த கணதியான பங்களிப்பு இவரது குடும்பம் சார்ந்ததாகும். இது ஆய்வுக் கட்டுரையாகத் தனித்து நோக்கப்படவேண்டியதுமாகும்.

மரபுவழிக் கூத்து மற்றும் இசை நாடகங்கள் சமயம் சார்ந்த புராணக் கதைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டவை. இதில் முக்கிய வேடங் களை கலாமணி ஏற்று நடிப்பார். காத்தவராயன், அரிச்சந்திரன், பூத்த தம்பி, சத்தியவான், கோவலன், அரஜனன் முதலிய வேடங்களே இவருக்குப் பொருத்தமாக அமைந்தன. தந்தை காட்டிய வழியில் - தந்தையின் மறைவுக்குப் பின் சிவராத்திரி நாளில் இசைநாடகங்களை தொடர்ந்து தனதுபிரதேசத்தில் மேடையேற்றி வருகின்றார்.

ஆன்மீகக் கவிஞர்

கோவில்கள் மீது ஊஞ்சற் பாக்களை எழுதும் சிறப்புடையவராகவும் கலாமணி திகழ்ந்தார். கொற்றாவத்தை சிறப்பாவளை அவதாரக் கண்ணன் ஸீ ரமணன் ஊஞ்சல், (1998) அல்வாய் அருள்மிகு வரசித்தி விநாயகர் உடனுறை காத்தவராயர் தேவஸ்தான வெளி யீடான அருள்மிகு வரசித்தி விநாயகர் ஊஞ்சல் என்பன இவரதுபாடலாக்கத்திற்குச் சான்றுபகர்வன் ஆகும் ஸீ ரமணன் திரு ஊஞ்சலில் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்.

“நஞ்சமே தகளியாய் அன்பு நெய் ஊஞ்சி

நேமிவல வன்றினைவே இடுதிரியாய் ஆக்கி”

இதைப் படிக்கும் போது முதல் ஆழ்வார் பாகரம் ஒன்று இயல்பாகவே நினைவுக்கு வரும்

அன்பேதகளியாய் ஆர்வமே நெய்யாக

இன்புருகு சிந்தை இடுதிரியாய் ..

இவ்வாறு திருமுறைகளிலும் ஆழ்வார் பாகரங்களிலும் ஆளுமை இருந்தமையாலேயே சமயம் சார்ந்த பல்வேறு செய்திகளை உள்ளிறுத்தி ஊஞ்சற்பதிகத்தை அவரால் இயற்றமுடிந்துள்ளது.

இதேபோல வரசித்தி விநாயகர் ஊஞ்சலில் வாழ்த்துப் பகுதியில் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்

வரானைக் கண்ணே நீ ஆழர் ஊஞ்சல்

ஓங்கார நாயகனே ஆழர் ஊஞ்சல்

தீராவினை தீர்ப்பவனே ஆழர் ஊஞ்சல்

திகழ்தசக் கரத்தனே ஆழர் ஊஞ்சல்

விருத்தப்பாவை அழகாகக் கையாள்கின்றார்.

இசை இயல்பாகவே கைவரப்பெறுகிறது. காத்தவராயனின் காப்புச் செய்யுளான ஓரானைக் கண்ணே... என்ற எண்ணமும் கந்தபுராணக் காப்புச் செய்யுளான திகட சகர.. என்ற அடியும் நினைவில் வருகின்றன..

ஆன்மீகத் தளம் சார்ந்து வாழ்வியவின் முழுமைத் தேடலில் ஈடுபட்டு வாழும் கலாநிதி கலாமணி இன்றைய இளையோருக்கும் பகுத்தறிவாளருக்கும் நல்லதோர் வழிகாட்டி ஆவார்.

“ஒப்பிலாமணி”

பாத்திரமாய் உருமாறிய

த. கலாமணி

■ அபுரவன்

கூத்துக் கலையின் இன்னொரு கட்டமாக நாடகமும், நாடகத்தின் நீட்சியாக சினிமாவும் உருவாக்கம் பெற்றது. இதனால் பன்முக விடயங்களில் நாடகத்தின் தாக்கத்தினைச் சினிமாவிலே தரிசித்து வருகின்றோம். செல்வந்தர்களின் படைப்பாகத் திகழ்ந்த சினிமா உலகமயமாக்கலின் பின்னர், குறும் படம் என்ற வடிவத்தை பெற்று எனியோரின் கரங்களை யும் சென்றடைந்தது. வணிக ஆதாயத்தை நோக்கமாகக் கொள்ளாமல், தரமான கலை உருவாக்கமே குறும்படத்தினை கவனிக்கச் செய்தது. முகிழ்நிலை இயக்குநர்கள் தமக்கான அடையாளத்தைப் பதிவு செய்யக் குறும்படம் என்ற வடிவத்தையே தேர்வு செய்தனர். வணிக பலமற்ற ஈழத்தின் சினிமா சார்ந்த தழுவிலும் குறும்படங்கள் மீது அதிக ஈர்ப்பு உண்டானது. எனினும் சொற்ப எண்ணிக்கையான குறும்படங்களே காட்சிப்படிமங்களில் கதை சொல்ல முயன்றன. ஏனைய குறும்படங்கள் முன் முயற்சியாகவே அமைந்தன.

நாடகத்தின் தாக்கத்தினால் உருவான பிரச்சாரப் படைப்பாகவே க.அ.கமலநாதனின் கதை வசனம் இயக்கத்தில் உருவான “ஒப்பிலாமணி” என்ற குறும்படம் எனது பார்வைக்குப்பட்டது. எண்ணற்ற விடயங்கள் நெருடலை ஏற்படுத்தின. எனினும் எமக்கான வளத்தினை வைத்துக் கொண்டு இத்தகைய முயற்சிகளைச் செய்வோரை முகிழ்நிலையிலேயே காயப்படுத்தக் கூடாது என்பதால் இதுவரை எதுவிதமான விமர்சனக் குறிப்பினையும் எழுதவில்லை. ஆசிரியர் தொழிலின் மேன்மையைக் கருவாகக் கொண்டிருந்தமை எனக்கு வெகுவாகப் பிடித்திருந்தது. எனினும் குறும்படத்திற்கான பிரத்தியேக அம்சங்கள் இல்லாமல் தொலைக் காட்சி நாடகம் போன்று அமைந்திருந்தமை ஒவ்வாமையை உண்டாக்கியது. இக்குறும்படத்தில் என்னை மிகவும் ஈர்த்த விடயமாக “ஒப்பிலாமணி”, “யமன்” என்னும் இரு கதாபாத்திரங்களின் அளிக்கையினையும் குறிப்பிடுவேன். த.கலாமணி அவர்களின் சிறப்பிதழுக்காக “ஒப்பிலாமணி” பாத்திரத்தின் அளிக்கை குறித்து ஒரிரு விடயங்களைப் பதிவு செய்ய விரும்புகின்றேன்.

அகலித்த அனுபவத் தொற்றினை ஏற்படும் வகையிலே த.கலாமணி அவர்கள் தனது பாத்திர அளிக்கையினை நிகழ்த்தியுள்ளார். அசமத்துவத்

திற்கும் சமூகத்திற்குமான சதுரங்க ஆட்டத்தினைப் புரிந்து கொண்டு கால்களை நகர்த்தும் புரட்சிகர ஆசிரியராக நடித்துள்ளார். மெய்ந்நாயகத்தன்மை(Real Herosim) அவரது பாத்திர வார்ப்பிலே நேர்த்தியாக வெளிப்படுகின்றது நிதி திரட்டும் காட்சி “கூத்தாக” வெளிப்படதனக்கான மைதானம் என்ற மகிழ்விலே இறங்கி அதகளப்படுத்துகின்றார். ஓவ்வொரு சட்டகமும் கண்ணுக்குள் நிற்கிறது. மேடை நாடக நடிப்பு அவருக்கு இன்னொரு அளிக்கையாக மாறும் அனுபவத்தை எனிதாகவே வழங்கியுள்ளது. கட்டிலில் இருந்து எழும்பும் தருணத்திலே மூன்றுவகையான உடல் மொழியை இனங்கான் கிறோம். “தாத்தா அப்பா என்னை எல்லோரும் பள்ளிக்கூடம் போகாமல் மறிக்கினம்” என்ற குரல் கேட்ட பின்னர், எழும் போது இருக்கும் பரபரப்பு உடல்மொழியிலிருந்து இரண்டாவது முறை எழுகின்ற உடல்மொழி மாறுபடுகின்றது. மூன்றாவது முறை பின்னொக்குக் காட்சியில் சிறுவனை நினைத்தபடி எழும்புதல் வேறு வகையானது. அவருக்குள்ளே புதைந்திருக்கும் தேர்ந்த நடிகனை இத்தகைய தருணங்களில் கண்டு வியக்கின்றோம். மேலும் கண்களின் வழியே சோகம், வியப்பு, மகிழ்ச்சி, அந்தரிப்பு உட்பட மாறுபட்ட உணர்வுகளை அற்புதமாக வெளிப்படுத்துகின்றார். “இஞ்ச ராசமணி” எனவியப்பதும், “இஞ்ச சிவமணியும் நிற்கிறா” என மகிழ்வதும், “இல்ல இல்ல தவமணியும் உதயமணியும் கண்காணாத இடத்தில்” என சோகத்தினையும் அந்தரிப்பினையும் உச்சரிப்பு முகபாவம் - உடல்மொழி விழி என அனைத்திலும் வெளிப்படுத்தி பார்வையாளரை மெய் சிலிர்க்கவைக்கிறார்.

சண்டையினை நிறுத்துமிடத்தில் விழிகளின் வெளிப்பாட்டு பரிமாணம் மாறுபட்ட விதத்திலே அமைகின்றது. பாரதிக்கு நிகரான சமூகக் கோபத்தோடு அக்காட்சியினை அனுகியுள்ளார். நோயாளியாகப் படுத்திருந்த ஒப்பிலாமணியா இவர் என்று ஏனைய தருணங்களில் லயிக்க வைப்படுதே அவரது அளிக்கையின் சிறப்பினை உணர்த்தி நிற்கிறது. ஒட்டு மொத்தமாக நோக்கும்போது இக்குறும்படத்தினை தூக்கி நிறுத்தும் விதத்திலே த.கலாமணி அவர்களின் நடிப்பு அமைந்துள்ளமையை வியப்போடு தரிசிக்கின்றோம். இத்தகைய வாய்ப்புகள் தொடர்ந்து கிடைத்திருப்பின் ஈழத்து சினிமா விற்கு அற்புதமான அளிக்கையாளர் ஒருவர் கிடைத் திருப்பார் என்பது எனது அசைக்க முடியாத நம்பிக்கையாகும்.

தரிசனப் யார்வைகள் கட்டுறைத் தொகுப்பு குறித்த ஒரு நோக்கு

கல் வியியல் துறையில் கணித உளவியற் பேராசானாகவும் கூத்து இசை நாடகக்துறையில் தன் தந்தையார் தம் பிஜையாவழி ஒரு அண்ணாவியாராகவும் நடிகராக வும் படைப்பிலக் கியத் துறை சார்ந்து ஒரு சிறுக்கையாளராக, கவிஞராக, பத்தி எழுத்தாளராக என பன்முகங்களுக்கு சொந்தக்காரராக விளங்குபவர் கலாநிதி த.கலாமணி சேர்என்றால் அது மிகையில்லை.

தரிசனப் பார்வைகள் நூலினுள் பதினொரு கட்டுறைகள்

தரிசனப் யார்வைகள்

த.கலாமணி

இடம் பெற்றுள்ளன. நூலினுள் தன்னுரைக் குறிப்பாக நூலாசிரியர் தந்துள்ள குறிப்புகள் முக்கிய மானவை. அவ் வகையில் “தரிசனம் (Perception) என்பது முழுமையைக் குறிப்பது. நாம் காண்பவற்றை தரிசனம் பெறல் என்பது எமது முன்னரிவுடன் அவற்றை இணைத்து முழுமையை காண்பதாகும். இந்நூலிலுள்ள கட்டுறைகளில் (Wholeness) பின் நவீனத்துவம், தொன்மம், ஹைக்கூ கவிதை, சிறுக்கை, நாவல், சிறுவர் பாடல் போன்றவற்றின் குறிப்பான சில அம்சங்கள் பற்றியும் கோட்பாடுகள் பற்றியும் தெரிவித்துள்ளன. இவை திறனாய்வு நோக்கில் படைப்பை அனுகவும், திறனாய்வு செய்யவும் பயனுடையதாக அமையும்” என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். இக்கருத்துக்கள் இந்நூலைவாசிப்போருக்கும் தெளிவை ஏற்படுத்துகின்றன.

இனி இக்கட்டுரைத் தொகுப்பினுள் நுழைந்தால் முதலாவது கட்டுறையாக இடம் பெற்றுள்ளது. கவித்துவச் சொல்லாடலும் புனைவும் இ.சு.முரளிதரனின் “கடவுளின் கைபேசி எண்” சிறுக்கைத் தொகுதியை முன்னிறுத்தி என்ற கட்டுறையாகும். இக்கட்டுரையில் பன்துறைப் படைப்பாளுமையாக மினிரும் நண்பர் இ.சு.முரளிதரன் பற்றிய அறிமுகத்தை இப்படித் தருகிறார். “அண்மைக்காலமாக இளந்தலைமுறையினருள் இ.சு.முரளிதரன் வாசகரிடையே மிகுந்த கவனத்தை பெற்றுவருபவர். தமது நான்கு கவிதைத் தொகுதிகளினாடாக தமது இலக்கியப் பரிச்சயத்தை ஆளுமையாக வெளிப்படுத்தியுள்ள இவர் சினிமா குறித்த தனது விமர்சனப் பார்வையையும் பதிவு செய்து வருகிறார். இதனிடையே ஏற்ததாழு தனது ஐந்து ஆண்டு காலப்பகுதியில் எழுதிய சிறுக்கைகளில் பன்னிரு சிறுக்கைகளைத் தேர்ந்து ஜீவந்தி வெளியீடாக “கடவுளின் கைபேசி எண்” என்ற நூலாகத் தந்துள்ளார்.

என அவ் அறிமுகம் அமைகிறது. பின்னர் இத் தொகுப்பின் பேசாப் பொருளை பேசத்துணிந்த விடையே தொகுதியின் வடிவத்தை தீர்மானித்தது என்று கூறி இந்நூலிற்கு அணிந்துரை வழங்கிய ஈழத்தின் மூத்த படைப்பாளுமை செ.யோகராசா அவர்களது வகைப்படுத்தலை அடிப்படையாகக் கொண்டு இத் தொகுப்பில் உள்ள கதைகளை பின் நவீனத்துவப் பாணி, தொன்மப் பயன்பாடு, யதார்த்த நோக்கு என வகைப் படுத்தி ஒவ்வொரு வகைப்பட்டினுள்ளும் அமையும் கதைகளை அவற்றின் நிறைவைகளை அவை குறித்த சில விமர்சனங்களை முன்வைத்தும் தனது தரிசனப் பார்வையை

நகர்த்திச் செல்வதைக் காண முடிகிறது. ரசனைமுறையாக அல்லாமல் தனது கோட்பாட்டுத் தேடல் அறிவுடன் சிறுகதை இலக்கியம், யதார்த்தம், பின் நவீனத்துவம் பற்றிய கருத்து நிலைகளையும் இணைத்து இக்கட்டுரை எழுதப்பட்டுள்ளமை வாசகர்களிடம் இப் பிரதியில் குறித்த புதிய தரிசனப் பார்வைகள் ஏற்படுவதற்கு வழியை ஏற்படுத்துகிறது. குறிப்பாக இக் கட்டுரையில் பின் நவீனத்துவப் படைப்பு வெளி குறித்து தமிழ்ச்சூழலில் உள்ள தவறான பல கற்பிதங்களுக்கு வாசகமையத்தில் இருந்து அதே வேளை கோட்பாட்டுத் தளத்தின் வழியாகவும் இந்தாலாசிரியர் தரும் விளக்கங்கள் பலரையும் ஆற்றுப்படுத்தும் அறிவுரைகளாய் அமைந்து சிறப்புப் பெறுகின்றன. பின் நவீனத்துவப் படைப்புக்கள் என அடையாளப் படுத்தப்படும் தமிழ்ப் படைப்புக்கள் பொதுவாக மொழிமரபு, இலக்கியமரபு, இலக்கணமரபு என்பவற்றை கவனத்தில் கொள்ளாத சொல்லாடல்களாகவே விளங்குகின்றன. பனுவல்கள் பழக்கமற்ற சொற்களை மிகுதியாகக் கொண்டு காணப்படுகின்றன. படிமங்களும் மாயக் காட்சிகளும் தர்க்கத்துக்கு ஒவ்வாத வர்ணனைகளும் கனவுக் காட்சி களும் நிறைந்தனவாய்ப் பின் நவீனத்துவப் பனுவல்கள் அமையும் போது சராசரி வாசகரால் இப் பனுவல்களுள் நுழைந்து அவற்றின் பொருண்மைகளைக் காண முடிவதில்லை. படைப்பாளியின் நோக்கில் அப்பனுவல்கள் பொருண்மை கொண்டவையாக இருக்கலாம் ஆனால் அப்பொருண்மையைத் தேடியறியும் வழிதான் சராசரி வாசகனுக்குத் தெரிவதில்லை கவித்துவச் சொல்லாடல் கொண்டு தர்க்கமற்ற புணவாகப் பின் நவீனத்துவப் பனுவல்கள் படைக்கப்படும் போது அப்பனுவல்கள் இருண்மை கொண்டன வாகவே சராசரி வாசகரால் உணரப்படுகின்றன” எனக் கட்டுரையாளர் கூறும் கருத்துக்கள் முக்கியமானவை. அத்துடன் இப் பண்புகள் பல இ.ச. முரளிதரனின்

பின்நவீனத்துவப் பாணிச் சிறுகதைகளிலும் காணப்படுகின்றன என்பதை எடுத்துக்காட்டி. இ.ச.முரளிதரன் தமது கவித்துவச் சொல்லாடல் ஆற்றலை உணர்ந்து இருண்மை நீக்கி பின் நவீனத்துவப் பாணிச் சிறுகதைகளிலும் அதனை பொருத்தமாகப் பயன்படுத்துவாரனின் அச் சொல்லாடலுக்கு வாசகர் பொருண்மை தர முடிவதோடு இலக்கி யமும் முழுமை பெறும் என தனது விமர்சனத்தை துணிவோடு முன்வைத்துள்ளமையும் சிறப்புக்குரியது.

இதே போல இக்கட்டுரைத் தொகுப்பில் “மனசின் பிடிக்குள் சிக்கிய தரிசனத் தேன் துளிகள்” ஜப்பானிய ஹெக் இலக்கண மரபை மீறாத ஹெக்கூத் தொகுதி “இயற்கை இயல்பு” பற்றிய ஒரு பார்வை, ஆகிய கட்டுரைகளுடன் “நறுக்காக சில வார்த்தைகள்” மொழி வரதனின் “நறுக்” கவிதைத் தொகுதியை முன் வைத்து என்ற கட்டுரையும் தமிழின் குறுங்கவிதை வடிவமான ஹெக்கூ கவிதைகள் குறித்து கோட்பாட்டு நிலை சார்ந்தும் படைப்பாக்க நிலை சார்ந்தும் வெவ்வேறு பட்ட தரிசனப் பார்வைகளைத் தரும் கட்டுரைகளாக அமைந்து சிறப்புப் பெறுகின்றன. அந்த வகையில் மனசின் பிடிக்குள் சிக்கிய தரிசனத் தேன் துளிகள் என்ற கட்டுரையில் தழிமுக்கு அறிமுகமான ஜப்பானிய கவிதை வடிவமான ஹெக்கூ பற்றிய பல கோட்பாட்டு விளங்கங்களுடன் ஈழத்தில் சிலர் அதன் புரிதல் இன்றி ஹெக்கூ என்ற பெயரில் வெறும் துணுக்குகளை அல்லது குறுங்கவிதைகளை எழுதுவதாக கூறியுள்ளதுடன் இவற்றில் இருந்து வேறுபட்டுத் தெரியும் சிறந்த ஹெக்கூ முயற்சியாக மலையகத்தை சேர்ந்த ஆசிரியையான பாலரஞ்சினி சர்மாவின் “மனசின் பிடிக்குள்” என்ற ஹெக்கூ கவிதைத் தொகுதி விளங்கும் சிறப்பையும் எடுத்துக் காட்டி ஹெக்கூ பற்றிய ஒரு முழுமைத் தரிசனப் பார்வையை எமக்குள் ஏற்படுத்துகிறார். அத்துடன் பாலரஞ்சினி சர்மாவின் சிறந்த சில ஹெக்கூ கவிதைகளாக

மாலை வானத்துள்
எப்படி புகுந்தது
மஞ்சள் நதி

ஒரு மழை ராவில்
காணாமல் போனதே
அந்தக் குட்டி நட்சத்திரம்

கவனம் மாணவிகள்
 பாதையில் சுக்தி
 வேகமாய் வரும் வாகனம்
 போன்றவற்றை எடுத்துக் காட்டியுள்ளதுடன்
 என்பது அனுபவ தரிசனத்தை சுருக்கமாக
 காத் தெரிவிக்கும் ஒன்றெனக் கொள்ளும் போது
 விதைகளில் உள்ள சில சொற்கள் தவிர்க்கப்
 ப்பக்கலாம் முழுக் கவிதையையும் ஒரு வாக்கியம்
 எழுதாமல் ஐப்பானிய வெறக்கூ கவிதையில்
 மே போன்று காட்சி - பார்வை - தரிசனம் என்ற
 மைப்பைக் கொண்டு வடிவமைக்கப்பட்டிருக்க
 ன்ற கரிசனைக் குறிப்பையும் பாலரஞ்சினி சர்மா
 த்தொகுப்பு குறித்து முன் வைத்துள்ளமையும்
 ம் முன் னோடியாய் அமைந்த மலையகக்
 நம் சு.முரளிதரனின் “கூடைக்குள் தேசம்”
 தொகுப்பு பற்றியும் குறிப்பிட்டுள்ளமையும்
 குரியதாகும்.

அடுத்து “ஜப்பானிய வைக்கூ இலக்கண மரபை மீறாத வைக்கூத் தொகுதி “இயற்கை இயல்பு” பற்றிய ஒரு பார்வை” என்ற கட்டுரையை நோக்கின் இக் கட்டுரையானது 2013இல் வெளிவந்த பஸ் வி ஹமீட்டின் இயற்கை இயல்பு என்ற வைக்கூத் தொகுதி மீதான பார்வையாக அமைகிறது. நூறு வைக்கூ கவிதைகள் கொண்ட இத்தொகுப்பில் சிறப்பாக ஜப்பானிய வைக்கூ கவிதை மரபை அடியொற்றி தமிழிலும் 5, 7, 5 என அமைந்த அசைகளைக் கொண்டு வைக்கூ கவிதைகளைப் படைக்க முடியும் என்பதை பஸ் வி ஹமீட் அவர்கள் நிருபித்துள்ள தன்மையை கட்டுரையாளர் எடுத்துக் காட்டியுள்ளதுடன் பொது வாக தமிழில் எழுதப்படும் அல்லது மொழிபெயர்த்து எழுதப்படும் வைக்கூக்களில் உள்ள குறைபாடுகளை குறிப்பாக மூன்றாவது சொல்லை முழுமைத்தரிசன அதிரவைத் தராமல் பிழையாக கையாளும் தன்மையை எடுத்துக் காட்டி இதற்கு விதிவிலக்காக பஸ் வி ஹமீட்டின் வைக்கூக்கள் அமைந்துள்ள தன்மையை எடுத்துக் காட்டியுள்ளார். எடுத்துக் காட்டாக அத் தொகுப்பில் உள்ள கில வைக்கூக்களை குறிப்பிடலாம்.

வறியவன் குடிசைக்குள்
வயிறு நிரம்பியிருக்கிறது
ஒரு தண்ணீர்க்குடம்

நேற்றுப் பெய்த மழை
கிராமத்துப் பாதைகளில் சகதி
ஆகாயத்தில் வானவில்

போன்றவற்றைக் குறிப்பிடலாம். இதே போல நறுக்காக சில வார்த்தைகள் மொழிவரதனின் “நறுக்” கவிதைத் தொகுதியை முன்வைத்து என்ற கட்டுரையில் பல்துறைப் படைப்பாளியான மொழிவரதனின் “நறுக்”

என்ற வைரக்கூ தொகுதியை முன் வைத்து பல விடயங்கள் பேசப்பட்டுள்ளன. அத்துடன் மூன்று வரிகளில் ஒரு வாக்கியத்தை உடைத்துப் போட்டு வைரக்கூ கவிதை என்ற பெயரில் இளைய சந்ததியினர் கவிதை படைக்க முனைக்கிறார்கள் என்ற விமர்சனத்தை மறுதலிக்கும் வகையில் வைரக்கூ கவிதைகளை படைத்த அமுதபாரி, சு.முரளிதூரன், பாலரஞ்சினிச்ரமா, இ.சு.முரளிதூரன் என்ற வரிசையில் மொழிவரதன் அவர்களையும் குறிப்பிடலாம் எனக் கூறும் கலாமணி சேர் அவர்கள் வைரக்கூ கவிதைகள் என்ற பெயரில் “நறுக்குக் கவிதைகளையோ துளிப்பாக்களையோ எழுதுபவர்களுக்கு உதாரணக் கவிதைகள் மூலமாகவே உண்மையான வைரக்கூ வடிவத்தை எடுத் துரைக்க முடியும் என்றும் கூறியுள்ளார். மொழி வரதனின் வைரக்கூகளுக்கு எடுத் துக்காட்டுகளாக

கிழிந்த உடையை
இழுத்து வைத்தது
பட்ஜட்

காளாஞ்சி தந்தவர்
மீண்டும் விபூதி இட்டார்
தட்டில் ரூபா 100

போன்றனவும் கூறப்பட்டுள்ளன.

அடுத்து இத் தொகுப்பில் “தன் வரலாறு கூறும் சிறுகதைகள் காவியமாய் நெஞ்சின் ஓவியமாய்” சிறுகதைத் தொகுதி பற்றிய வாசகர் நிலை மனப்பதிவுகள் என்ற கட்டுரை முக்கியம் பெறுகிறது. இக்கட்டுரை புலோவியூர் ஆ.இரத்தினவேலானுடைய காவியமாய் - நெஞ்சின் ஓவியமாய் என்ற சிறுறுகதைத் தொகுப்புக் குறித்த வாசகநிலைசார் மனப்பதிவாக அமைகிறது. இரத்தினவேலான் குறித்த எளிமையான அறிமுகத்

துடன் கட்டுரை தொடங்குகிறது. பின்னர் சிறுக்கை என்ற வடிவம் குறித்தும் மையக்கரு, வாசகர்த் தொற்றல், ஒருமை விளைவு, கதைப்பின்னல் குறியீடு போன்ற சிறுக்கைக்கான கூறுகள் குறித்தும் விளக்கி இரத்தின வேலோனின் இத்தொகுப்பில் உள்ள கதைகள் பெரும் பாலும் ஒருமை விளைவை ஏற்படுத்தும் தன்மை கொண்டனவாய் ஒற்றைத்தளத்தில் நிகழும் தன்மை கொண்டனவாய் இருப்பதையும் எடுத்துக்காட்டி பின்னர் இத்தொகுதி கதைகளை நுணுகி ஆராய்ந்து அவை பெரும் பாலும் கதை சொல்லியே பாத்திரமாக விளங்கும் தன்மையக்க கூற்றுநிலை கொண்டனவாய் அமைந்துள்ள தன்மையையும் கட்டுரையாளர் எடுத்துக் காட்டியுள்ளமை சிறப்புக்குரியது. அத்துடன் இத் தொகுப்பு கதைகளில் பெரும்பாலானவை சாதியத்தை அடிச்சரடாகக் கொண்டே இழைக்கப்பட்டுள்ள தன்மையும் எடுத்துக் காட்டப்படுவதுடன் சில கதை களின் தனித்துவமான அம்சங்களும் வெளிப்படுத்தப் பட்டுள்ளதுடன் வடமராட்சி பிரதேச பேச்சுவழக்கை இக்கதாசிரியரின் சிறப்போடு கையாண்டுள்ள தன்மையும் எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளது. நிறைவாக இச் சிறுக்கைத்த தொகுப்பை ஒரு பரிசோதனை முயற்சி என்றே கதாசிரியர் குறிப்பிட்டுள்ளார். ஆனால் இப் பரிசோதனை முயற்சி கவனமாக மேற்கொள்ளப் பட்டிருக்கிறது என்பதை இச்சிறுக்கைகளின் நேர்த்தியான சித்திரிப்பு எடுத்துரைக்கிறது என்ற கருத்துடன் இக்கட்டுரையை நிறைவு செய்கிறார்.

இக்கட்டுரைத் தொகுப்பில் அடுத்து இடம் பெறும் கட்டுரையும் ஒரு மிக முக்கியமான தரிசனப் பார்வையாகும். அவ்வகையில் “கவிஞர் மு. செல்லையாவும் வளர்பிறையும்” என்ற தலைப்பில் அக் கட்டுரை அமைந்துள்ளது.

இக் கட்டுரையில் ஈழத்துக் கவிதைப் பாரம் பரியம் வழிவந்து 1930களில் கவியலகப் பிரவேசம் செய்த கவிஞர் மு. செல்லையா அவர்களது

பல புனைபெயர்கள் பற்றியும் அதற்குரிய காரணம் பற்றியும் கூறும் கட்டுரையாளர் அநுச்சயா என்ற பெயரில் நகைச்சவைக் கட்டுரைகளை இவர் எழுதத் தொடங்கிய போதே இலக்கிய உலகில் அறியப்பட்டார் என்றும் பின்னர் ஈழகேசரியில் ஈழத்துப் பேனா மன்னர்கள் பகுதியில் கனக செந்திநாதன் இவரை அறிமுகப் படுத்தியதையும் குறிப்பிட்டு இவரது கவிதைகளின் தொகுப்பாய் மலர்ந்த வளர்பிறை என்ற தொகுதியில் இவரால் எழுதப்பட்ட ஒரே ஒரு சிறுவர் பாடலாகிய

“அம்மா வெளியே வா அம்மா

அழகாய் மேலே பாரம்மா

கம்மா இருந்த சந்திரனை

துண்டாய் வெட்டிய தாரம்மா...”

எனத் தொடரும் பாடலை எடுத்துக் காட்டி சிறுவர் இலக்கிய உளவியற் பின்னணியிலும் இப் பாடலுக்கு விளக்கம் கொடுத்துள்ளதுடன் துட்டச் சிறுவன் என்ற சொல்லை அவர் கையாண்டமை தவறேனவும் எடுத்துக் காட்டியுள்ளார். ஆயினும் இப் பாடலை எல்லோருக்கும் பொதுவான சமூகத்தை சாதியம் என்ற கொடுமை கொண்டு சிதறடித்த நிலையை எடுத்துக் காட்டவே எல்லோருக்கும் பொதுவான சந்திரனை குறியீடாக்கி பாடினார் எனக் கருதினால் துட்டச் சிறுவன் மட்டிப்பயல் என அவர் கையாண்ட சொற்கள் சரியெனவும் கொள்ளலாம் என்பது எனது கருத்து. நிறைவாக இந்தப் பாடலைத் தவிர்த்து வேறு எந்த ஒரு சிறுவர் பாடலையும் கவிஞர் செல்லையா அவர்கள் எழுதவில்லை ஆயினும் இப்பாடல் ஒன்றே கவிஞரின் கற்பனைக்காக, நிலைத்து வாழும் கவிஞர் மு. செல்லையா அவர்களை நினைவு கூரச் செய்யும் என இக்கட்டுரையை நிறைவு செய்கிறார்.

அடுத்து இத் தொகுதியில் சூழலியல் தத்துவம் உணர்த்தும் நாவல் - செங்கை ஆழியாளின் “ஓ... அந்த அழகிய பழைய உலகம்” நாவல் குறித்த சில மனப் பதிவுகள் என்ற கட்டுரை மறைந்தாலும் நாம் என்றும்

மறந்து விட முடியாத ஈழத்துப் புனைக்கதையாளர் செங்கை ஆழியான் நாவல் படைப்பு ஒன்றைக் குறித்த வித்தியாசமான பார்வையாக அமைகிறது. காட்டாறு, யானை போன்ற அவரது கிராமிய மண்வாசனை நாவல்களின் வரிசையில் வைக்கக்கூடிய இந் நாவலில் ஒரு காட்டுக் கிராமத்தின் அமைதியும் அழகும் நவீனத்துவங்களின் வருகையால் எவ்வாறு சீரழியத் தொடங்குகின்றன என்பதை ஒரு குழலியல் பின்னனி யில் வைத்து கிராமிய வர்ணனைகள், கருத்துக்கள், மனித நடத்தைகள் வழி செங்கையாழியான் படைத் துள்ள தன்மை இக்கட்டுரை வழி சிறப்பாக நுனுக்கமாக கதைப்பின்னனியுடன் இணைந்த வகையில் எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளமை சிறப்புக் கருதியதாகும். பக்கங் களையும் பாத்திரங்களையும் குறைத்து செட்டாக எழுதப்பட்டுள்ள தன்மையும் இங்கு விதந்துரைக்கப் பட்டுள்ளது.

அடுத்து இடம் பெறும் கட்டுரை “மன ஆதங் கங்களுக்கு வடிகால் தேடும் மாண்சீகப் படைப்பாளி நெலோமி” என்பதாகும். இதில் தற்போது வெளியா தேசிய கல்வியற் கல்லூரியில் விரிவுரை யாளராக கடமையாற் றும் பல் துறை ஆற் றல் வாய் ந் த படைப்பாளியும் கவிஞருள் நாவண்ணனின் மகஞமாகிய நெலோமி அன்றங்குருஸ் அவர்களது படைப்பியல் சார் பங்களிப்புக்கள் அதனுரடாக வெளிப்படும் படைப் பாளியின் சிறப்புக்கள் என்பன எடுத்துக் காட்டப் பட்டுள்ளன. கவிதை, சிறுகதை, சிறுவர் இலக்கியம், வரலாற்று நூல்கள், பதிப்புமுயற்சிகள் எனப் பன்முகம் கொண்டு தொடரும் நெலோமியின் படைப்பு வெளியின் முழுமைத் தரிசனமாய் அமைந்து இக் கட்டுரை சிறப்புப் பெறுகிறது.

வாழ்வியற் தரிசனங்களின் சித்திரிப்பு, மன எழுச்சி, மன அழுத்தம், கலை வாழ்வுக்காக என்ற கருத்தியல்கள் வழி நகரும் கட்டுரை, இப்பின்னனி களில் வைத்து நெலோமியின் படைப்புக்களை மதிப்பிட முயல்கிறது. மன்னார் புனித சவேரியார் பெண்கள் கல்லூரியில் கல்வி கற்றுக் கொண்டிருந்த வேளையிலேயே ஏறும்பூர... என்ற சிறுகதையை பாதுகாவலன் பத்திரிகையில் எழுதினார் யாழ்ப்பாண பல் கலைகழக தமிழ் பப்ட்டதாரியான இவர் தமிழாசிரியையாக கடமை யாற்றி தற்போது வெளியா தேசியகல்வியியற் கல்லூரி விரிவுரையாளராக கடமையாற் றுகிறார். இவரது முதற் கவிதைத் தொகுப்பாக ஆத்மாவின் ராகங்கள் என்பதும் பின்னர் நினைவுத்தாறல்; தியாக பொம்மைகள் ஆகிய கவிதைத் தொகுப்புகளையும் “பூமாலைகள் புனிதமடைகின்றன” என்ற சிறுகதைத் தொகுப்பையும் “கூடிக் குதிப்போம்” என்ற சிறுவர் நாடக நூலையும் ஊர் வரலாறு கூறும் “இனியொரு காலம் இதுபோல் வருமா” என்ற நூலையும் இவர் வெளியிட்டுள்ளதுடன் வன்னியூர்க் கவிராயரின் கவிதைகளையும், சிறுகதை களையும் தொகுத்து பதிப்பித்தும் வெளியிட்டுள்ளார். இவரது கவியரங்கக் கவிதைகளும் சிறப்புக்குரியன எடுத்துக் காட்டாக ஆழிப்பேரலை அன்றத்தும் பற்றி இவர் எழுதிய “கும்பிட்ட கோயில் கடலுடன் போனது கூடங்கள் மாடங்கள்

கூழமாய் ஒன்னது”... என்ற கவிதையையும்

“கொள்ளை யழுத்தவன்

கொழுத்திருக்க...”.

“போடு பேதைப்பெண்ணே

போயுறங்கு”...

ஆகிய கவிதைகளையும் எடுத்துக் காட்டும் கட்டுரையாளர் ஒரு முழுமைத் தரிசனமாக கவிஞரு நாவண்ணனின் மகளாக நெலோமியின் படைப்புலகம் பற்றிய பார்வையை தந்திருப்பது சிறப்புக்குரியதாகும். நிறைவில் இவரது அனுபவ தரிசனங்களும் சித்திரிப்பு முறைகளும் விரிவடையும் போது ஈழத்தில் விரல் விட்டு எண்ணத்தக்க பெண் படைப்பாளிகளில் ஒருவராக நெலோமியும் திகழ்வார் என்று சூறியள்ள கூற்றும் முக்கியமானதாகும்.

அடுத்து அந்தனிஜீவாவின் “தலைநகரினில் தமிழ் நாடக அரங்கு” என்ற கட்டுரை மலையகத்தின் மூத்த படைப்பாளியாக வாழும் அந்தனி ஜீவா எழுதிய மேற்படி நூல் குறித்த தரிசனப் பார்வையை தருகிறது. தமிழ் நாடக அரங்கு பற்றிய வரலாறு முழுமையாக எழுதப்படவில்லை, முழுமையாக எழுதுவதில் உள்ள சிக்கல்கள் போன்ற விடயங்களோடு தொடங்கும் கட்டுரை பின்னர் பன்முக ஆற்றல் கொண்ட அந்தனி ஜீவா அவர்களை அறிமுகம் செய்து பின்னர் குறித்த நூலின் உள்ளடக்கச் சிறப்புக்களை பேசுகிறது. வீரகேசரி சங்கமம் பகுதியில் எழுதப்பட்ட கட்டுரைத் தொகுப் பான இந்நால் ஒரு வரலாற்று ஆவணமாக அமைகின்ற போதும் இன்னும் விரிவான சமூக அனுபவ தரிசனங்களோடு எழுதப்பட்டிருக்கலாம் என்றன் கருத்தையும் கூறி இக்கட்டுரையை மற்றொரு நாடகத் துறை ஆரூப்யமானதாகிய கலாமணிசேர்நிறைவு செய்கிறார்.

அடுத்து வலிசமந்த கூத்துக் கலைஞரின்

அனுபவ தரிசனங்கள் என்ற கட்டுரையில் வடமராட்சி யின் நாட்டைக் கூத்துக் கலைஞராகிய அண்ணாவியார் ஆனந்தன் அவர்களால் எழுதப்பட்ட இருளைக் காட்டும் ஒளிகள் என்ற சிறுகதைத் தொகுதி தருகின்ற அனுபவங்களை இன்னொரு கூத்து, சிறுகதையாளர் என்ற தளத்தில் நின்றவாறு கட்டுரையாளர் மதிப் பிட்டிருப்பது மிகப் பொருத்தமுடையதாக அமைகிறது. நிறைவாக மறைந்தும் எம் மனங்களில் வாழும் படைப்பாளி, இலக்கிய செயற்பாட்டாளர் இனுவை யூர் சிதம்பர திருச்செந்திநாதனின் முடிவல்ல ஆரம்பம் என்ற நாவல் குறித்த தரிசனப்பார்வையை தருவதாக இத் தொகுப்பின் நிறைவுக் கட்டுரை அமைந்துள்ளது.

இவரது சிறுகதைப் பங்களிப்புக்கள், அதன் சிறப்புக்களை கூறும் கட்டுரையாளர் பின்னர் ஈழத்தில் சிறுகதை இலக்கியம் வளர்ந்த அளவிற்கு நாவல் இலக்கியம் வளரவில்லை என்ற ஆய்வாளர்களின் கருத்தை முன்னிலைப்படுத்தி சில விடயங்களை கூறியுள்ளதுடன் சிறுகதை எழுத்தாளர்கள் பலரே பிற்காலத்தில் நாவலாசிரியர்களான பரிணமித்த தன்மையையும் அதிலும் அவர்களது முதல் நாவல்கள் சோபிக்கத் தவறிய தன்மையையும் எடுத்துக் காட்டும் கட்டுரையாளர் பின்னர் சிறுகதை, நாவல் குறித்த கோட்பாட்டு விளக்கங்களை கூறி இந்தப் பின்னணியில் இனுவையூர் சிதம்பர திருச்செந்திநாதனின் பேராட்ட வாழ்வியல் சார் நாவலான “இது முடிவல்ல ஆரம்பம்” என்ற நாவலின்கதைப்போக்கனது பலம், பலவீனம் என்பவற்றை எடுத்துக்காட்டி நாவல் வெளிப்படுத்தும் பிரசாரத்தன்மை, ஏனைய விடுதலைகளை அழுத்தமாக கூறாமை போன்ற விடயங்களைக் கூறியுள்ளதுடன் நாவலில் உள்ள எழுத்துப் பிழைகள் தவிர்க்கப் பட்டிருக்க வேண்டும் என்ற கருத்தையும் குறிப்பிட்டு ஆயினும் இந்நாவலின் மொழிநடையும் கதையை வளர்த்துச் செல்லும் போக்கும் இவரிடம் இருந்து சிறந்த நாவல் களை எதிர்பார்க்கலாம் என்ற கருத்தோடு கட்டுரை நிறைவடைகிறது. ஆயினும் காலம் திருச்செந்திநாதனை அதற்கு முன்பே எம்மிடம் இருந்து பிரித்தது சோகமே.

ஒட்டு மொத்தமாக இந்த தரிசனப் பார்வைகள் என்ற தொகுதியை படிக்கும் போது பல படைப்புப் பிரதிகளை படிக்கும் அனுபவத்தை அது எமக்குத் தருவதுடன் ஒரு பிரதி மீதான விமர்சனம் எவ்வாறு நிகழ்த்தப்பட வேண்டும் என்பதையும் எமக்குக் கற்றுத் தருவதுடன் இன்னும் பல தரிசனப் பார்வைகளுக்கு எம்மை அது அழைத்துச் செல்கிறது. அறிகை நிலையில் இருந்து கூறப்பட்டுள்ள கோட்பாட்டு விளக்கங்களும் இந்நாலுக்கு மற்றொரு கணதியை ஏற்படுத்துகிறது. பன்முக ஆளுமை கொண்ட ஒரு படைப்பாளியான, கல் வியியலாளரான கலாமணிசேர் போன்றவர் களாலேயே இது சாத்தியமாகிறது. இவ்வகையில் இப்படியான பல மூத்த பத்தி எழுத்தாளர்களை நாம் இழந்து வரும் சூழலில் இவரது இப்பணி எமக்கு புதிய நம்பிக்கையையும் வழிகாட்டலையும் தருகின்றது இப்பணியை இவரிடம் இன்னும் தொடர்ந்து படைப்புக்கள் மீதான தரிசனப் பார்வைகளாய் இத்தகைய பத்தி எழுத்துக்களை தர வேண்டும் என வேண்டி இக்கட்டுரையை நிறைவு செய்கிறேன். ●

ஏனிந்த தேவாசர யுத்தம்

இந்திரன் இறங்கி வந்தான்

சுந்தரஞ்சேர் இலங்காபுரி சுவர்க்கத்தை நிகர்க்குமென முந்தியொரு நாள் கேட்ட சேதி அவன் நினைவில் வர அந்தர் லோகம் விட்டு

இந்திரன் இறங்கி வந்தான்.

சுந்தரன் அவன் பாவம்

இந்த நாள் இலங்கைத் தீவு இருக்கும் நிலை அறியானாய் கந்தமலர் மாலைகுடி கந்தருவன் கோலம் பூண்டு சுந்ததம் களிகொள் லோலன் இந்திரன் இலங்கை வந்தான்.

வந்தவன் வடபுலத்துற்றான்

துந்துபியின் முழக்கம் போலும் பல்குழல் வழி ஏறிகணைகள் பெய்தெங்கும் பாய்ந்து சீறி கந்தகத்து நெடி பரவி புந்தியைக் கலக்கியதும் இந்திரியம் இற்றுப் போனான்.

இந்திரன் திகைத்து நின்றான்

இந்திரில் உமிழ் நெருப்பாய் ஏகு மட்டும் ஏவு ‘செல்லில் செந்திருவை ஒத்த மாதர் சிறு குழந்தை பேதமின்றி அந்தரித்து ஆயிரமாய் அந்தியத்தை அடையக் கண்டான்.

இந்திரன் எண்ணலுற்றான்

இந்த விதம் தேவாசர யுத்தம் உம்பர் வாழ் உலகத்துமில்லை எந்தவிதம் ஏன் எவ்ரக்காய் யார் தேவர் யார் அசுரர் சிந்தையிலே எழும் வினாக்கள் இந்திரன் விடைகள் ஒர்வான்.

இந்த விதி மானிடர்க்கேன்

சிந்திய கண்ணீர் வற்றிக் காயு முன் தொடர் அவலம் முந்தை வினையோ இல்லை முண்ட பெரும் பழியோ ஏனிந்தத் தேவாசர யுத்தம் இந்திரன் இயம்பவொண்ணான்.

- த.கலாமணி

நேர்காணல்

கலாநிதி த. கலாமணி அவர்கள் 1974 ஆம் ஆண்டு முதல் இலக்கிய உலகில் பயணித்து வருகின்றார். சிறுக்கை, கவிதை, கட்டுரை, விமர்சனம், பக்தி என இலக்கியத்தின் பல வகைமைகளிலும் ஈடுபோட்டு வருகின்றார்.

இசைநாடகத்துறையிலும் ஈழத்தில் குறிப்பிட்டுக் கூறக்கூடிய நடசத்திர நடிகராக திகழ்பவர். கல்வியியல் கலாநிதி பட்டத்தைப்பெற்றுக் கொண்ட கலாமணி அவர்கள் கல்வி - ஆய்வு சார் விடயங்களில் தன் ஆளுமைத் திறனை நிறுப்பித்து வருபவர். ஜீவந்தி சஞ்சிகையின் பதிப்பாசிரியராக விளங்குகின்றார். ஜீவந்தி வாசகர்களுக்காக கலாநிதி த. கலாமணி அவர்களாது நேர்காணலை பிரசுரிப்பதையிட்டு மகிழ்வடைகின்றோம்.

பரணீ:

அல்வாய்க்கிராமத்தில் பிறந்த நீங்கள் உங்கள் ஆரம்பகால வாழ்வு, குடும்பம், பாடசாலைக் கல்வி தொடர்பாகக் குறிப்பிடுகின்றேன்.

த.கலாமணி:

எனது பெற்றோர் தமிழ்யா பரவுதம் ஆகியோராவர். பெரிதாக வசதி இல்லாத குடும்பச் சூழலில் நான் வளர்ந்தேன். எனது தந்தை சோதிடம், நாடகம் என்பவற்றைத் தொழில்களாகக் கொண்டிருந்தார். மேலதிக செலவுகளுக்கு குடும்பவருமானம் போதியதாக இல்லை. ஆனாலும், என்னையும் அக்காவையும் தங்கையையும் பட்டதாரிகளாக்கிவிட வேண்டும் என்று என் தந்தை மிகுந்த பிரயாசைப்பட்டார்.

நான் ஆரம்பக்கல்வியை யா/தேவரையாளி இந்துக்கல்லூரியிலும், இடைநிலைக் கல்வியை யா/நெல்லியடி மத்திய மகாவித்தி யாலயத்திலும் பெற்றேன். பின்பு பேராதனைப் பல்கலைக் கழகத் துக்கு விஞ்ஞானப்பாட நெறிக்கு அனுமதியும் பெற்றேன்.

பரணீ:

நீங்கள் ஆரம்பக் கல்வியைப் பெற்றுக் கொண்ட தேவரையாளி இந்துக் கல்லூரி உங்கள் வாசிப்பில் ஏற்படுத்திய தாக்கம் யாது?

த.கலாமணி
சந்திப்பு : பரணீ

த.கலாமணி:

வாசிப்புக்கு உகந்த சூழல் என் வீட்டிலேயே காணப்பட்டது. என் தந்தை, பெரிய தந்தை தியாகு ஆகியோர் வாசிப்பில் நிறைந்த ஈடுபாடு உள்ளவர்கள். அந்நாளிலேயே கலைக்காரர், கல்கி, ஆனந்த விகடன் போன்ற சஞ்சிகைகள் வாசிக்கக் கிடைத்தன. தேவரையாளி இந்துக்கல்லூரியில் அதிபர் ஒழுங்கு செய்திருந்த சற்று வாசிப்புத்திட்டம் பல நூல்களை வாசிப்பதற்குச் சந்தர்ப்பம் வழங்கியது.

பரணீ:

கலை இலக்கியத்துறையில் ஈடுபாடு வேண்டும் என்ற ஆர்வம் எவ்வாறு ஏற்பட்டது? அதற்குக் காரணகர்த்தாவாக இருந்தவர்கள் யாவர்?

த.கலாமணி:

ஆரம்ப வகுப்பிலேயே கட்டுரைகளை எழுதுவது எனக்கு மிகவும் விருப்பமாக இருந்தது. ஐந்தாம் வகுப்பில் தமிழ்பாட வேளையில் நான் வாசிக்கின்ற முறையை அவதானித்த ஆ.ம.செல்லத்துரை ஆசிரியர் என்னை உற்சாகப்படுத்தி ஆரவ மூட்டினார். நீ ஒரு எழுத்தாளனாகத்தான் வருவாய் என்று சொல்லி வைத்தார். பின்பு பாடசாலைக் காலத் தில் பல்வேறு நூல்களையும் வாசித்து வேளை சிறுக்கை எழுத வேண்டும் என்ற எண்ணம் உதயமாயிற்று. அந்த உந்தலில், க.பொ.த (உயர்தரம்)

படிக்கின்ற காலத்திலே “அவனும் ஒரு தொழிலாளி” என்ற சிறுக்கதையை எழுதி மல்லிகை சுஞ்சிகைக்கு அனுப்பி வைத்திருந்தேன். அது பிரசரமாகவில்லை. ஆனாலும் டொமினிக் ஜீவா கொழும் புக்கு இடம்பெயர்ந்த பின்பும் கூட அச்சிறு கதையின் மூலப்பிரதி யாழ்ப்பாணத்தில் மல்லிகை அலுவலகத்தில் இருந்த ஒரு File இல் நீண்ட காலமாக இருந்தது. பின்பு பல்கலைக்கழகத்தில் கல்வி பயின்ற வேளை 1974 இல் “காலத்தின் கோலம்” என்ற சிறு கதையை எழுதி “தாயகம்” சுஞ்சிகைக்கு அனுப்பி வைத் திருந்தேன். உடனடியாகவே அச்சிறுக்கதை பிரசரமாகியமை எனக்கு உந் துலாக அமைந்தது. நெல் வியடி மத் திய மகாவித்தியாலயத்தில் இடம்பெற்ற கட்டுரை எழுதும் போட்டி பேச்சுப்போட்டி, பாட்டுப் போட்டி ஆகியனவும் எனக்கு வெற்றிகளைத் தந்து என்னை ஊக்குவித்தன.

பரணீ:

மாணவனாக பல்கலைக்கழகத்தில் கற்ற காலத்தில் உங்கள் கலை, இலக்கிய செயற்பாடுகள் பற்றிக் கூறுங்கள்?

த.கலாமணி:

நான் பல்கலைக்கழகத்தில் படித்த காலம் சேகுவரா இயக்கத்தின் செயற்பாட்டுக்குப் பின்னரான காலம் ஆகும். அதனால் ஆரம்பத்தில் ஒர் அச்சுறுத்த வூள்ள சூழலே காணப்பட்டது. அங்கு தமிழ்ச்சங்கம் செயலிழங்கிருந்தது. பின்பு “சங்கப்பலகை” என்ற பெயரில் கலைப்பீட்த்துக்கு முன்னாலுள்ள மரங்களின் கீழ் நாம் சிலர் ஒன்றுகூடி இலக்கிய விவகாரங்களைக் கலந்துரையாடினார்கள். மெய்யியல் துறை விரிவரையார் வே.காசிநாதன் அவர்கள் எம்மை நெறிப்படுத்தினார். இங்கு தான் க.நவாம் அவர்கள் சட்டநாதனின் “உறவுகள்” என்ற சிறுகதை பற்றிய விமர்சனத்தை முன்வைத்தார். ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் இசைக்கலைஞர் செல்லத்துரை அவர்களுடன் சந்திப்பொன்று இங்கு நிகழ்ந்தது. மஹாகவியின் “தேரும் திங்களூம்” கவிதை ஒரு சந்தக் கவிதைதான். அதனை இசையோடு பாட முடியுமா என்று கேட்டேன். ஆனால் அது நிறைவேற வில்லை. அதன் பின்பு “தமிழ்ச்சங்கம்” இயங்க ஆரம்பித்து பல போட்டிகளை நடத்தியது. அது எனது நான்காவது வருடப் படிப்புக்காலம். ஆனாலும் சிறு கதைப் போட்டியில் கலந்து கொண்டு இரண்டாவது இடத்தைப் பெற்றேன். விடுதிகளிடையே இடம் பெற்ற நாடகப் போட்டியில் நான் நாடகப்பிரதி எழுதித் தயாரித்து நெறியாள்கை செய்து “விட்டில் பூச்சி” என்ற நாடகம் முதற்பரிசைப் பெற்றுக் கொண்டது. சிறந்த நெறியாளருக்கான பரிசும் எனக்கே கிடைத்தது.

பரணீ:

உங்களுடைய தந்தையார் அண்ணாவியார் எஸ்.தம்பிஜயா அவர்களுடையநாடகப் பணிகள் பற்றிச் சுருக்கமாகக் கூறுங்கள்.

த.கலாமணி:

எனது தந்தையார் 1930களின் கடைசிக் கூறுகளில் தேவரையாளிச் சைவ வித்தியாசாலையில் கல்விகற்ற காலத்திலேயே நாடகத்தில் ஈடுபாடு கொண்டு புராண,

இதிகாச இசைநாடகப் பிரதிகளை எழுதியும் அவற்றை அண்ணாவியம் செய்து மேடையேற்றியும் வந்தார். அந்நாளில் ஒட்டுச்சுட்டான் தான் தோன்றீஸ்வரர் ஆலய மேடையில் இவர் அண்ணாவியம் செய்து அரங்கேற்றிய முழுநீள் “சம்பூரண அரிச்சந்திரா” நாடகம் இவருக்குப் பெரும் புகழை ஈட்டித்தந்தது. ஆறு பேரை மாத்திரம் கொண்டு மேடையேற்றப்பட்ட இந்நாடகம் ஒரு “பாய்ச்சலுக்குரிய” முயற்சியாகும். முன் அரிச்சந்திரனாக என் தந்தையும் முன் சந்திரமதியாக (நடிகமணி) V.V.வைரமுத்துவும், பின் சந்திரமதியாக என் தந்தையும், பின் அரிச்சந்திரனாக V.V.வைரமுத்துவும் நடித்த இந்த நாடகம். V.V.வைரமுத்து அவர்களை நாடக உலகுக்கு அறிமுகம் செய்து வைத்தது. 1930களின் இறுதிக் கூறிலிருந்து 1970களின் முற்காலுவரை எனது தந்தையார் நாடக உலகில் ஒரு நடிகராகவும் அண்ணாவியாகவும் பிரகாசித்து வந்தார்; பல நடிகர்களை உருவாக்கினார். வடமராட்சியின் பல வேறு முத்த கலைஞர்களும் இவரிடம் நாடகம் பயின்றவர்களே. ஏனைய பிரதேசங்களிலுள்ள புகழ்பூத இசை நாடக நடிகர்களும் கூட பல ஸ்பெஷல்” இசைநாடகங்களில் இவருடன் நடித்தவர்களே.

இலங்கையின் பல வேறு பிரதேசங்களிலும் இவருடைய இசை நாடகங்கள் அந்நாளில் மேடையேறின. ஆரம்ப காலங்களில் கவிஞர் மு.செல்லையா, க.முருகேசு ஆசிரியர், ஆ.ம.செல்லத்துரை ஆசிரியர் ஆகி யோர் நாடகத்துறையில் என் தந்தையை ஊக்குவித்து வந்தனர்.

பரணீ:

இசை நாடகத்துறையில் நீங்கள் நடித்த நாடகங்கள், ஏற்ற பாத்திரங்கள் பற்றிக் கூறுங்கள்.

த.கலாமணி:

நான் பத்தாம் வகுப்பு படிக்கும் வரை சிறுவர் களுக் கென எனது தந்தை எழுதித் தயாரித் து அண்ணாவியம் செய்த பீவள்ளி, சதிஅகலைகை, மார்க் கண்டேயர், பக்த நந்தனார், பாமா விஜயம், சகுந்தலை ஆகிய நாடங்களில் நடித்திருந்தேன். ஆனால் அதன் பின்பு நாடங்களில் ஈடுபடுவதை என் தந்தை விரும்ப வில்லை. “படித்துப் பட்டம் பெற்ற பின் நடிக்கலாம். அப்போது தான் பட்டதாரி ஒருவன் நாடகத்தில் நடிக்கிறான் என்று பிறர் சொல்லும் பெருமை உனக்குக் கிடைக்கும்; நாடகத்துக்கும் பெருமை கிடைக்கும்” என்று சொல்லி என் தந்தை தடுத்துவிட்டார். பின்பு பட்டம் பெற்று வெளியேறிய பின்பு என் தந்தையைக் கொண்டே “வாலி வதை” என்ற இசைநாடகத்தை எழுவித்து, நான் இராமனாகவும் கலை மகிழ்நன் கலாஷனாம் வே.க.பால் சிங் கம் வாலியாகவும் கலாஷனாம் மா.அனந்தராசன் சக்கீரீவனாகவும் நடித்து, எனது தந்தையின் அண்ணாவி யத்தில் அந்த நாடகத்தை சிவராத்திரியின் போது அல் வாய் சாமணந்தறை ஆலடிப் பின்னையார் கோயிலில் மேடையேற்றினோம். துரதிஷ்டவசமாக 1988இல் எனது தந்தை இறந்து விட அதன் பின்பு நானே பல இசைநாடகப்பிரதிகளை எழுதி, ஏனைய கலைஞர்களுடன் சேர்ந்து நடித்து, மேடையேற்றிவந்தேன். இவ்வகையில் பூதத்தம்பி, சத்தியவான் சாவித்திரி,

ஸ்ரீவள்ளி, கோவலன் கண்ணகி, அரிச்சந்திரா, பவளக்கொடி, பாஞ்சாலி சுபதம் ஆகிய நாடகங்களை அண்ணாவியம் செய்தும், முறையே பூதத்தம்பி, சத்தியவான், வேடன், கோவலன், அரிச்சந்திரன், அரச்சனன், விதுரன் ஆகிய பிரதான பாத்திரங்களில் நடித்தும் வந்தேன்.

பரணீ:

அல்வாய் மனோகரகான நாடகசபா பற்றிக் கூறுவங்கள்

த.கலாமணி:

அந்நாளில் அண்ணாவியாராக என் தந்தை தொழிற்பட்டவேளை, தமது நாடகக் குழுவுக்குப் பெயரொன்றை வைக்கவேண்டிய தேவை ஏற்பட்ட போது, “அல்வாய் மனோகா கான நாடக சபா” என்ற பெயரை வைத்து நாடகங்களை மேடையேற்றிவந்தார். ஒரே மேடையில் “அல்வாய் மனோகர கான நாடக சபா”, “வசந்த கான சபா”, “ஸ்ரீகலைமகள் நாடக சபா” என பல நாடகக் கோஷ்டிகளின் நாடகங்கள் மேடையேற்றப்பட்டன. இந்நாடகங்களைப் பார்வையிடுவதற்குக் கட்டணம் வசூலிக்கப்பட்டது. இதனால் விளம்பரங்களில் நாடகக் கோஷ்டிகளின் பெயர்களும் நடிகர்களின் பெயர்களும் அச்சிடப்பட்டு விரியோகிக் கப்பட்டும் வந்தன. எமது சனசமூக நிலையத்தின் பெயர் மனோகரா என்பதனால், இன்று சிலர் “அல்வாய் மனோகரா நாடக சபை” என்று தவறாக விளம்பரங்களில் அச்சிட்டு வருகிறார்கள். எனது தந்தைக்குப்பின், அல்வாய் மனோகர கான நாடக சபாவை இயக்கும் பொறுப்பை நானே ஏற்றுக் கொண்டேன். என்னுடைய காலத்தில் இச்சபாவின் பெயரினாலேயே இசை நாடகங்களை மேடையேற்றிவந்தோம். இக்காலத்தில் பல சிறுவர்களை அறிமுகப்படுத்தி, மேடையேற்றினேன். எனது நோய்க்குப்பின் இன்று எனது மகன் பரணீதரன் அல்வாய் மனோகர கான நாடக சபாவின் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டு இசைநாடகங்களை மேடையேற்றிவருகிறார்.

பரணீ:

யாழ்ப்பாண நாட்டார் வழக்கியல் கழகத்தின் தலைவராக பத்து ஆண்டுகள் கடமையாற்றியுள்ளீர்கள் என அறிகிறோம். அங்கு உங்களின் செயற்பாடுகளைப் பற்றிச் சூருக்கமாகக் கூறுவங்கள்.

த.கலாமணி:

யாழ்ப்பாண நாட்டார் வழக்கியல் மன்றத்தை ஸ்தாபனம் செய்வதில் பேராசிரியர் க.பாலசுந்தரம் அவர்கள் முன்றின்றவர். அக்காலத்தில் சத்திய வான் சாவித்திரி, காத்தவராயன் கூத்து ஆகிய இரு நாடகங்கள் தயாரிக்கப்பட்டு மேடையேற்றப்பட்டு வந்தன. அவரின் காலத்தின் பின்பு பேராசிரியர் அ.சண்முகதாஸ் அவர்கள் தலைமைப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டார். இக்காலத்தில் இம் மன்றத்தின் செயற் பாடுகள் விரிவுபெறத் தொடங்கின. ஈழத்தின் பல்வேறு பிரதேசங்களிலும் யாழ்ப்பாண நாட்டார் வழக்கியற் கழகம் நாடகங்களை மேடையேற்றத் தொடங்கியது. இக்காலத்தில் நானும் இந்த மன்றத்துடன் இணைந்து நடிகராகவும் பங்கேற்றுக் கொண்டேன். யாழ்ப்பாண நாட்டார் வழக்கியல் மன்றத்தின் சில கலைஞர்கள் அல்வாய் மனோகரகான நாடகசபாவின் நாடகங்களில்

இணைந்து நடிக்கத் தொடங்கினர். ஓவ்வொரு வருடமும் சிவராத்திரி தினத்தில் புதிது புதிதாக நாடகங்களைத் தயாரித்து மேடையேற்ற வேண்டி இருந்தது. இதனால் இந்நாடகங் களைத் தயாரித்த போது நாட்டார் வழக்கியல் மன்றத்தின் கலைஞர்களும் பயிற்சி பெற்றார்கள். பின்பு என்னையும் உள்ளடக்கி முழுமையாக நாட்டார் வழக்கியல் மன்றம் பல நாடகங்களை மேடையேற்றத் தொடங்கியது. நாடகத்திற்காக குறைந்த நிதியைப் பெற்றுக்கொண்டு மேடையேற்றி வந்தோம். பேராசிரியர் சண்முகதாஸ் அவர்களுக்குப் பின்பு யாழ்ப்பாண நாட்டார் வழக்கியல் மன்றத்தின் தலைமைப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்ளுமாறு என்னைக் கேட்டுக் கொண்டார்கள். பத்து வருடங்கள் அதன் தலைவராக இருந்து என் கடமைகளைச் செய்து வந்தேன். இக்காலத்தில் Swiss Development Corporation உடன் தொடர்பை ஏற்படுத்தி, யாழ்ப்பாண நாட்டார் வழக்கியல் மன்றத்திற் கென 11.5 மில்லியன் ரூபா நிதியைப் பெற்றுக் கொடுத்தேன். இந்நிதியில் மேடை, ஓளி ஓலி உபகரணங்கள், மேடைத் திரைச்சீலை, ஓப்பனைப் பொருட்கள், வேடு உடைகள் போன்றவை மன்றத்திற்காக வாங்கப்பட்டன. மீதியாக இருந்த நிதி மன்றத்தின் கணக்கில் வங்கியில் வைப்பிலிடப்பட்டது. ஆனாலும் என் உடல் நிலை காரணமாக இரண்டு வருடங்களுக்கு முன்பு தலைமைப் பதவியிலிருந்து விடுபட்டுக்கொண்டேன்.

பரணீ:

உங்களுக்கு புகழையும் மனத்திறுப்தியையும் தந்த இசைநாடகம்?

த.கலாமணி:

நான் நடித்த அண்ணாவியம் செய்த எல்லா நாடகங்களுமே எனக்கு மனத்திறுப்தியைத் தந்தவை தான். ஆனால், எனது தந்தையின் மறைவின் பின்னர் முதல் முதலில் நாடகப் பிரதியை எழுதி, அண்ணாவியம் செய்து, நடித்த பூத்தம்பி நாடகம் எனக்கு பெரும் புகழையும் திருப்தியையும் பெற்றுத்தந்தது. இந் நாடகத்தை 60 மேடைகளில் மேடையேற்றி பூத்தம்பியாக நடித்து வந்தேன். கோயில்களிலும் கலாசார

விழாக்களிலும் வடக்குமாகாண கலை பண்பாட்டுக் கழகத்தின் ஆண்டு விழாக்களிலும் இந்நாடகம் மேடையேறியது. அவஸ்திரேலியாவில் கலாநிதிப்பட்டப் படிப்புக்காக சென்றிருந்த வேளையிலும், அங்குள்ளவர்களைப் பழக்கி நானும் பூத்தம்பியாகப் பாத்திரமேற்று 3 இடங்களில் இந்நாடகத்தை மேடையேற்றினேன்.

பரணீ:

நீங்கள் நெறிப்படுத்திய இசைநாடகங்கள் அல்லாத பிற நாடகங்கள் பற்றிக் கூறுக?

த.கலாமணி:

சூரியன், நூறுபூக்கள் மலரும், மனுஷா மனுஷா ஆகிய நாடங்களை எமது கிராமத்து இளைஞர்களுக்காகவும் “விட்டில் பூச்சி” என்ற நாடகத்தை பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்திலும் “மாணிடம் என்பது புல்லோ” எனும் நாடகத்தை புனித பத்திரியார்கள்லூரி ஆசிரியர்களுக்காகவும் விஞ்ஞான தீபம் எனும் நாடகத்தை மாணவர்களுக்காகவும் நாடகப் பிரதிகளை எழுதி நெறியாள்கை செய்து மேடையேற்றினேன்.

பரணீ:

அவஸ்திரேலியாவில் கலாநிதிப்பட்டப்படிப்புக்காகச் சென்ற வேளையில் அங்கும் கலை இலக்கிய நாடக முயற்சிகளில் ஈடுபட்டாக அறிவோம். அவை பற்றிக் குறிப்பிடுக்கள்.

த.கலாமணி:

அவஸ்திரேலியாவில் முதல் வருடத்தின் முதல் ஆறுமாதமும் ஒவ்வொங்கிலேயே தங்கியிருந்தேன். பின்பு வித்துவான் வேந்தனார் அவர்களின் மகனான இளங்கோ அவர்களின் தொடர்பு ஏற்பட்ட பின்பு நான் சிட்னிக்குச் சென்றேன். இளங்கோ அவர்கள் ஒவ்வொங்கு கொங்கு அவர்கள் மலரும் வருடத்திற்கு அங்கு அவர்களை விரிவுரையை சொல்ல விரிவுரையாளர். குடும்பமாக ஒவ்வொங்கு கொங்கிலேயே தங்கியிருந்தார். சிட்னியில் ஹோம்புஷ் எனும் பிரதேசத்தில் வார இறுதி நாட்களில் இயங்கிக் கொண்டிருந்த தமிழ்ப்பள்ளிக்கு இளங்கோ ஒரு தூணாக இருந்தார். இப்பாடசாலை

மண்டபத்தில் சனிக்கிழமைகளில் நிகழும் கலை நிகழ்ச்சிகளுக்கும் கூட்டங்களுக்கும் இளங்கோ என்னை அழைத்துச் சென்றார். அக்காலத்தில் சிட்னியில் இடம்பெற்ற கருத்தரங்கொன்றில் நானும் ஒரு கட்டுரை படித்தேன். பின்பு அங்கிருந்த “பவர்” எனும் இலக்கிய அமைப்பில் என்னையும் ஒரு உறுப்பினராகச் சேர்த்துக் கொண்டார்கள். இந்த அமைப்பின் ஆரம்பகால வழிகாட்டி எழுத்தாளர் எஸ்.பொ.அவர்கள். இதனால் பல இலக்கியகாரருடனும் பழகும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. நான் சிட்னிக்குச் சென்ற பின்பு, இலக்கிய முயற்சி களுக்கும் நாடக நடவடிக்கைகளுக்கும் அங்கு தங்கி யிருந்தமை அநுகூலமாய் அமைந்தது. ஒரு வருட முடிவில் எனது மனைவியும் மூன்று பிள்ளைகளும் இலங்கையிலிருந்து சிட்னி வந்து சேர்ந்தனர். அங்கு கல்வி கற்றவர்கள் வார இறுதி நாட்களில் ஹோம்புஷ் ஷில் இயங்கி வந்த தமிழ்ப்பள்ளிக்கும் வார இறுதி நாட்களில் சென்று வந்தனர். தமிழ்ப்பள்ளி ஆசிரியர் களுக்கு சில வழிகாட்டற் பயிற்சி விரிவுரையையும் நான் எடுத்திருந்தேன். தமிழ்ப்பள்ளி மாணவர்களின் கலை விழாவுக்கு அங்குள்ள மாணவர்களைக் கொண்டு சத்தியவான் சாவித்திரி நாடகத்தை மேடையேற்றித் தருமாறு முத்தபிரவைகள் சங்கத் தலைவர் பேராசிரியர் பொன். பூலோகசிங்கம் அவர்கள் கேட்டுக்கொண்டார். அவர்களுக்கு ஏற்ற வகையில் நாடகப் பிரதிகளையும் பாடல்களையும் எழுதி, பயிற்றுவித்து, நாடகத்தை மேடையேற்றினேன். நாடகம் சிறப்பாக அமைந்தமையால் வளர்ந்தவர்களைக் கொண்டு பூத்தம்பி நாடகத்தைப் பழக்கி மேடையேற்ற வேண்டுமென தமிழ்ப்பள்ளி நிர்வாகத்தினர் கேட்டுக்கொண்டனர். பொங்கல் விழாவில் பூத்தம்பி நாடகம் மேடையேறி அனைவரது பாராட்டையும் பெற்றது. நான் பூத்தம்பியாகவும் நடராசா கருணாகரன் அந்தராசியாகவும் பிரபாகரன் அட்மிறலாகவும் மருத்துவபீட இறுதி வருட மாணவிதிருமதி ஐனார்த்தனன் அழகவல்லியாகவும் கெளரி காந்தன், பரிளாநாதன் தூதுவர்களாகவும் நடித்த இந்த நாடகம் பெரும் வரவேற்புக்குள்ளானது. இதனால் Auburn என்ற இடத்திலும் மெல்பேர்ணில் சர்வதேச எழுத்தாளர் மாநாட்டின் போதும் பூத்தம்பி மேடையேறியது. சிட்னியிலுள்ள பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் “பாஞ்சாலி சபதம்” நாடகத்தைப் பழக்குமாறு கேட்டுக் கொண்டனர். அவர்களின் கலைவிழாவில் இந்நாடகம் இடம் பெற்றது. நியூசுவத்வேல்ஸ் பல்கலைக்கழகத்தின் கலை விழாவுக்கு என்னைப் பிரதம விருந்தினராக அழைத் திருந்தனர். லெ.முருகபூதி அவர்களின் நூல் வெளியீட்டு நிகழ் வில் தலைவராகக் கலந்து கொண்டேன். சிட்னியிலும் பல பட்டின்றங்களிலும் கருத்தரங்களிலும் தலைவராகவும் உரையாளராகவும் பங்கு பற்றியிருந்தேன். நண்பர்கள் நடராஜா கருணாகரன், மு.லோகதாசன் ஆகியோருடன் இணைந்து நாடகப் பள்ளி ஒன்றை உருவாக்கினோம். பலவேறு பிரதேசங்களிலும் மூத்த பிரஜைகள் சங்கங்களில் மரபு நாடகங்களைப் பேண வேண்டிய அவசியத்தை விளக்கி, உரையாற்றினேன், சிட்னி முருகன் ஆலய நிர்மாணப் பணிகளுக்காக நிதி திரட்டுவதற்காக நடத்தப்பட்ட பல்கலை நிகழ்வில், அங்குள்ளவர்களைப் பழக்கி, நானும் இணைந்து நடித்து “சத்தியவான்

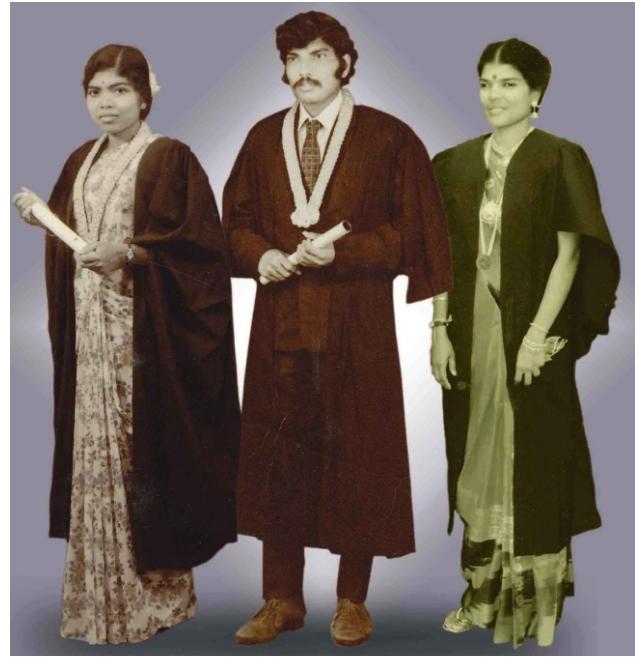
சாவித்திரி” நாடகத்தை மேடையேற்றினேன். “பவர்” அமைப்பினால் நடத்தப் பட்ட நாடகவிழாவில் “பாடலே அரங்காக” என்ற இசைநிகழ் ச்சியை அரங்கேற்றினேன். வருடாவருடம் K.மனோகரன் (வல்வெட்டித்துறையிலிருந்து குடி பெயர்ந்தவர்) தலைமையில் நடத்தப்பட்டு வந்த “கோடை விழா” நிகழ்வில், சிந்துபைரவி, மோகனம், காண்டா ஆகிய ராகங்களுக்கு விளக்கம் தந்து, பண் இசைப்பாடங்களி லும் நாடகப் பாடல்களிலும் சினிமாப்பாடல்களிலும் எவ்வாறு இந்த ராகங்கள் பயன் படுத்தப்பட்டன என பாடல்களைப் பாடி நிகழ்த்திக் காட்டினேன். இந் நிகழ்வில் சிட்னியில் ஒள்ள பத்துக்கும் மேற்பட்ட இசைக்கலைஞர்கள் ஆர்வத்துடன் பங்கு பற்றினார்கள். 2000 ஆண்டில் எம்.டி. குணசேன வெளியிட்டு வைத்த எனது முதலாவது சிறுகதைத் தொகுதிக் கான வெளியீட்டு விழாவை சிட்னியிலேயே நடத்தினேன். இவ்விழாவுக்கு பேராசிரியர் பொன். பூலோகசிங்கம் அவர்கள் தலைமை வகித்தார். எஸ். பொன்னுத்துரைர, மாத் தனள் சோழ, கலையரசி சினின்னையா, வி.தனபாலசிங்கம், வெ.முருக பூபதி ஆகியோர் நூல் பற்றி கருத்துரை வழங்கினர். அவஸ்தி ரேலியப் பயணம் எஸ்.பொ., ஆ.சி. கந்தராஜா, வே.இளங்கோ, பாஸ்கரன், அ.சந்திரகாசன், வெ.முருக பூபதி, மாத்தனள் சோழ போன் ரோராடன் இலக்கியத்தை தொடர்புகளை ஏற்படுத்தக் காரணமானது. என்முயற்சி களுக்கு மு.லோகதாசன், ந.கருணாகரன், V.பரிமள் நாதன், K.மனோகரன், பிரபாகரன், S.திருஞானசம்பந்தர் போன்றோர் ஆரவழுட்டி உற்சாகப்படுத்தினர்.

பரணீ:

இன்று இசைநாடகங்களின் நிலை எவ்வாறுள்ளது?

த.கலாமணி:

இசைநாடகங்களின் நிலை சிறிது கவலைக் கிடமானது தான். அன்று போல, இசைநாடகங்களில் பெருந்தொகையானோர் ஈடுபடும் நிலைமை இல்லை. விரல்விட்டு எண்ணத்தக்க இசைநாடகக் குழுக்களே இலங்கையின் வடபகுதியில் உள்ளன. இசைநாடக மேடையேற்றத்துக்கான செலவு அதிகமாக இருப்பதால், கோயில் விழாக்களிலும் பொது நிகழ்வுகளிலும் இசை நாடகங்களை மேடையேற்ற ஒத்துழைப்புக் கிடைப்பதில்லை. மக்களின் பொழுதுபோக்குக்கு வேறு சாாதனங்கள் பல வந்துவிட்டன. எங்கள் கிராமத்திலுள்ள சாமணந்தரை ஆலடிப்பிள்ளையார் கோயில் 1945 ஆம் ஆண்டு முதல் இன்றுவரை சிவாத்திரி தினங்களில் நாடக மேடையேற்றம் இடம் பெற்று வருகின்றது. எங்கள் ஆலய பரிபாலன சபையின் ஆரம்ப காலத்தலைவராக இருந்த என் தந்தை, சிவராத்திரி விரத தினத்தில் புராண, இதிகாச இசை நாடகங்களை கோயில் முன்றலில் மேடையேற்ற வேண்டும் என்ற பிரேரணையை முன்வைத்தார். அப்பிரேரணை பொதுச் சபையால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு அதற்கான பொறுப்பு என் தந்தையிடே கையளிக்கப்பட்டது. இன்று வரை நாடகங்கள் சிவராத்திரி தினத்தில் மேடையேற்றப் பட்டு வருகின்றன. ஆனாலும், நாடகங்களில் மக்களின் ஆரவம் குறைந்தே வந்துள்ளது.

புதுப்பள்ளி கலைஞர், தீர்மானி

பரணீ:

இசை நாடகத்துறையில் உங்களது பட்டறையில் வளர்ந்தவர்கள் பற்றிக் கூறுங்கள்.

த.கலாமணி:

இசை நாடகத்தின் மீதான ஆரவம் குறைந்திருந்த ஒரு காலத்தில் அல்வாய் மனோகர கான நாடக சபாவை நான் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டேன். ஆனால் எனது முயற்சியில் பல இசைநாடகங்கள் தயாரிக்கப்பட்டன. ஏற்கெனவே முன்பு நாடகங்களில் நடித்து வந்த எமதூர்க் கலைஞர்கள் என்னுடன் இணைந்து கொண்டார்கள். இவ்வகையில் மா.அழகானந்தன், இ.சிவபாதம், மா.அனந்தராசன், க.சிங்கராசா, வே.க.பாலசிங்கம், செ.யோகதாஸ், அ.அகிலன், வே.கணேசவேல், சி.கணேசன், சி.விமலநாதன், வை.வி.ஜயபால்கர் போன் ரோர் இந்த நாடகங் களினாடாக மேலும் அனுபவங்களைப் பெற்றுக் கொண்டார்கள் துஷ்யந்தன், பரணீ தரன், துவாரகன், செந்தூரன், சிந்துஜன், கெளரிசங்கர், இந்திரகுமார், நவராஜ், மதனாஹரன், சந்திரலிங்கம், ஸ்ரீதரன், மணி வண்ணன், முரளிதரன், விக்னேஸ்வரன், விஸ்வநாதன் என ஒரு நீண்ட பட்டியலிலுள்ள எமதூர் இளைஞர்கள் அல்வாய் மனோகரகான நாடகசபாவின் பட்டறையில் நாடகங் களில் பயிற்சி பெற்றார்கள்.

பரணீ:

நாடகத்துறையிலும் கலை இலக்கியத்துறையிலும் தாங்கள் பெற்ற பட்டங்கள், பரிசுகள் பற்றிக்கூறுங்கள்

த.கலாமணி:

நான் ஒரு போதுமே பட்டங்களை நாடி ஓடிய தில்லை. கலாபூஷணம் விருதுக்கு விண்ணப்பிக்கவும் இல்லை. ஆனால், ஒரு நாடக மேடையேற்றத்தின் போது, துண்ணாலை படுன் சின்னத்துரை கலைக் குழுமத்தினர் “இசை நாடகக் கோன்” என்ற பட்டத்தைத் தேராசிரியர் எஸ்.சிவலிங்கராஜா அவர்கள் மூலம் வழங்கிக் கொரவித்தார்கள். “நாடகள், கணங்கள், நமது வாழ்க்கைகள்...” என்ற சிறுகதைத்தொகுதி வடக்கு

கிழக்கு மாகாண கலை, பண்பாட்டுத் திணைக்களத்தின் விருதினைப் பெற்றுக் கொண்டது. “பாட்டுத் திறத் தாலே” என்ற சிறுகதைத் தொகுதி யாழ்.இலக்கிய வட்டத்தின் பரிசைப் பெற்றுக்கொண்டது. “மாற்றம் காணும் கல்வி உலகுடன் இணைதல்“ என்ற கல்வி நூல் வடக்கு மாகாண கல்வி கலை, பண்பாட்டு இளைஞர் விவகார திணைக்களத்தின் விருதைப் பெற்றது.

பரணீ:

உங்கள் நூல்களைப் பற்றிக் கூறுங்கள்.

த.கலாமணி:

இருபதுக்கு மேற்பட்ட நூல்களை இதுவரை வெளியிட்டுள்ளேன் எட்டு கல்வி நூல்களும் மூன்று சிறுகதைத் தொகுதிகளும் மூன்று விமர்சன நூல்களும் இரண்டு ஆய்வு நூல்களும் ஒரு கவிதைத் தொகுதியும் இரண்டு நாடக நூல்களும் இவற்றுள் அடங்கும். பல கட்டுரைகள் நூலாக்கம் பெறாமல் உள்ளன.

பரணீ:

கல்வித்துறை விரிவுரையாளராக வந்தமை பற்றியும் பின்பு கல்வித்துறையில் உங்கள் செயற்பாடுகளையும் அனுபவங்களையும் கூறுங்கள்.

த.கலாமணி:

நான்கு வருடங்கள் பேராதனைப் பல்கலைக் கழகத்திலும் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்திலும் பெள்கவியல்துறையில் தற்காலிக விரிவுரையாளராக இருந்த நான், பின்பு புனித பத்திரிசியார் கல்லூரியில் 11 வருடங்கள் பெள்கீ ஆசிரியராகக் கடமையாற்றினேன். 1992இல் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக கல்வித் துறையில் இணைந்து 26 ஆண்டுகள் கடமையாற்றிக் கொண்டிருக்கிறேன். மொத்தமாகப் பார்க்கப் போனால் 41 ஆண்டுகள் எனது கல்விச் சேவையை வழங்கி யுள்ளேன். பல்கலைக்கழகத்தில் கல்வித்துறையில் 13 பாடத்துறைகளில் விரிவுரையாற்றியுள்ளேன்.

பரணீ:

இன்றைய கல்வி முறை திருப்திகரமானதாக உள்ளதா?

த.கலாமணி:

இது விரிவாக ஆராயப்பட்டு வேண்டியது. பாடசாலைக் கல்விமுறையில் காலத்திற்குக் காலம் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுக்கொண்டே வந்துள்ளன. இலவசக் கல்வி, இலவச உணவு, இலவசப் பாடநூல், இலவச சீருடை என பல்வேறு விருத்திசார் அம்சங்கள் இலங்கைக் கல்வி முறையில் இருந்து வந்துள்ளன. ஆனால் அரசியல் ஸ்திரமின்மையும் இன்றைய பொருளாதார இடர் நிலையும் பாடசாலைக் கல்வி முறைக்கு சவால்களாக உள்ளன.

பரணீ:

இலக்கியப் படைப்புகளை உள்வியல் ரீதியாக ஆராயும் ஆற்றும் உங்களுக்கு எவ்வாறு ஏற்பட்டது?

த.கலாமணி:

நான் கல்வித்துறையில் விரிவுரையாளராகப்

பணியாற்றத் தொடங்கிய பின்பு பட்டதாரி டிப்ளோமா பயிலும் மாணவர்களுக்கும் முதுகல்விமாணி மாணவர்களுக்கும் உள்வியல் விரிவுரைகளை எடுக்க நேர்ந்தது. நீண்ட காலமாக உள்வியல் விரிவுரைகளை எடுத்ததனால் இலக்கியப் படைப்புகளை உள்வியல் நோக்கில் ஆராய வேண்டும் என்ற ஆரவும் எழுந்தது. இவ்வகையில் கேட்டானியலின் “கானல் நீர்”, தெணியானின் “காத்திருப்பு”, “கானலில் மான்”, இரா.நடராசனின் “ரோஸ்” ஆகிய நாவல்கள் பற்றிய உள்வியற் பார்வையைக் கட்டுரைகளாக எழுதினேன் தேவமுகுந்தனின் சிறுகதை, தீரன் நெளசாத்தின் சிறுகதை, கபிலரின் குறிஞ்சிப் பாட்டு ஆகியவற்றையும் உள்வியல் ரீதியாக ஆராய்ந்தேன். பின்பு இக் கட்டுரைகளைத் தொகுத்து “இலக்கியமும் உள்வியலும்” என்ற தலைப்பில் ஒரு நூலாகவும் வெளியிட்டுவைத்தேன்.

பரணீ:

சட்டத்துறைத் தலைவராக இருக்க நேர்ந்தமை பற்றி...

த.கலாமணி:

சட்டத்துறை வளர்ந்து கொண்டு வரும் ஒரு துறை ஆனாலும் போதிய விரிவுரையாளர்கள் இருக்க வில்லை. சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர்களும் இல்லை. அதனால் கலைப்பீடத்திலிருந்து இத் துறையின் தலைவர்கள் நியமிக்கப்பட்டு வந்தார்கள். அவ்வகையில் மூன்று வருட காலத் திற்கு துறைத் தலைவராக நியமிக்கப்பட்டு தேன். தற்காலிக விரிவுரையாளர்களுடனும் கொழும்பிலிருந்து வருகை தரும் விரிவுரையாளர்களுடனும் விரிவுரைகளை நடத்துவதில் பல சிரமங்களை எதிர்நோக்க வேண்டியிருந்தது. எனது காலத்தில் மூன்று நிரந்தர விரிவுரையாளர் நியமனங்களை மேற்கொள்ளக்கூடியதாக இருந்தது. இன்று அத்துறை ஸ்திரதன்மையைப் பெற்று வருகிறது.

பரணீ:

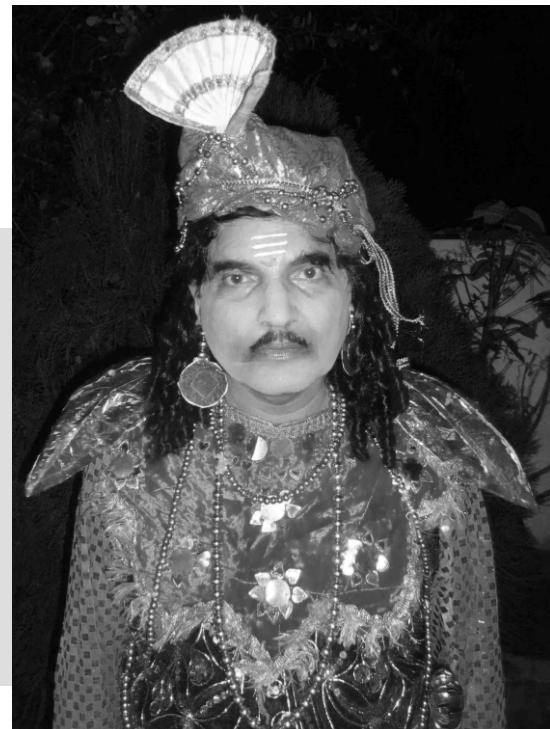
உங்கள் இல்லத்தில் நடைபெற்றுவந்த “அவை (Forum)” லிங்கியச் சந்திப்பு பற்றிக் கூறுங்கள்.

த.கலாமணி:

1980களின் பிற்காலுக்களில் பருத்தித்துறையில் Dr.MK முருகானந்தன் அவர்களின் இலத்தில் மாதத்தில் ஒரு தடவை “அறிவோர் கூடல்” என்ற பெயரில் இலக்கியச் சந்திப்பு இடம் பெற்றது. பலர் அங்கு வருகை தந்தனர். ஆரோக்கியமாக நடைபெற்று வந்த நிகழ்வு நின்று போய்விட்டதாக அவுஸ்திரேலியாவில் தங்கி யிருந்த வேளை அறிந்து கொண்டேன். நான் அவுஸ்திரேலியாவிலிருந்து திரும்பி வந்ததும் இதே போன்ற ஒரு சந்திப்பை எங்கள் இல்லத்தில் நடத்தலாம் என்ற எண்ணம் எழுந்தது. இதனால் “அவை (Forum)” என்ற பெயரில் இந்தச் சந்திப்பு இடம் பெறச் செய்யப் பட்டது. பலர் இச்சந்திப்பில் ஆரவமாகக் கலந்து கொண்டனர். ஓவ்வொரு சந்திப்புக்கும் ஓவ்வொருவரை அழைத்து உரையாற்றச் செய்து கலந்துரையாடலும் நடத்தப்பட்டது. இவ்வாறு அறுபது சந்திப்புகள் வரையில் இடம் பெற்றன. பின்பு கோவிட்19 பேரிடர் அனர்த்தம் நிகழ்ந்த போது இந்நிகழ்வைக் கைவிட வேண்டி வந்தது. மீண்டும் இதனை நடத்த வேண்டும் என்ற ஆரவத்துடன் இன்று எனது மகன் பரணீதரன் உள்ளார்.

• கலாநிதி த. கலாமணி அவர்களின் நூடக கலைக்கான யங்களிப்பு

நாடகம் என்ற கலை வடிவம் மக்கள் வாழ்வில் இன்றியமையாத ஒரு கலை வடிவமாக விளங்குகின்றது. தமிழர்களின் பிரதான கலை வடிவமாக சூத்துக்கள் காணப்படுகின்றன. தமிழ்ச் சமூகத்தைப் பொறுத்தவரையிலும் சங்க காலத்தில் இருந்தே நாடகங்கள் இருந்தன என ஆதாரங்களுடன் அறிய முடிகின்றது. இவ்வாறு தொடர்ச்சியாக வளர்ச்சி யடைந்து வந்ததன் அடியாக சூத்துக்கள் காணப்படுகின்றன. இவ்வாறு வளர்ச்சியடைந்த சூத்தின் தொன்மை ஈழத்திலும் பெருவளர்ச்சியடைந்துள்ளது. எங்கள் மரபுவழி நாடகங்கள் இருப்பவை சூத்துக்களாகும். இந்த சூத்துக்கள் பிரதேசம் சார்ந்த வகையில் பல்வேறு சூத்துக்களாக காணப்படுகின்றன. மட்டக்களப்பு, மன்னார், யாழ்ப்பாணம், மலையகம், மூல்லைத் தீவு என காணப்படுகின்றது. இவை பிரதேச ரீதியாக பாகுபடுத்தியிருந்தாலும் தமிழர்களிடையே முக்கிய மானதாகவும் அடையாளமாகவும் பாரம்பரிய வடிவமாக

வும் காணப்படுகின்றது. மட்டக்களப்பில் - வடமோடிக் சூத்து, தென்மோடிக் சூத்து, மகுடிக் சூத்து, வசந்தன் சூத்து, பறைமேளக் சூத்து. யாழ்ப்பாணத்தில் - வடமோடிக் சூத்து, தென்மோடிக் சூத்து, காத்தவராயன் சூத்து, வசந்தன் சூத்து. மன்னாரில் - வடபாங்கு சூத்து, தென்பாங்கு சூத்து, வாசாப்பு சூத்து. மலையகத்தில் - காமன் சூத்து, அருச்சனை தபச சூத்து, பொன்னர் சங்கர் சூத்து . வன்னிப்பிரதேசத்தில் - காத்தவராயன் சூத்து, கோவலன் சூத்து, மகிடிக் சூத்து என்றவாறு காணப்படுகின்றன.

ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக் காலத்தின் பின்னர் பார்சி மரபு நாடகங்கள், சபா நாடகங்கள் போன்ற யாவும் ஈழத்துள் நுழைந்தன. அவற்றைவிட ஆங்கிலேயரினால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட உரை நடை நாடக மரபிலே நவீன நாடக மரபாக ஈழத்தில் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு வளர்ச்சி பெற்றது. கலையரசு சொர்ணலிங்கம் இந்த மரபின் அடையாளமாகத் திகழ்கின்றார். அதன் தாக்கம்

வாவி

பூத்தம்பி

சத்தியவான்

பாரம் பரியத்தின் செல்வாக்கை குறைத்தது. ஆங்கிலேயர் காலத்தில் உரை நடையின் செல்வாக்கு வருகின்றது. சேக்ஸ்பியரின் நாடகங்களைப் பார்த்து சொர்ணவிங்கம் உரை நடை நாடகத்தை தழுவி எழுதினார். இதைத் தொடர்ந்து எம்மவர்களின் நவீன நாடகமும் வருகின்றது.

இசை நாடக பாரம்பரியம் இந்தியாவில் இருந்து இலங்கைக்கு வந்திருந்தாலும் குறிப்பாக யாழ்ப்பான மக்களின் கலைப் பாரம் பரியமாக இவை விளங்குகின்றன. ஐரோப்பிய “மேலேன் டிராமா” மரபை உள் வாங்கிய பப்பாய் பார்லி நாடக கம்பனி இந்தியாவில் மேற்கத்திய மரபு நாடகங்களை மேடை ஏற்றியதன் விளைவாக பார்லி தியேட்டர் மரபு தமிழகத்திலும் அறிமுகமாகி தமிழ் நாடக மரபில் அமைந்த நாடகங்களே இசை நாடகங்கள் ஆயின. இசையே நாடகத்தின் முக்கிய அச்சாணியாகும். கர்நாடக சங்கீதசாயலை உடையதாகவும் இடையிடையே சிறிய உரையாடல் களுடன் கூடியதாகவும் அமைந்திருக்கும். இந்த நாடகங்களை அன்னாவி மரபு நாடகங்கள், கொட்டகைக் கூத்து, ஸ்பெஷல் நாடகம், றாமா மொடி, இசை நாடகம் என பல விதமாக அழைப்பர்.

மேலும் இசை நாடகங்கள் குறிப்பாக 19ம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் இருந்து தமிழ் இசை நாடக மரபாக உருப்பெற்று நாடகக் குழுக்களால் மேடை யேற்றப்பட்டும் வந்துள்ளன. சபா என அழைக்கப்பட்டுள்ள குழுக்கள் பல மேடையேற்றங்களை இலங்கையில் செய்தன. தஞ்சை நவாப் கோவிந்தசாமி ராவ், கல்யாண இராமையர் குழு, தவத்திரு சங்கரதாஸ் சுவாமிகளின் சமரசன்மார்க்க நாடக சபா, பாஜில் கம்பனிகள், இலங்கையின் நாட்டுக் கோட்டை செட்டி மார், இசை நாடகக் குழுக்கள், ஸ்பெஷல் நாடக குழுக்கள் என்பன மூலமாக வளர்ச்சி யடைந்த இசை நாடக மரபு இந்தியாவிலும் இலங்கையிலும் நாடக வரலாற்றில் ஒரு இருப்பிடத்தைப் பெற்று ஒரு கலை மரபையும் வேர் ஊன்றச் செய்தது.

இலங்கையில் வேர் ஊன்றிய இசை நாடக தலைமுறையில் நூற்றுக்கணக்கான கலைஞர்கள் இசை நாடக கலையை வளர்த்தனர். அவர்களில் வடமராட்சிக்கு பெரும் பங்குண்டு. அந்தவகையில் வடமாராட்சி அல்வாய் சமூகத்திற்கு முக்கிய இடம் உண்டு. அவர்களின் அகப்புறச் சூழல் சமூக அமைப்பு தங்களுக்கான ஒய்வு நேர்த்தைப் பயன்படுத்திய முறை உளச் சுகம் ஏற்படுத்தவும், கலையை இரசிக்கவும் என இக் கலையை வளர்த் தெடுத்தார்கள். அந்தவகையில் திரு.சபாபதி தமிழ்யாவின் பங்களிப்பு காத்திரமானது. இவர் ஒரு சிறந்த அன்னாவியார் ஆவார்.

இலங்கையில் புகழ் பூத்த இசை நாடக கலைஞர்கள் பலர் திரு.சபாபதி தமிழ்யாவோடு இணைந்து நடித்துள்ளனர். பலர் பயிற்சி பெற்றுள்ளனர். திரு.சபாபதி தமிழ்யாவோடு நடித்த, பயிற்சி பெற்ற முக்கிய கலைஞர்களாக திரு.பெ.அன்னாச்சாமி, திரு.வி.வி.வெருமத்து, திரு.அச்சுவேலி மார்க்கண்டு, திரு.வசாவிளான் மார்க்கண்டு, திரு.திகவில் வேலுப் பிள்ளை, திரு.வி.கே.இரத்தினம், கவிஞர் வே.ஜூயாத் துரை, கரவெட்டி கே.நற்குணம் போன்றோரைக் குறிப்பிடலாம்.

இந்த இசை நாடகப் பாரம்பரியத்தில் தமது பல்பரிமாண ஆனுமைகளில் கலைத் துறையிலும் தமது இருப்பை நிலைநாட்டியவர் தான் கலைஞர் கலாநிதி தம்பிஜயா கலாமணி அவர்கள். இவர் கணித விஞ்ஞான துறைகளில் கல்வி கற்று உயர்ந்து முதல்நிலை விரிவுரையாளராக உளவியல் சார்ந்த பண்முக பரிமாணங்கள் இருந்தும் திரு கலாமணி அவர்கள் இசை நாடகத் துறையில் இருந்து விலகவில்லை. இவர் சிறுகதை, கவிதை, பல்வேறு நால்களுக்கு மதிப்புறை, முன்னுரை எழுதுதல், தன்னுடைய மகனின் ஜீவநதி, கடல் போன்ற சுஞ்சிகைகளுக்கான வழிகாட்டல்கள் உள்ளிட்ட பல்பரிமான ஆற்றலிலும் தடம் புதித்தும் கலையை வளர்க்கிறார். கலாநிதி கலாமணி அவர்கள் தனது தந்தையாரையே குருவாகக் கொண்டு அவர் தந்தையாரின் அண்ணாவியத்தில் பல மேடைகளை சிறுவயது முதல் கண்டவர். சிறுவனாக இருந்த காலத்தில் அரிச் சந்திரா மயான காண்டத் தில் அயலாத்து பிள்ளைகளில் ஒருவராக நடித்துள்ளார். இவரது சகோதரி லோகிதாஸனாகவும் நடித்துள்ளார்.

மேலும் பவளக்கொடி நாடகத்தில் இவரது தந்தை தம் பிஜையாவுடனும் வி.வி.வைரமுத்து, அண்ணாச்சாமி போன்றவர்களுடன் புலேந்திரன் முதலான பாத்திரங்களில் நடித்துள்ளார். கலாநிதி கலாமணி அவர்கள் சிறுவனாக இருந்த காலத்தில் சிவராத்திரி விழாவுக்கென இவர் தந்தையால் கிராமத்து சிறுவர்கள் மாணவர்களை அழைத்து வருடந் தோறும் நாடகங்களை அண்ணாவியம் செய்து மேடையேற்றப் பட்ட நாடகங்களில் முக்கிய பாத்திரங்களில் நடித்துள்ளார். அவையாவன ஸ்ரீவள்ளி, கண்ணப்பநாயனார், மார்க் கண்டேயர், பக்த நந்தனார், பாமா விஜயம், சுகந்தலை, சதி அகலிகை போன்ற நாடகங்களைக் குறிப்பிடலாம். “வாலி வதை” என்னும் நாடகத்தை முதன் முதலாக தந்தையைக் கொண்டு எழுதுவித்து அவர் அண்ணாவியத்தில் மேடையேற்றினார்.

தந்தையாரின் மறைவின் பின் அவர் பொறுப்பில் இருந்த “அல்வாய் மனோகர கான நாடக சபா அமைப்பாளராக பொறுப்பேற்றுக் கொண்டு பல்வேறு இசை நாடகங்களை அண்ணாவியம் செய்து மேடையேற்றி வருகின்றார். அவ்வாறான இசை நாடகங்களாக பூத்ததம்பி, சத்தியவான் சாவித்திரி, ஸ்ரீவள்ளி, பவளக்கொடி, கோவலன் கண்ணகி, வாலிவதை, பாஞ்சலி சபதம்போன்றவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

தனது பிள்ளைகளான பரைந்தரன், முரலிதரன், மதனாஹரன், மருமகன் துஷ்யந்தன் உட்பட சிறுவர்களையும் ஊர்ப் பிள்ளைகளையும் இணைத்து தயாரித்து நெறியாள்கை செய்து நாடகங்களை மேடையேற்றினார். அவ்வாறான நாடகங்களில் - ஆத்மலிங்கம், காத்தவன் கருணை, கர்வ பங்கம், மார்க்கண்டேயர், பக்த பிரகலாதா, பாரியாதம் முதலானவை குறிப்பிடத் தக்கவை.

இவரது பூத்ததம்பி நாடகம் 60 மேடைகள் ஏறியுள்ளன. அவுள்ரேலியாவில் மூன்று மேடைகளும், அண்ணாவியம் செய்து மேடையேற்றப்பட்டது. மெல்போனில் அவுள்ரேலிய எழுத்தாளர் விழாவிலும், சிட்டியில் இரண்டு தடவையும் மேடையேற்றப்பட்டது. தொடர்ந்து சிட்டி முருகன் கோவில் சைவ மன்ற நிதி சேகரிப்புக்காக சத்தியவான் சாவித்திரி என்னும்

நாடகத்தை அண்ணாவியம் செய்து மேடையேற்று நடித்துள்ளார். கோம்புலில் உள்ள வார இறுதி தமிழ் பாடசாலை மாணவர்களுக்கு சத்தியவான் சாவித்திரி நாடகத்தினை அண்ணாவியம் செய்து நடிப்பித்தார் அவஸ்ரேலிய பல்கலைக்கழக மாணவர்களுக்கு பாஞ்சாலி சபுதம் என்னும் இசை நாடகத்தை அண்ணாவியம் செய்து மேடையேற்றினார். அவஸ்ரேலியாவின் சிட்னியில் உள்ள பல்வேறு இடங்களில் உள்ள மூத்த பிரசைகள் அங்கத்தவர்களோடு இசை நாடகம் பற்றிய செய்து காட்டல்களும் விளக்கமும் என்ற தலைப்பில் மூன்று மணித்தியாலங்களாக பாடி நடித்துக் காட்டி இரசிக்கச் செய்தார். இளைய புத்மநாதன். அண்ணாவியத்தில் பேட்டோல்பிரெக்ட் என்பவரின் “எஸ்சப்ஸன்” எனும் நூலின் “ஓரு பயணத்தின் கதை” எனும் நாடகத்தை வட்டக் களரியில் கூத்தாக நடித்த போது பிரதானமான நடேற்றாகவும், பாடகராகவும் விளங்கினார். இலக்கிய பவர் என்னும் அவஸ்ரேலிய அமைப்பின் பாடலே அரங்காக என்னும் நிகழ்ச்சியில் நாடக மேடை பாடலை வழங்கி சிறப்பித்தார். இவ்வாறாக கலாமணி அவர்கள் கடல் கடந்து உயர்கல்விக்காக பிறநாடு சென்றபோதும் அங்கேயும் இசை நாடகத்தின் கலையைப் பற்பும் பண்பாடு கொண்டவராக காணப்படு கின்றார். கலாநிதி கலாமணி அவர்கள் யாழ்ப்பாணப் பாரம்பரிய கலைகள் மேம்பாட்டு நிறுவன முயற்சியில் பதிவு செய்யப்பட்ட இறுவெட்டில் மூன்று நாடகங்களில் பிரதான பாத்திரமேற்று நடித்திருக்கின்றார். பூத்ததம்பி -பூத்ததம்பியாக, பவளக்கொடி - அருச்சனாக, நல்லதங்காள் - நல்ல அண்ணன், நல்லதம்பியாக. மேலும் திருமறைக் கலாமன்றம் வெளியிட்ட இசை நாடக மெட்டுக்கள் என்ற இறுவெட்டில் 25 பாடல் களைப் பாடியுள்ளார். இவ்வாறு பல்வேறு அரங்குகளில் நாடக மேடைப் பாடல்களை நிகழ்ச்சிகளாக ஒழுங்கமைத்துப் பாடியுள்ளார்.

வடமராட்சி பழன் சிதம்பரப்பிள்ளை கலைக்குழுமம் இவரது இசை நாடக சேவையினையும் அதற்கான பங்களிப்பினையும் கொரவிக்க “இசை நாடக கோன்” என்னும் பட்டத்தினை பேராசிரியர் சிவ

ஜீவந்தி 185 த. கலாமணி சிறப்பிதழ் - கார்த்திகை - 2022

விங்கராஜா அவர்களால் வழங்கி கொரவிக்கப்பட்டார். மேலும் கலாநிதி கலாமணி அவர்கள் யாழ்ப்பாண நாட்டார் வழக்கியற் கழகத்தின் தலைவராக பொறுப்பு வகித்து பல பங்களிப்புக் களைச் செய்து வருகின்றார். பேராசிரியர் சு.வித்தியானந்தன் அவர்களுடைய நினைவுப் பேருரையாக “இசை நாடகம் நேற்று இன்று நாளை” என்ற தலைப்பில் இசை நாடகத்தின் எதிர்காலம் குறித்த நினைவரையை ஆற்றியுள்ளார். மேலும் பல இசை நாடக பிரதிகளை எழுதி உள்ள இவர் நவீன நாடகத்தில் நடித்தும் மாணவர்களை நெறியாள்கை செய்தும் பல நாடகங்களை மேடையேற்றியுள்ளார். அந்த வகையில் குரியின், மானுடம் என்பது புல்லோ, நூறு பூக்கள் மலரும், விஞ்ஞான தீபம் எனும் பின்வரும் நாடகங்களைக் குறிப்பிடலாம்.

1975 இல் பேராதனைப் பல்கலைக் கழகத்தின் விடுதி மாணவர்களிடையே நடை பெற்ற நாடக போட்டிக்காக நாடகப் பிரதிகளை எழுதி நெறியாள்கை செய்து நடித்த “விட்டில் பூச்சி” என்னும் நாடகம் முதல் பரிசை வென்றது. இந்த நாடகத்திற்கு தயாரிப்பு, நெறியாள்கை, ஒளி ஒலி, அரங்க நிர்மாணம், சிறந்த நடிகர் எல்லாவற்றுக்குமான பரிசை வென்ற நாடகமாக காணப்படுகின்றது.

மேலும் இவர் இசை நாடக ஆய்வுக் கட்டுரை களை எழுதியுள்ளார். மல்லிகை இதழிலும் பல கட்டுரை களை எழுதியுள்ளார். எழுத்தாளர் மகாநாடுகளிலும், சர்வதேச தமிழ் எழுத்தாளர் மாநாடுகளிலும் இவை வாசிக்கப்பட்டன. குறிப்பாக ஸ்பெஷல் நாடகம் பற்றிய ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன. இவ்வாறாக நாம் இவரது நாடக ஆய்வு முயற்சிகளைப் பார்க்கலாம்.

இசை நாடகக் கூத்துக்களில் பயிற்சியும் தேர்ச்சியும், நல்ல குரல் வளத்தையும் உடைய இவர் நாட்டார் கலைகளின் வளர்ச்சிக்கும் தன் னை அர்ப்பணித்துள்ளார். தன் கலைக்குத் தானே இரசிகனாக இருக்கிறார். சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும் போதெல்லாம் கலையை வளர்க்கின்றவராக உள்ளார். 2012 ஆம் ஆண்டு வடமாகாண தமிழ் இலக்கிய விழா திசைப்பர் 8 ஆம்

9 ஆம் திகித்களில் நடைபெற்றது. இதன் இறுதி நாளில் கலைவேந்தன் தெரியநாடனும் இவரும் மாறி மாறி நாடக மேடை பாடல்களைப் பாடி சபையோரை மெய் மறக்கச் செய்ததை இரசிகர்கள் மறந்திருக்கமாட்டார்கள்.

ஆகவே ஈழத்திலே இசை நாடக கலைக்கு கலாநிதி தமிழ்ஜியா கலாமணி அவர்களுடைய பங்கு காத்திரமானது. சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும் பணி சிறப்பானது. கடல் கடந்து கல்விக்காக சென்ற போதும் இசை நாடகக் கலைப் பணியை செய்த இவர் மென்மேலும் பல பங்களிப்புக் களைச் செய்ய இவருக்கு காலம் நல்ல இடம் கொடுக்க வேண்டும். இப்படியாக இவரின் இசை நாடகத்திற்கான பங்களிப்புபற்றி சிறப்பாக ஆராயப்படின் அவர் பங்களிப்புக்கள் துலாம்பரமாக தெரியவரும் ஆகலால் அவருடைய பெயர் ஈழத்தின் இசை நாடக வரலாற்றில் இருந்து தவிர்க்கப்பட முடியாததொன்றாக இருக்கும். •

அம்மாவின் உலகம்

த. கலாமணி

அம்மா அந்த அறையில் இனி அடைப்பட்டுப் போய் விடுவா என்று தான் எல்லோரும் சொல்லிக்கொண்டார்கள். பத்துஷ் சதுர அறைக்குள் அம்மாவின் வாழ்வு முடக்கப் பட்டதனால் அம்மாவின் வாழ்நாட்களை இனி என்னிச் சொல்லிவிடலாம் என்றும் நினைத்தார்கள். எனது இளைய சோகாதரியைக் கழி விரக்கக்கூடியதுடன் பார்த்தார்கள். “ஒன்றுக்கும் யோசியாதை, படுக்கைப் புண் வராமல் பார்த்துக்கொள்” என்று ஆலோசனையும் சொன்னார்கள்.

தங்கச்சி பயந்து தான் போனாள். ஓவ்வொரு நாளும் “திரும்பிப் படனை” என்று சொல்லி, அம்மாவின் முதுகுப் புற்றதைப் புரட்டிப் பார்க்கத் தொடங்கிவிட்டாள்.

அம்மாவுக்கு இது பெரிய தொந்தரவாகப் போய் விட்டது. சிலவேளைகளில் தங்கச்சியை ஏசி, கை ஓங்கவும் செய்தார்.

தங்கச்சிக்கு அம்மாவின் எதிர்ப்பு ஒரு பொருட்டாகத் தெரியவில்லை. அம்மாவின் முதுகுப்புற உடல்மீதான சோகணையை நாளாந்த கடமையாக்கிக் கொண்டாள். முதுகைத் தடவித் தடவி எங் காவது கண் டல் கள் இருக்கின்றனவா என்றும் பரிசீலித்துக் கொண்டாள்.

இந்த நடைமுறைகள் எல்லாம் நீண்ட நாட்களாக எனக்குத் தெரிய வரவேயில்லை. பின்பு ஒரு சமயம் அம்மா தான் அதனையும் எனக்குச் சொன்னார்.

ஒரு நாள் எதேச் சையாகத் தான் அதனை அவதானித்தேன்.

படுக்கையிலிருந்து உடலை முன்னோக்கி வளைத்து, நிமிர்வதும் பின்பு சாய்வதுமாக இருந்த அம்மாவைக் கண்டு, நான் அதிர்ந்துபோனேன். “மூச்சவிடக் கஷ்டப்படுகிறாரோ” என நினைத்து, அம்மாவின் முதுகுப்புற்றதை என் கைகளில் தாங்கி, நெஞ்சையும் மெதுவாகத் தடவி விட்டேன்.

“எனக்கொன்றுமில்லை, ஜயா... நீ உந்தக் கதிரையிலை இரு”

அறையிலிருந்த “சோபா” கதிரையில் என்னை இருக்கச் சொல்லிவிட்டு, அம்மா மீண்டும் மீண்டும் படுக்கையிலிருந்து நிமிர்வதும் சாய்வதுமாகத் தொடர்ந்தார். பின்பு ஒரு காலை மேலே தூக்குவதும் மடக்குவதும் கீழே இறக்குவதுமாகத் தொடர்ந்தவர், மறுகாலுடனும் அதே செய்கைகளைச் செய்தார்.

எனக்குச் சிரிப்பு வந்துவிட்டது.

“என்னமா, ஜிம்னாஸ்ரிக் செய்யிறியளா?” என்று, சிரித்துக்கொண்டே கேட்டுவிட்டேன்.

அம்மாவுக்கு ஜிம்னாஸ்ரிக் என்ற சொல் தெரிந்திருக்க நியாய மில்லைத்தான். ஆனாலும், நான் என்ன கேட்கிறேன் என்பது விளங்கியது.

“ஓம் ஜயா, பபிற்சி தான் செய்யிறன். கையைக் காலை நீட்டி மடக்கி இப்பிடி உடம்பையும் அசைச்சாத்தான் விறைப்பு இல்லாமல் போகும். உவள் சீதாவையும் ஆரோ வெருட்டிப் போட்டனம், எனக்குப் படுக்கைப் புண் வந்திடு மென்டு. ஓவ்வொரு நாளும் என்னைப் புரட்டிப்புரட்டிப் பார்க் கிறாள். அதுதான் இடைக்கிடை இப்பிடிச் செய்யிறநான் ஜயா...”

எனக்கு அம்மாவின் மீது இரக்கமாக வந்தது. என்னால் தான் அம்மாவுக்கு இந்த நிலையோ என்று குற்ற உணர்வும் தலைதூக்கியது.

நான் பிறந்தவேளை அம்மாவுக்குக் “காயாசவாதம்” வந்து விட்டதாம். அம்மா தப்பிப் பிழைப்பாரோ என்பதே சந்தேகமாகத்தான் இருந்ததாம். ஆனால், அந்த இயலாமையின் மத்தியிலும் “என் குழந்தை... என் குழந்தை” என்று அனுங்கிக் கொண்டிருந்தாவாம். இரண்டு தலைப்பின்னைகளை, அதுவும் ஆண்பின்னைகளை, நிமோனியாவுக்கும் மலேரியாவுக்கும் பறிகொடுத்துவிட்ட அம்மாவுக்கு, அவரின் உயிர் ஊசலாடிக் கொண்டிருந்த நிலையிலும் என்னைப்பற்றிய நினைப்பாகவே இருந்ததில் ஆச்சாயியப்படுவதற்கேதுமில்லை.

நான் அம்மாவின் உயிர்முச்சு.

பெண் பின்னைகளோடு கூட இருக்க நேர்ந்த நிலையிலும், நினைப்பு முழுவதும் என்னோடு தான். நான் வேலையிலிருந்து வீட்டுக்கு வரப்பிந்தினால் அம்மா தவித்துக் கொண்டிருப்பார். அதனால், அப்படிப்பிந்தி வரும் நாட்களில், அம்மாவுக்கு முகம் காட்டிவிட்டுத்தான் என் வீட்டுக்கு வருவேன்.

சிலவேளைகளில், அம்மாவுக்கு விளக்கம் சொல்லி விட்டு வருவதில் சிறிது தாமதமாகிவிடும்.

வீட்டிலும் மனவியும் பின்னைகளும் என்னை எதிர் பார்த்துக்கொண்டுதான் இருப்பார்கள். வழியில் ஏதும் நேர்ந்துவிட்டதோ என்று ஏங்கிக்கொண்டிருப்பார்கள். அப்படியான ஒரு காலச்சுழல்.

பல சோதனைக் குறைகளைத் தாண்டி தினமும் முப்பந்தைந்து கிலோமீற்றர் தூரம் பயணம் செய்துதான் எனது அலுவலகத்துக்குப் போக வேண்டும். நாளொன்றில் மூன்று மணித்தியாலத்துக்கும் அதிகமாக பிரயாணத்திலேயே கழிந்துவிடும்.

தினமும் வேலை முடிந்து வந்து, அம்மாவைப் பார்த்துவிட்டு வருவதை வழக்கமாக்கிக் கொண்டு விட்ட நான், வீட்டுக்கு வருமானங்களுக்கும் அம்மாவையும் கண்டு விட்டு வரும் நாட்களில் மனைவியும் பின்னைகளும் தங்களுக்குள் ஏதோ ரகசியம் கதைப்பார்கள். நான் ஏதும் கேட்டுவிட்டால், சின்னவிடமிருந்து நறுக்கென்று பதில் வரும்.

“நாங்களுந்தான் பாத்துக் கொண்டிருக்கிறம்”

அப்போதெல்லாம் நான் சிரித்து மழுப்பும்போது, என் முகத்தில் அசடு வழிவதாக அவர்கள் சொல்லிக் கொள்வார்கள். அடுத்தகணமே, நாம் எல்லோரும் ஒன்றாகக்கூடி அன்றைய நாள் நடப்புகளைப் பகிர்ந்து கொள்வோம்.

இவை எல்லாம் வாழ்க்கையில் சகஜம் தானே.

இரவு நேர உணவையாவது எல்லோரும் ஒன்றாக இருந்து சாப்பிடக்கூடியதாக இருக்கிறதே என்று ஆண்ட வனுக்கு என் நெஞ்சத்தால் நன்றி சொல்வேன்.

இரவுச் சாப்பாட்டு வேளையின் போது, பின்னை களுக்கு எங்கள் குடும்பக் கதைகளைச் சொல்லிக்கொள்வேன். பின்னைகள் ஆர்வமாகக் கேட்பார்கள். சாப்பாட்டு நேரம் சிலவேளைகளில் ஒரு மணித்தியாலத்திலும் கூடுதலாகவும் கடந்து விடும்.

நான் சொல்லும் கதைகளில் அநேகம் ஜயாவைப் பற்றியவைதான். ஜயாவின் “வீர தீர்ச் செயல்களை” நான் சொல்லக்கேட்டு, பின்னைகள் சிரித்து மகிழ்வார்கள். சில கதைகளை சின்னவனுக்காக நான் சொல்லத்தொடங்கும்போது, மூத்தவன் முந்திக்கொள்வான். முன்பே என்னிடமிருந்து கேட்டிருந்த கதையை தானே விஸ்தாரமாக சொல்லத் தொடங்கிவிடுவான்.

எனக்கு ஆச்சரியமாக இருக்கும்.

ஜயாவிடமிருந்தும் அம்மாவிடமிருந்தும் நான் கேட்ட கதைகளை, இவனால் எப்படி இவ்வளவு தூரம் விஸ்தாரமாகச் சொல்ல முடிகிறது?

இவனுக்கு மூன்றுவயது நிறைவெற்குள்ளேயே ஜயா இறந்து விட்டார். ஜயாவின் உருவம்கூட இவனுக்குச் சரியாக நினைவிருக்குமோ தெரியாது. அப்படி இருக்கையில், ஜயாவை “ஹீரோ”வாக உருவகித்து, நான் சொன்ன கதைகளை தம்பிமாருக்குச் சொல்லவன்.

அண்ணாவியாரான ஜயா இரவுவேளைகளில் நாடகப் பழக்கத்துக் காக வரணிக்குச் சைக்கிளில் போய் வருவது பற்றியும், அப்படியான ஒரு நாளில் நடுச்சாமம் கடந்து விட்ட வேளையில், வழியில் பேய்களின் சேஷ்டைகளைக் கண்டும் பயப்படாமல் ஜயா வீட்டுக்குத் திரும்பியது பற்றியும், தானே கூட இருந்து பார்த்தது போல விபரிப்பான். நாரதராக வேஷம் கட்டிய ஜயா, ஒரு சமயம், கையிலிருந்த கைக்கடி காரத்தைக் கழற்றாமலே மேடையேறியபோது, முனிவரிடம் பகிழியாக நேரம் கேட்ட படுனாக நடித்தவர் நாடகத்தின் பின்னர் ஜயாவிடம் பட்டபாடு கேட்டு, தம் பிமார் குதுகலம் அடைவார்கள்.

எனக்கு மலைப்பாக இருக்கும்.

கர்ணபரம்பரைக் கதைகள் இன்றும் வளமாக இருப்பதற்கு இந்தத் தொடர்ச்சி தான் காரணமோ?

ஜயாவின் “வீர, தீரங்களை” எல்லாம் பின்னைகள் பரிமாறிக் கொள்ளும்போது, நான் அம்மாவை நினைத்துக் கொள்வேன்.

ஆரம்பக்கல்வியோடு படிப்பை நிறுத்திக்கொண்ட அம்மாவால் பின்பு ஜயாவோடு ஈடுகொடுத்து எப்படி வாழ முடிந்தது? ஜயாவின் நாடக முயற்சிகளுக்கெல்லாம் அம்மாவும் அநுசரணையாக இருந்ததனால் தானே ஜயாவால் அவற்றைச் செய்ய முடிந்திருக்கும்.

எங்கள் வீட்டில், அந்த நாட்களிலேயே கல்கியும் விகடனும் குவிந்திருக்கும். மூலஸ்தீவில் தொழில் செய்து கொண்டிருந்த பெரியயா இடை இடையே ஊருக்கு வரும் காலங்களில் அவற்றை எங்கள் வீட்டில் கொண்டுவந்து “போட்டு விட்டு” போவார். அவற்றில் வெளிவந்த தொடர்க்கதைகளை நானும் அக்காவும் ஒன்றாகச் சேர்த்துக் கட்டுவோம். கல்கியின் “பொன்னியின் செல்வன்”, அகிலனின் “பாவை விளக்கு” என்றவாறு கட்டுப் புத்தகங்கள் பல எங்கள் வீட்டில் சேர்ந்து கொண்டன. நாம் பாடசாலையிலிருந்து திரும்பும்போது, சில வேளைகளில் அம்மா அந்தப் புத்தகங்களைக் கையில் வைத்திருப்பார். நாங்கள் ஆச்சரியப்படும் படியாக, தான் படித்த கதைப் பகுதிகளை எங்களுக்குச் சொல்வார். எங்கள் ஆச்சரியத்துக்கும் அம்மாவே பதிலளிப்பார்.

“எனக்கும் பெற்றார் உயிரோடையிருந்து எட்டாம் வகுப்பு மட்டுமாவது படிப்பிச்சிருந்தால்,
நானும் இப்பு ஒரு ரீச்சராய் இருந்திருப்பன்...”

அம்மாவின் ஆதங்கம் அந்த வார்த்தைகளில் வெளிப்படும். தான் ஜந்தாம் வகுப்பு படித்துக் கொண்டிருக்கும் போதே தங்களை விட்டுவிட்டு ஒரு மாதத்திற்குள்ளாகவே தாயும் தகப்பனும் இறந்துபோய் விட்டதைச் சொல்லிக் கண்களங்குவார். பெற்றோரின் மரணத்தின் பின் அம்மாவின் படிப்பை இடைநிறுத்த வேண்டியிருந்தது. சிறிய தாயின் பராமரிப் பில் வாழ்ந்தவர்கள் என்றும் தங்களுக்குள் ஒற்றுமையாகவே இருந்தார்கள்.

அம்மாவைப் பற்றி ஜயா உயர்வாகவே சொல்லிக் கொள்வார். நாடகப் பழக்கத்திற்காக வீட்டுக்கு வருகின்ற கலைஞர்களை எல்லாம் உபசரிப்பதில் அம்மா குறை ஒன்றும் வைக்காததில் ஜயாவுக்குப் பரம திருப்தி. சிவராத்திரிக்கு மேடையேற்றுவதற்கென பின்னைகளைப் பழக்கும் நாடகப் பயிற்சிகள் சிவராத்திரிக்கு முன்று, நான்கு மாதங்களுக்கு முன்னரே ஆரம்பித்து விடும். முன்று, நான்கு மாதங்களாக தினமும் இரவுவேளைகளில் எட்டு மணி தொடக்கம் பதினொரு மணி வரை எங்கள் வீட்டில் கூடும் பின்னைகளையும் அவர்களின் பெற்றோர்களையும் நாடகப்பழக்கம் கணவர்களை மூலமாகவும் உரைவரையும் “கட்டி மேய்ப்பது” அவ்வளவு சுலபமில்லை. ஆனால், அம்மாவுக்கு அது முடிந்தது. ஊரில் எல்லோரும் அம்மா மீது அன்பாக இருந்தார்கள்.

அம்மாவால் எல்லாவற்றையும் எப்படித்தான் சுகித்துக் கொள்ள முடிந்ததோ?

ஒரு சிவராத்திரியின்போது, ஜயா கோயிலில் சிவராத்திரி மேடையில் நாடகம் நடித்துக் கொண்டிருந்தார். ஆறு மாதக் குழந்தையான சின்னத்தங்கச்சி ராதாவுக்கு “குழந்தைப் பின்னை வருத்தம்”. ஜயாவுக்கும் தவிர்க்க முடியவில்லை. ஓரிரவுக்குள் அப்படி ஒன்றும் நடந்துவிடாது என்று தான் ஜயா

நம்பினார். பின்னேரம் சின்னத்துறைப்பரியாரியாரிடம் பெற்றுக்கொண்ட சளி மருந்துடன் இரவைச் சமாளிக்குமாறு அம்மாவிடம் சொல்லியிருக்கிறார். இரவு அம்மாவும் நாங்களும் தான், வீட்டில். நாங்களும் சின்னப் பிள்ளைகள். இரவு ராதாவுக்கு வருத்தம் கூடிவிட்டது. பக்கத்து வீட்டிலிருந்து சின்னம்மாவை அழைத்து வருமாறு அக்காவிடம் அம்மா கேட்கிறார். சின்னம்மாவையும் கூட்டிக்கொண்டு அக்கா வந்து சேர்ந்தபோது, ராதாவின் கண்கள் நன்றாகச் சொருகிக் கொண்டன. நிலைமையைப் புரிந்து கொண்ட சின்னம்மா ராதாவின் நெஞ்சை நீவிலிட்டுக்கொண்டிருந்தா. எல்லாம் ஒரு சொற்ப நேரத்தில் முடிந்து விட்டது.

அம்மா பெருங்குரலெடுத்து அழவில்லை. கண்ணீர் உகுத்துக் கொண்டிருந்தா. ஜயாவை அழைத்து வர “ஆன் அனுப்பவும்” சின்னம்மாவை விடவில்லை. நாடகம் முடிந்து, கோயில் மணி அடித்த நேரத்தில் தான் ஜயாவுக்குச் செய்தி சொல்லி அனுப்பினார்.

அம்மாவுக்குக் கொடுத்து வைக்கவில்லை. ஏழு பிள்ளைகளைப் பெற்றெடுத்தும் நான்கு பிள்ளைகளைச் சின்ன வயசிலேயே கடவுள் பறித்தெடுத்துவிட்டான். அம்மாவுக்கு எவ்வளவு தாக்கமாக இருந்திருக்கும் என்று இப்போது நான் நினைத்துப்பார்க்கிறபோது என்னாலேயே தாங்கிக்கொள்ள முடியாதிருக்கிறது. ஆனால், அம்மா எல்லாவற்றையும் தாங்கிக்கொண்டா.

“போனது போகட்டும். இருக்கிற என்றை மூன்று பிள்ளை யளுக்கும் சுக்ததைத்தா... நீண்ட ஆயுளைத்தா...”

அம்மாவின் இந்த வேண்டுதலை நான் காதாரக் கேட்டிருக்கிறேன். கால் முறிந்து, இந்த அறைக்குள் அம்மா முடக்கப்பட்டின், நித்திய இறைஞ்சதலாய் பிள்ளைகளின் சுக்ததையும் நீண்ட ஆயுளையும் அவ வேண்டியதை மூன்று, நான்கு தடவைகள் அறைக்கு வெளியே நின்று அம்மாவுக்குத் தெரியாமலே கேட்டிருக்கிறேன்.

நான் ஆசிரியர் பயிற்சி மேற்பார்வைக்காக, இந்தப் பிரதேசப் பாடசாலைகளுக்குச் சென்று விட்டு வரும் நாட்களில், பகல் வேளைகளில் அம்மாவையும் “எட்டிப் பார்ப்பதுண்டு”.

வீட்டில் யாரும் இருக்க மாட்டார்கள். தங்கச்சி பள்ளிக்கூடத்துக்குப் படிப்பிக்கப் போயிருப்பாள். அம்மாவின் அறை சுற்று “நீக்கல்” விட்டுச் சாத்தியிருக்கும்.

அம்மா மெல்லிய குரலில் பாடிக்கொண்டிருப்பார்.

“ஆலடி மேவிடும் ஜங்கரனே அருள்வாயே என்றும் துணை நீயே...”

பாடவினிடையே அம்மா கதை சொல்வார். யாருடனோ பேசுவார். சிலவேளைகளில் ஆண்டவனுடன் பேசுவது போல இருக்கும்.

அந்தக் கதைகளிலிருந்தும் நான் அறிந்து கொண்டவை பல. அம்மாவுக்கு கூற்றந்த அவதானிப்புத்திறன். உலக நடப்புகள் எல்லாம் “அத்துப்படி”. ஊர்ச்செய்திகளை எல்லாம் நான்கு சுவர்களுக்குள் அடைந்து கொண்டுவிட்ட இந்த நிலையிலும் அறிந்து வைத்திருப்பார்.

அம்மாவின் கால் முறிந்து இப்போது ஏழு வருடமாகிவிட்டது. தங்கச்சி இடை இடையே அம்மாவுக்கு “வித்தியாசமாக” இருப்பதாகச் சொல்லி உறவினர் சிலரை அழைத்து வந்து காட்டுவாள்.

அவர்களுக்கு தங்கச்சிமீது இரக்கமாக இருக்கும்.

“இப்போதைக்கு ஒண்டுஞ் செய்யாது, பாவம், நீ தான் கஷ்டப்படப் போறாய்...”

“நீ நல்லா மெலிங்ச போனாய். உன்னையும்

கவனிச்சுக்கொள்...”

“எல் லாரும் இப்ப எம்.ஏ. படிக்கினமாம்... உனக்குத்தான் கொடுத்து வைக்கேல்லை...”

அம்மாவுக்கு எல்லாம் கேட்கும். ஆனால், நித்திரை கொள்வது போலப் பாசாங்கு செய்து கொண்டு எல்லாவற்றை யும் கேட்டுக் கொண்டிருப்பா. தங்கச்சிக்கு அவர்கள் என்ன சொல்ல வருகிறார்கள் என்பது விளங்கியதோ இல்லையோ அம்மாவுக்கு எல்லாம் விளங்கும்.

தங்கச்சி பாடசாலைக்குப் போயிருக்கும் நேரத்தில் ஜயாவுடனான உரையாடலில் அம்மாவின் ஆதங்கம் வெளிப்படும்.

“நான் என்ன செய்வன் ஜயா... என்றை ஆம்பிளைப் பிள்ளையாலை நெடுக என்னைப் பார்க்க முடியுமே. இருப்பு வருசமா உங்களையும் என்னையும் வைச்சுப் பார்த்தது தானே. இப்ப அதுவும் ஒரு குடிலைக் கட்டிக் கொண்டு போய் இருக்குது”

அம்மாவுக்கு என்மீது நிறைந்த பாசம். நான் ஒரு வீடு கட்டியதில் பரம திருப்தி வீடு குடிபுகுதின்போது அம்மாவை “ஐட்டோ” ஒன்றில் “இழுத்துப் பறிச்சு” வீட்டுக்குக் கொண்டுவந்து வீட்டைக்காட்டி இரண்டு மணி நேரம் வீட்டில் வைத்திருந்தபோது அம்மா பெரிதும் மகிழ்ந்து போனா. “இந்தச் சந்தோஷத்தை ஜயாவும் உயிரோடிருந்து காணமுடியாமற் போய்விட்டதே” என்றும் அம்மா வருந்தினா.

அம்மாவுக்குப் பேரப்பிள்ளைகள்மீது கொள்ளள ஆசை. நான் அம்மாவைப் பார்க்கப் போகும் வேளைகளில் என் சின்னவனும் என் கூட வந்தால், அம்மாவைக் கண்டவுடன் முதலில் கேட்டான்:

“அப்பம்மா, சுகமே?”

“ஓம் ஜயா, நல்ல சுகம்.”

அவர்களின் உரையாடல் வெள்ளைக்காரரின் உரையாடல் போல் நாகரிகமாக இருக்கும். பேரப்பிள்ளைகளை “நீங்கள்” என்றே அழைத்து அம்மா மரியாதை செய்வா. அக்காவின் பிள்ளைகளோடு “செல் போனில்” கதைக்கும் போதும் அப்படித்தான். பேரப்பிள்ளைகளின் சந்தோஷங்களைப் பார்க்கவேண்டும் என்று அம்மாவுக்கு நிறைந்த விருப்பம். என் சின்னவனுக்கு, அந்த ஆசையைப் பற்றி அடிக்கடி சொல்வா.

“நீங் கள் படிச்சுப்பட்டம் பெறும் வரை நான் உயிரோடை இருப்பன் ஜயா...”

இதைக் கேள்விப்பட்டு, அக்காவுக்குக் கோபம் வந்துவிடும்.

“ஓ! உனக்கு இன்னும் கரைச்சல் தரப்போறாவாமே...”

அக்கா ரெலிபோனில் கதைக்கும்போது தங்கச்சிக்குச் சொல்வா.

பாவம், அம்மா. தன் ஆதங்கங்களை எல்லாம் ஜயாவுக்குத்தான் சொல்வா.

“என்றை ஆம்பிளைப் பிள்ளை என்ன செய்யும் ஜயா... நீங்கள் இருந்தவரை எங்களை எல்லாம் வைச்சுப் பார்த்தது தானே, ஜயா... படுக்கையிலை விழுந்தாப்பிறகு என்னைப் பெம்பிளைப் பிள்ளையள் தானே பார்க்க வேணும், ஜயா...”

“நீங்கள் இருக்கும் வரைக்கும் பெம்பிளைப்பிள்ளையள்டை கடமைப்படாமல் ஆம்பிளைப் பிள்ளையளின்றை மனிசி கையாலையே வாங்கிச் சாப்பிட்டுட்டுப் போயிட்டி யள்... நான் என்ன செய்ய முடியும் ஜயா... இப்பவும் என்றை பிள்ளை வந்து வந்து பார்த்திட்டுத்தானே போகுதையா...”

“என்னாலே என்ன கரைச்சலய்யா, பிள்ளையளைல்லாம் நல்லா இருக்கவேணும் எண்டுதானே நான்

ஜீவந்தி 185 த. கலாமணி சிறப்பிதழ் - கர்த்தினை - 2022

கடவுள்டை வேண்டுறன், ஜயா..."

ஜயா தன் பேச்சுக்கு என்ன பதில் சொல்வார் என அனுமானித்து, அந்தப் பதில்களுடன் உரையாடல் தொடரும் வகையில் அம்மா சொல்லிக்கொண்டே போவா.

திடீரன்று அம்மாவின் போக்கில் மாற்றம் ஏற்பட்டு வருவதை நான் தான் முதலில் அவதானித்தேன். ஜயாவுடனான உரையாடலை அம்மா குறைத்துக் கொண்டது போலத் தோன்றியது. ஒழுங்காகச் சாப்பிடுவதில்லை என்று தங்கச்சி முறைப்பட்டாள்.

அம்மாவின் உடல்நலத்திலும் மாற்றம் தோன்றியது. அம்மா எழுந்து நிமிராமலே படுத்திருந்தா. அதிகம் கதை இல்லை. அம்மாவைப் பார்த்துவிட்டுப் போனவர்கள் அக்காவை அவசரமாகக் கூப்பிடுமாறு சொல்லிச் சென்றனர். செய்தி சொன்ன தங்கச்சிக்கு அக்கா ரெவிபோனில் சொன்னாள்:

"பொக்ரரட்டை கேட்டுப் போட்டுச் சொல்லு. கொத்தானுக்கு லீவு எடுக்கேலாது. வந்தாலும் இரண்டு மூண்டு நாளைக்கு மேலை நிக்கேலாது..."

தங்கச்சி எம்பலித்தாள். அம்மாவுக்குக் கடுமைதான் என்று சொன்னாள். என்னுடன் மட்டும் தான் அம்மா ஒருசில வார்த்தைகள் பேசுவதாகச் சொன்னாள்.

அக் கா குடும் பத்துடன் வந்திறங் கியபோது, அம்மாவின் நிலைமை மோசமாகவிட்டது. அக்காவை அம்மா விழித்துப்பார்த்தாவே ஒழிய கதை இல்லை. நான் பொக்ரர் விமலநாதனை அழைத்துவந்து காட்டினேன். அவர் அம்மாவை நன்றாகப் பரிசீலித்து விட்டு, அம்மாவின் முதுகுப் புறத்தைத் தடவிப்பார்க்குமாறு தங்கச்சிக்குச் சொன்னார்.

நான் அம்மாவின் முதுகுப்புறத்தை மெதுவாகத் தடவிப்பார்த்தேன். ஆங்காங்கே சிறுசிறு கண்டல்கள்.

எனக்கு ஆச் சரியமாக இருந்தது. அம்மா படுக்கையிலிருந்து நிமிராமல் இருந்த இந்த ஒரு கிழமைக்குள் படுக்கைப் புண் வந்துவிடுமா என்று பொக்ரரிடமே கேட்டேன்.

பொக்ரர் சிரித்துக் கொண்டு, அம்மாவின் கண்டல்கள் மீது விசிறுவதற்கான மருந்துச் சீட்டொன்றை எழுதித் தந்தார். தங்கச்சியின் புருஷன் யாழ்ப்பாணத்துக்குச் செல்ல இருப்பதை அறிந்து, மருந்துசீட்டை அவரிடம் கொடுத்தேன். அக்கா பொக்ரரிடம் ஏதோ கேட்டதற்கு, "இரண்டு மூன்று நாளைக்கு ஒன்றுஞ் செய்யாது... சிலவேளை கொஞ்ச நாளைக்கு இழுத்தாலும் இழுத்துப்போடும்" என்று சொன்னார்.

நான் ஆசிரியர் கல்லூரிக்கு ஒருமுறை போய் வருவோமென்று நினைத்துப் புறப்பட்டேன். நேரம் போய்விட்டது.

கையெழுத்து வைத்து லீவை "பிரேக்" பண்ணிவிட்டு, தங்கச்சியுடன் ரெவிபோனில் கதைத்தேன்.

"மருந்து நாலாயிரம் ரூபாவாம். இனி அந்த மருந்து போட்டும் பிரயோசனமில்லையாம். அது தான் இவர் வாங்காமல் வந்துவிட்டார்..."

எனக்கு சர்வெர்ன்றது. பயந்து பயந்து என்னுடன் கதைக்கும் தங்கச்சியை ஏசி என்ன பிரயோசனம் என்று நினைத்துக்கொண்டேன்.

வீட்டுக்குத் திரும்பி வந்தபோது, வீட்டில் எவரும் இல்லை. எல்லோரும் அம்மாவைப் பார்க்கப் போயிருப்பார்கள்.

நான் அவசர அவசரமாக அம்மாவைப் பார்க்கச் சென்றேன். அம்மாவின் அருகாகச் சென்று அமர்ந்தேன்.

என் மனைவிக்கு என்னை நன்றாகத் தெரியும். என்னுடன் கூட வந்தமர்ந்து அம்மாவின் முதுகுப்புறத்தை

மெதுவாகத் திருப்பிவிட, நான் வாங்கிவந்த மருந்தை விசிறி, மெதுவாகத் தடவியும் விடுகிறேன்.

அம்மா ஏதோ சொல்ல உன்னுவது போல் இருந்தது. என்ன சொல்ல விரும்புகிறா என்று விளங்கவில்லை.

இரவாகி விட்டது. அம்மாவைச் சூழப் பலர் இருந்து கொண்டு, ஊர் நியாயங்கள் கதைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அம்மாவுக்கு சிறிதாக மூச்ச இழுத்துக் கொண்டிருக்கிறது.

அக்கா என்னைக் கூப்பிடுகிறாள்.

"தம்பி! கிழவிக்கு இப்ப ஒன்றுஞ்செய்யாது. நாங்கள் நாளைக்கும் பாத்திட்டு நாளையின்றைக்கு வெளிக்கிடப் போறம். நீயும் இங்கை நின்றால் நித்திரை கொள்ளாமட்டாய். மனிசியையும் பின்னையையையும் கூட்டிக் கொண்டு போய் உன்றை வீட்டிலை படுத்திட்டு நாளைக்கு வா..."

இரவு ஒன்பது மணியாகிவிட்டது. அம்மாவின் அருகாகச் செல்கிறேன். ஆற்றே பேர் இன்னும் அம்மாவின் அறையில் இருந்து தங்களுக்குள் ஊர்க்கதை கதைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். என்னைக் கண்டதும் ஒருவர் சொல்கிறார்.

"அம்மாவைக் கூப்பிட்டுப் பாருங்கோ, தம்பி"

நான் அம்மாவின் முகத்துக்கு நேரே குனிந்து "அம்மா, அம்மா" என்று அழைத்து நெஞ்சையும் மெதுவாகத் தடவி விடுகிறேன்.

திடீரன்று அம்மாவின் கண்களில் சிறிது மலர்ச்சி. என்கண்களில் கண்ணீர் வருவதைக்கண்டு அம்மா உருகியிருக்க வேண்டும். கண்களைப் பக்கத்துக்கு அசைத்துக்கொண்டிருந்தா.

நான் குனிந்து அம்மாவைக் கேட்கிறேன்.

"அம்மா! இரவைக்கு உன்னோடை இருக்கட்டுமே, அம்மா..."

மற்றவர்கள் எல்லோரும் புன்சிரிப்போடு என்னைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அம்மாவின் வாய் திடீரன்று அசைந்தது. எல்லோருக்கும் ஆச்சரியமாக இருக்கிறது.

"இங் கை பாருங் கோடி "வேண் டாம்" என்று மேனோடை கதைக்கறைத்... மனுசிக்கு மேனைக் கஷ்டப் படுத்தக்கூடாது என்டுதான் இப்பவும் நினைப்பு..."

இரவு மழுவதும் நித்திரை வரவில்லை. அம்மாவோடு இருந்தபோது நிகழ்ந்த சின்னச் சின்னச் சம்பவங்கள் நினைவுக்கு வந்துபோகின்றன.

நான் எப்போது தூங்கினேன் என்று தெரியவில்லை. காலையில் ஜந்து மணிக்கு கோயில் மணி அடித்தபோது விழித்துக்கொண்டேன். அம்மாவுக்கு ஏதும் நடந்திருக்குமோ என்று மனம் சஞ்சலப்படுகிறது.

"அப்படி ஏதும் நடந்திருந்தால் கோயில் மணி அடிச்சிருக்க மாட்டினம் தானே"

ஊரில் யாரும் இரவு இறந்துவிட்டால் அன்று காலையில் கோயில் மணி அடிப்பதில்லை என்ற வழைமையை அறிவு எனக்கு நினைவுட்டுகிறது.

முகத்தைக்கழுவிக் கொண்டிருக்கும் போதே "கேற்" அருகில் நின்று யாரோ கூப்பிடுவது கேட்கிறது.

நிலம் வெளிக்கவில்லை. யாரென்று தெரியவில்லை.

முகத்தைத் துடைத்துக்கொண்டே வீட்டின் முற்பக்கத் திற்கு செல்கிறேன்.

"அது நானண்னை, சிவராசன்... இரவு பதினொரு மணிக்கு அம்மா போயிட்டா, அதுதான்என்னைபிடிச்சுவிட்டவை"

எனக்கு கால்களுக்குக் கீழ் நிலம் சரிவது போல இருக்கிறது.

இனி என்ன? எல்லாம் முழுந்து விட்டது!

இளையோர் இசை நாடகம்

■ உள்ரமிளா

தமிழ்மொழியின் சொத்துகளில் இயல், இசை, நாடகம் என்ற முத்தமிழும் அடக்கம். இதில் இசை நாடகம் என்பது சற்று வித்தியாசமானது. இசை நாடகத்தில் பாடத் தெரிந்தவர்களால் மட்டுமே வெற்றி பெற்றுமடியும். இசை அறிவு உள்ளவர்களினால்தான் இசை நாடகப் பிரதிகளை எழுத முடியும். நாடக விழாக்கள், நாடகப்போட்டிகள் என்பன வருடாந்தம் நடைபெற்ற காலம் இருந்தது. நாடகத்தில் அறிமுக மானது நவீன ஒளி, ஒலி அமைப்புகளுடனும் சில நாடகங்கள் மனதில் இடம் பிடித்தன. மேடை நாடகங்கள் பல மாற்றங்களைக் கண்டாலும், இசை நாடகம் தன்னிலை இழக்காமல் தனித்து நின்றது. சம்பூரண ராமாயணம், சத்தியவான் சாவித்திரி, அல்லி அர்ஜனா, பவளக்கொடி ஆகிய இசை நாடகங்கள் முதியோரையும் இளையோரையும் கவர்ந்தன. நாடக மும் அரங்கியலும் பல்கலைக்கழகத்தில் ஒரு பாடமாக அங்கீரிக்கப்பட்ட பின் நாடகத்தின் அங்கீகாரமும் மதிப்பும் உயர்ந்தன. இளையோரை ஊக்கப்படுத்து வதற்காக கலாநிதி த.கலாமணியின் ஜங்கு இசை நாடகப்பிரதிகளை ஜீவந்தி நூலாக வெளியிட்டுள்ளது. கலாமணியின் மணிவிழாவை முன்னிட்டு வெளி யிட்டப்பட்ட ஜங்கு நூல்களின் இளையோர் இசை நாடகம் என்ற நூலும் ஒன்று. மார்க்கண்டேயர், காத்தவன் கருணை, ஆத்மலிங்கம், பக்தபிரகலாதா, கண்ணப்ப நாயனார் ஆகிய இதிகாசக் கதைகளை இளையோர் விருப்பப்படி நடிக்கும் படியாக எழுதியுள்ளார் த.கலாமணி.

மார்க்கண்டேயர், புத்திர பாக்கியம் இல்லாத மிருகன்டு முனிவருக்கும், மனைவிக்கும் இறைவனின் வரத்தால் பிறக்கிறார். மார்க்கண்டேயர். அவருக்கு 16 வயது மட்டுமே ஆயுள் என்பதால் 16 வயத்தைந்ததும் பெற்றோர் கலங்குகின்றனர். பெற்றோரின் கவலையை அறிந்த சிவபக்தனான மார்க்கண்டேயர் இறைவனின் அருளால் என்றும் 16 என்ற வரத்துடன் வாழ்கிறார். 35 காட்சிகள் கொண்டது இந்நாடகப் பிரதி.

காத்தவன் கருணை, பாம்புக்குப் பகை கருடன் என்பார். ஆயினும், ஆதி சேஷனும், கருடனும், விஷ்ணு மூர்த்தியின் தொண்டவர்களாக இருப்பது ஆச்சரியத் துக்குறியது. ஆதியில் சகோதரர்களான நாகர்களும் கருடனும் எவ்வாறு நேசம் புண்டார்கள் என்பதை விளக்குகிறது இந்த இசை நாடகம்.

இராவணன் தனது தாய் மாயா தேவிக்காக சிவனிடமிருந்து பெற்றுவந்த சிவலிங்கத்தை விநாயகர் கோகர்ணத்தில் நிலை நிறுத்திய கதையையே ஆத்ம விங்கம் என்ற இசை நாடகமாகத் தந்துள்ளார்

ஆசிரியர். சிறுவன் விநாயகரின் பாடல்களும் வசனங்களும் கவையாக உள்ளன.

பெரிய புராணத்தில் உள்ள 63 நாயன்மார்களில் ஒருவரான கண்ணப்ப நாயனாரின் கதையையும் இரணியனின் கொடுமைகளையும் பிரகலாதனின் பக்தியையும் மனதில் நிற்கும்படியாக இசை வடிவில் தந்துள்ளார்.

கலாநிதி த. கலாமணியின் தந்தையார் ச. தம்பிஜௌ புகழ்பெற்ற அண்ணாவியார். அவர் வழிவந்த கலாமணி தானும் சிறந்த அண்ணாவியார்தான் என்பதை இலங்கையிலும், அவஸ்ரேவியாவிலும் நிருபித்துள்ளார். இளையோரிடத்தில் இசை நாடகத்தை அறிமுகப்படுத்தி பல மேடைகளில் அவர்களை ஜோலிக்கச் செய்தார். கலாமணியின் பிள்ளைகளான பரணிதரன், முரளீதரன், மதனாஹரன் ஆகிய மூவரும் இசை நாடகங்களில் நடித்துள்ளார்கள். த. கலாநிதியின் ஊரைச் சேர்ந்த வெ.துஷ்யந்தன், வி.குமரன், வி.செந்தூரன், வி.துவாகரன், க.ஜெயதர் சன், செ.அசுசதன். வெ.நிருத்திகா, சி.விமலன், வெ.சி.நிதுஜன், செ.சுரேந்திரா, செ.கபேந்திரா, க.பாக்கியநேசன், இ.இராஜேஸ், பா.பிரேந்திரா, சி.நிமலன், சி.நவராஜ், ப.நிலானி, ப.நிவானி, வி.கிருபரன், க.தம்பேஸ், வி.கவிச் செல்வன், ச.கயித்தா, செ.தனேந்திரா, இ.இராஜேந்திரலிங்கம், மு.செந்தூரன், க.சுருபரன், வீ.திவ்வியநாதன், சரசாங்கி, இரத்தினாங்கி, து.இராஜவேல், ர.ரதன், து.நிலோஜன் ஆகியோர் நடித்துள்ளனர். நாடகமும் அரங்கியலும் பல் கலைக் கழகங்களில் பாடமாகத் தொடர்ந்து போதிக்கப் படுகிறது. பாரம்பரிய நாடக வடிவங்களில் ஒன்றான இசை நாடகமும், ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு அதன் பயில் நெறியை ஊக்குவிக்கும் முகமாக தமிழ்த்தினப் போட்டிகளில் இசை நாடகப்போட்டிகள் உள்ளடக்கப் பட்டுள்ளன. ஆனாலும், வழையான ஒரு சில இசை நாடகங்கள் மாத்திரமே போட்டிக்கான ஆற்றுகை செய்யப்படலாம் என்ற வரையறை காணப்படுகின்றது. இந்திலையில், குறிப்பட்ட சில இசை நாடகங்கள் மாத்திரமே பலரதும் கவனத்தைப் பெறுகின்றன. இவ்வாறான இசை நாடகங்களில் காணப்படும் கதை அம்சங்களை ஒத்த சிறபான கதைக்கூறுகள் புராண இதிகாசங்களில் அதிகமாக காணப்படுகின்றன. ஆனால், அக்கதை அம்சங்களைக் கொண்டு ஆக்கப்பட்டுள்ள நாடகப் பிரதிகள் சொற்பமானவையே. எமக்கு நடிப்பதற்குப் போதிய அளவில் நாடகப் பிரதிகள் இல்லை என்று கலாநிதி குழந்தை ம. சண்முகலிங்கம் ஆதங்கப்படுவது இவ்விடத்தில் ஞாபகத்துக்கு வருகிறது என தன்னுரையில் நூலாசிரியர் கலாநிதி த.கலாமணி கவலைப் படுகிறார்.

கலாமணி அஸ்ரோவும் நானும் நியேசநாடகமும்

முதல் சந்திப்பு

அண்ணா சென்பற்றிக்ல் கல்லூரி ஆசிரியராக இருந்தபோது யாழ்.பல்கலைக்கழகத்திலே அவரது குழுவினரின் பூத்தம்பி இசை நாடகம் மேடையேற்றப் பட்டது. சிவந்த நிறமும் நிறைந்த தோற்றமும் இனிய குரலும் குரல் வளமும் இசை ஞானமும் தெளிந்த சொல் வன்மையும் நாடகத்தை ஆற்றுகை செய்யும் ஆனுமையும் கொண்ட கலாமணி அண்ணா அவர்களை எனக்கு மிகவும் பிடித்திருந்தது. ஆனால், சந்தித்து உரையாடும் வாய்ப்பு கிடைக்கவில்லை. ஆனால் மிக விரைவில் எனது இசை நாடக வாழ்வில் மிகுந்த செல்வாக்கு செலுத்திய அந்தச் சந்திப்பு நடைபெற்றது.

இலக்குவனாக அண்ணா

கம்பன் கழகம் யாழ்ப்பாணத்தில் விமரிசையாக கம்பன் விழா கொண்டாடிய காலம். ஒரு கம்பன் விழாவில் கம்பராமாயண பாத்திரங்கள் சந்திக்கின்ற அரங்கம் என்றொரு நிகழ்வு நடைபெற்றது. கவிஞர் முருகையன், கல்வயல் வே.குமாரசாமி, சங்கீத வித்துவான் கணபதிப்பிள்ளை, சின்னமணி, பேராசிரியர் எஸ்.சிவவிங்கராசா ஆகியோரோடு கலாமணி அண்ணாவும் பங்கு கொண்டார். இலக்குவனாக வேட மிட்டு கண்ணாடியைப் பார்த்துக் கொண்டு நல்லை ஆதீன உள் மண்டபத்திலே உலாவிக் கொண்டிருந்த அண்ணாவுடன் நான் சென்று பேச்சுக் கொடுத்தேன். யாழ்.பல்கலைக் கழகத்தில் கலாநிதி பாலசுந்தரம் அவர்களின் தயாரிப்பில் சத்தியவான் சாவித்திரியில் தூய்மைச்சேனனாக நடித்த அனுபவத்தை மட்டும் வைத்துக் கொண்டு உரையாடினேன். பூத்தம்பி மேடையேற்றம் பற்றிய அனுபவங் களைப் பகிர்ந்து கொண்டோம். அன்று, இலக்குவனாக அரங்கிலே “மயிலே இளமாங் குயிலே வாருங்கள்” என்று பாடிய சிந்துபைரவி இராகத்தில் அமைந்த பாடலும், “வீடு நீ போ நங்கையே” என்று தூர்ப்பனகை யாக நடித்த பேராசிரியர் சிவவிங்கராஜாவோடு பாடிய சிவரஞ்சினி இராகப் பாடலும் இன்னும் என் காதில் ஒலித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. சபை யோர் எல்லாம் வியந்து பாராட்டும் வண்ணம் அண்ணாவின் ஆற்றுகை அமைந்திருந்தது

சிவராத்திரி நாடகங்கள்

அமர்ஹார்மோனிய வித்துவான் சி.கேசவராசா அவர்கள் எமது இசை நாடகக் குழுவின் பிரதான வாத்தியக்காரர். அவர் ஒரு சிவராத்திரியின் போது என்னிடம் வந்து அல்வாயில் கலாமணி சேரின் இசை நாடகங்கள் இரண்டு நடைபெற உள்ளன; நான் தான் வாசிக் கிறேன், நீங்களும் வருகிறீர் களா? என அழைத்தார். மிகுந்த விருப்பத்துடன் சைக்கிளில் நல்லூரில் இருந்து அல்வாய்க்கு காலை 11 மணிக்கே சென்று விட்டோம். கலாமணி அண்ணா அன்போடு எம்மை வரவேற்றார் அவரது வீட்டிலேயே நின்று மாலை 7 மணிக்கு வாலிவதை என்ற இசை நாடகத்தின் ஒத்திகையைப் பார்த்தேன். சிறந்த இசை நாடகக் கலைஞர்கள் பல்லர சந்திக்கும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. கிராமமொன்றில் இசை நாடகம் எவ்வாறு உருவாகின்றது என்பதை அறிகின்ற அனுபவம் அன்று எனக்கு கிடைத்தது. கலாமணி அண்ணா பாத்திரத்திற்கான பாடலைப் பாடும் போது அவரது மடியில் மகன் முரளி நித்திரை. “விமல், பார்த்தீங்களா... இப்படித்தான் நாங்கள் நாடகம் பழகுகின்றோம். ஆனால், இசை நாடகத்தை விமர்சிப்பவர்கள் இந்தக் கஷ்டங்கள் எல்லாவற்றையும் கண்டு கொள்ளாமல் பேசுவார்கள்” என்று தனது ஆதங்கத்தை வெளிப்படுத்தியமை இன்றும் என் நினைவில் இருக்கின்றது. அப்போது வீட்டிற்குப் பின் பக்கம் ஏதோ சத்தும் கேட்டது. விபரத்தைக் கேட்ட போது தனது மனைவி சிறார்களுக்கான நாடகம் ஒன்றை பழக்குவதாகக் கூறினார். மடியில் நித்திரை கொள்ளும் முரளியும் ஒரு பாத்திரம். விழிப்பாக இருந்தால் செய்வான் இல்லாவிடில் சமாளிப்போம் என்று சிரித்த படி கூறினார். கிராம வாழ்வு கலைகளோடு எவ்வாறு பின்னிப் பிணைந்திருக்கிறது என்று அன்று நான் வியந்தேன். குடும்பமாக நாடகத்திற்கு அவர்கள் வழங்குகின்ற

பங்களிப்பை உணர்ந்தேன். அன்றில் இருந்து அண்ணா வின் குடும்பத்தோடு நான் இணையும் சுந்தரப்பம் கிடைத்தது. எங்களது நாட்டார் வழக்கியற்கழகத்தின் அங்கத்தவர்கள் அண்ணாவின் நாடகங்களில் பங் கேற்றமையும் நாட்டார் வழக்கியற் கழகத்தின் தலைவராக அண்ணா செயற்பட்டதற்கும் அன்றைய சிவராத் திரிநாள் நிகழ்ச்சியே கால்கோளாக அமைந்தது.

தந்தையான் நாடகப் பணி

அண்ணாவின் தந்தையார் தம்பிஜையா அவர்கள் சிறந்த ஒர் இசை நாடக அண்ணாவியார் என்றும் அவர் தான் சாமணந்தறைப் பழையின்ஸையார் கோவிலில் சிவராத்திரியின் போது இசை நாடகங்கள் மேடை யேற்றும் கைங்கரியத்தை ஆரம்பித்து வைத்தவர் என்பதையும் பிற்பாடு அறிந்து கொண்டேன். அவரது இசை நாடக ஊற்றே அண்ணாவின் இசை ஞானத் திற்குக் காரணம் என்பதை ஊகிக்க முடிகின்றது. அண்ணாவுடனான தொடர்பாடல்களினாடாக, அந்தக் காலத்து இசை நாடகங்கள் பற்றிய பல செய்திகளை அறிந்து கொள்ள முடிந்தது. நடிகமணி வைரமுத்து, நாடகத்திலகும் நற்குணம், அண்ணாச்சாமி மாஸ்டர், கிருஷ்ணாழ்வார், எமன் மார்க்கண்டு, சோக சோபித் சொர்ணக்கவிக்குயில் இரத்தினம் போன்ற கலைஞர்கள் தங்கள் பிள்ளையார் கோவில் மேடையில் ஆடிய நாடகங்கள் அனுபவங்கள், கலைஞர்களின் பழக்க வழக்கங்கள் போன்ற பல செய்திகளை எல்லாம் கவைபடக் கூறுவார். இசை நாடகத்தை ஊக்குவிக்கும் பிரதான ரசிகையாக அன்றும் இன்றும் என்றும் விளங்கிவரும் நெல்லன்டை பத்திரிகாளி அம்மன் ஆலயத்தில் இடம் பெற்ற நாடகங்கள், நடிகர்களுக்குள்ளே மேடையிலே நடக்கும் விவாதங்கள் இசை விகற்ப போட்டிகள் போன்ற பல்வேறு தகவல்களை நான் அண்ணாவிடப்பிருந்து இன்று வரை பெற்றுக் கொண்டு வருகின்றேன்.

சாவித்திரியாக அண்ணா

அமரர் தம்பிஜையா அவர்கள் சிறந்த பெண் பாத்திர நடிகராக தொழிற்பட்டவர் என்று முன்னர் அறிந்திருந்தேன். அத்தோடு, அவர் சாவித்திரி பாத்திரத்தைச் சிறப்பாகச் செய்வார் என்றும் எமனோடு அவர் வாதம் புரியும் காட்சி மிகச் சிறப்பாக இருக்கும் என்றும் இலக்கியப் பரிச்சயம் இருப்பதனால் வாக்கு வாதம் உச்சக் கட்டத்தில் நடந்து, இயமனாக நடித்தவர் துலத்தை மேடையில் போட்டு விட்டு மேடையை விட்டு இறங்கிய சம்பவங்கள் நடந்துள்ளதாகவும் பின்னர் அறிந்தேன். அண்ணாவிற்கு தனது அப்பாவின் சாவித்திரி பாத்திரத்தை ஒருமுறை நடித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்ற விருப்பம் உருவானது. “பெண்ணி னுடைய அங்க அசைவுகள் எனக்குச் சரியாக வராது விமல் என்றாலும் ஒருமுறை நடித்து விட வேண்டும்” என்ற தனது ஆதங்கத்தை வெளியிட்டார். நாங்கள் பல்கலைக்கழகத்தில் சத்தியவான் சாவித்திரி நாடகம் நடித்திருந்தமையினால் எனது அனுபவத்தையும் சற்று பகிர்ந்து கொண்டேன் நாங்கள் இருவருமாக ஒத்திகை களை மேற் கொண்டோம் அறியாலையில் கவிஞர் ஜயாத்துரையின் வீட்டிலே வார் இறுதி தினங்களில்

அண்ணா தங்குவது வழக்கம். அப்போது பல்கலைக் கழக விரிவுரையாளராகி விட்டார். அந்த வேளையிலே ஒரு அறையில் நான் அண்ணா, கேசவராசா, இசை நாடகக்கலைஞர் இரத்தினம் (சிறந்த பெண் பாத்திர நடிகர்) ஆகியோர் சேர்ந்து ஒத்திகை பார்த்தோம். அன்றைய பொழுதில் கேசவராசா சக்கரவாக இராகத்தை வாசிக்க அண்ணா எழுதி இசையமைத்த “நாதனுயிர் தாருமையா” என்ற பாடல் மிகுந்த பிரபலமானது. அண்ணா சாவித்திரியாக மேடையில் நடந்த விதம், சத்தியவான் இறந்ததும் தனது தந்தை பாடுகின்ற “தயா பரியே” என்ற பாடலை இசைத்த தன்மை எல்லாம் நினைவில் நிழலாடுகின்றன. “நாதனுயிர் தாருமையா” என்ற பாடல் பின்பு நடிக கலா மனி செல்வரத்தினம், கலாபூசனம் தைரியநாதன் ஆகிய சிறந்த இசைப் நாடகக் கலைஞர்கள் மிகவும் லயிப்போடு சாவித்திரிபாத்திரத்தில் பாடிநடித்துள்ளார்கள்.

வள்ளி திருமணம்

சாமண ந் தறை ஆலடிப் பிள் ளையார் ஆலயத்திற்கு அருகே தான் அன்று அண்ணா வசித்த வீடு இருந்தது. இன்று இன்னும் மிக அருகில் வசிக்கின்றார். அவரது வீட்டிலே நாங்கள் ஓவ்வொரு சிவராத்திரியிலும் உணவு உண்டு அங்கேயே ஒப்பனை செய்து, பல்வேறு இசை நாடகங்களை மேடையேற்றி உள்ளோம். அல்வாய் மனோகரகான நாடகசபாவும் யாழ்ப்பாணம் நாட்டார் வழக்கியற்கழகமும் இணைந்து தயாரித்த நாடகம் என்றே விளம்பரம் அமையும். அந்த அரங்கிலே போட்ட இசை நாடகங்கள், அவற்றிற்கான ஒத்திகைகள், தேடல்கள் என்பன எனக்கு இசை நாடகம் பற்றிய தெளிவான பார்வை, அனுபவம் என்பவற்றை வழங்கியுள்ளது. என்பதை இந்த இடத்தில் நன்றியோடு தெரிவித்துக் கொள்ள வேண்டும். அந்த வகையில் சிவராத்திரிக்கு வள்ளி திருமணம் நாடகத்தை ஒழுங்கமைத்தார். அதிலே வள்ளியாக நடிக கலாமனி செல்வரத்தினம் நடித்தார் அண்ணா நம்பிராசன் பாத்திரத்தில் நடித்தார். என்னை விருத்தனாக நடிக்குமாறு கூறினார். நடிக கலாமனியோ வைரமுத்து போன்ற கலைஞர்களோடு நடித்த மிகப்பெரிய கலைஞர் அவரோடு நடிப்பதற்கு நான் தயங்கினேன். ஆனால் நம்பிக்கையுட்டி என்னை அவரோடு இணைந்து நடிக்க வைத்தார். அன்று நான் பெற்ற அரங்க அனுபவம் தான் இன்று வள்ளி திருமண விருத்தனாக என்னை இரசிகர் கள் ஏற்றுக் கொள்வதற்கு வாய்ப்பை வழங்கியிருக்கிறது.

பவளக்கொடி

பவளக்கொடி என்ற நாடகம் வழக்கொழிந்த நிலையில் இருந்த காலம். அண்ணாவிற்கு அதனை தங்கள் கோவிலில் மேடையேற்ற வேண்டும் என்ற ஆசை வந்தது. பவளக்கொடி நாடகப் பாடல்கள் ஒரு வருக்கும் பரிச்சயம் இல்லை. அமரர்களான நற்குணம், ஏ. செல்வராசா மற்றும் சுந்திரா சுரவனமுத்து ஆகியோரிடம் அண்ணாவும் நானும் சேர்ந்து சென்று, உதிரிகளாகப் பாடல்களை சேர்த்து கோத்து, அவற்றைப் பாடிப் பழகி, அதனை மேடையேற்றியோம். அதிலே, அருச்சனனாக அண்ணாவும் பவளக்கொடியாக நானும் நடித்திருந்தோம். தனது இசை ஆளுமையுடாக

ஒருவருக்கும் பரிச்சயம் அற்ற நாடகத்தை வெற்றி பெறச் செய்தார். அந்த அனுபவமே பாரம்பரிய மேம்பாட்டுக் கழகம் வெளியிட்ட ஒலி இறுவட்டில் அந்த நாடகத்தைப் பதிவு செய்யும் தொடர்ந்து அதே கழகத்தினால் அந்த நாடகத்தை அமர்ர் கலாபுசணம் செல்லையா மெற்றாஸ் மெயிலினால் தயாரித்து மேடையேற்றவும் உதவியது. ஹிந் தோளத்தில் அமைந்த கஜல், சாருகேசியில் அமைந்த “அருமைசேர் மயிலே” என்ற விருத்தம் என்பவற்றை அண்ணா அற்புதமாகப் பாடுவார். நெல்லன்டைப் பத்திரகாளி கோவில் முன்றிலில் எமது பவளக்கொடி அரங் கேறியது. அண்ணா முன் அருச்சனனாக நிறையப் பாடல்களைப் பாடி நடித்தார். முழு இரவு நாடகமாக அரங்கேறியது. பக்க வாத்தியம் வாசித்த ஹார்மோனிய வித் துவான் ஜோன் கபாஸ் அவர்கள், நீண்ட நாளைக்குப்பின் தான் பார்த்த மிகச் சிறந்த நாடகம் அது என கண்ணீர்மல்கக் கூறினார்.

விருத்தங்கள் இசைக்கும் தன்மை

பவளக் கொடி நாடகத் தில் சாருகேசி விருத்தத்தைப் பற்றிப் பார்த்தோம். ஏனைய நாடகங்களில் அண்ணா விருத்தம் பாடும் பாணி தனியானது. பூத்தம்பி நாடகத்தில் இறுதியாக, “சீர் பெருகு நல்லைநகர்” என்ற விருத்தத்தை சிந்துபைரவியில் பாடுவார். கேட்போரை மெய் மறக்கச் செய்யும் வண்ணம் இசை விகற்பத்தோடு பாடுவார். அண்ணா விற்கு மேல்சாரீரம் நன்றாக கமக்குத்துடன் பேசும் எந்த வித சிரமமின்றி மேல்ஸ்தாயி சஞ்சாரத்தை கச்சிதமாக இனிமையாக சுரஸ்தான பிச்சின்றி மேற்கொள்வார். அத்துடன் காபிராக விருத்தத்தையும் மிகவும் இலாகவத் தோடு பாடுவார். ஏனைய இசை நாடகக் கலைஞர்கள் இந்த விருத்தத்தை இவர் பாடுவது போல பாடி நான் கெட்டதில்லை. சிவரஞ்சனியையும் அவ்வாறே வித்தி யாசமான பிரயோகத்தில் பாடுவார். ஏனைய இராகங்களையும் வித்தியாசமான முறையில் எடுத்தாள்வார். இதற்கு காரணம் அண்ணாவின் குரல்வளமோ அல்லது பரம்பரையான கடத்துக்கையோ என்று அதிசயிப்பேன். இராகங்களின் அத்தனை சுரஸ்தானத்திலும் குரல் இலாவகமாக சஞ்சரித்து வரும் இந்த இடத்தில் மறைந்த நாடகக் கலைஞர் இனுவையூர் சிதம்பரேஸ்வரன் அவர்கள் அண்ணாவின் பாடல் பற்றி கூறுவதைக் குறிப்பிட்டே ஆக வேண்டும். “கலாமணி சேரின் பாடல்களை காலையில் இருந்து மாலை வரை சலிப்பில்லாமல் கேட்கலாம்”.

இசைநாடகத்தில் புதிய முயற்சி

வட்டுக்கோட்டை யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியில் பாரதிவிழாவில் பாங் சாலிசபதம் நாடகத்தை மேடையேற்ற அருட்தந்தை ஜெபநேசன் அவர்கள் விரும்பினார். நன்பர் அருந்தவநாதன் இதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொண்டார். கலாநிதி த. கலாமணி அவர்கள் அவஸ்திரேவியாவில் தயாரித்து மேடையேற்றிய நாடகப் பிரதியைக் கொண்டு கிட்டத்தட்ட 20 பாத்திரங்கள் கொண்ட அந்த நாடகத்தை சிறப்பாக நெறியாள்கை செய்து அரங்கேற்றினார். தானே பிரதான பிற்பாட்டுக்காரராக தொழிற்பட்டு யாழ்ப்பாண

கல்லூரி ஆசிரியர்களையும் நாட்டார் வழக்கியற் கழக உறுப்பினர்களையும் இனைத்து சிறந்த ஒரு தயாரிப்பாக அதை அமைத்தார். தனது இசைநாடக அனுபவத்தினையும் பாரதியின் பாடல்களில் புதுத்தி, மிகச் சிறந்த படைப்பாக உருவாக்கி யிருந்தார். பார்வையாளர்கள் மத்தியில் மிகுந்த பாராட்டையும் வரவேற்பையும் பெற்றது நவீன மயப்படுத்தப்பட்ட அந்த இசைநாடகம். பல ஆண்டுகளின் பின் சிவராத்திரி தினத்தன்று அல்வாய் சாமணந்தறை ஆலடிப்பிள்ளையார் ஆலயத்தில் லும் மேற்கொள்ளப்பட்டது. மிகுந்த சிரமத்தின் மத்தியில் பெரிய எண்ணிக்கையான நடிகர்களை ஒன்றினைத்து ஒழுங்கமைத்து தான் ஒரு பாத்திரமாகவும் அதே வேளையில் பிற்பாட்டுக்காரராகவும் தொழிற்பட்டு தனது சிறப்பான ஆளுமையோடு நாடகத்தை அரங்கேற்றினார்.

காத்தவராயன் கூத்து

கலாநிதி கலாமணி அவர்கள் சிந்து நடைக் கூத்துபங்கேற்கவும் விரும்பினார். ஒரு முறை சிவராத்திரி அரங்கிலே நாடகம் மேடை ஏற்றுவதாக ஒழுங்கு செய்யப்பட்டது. அண்ணாவியார் கலாபூசனம் வே.சிதம்பரநாதன் அவர்கள் கலாமணி அவர்களிடம் மிகுந்த அண்பு கொண்டவர். அவரை அண்ணாவியராக வைத்து தான் ஒரு மாணவனாக நீர்வேலியிலே அவரது வீடிடிலே நாடகத்தை பழகினார். சிறந்த முறையில் முற்காத்தானாக வேடமிட்டு அரங்கை நிறைத்த காட்சி நெஞ்சில் இன்றுநிழலாடுகின்றது.

ஒரு நாடகப் பட்டறையாக அண்ணா

கலாமணி அண்ணாவுடன் நாடக ஒத்திகையில் கலந்து கொண்டால் அது ஒரு சிறந்த இசை நாடகப் பட்டறையாக அமைந்து விடும். அதில் கலந்து கொள்ளும் எல்லோரும் இசை அனுபவத்தைப் பெறக் கூடிய அளவிற்கு அவரது செயற்பாடுகள் அமையும். நேர முகாமை கூட அவரிடம் நாம் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும். எத்தனையோ வேலைப்பளுக்கள் மத்தியிலும் ஒத்திகையை சரியான நேரத்தில் ஆரம்பித்தல் சரியான நேரத்தில் நிறைவு செய்தல் போன்றவற்றில் மிகக் கண்டிப்பாக இருப்பார். என்னைப் பொறுத்தவரையில் கலாநிதி த. கலாமணி அவர்கள் கடந்த கால இசை நாடக அரங்கிற்கும் தற்கால இசை நாடகத்திற்கும் ஒரு பாலமாக விளங்குகிறார் என்றே கருதுகின்றேன். இசைநாடக பொக்கிஷமான கலாமணி அவர்களிட மிருந்து நாங்களும் எமைத் தொடர்ந்து வருபவர்களும் பெற்றுக் கொள்ள முடியும்.

கலாநிதி தம்பிஜயா கலாமணி பற்றிய சிறுதகவல்கள்

- 01. பெயர் :** தம்பிஜயா கலாமணி
- 02. பிறப்பு :** 12.11.1951
- 03. பிறந்த இடம் :** அல்வாய் தெற்கு
- 04. பெற்றோர் :** சபாபதி தம்பிஜயா, பர்வதம் தம்பிஜயா
- 05. மனைவி :** திருமதி குமீன்ஜேஸ்லிலி கலாமணி
B.A., Dip.in Ed., M.A.(தமிழ்)
- பிள்ளைகள் :**
 : கலாமணி பரணீதரன் (B.A. Psychology)
 : கலாமணி முரளீதரன் (Engineer - civil)
 : கலாமணி மதனாஹரன் (BSC(Hons) in Information Technology Specializing in cyber security)
- மருமக்கள் :**
 : விஷ்ணுவர்த்தினி பரணீதரன் (B.A., Dip in Ed)
 : லக்சனா முரளீதரன் (B.Sc, Dip in Edu)
- 06. கல்வி :**
 : மா/தேவரையாளி இந்துக்கல்லூரி
 யா/நெல்லியடி மத்தி மகா வித்தியாலயம்
 பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம், இலங்கை
 ((B.Sc.(Special Physics))
 யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம், இலங்கை
 (P.G.D.inEdu.)
 University of Wollongong, Australia (Ed.D)
- 07. பட்டங்கள் :**
 : விஞ்ஞான மாணிப்பட்டம்
 பட்டப்பின் கல்விடிப்போமாப் பட்டம்
 கல்வியியற் கலாநிதிப்பட்டம்
- 08. தொழில்/பதவிநிலை :** சட்டத்துறைத்தலைவர்
 பதில்தலைவர்,
 சிரேஷ்ட விரிவரையாளர்
 விரிவரையாளர்
 உதவி விரிவரையாளர்
 பட்டதாரி ஆசிரியர்
 சந்தைப்படுத்துமுத்தியோகத்தர
- 09. அண்ணாவியம் செய்த இசைநாடகங்கள் :** பூத்தம்பி, வாலிவதை, சத்தியவான் சாவித்திரி, பூவீவன்ஸி, கோவலன் கண்ணகி, பவளக்கொடி, ஆத்மலிங்கம், பக்த பிரகலாதா, மார்க்கண்டேயர், கண்ணப்பன், பக்த நந்தனார், கர்வபங்கம், காத்தவன் கருணை, பாரிஜாதம், சதி சுலொசனா, பாஞ்சாலி சபதம்.
- 10. நெறியாள்கை செய்த நவீன நாடகங்கள் :** மானுடம் என்பது புல்லோ, வட்டில் பூச்சி, நூறு பூக்கள் மலரும், சூரியன், விஞ்ஞானதீப், மனுஷா மனுஷா
- 11. நடித்த இசைநாடகங்களும் கதாப்பாத்திரங்களும் :**
பூத்தம்பி (60 மேடைகள்): பூத்தம்பி
 வாலிவதை : இராமன்
 சத்தியவான் சாவித்திரி : சத்தியவான், சாவித்திரி
 பூவீவன்ஸி : நாரதர், முருகன், வேடன், நம்பிராசன்
 கோவலன் கண்ணகி : கோவலன், பாண்டியன்
 பவளக்கொடி : அர்ச்சன், புலந்திரன்
மார்க்கண்டேயர் : மார்க்கண்டேயர்
 கண்ணப்பன் : சிவகோசரியார்
 பக்தநந்தனார் : வேதியர்
 சதி அகல்யா : இலக்குமணன்
 பாஞ்சாலி சபதம் : விதுரர்
- அரிச்சந்திரா :** அரிச்சந்திரன், லோகிதாசன், அயலாத்துப் பிள்ளை
- 12. நடித்த நவீன நாடகங்கள் :**
 விட்டில் பூச்சி, சூரியன், மனுஷா மனுஷா
- 13. நடித்த கூத்துகள் :**
 காத்தவராயன் (சிந்துநடைக் கூத்து) - காத்தான்
 ஒரு பயணத்தின் கதை - பிரதம உரைஞன்.
- 14. குறும்படம்:**
 ஒப்பிலாமணியே (ஒப்பிலாமணிபாக்திரம் பாடல்)
- 15. இறுவட்டுகளில் பதிவு :**
1. இசைநாடகப் பாடல் மெட்டுகள் - திருமறைக் கலாமன்ற வெளியீடு (25 பாடல்கள்)
  2. பூத்தம்பி - இசைநாடகப் பாடல்கள் (பூத்தம்பி) பாரம்பரியக் கலைகள் மேம்பாட்டுக்கழகம்.
  3. பவளக்கொடி - இசைநாடகப் பாடல்கள் (அர்ச்சனன்)
  4. நல்லதங்காள் - இசைநாடகப் பாடல்கள் (நல்லண்ணன்)
  5. ஒரு பயணத்தின் கதை (வட்டக்களாரிக் கூத்து)
- 16. மலராசிரியர் :**
1. “திருவடையாள் 1, 2, 3, 4
  2. அல்வாய் சாமணந்தறை ஆலடிப்பிள்ளையார் கோயில் சித்திரத்தேர் வெள்ளோட்ட மலர்
- 17. பதிப்பாசிரியர் :** ஜீவநதி மாதாந்தச் சஞ்சிகை
- 18. எழுதிய நூல்கள் :**
1. மாற்றம் காணும் கல்வி உலகுடன் இணைதல் (கல்வி)
  2. நாடகள், கணங்கள்... நமதுவாழ்க்கைகள் (சிறுக்கைத்தொகுதி)
  3. பாட்டுத் திறத்தாலே (சிறுக்கைத்தொகுதி)
  4. அம்மாவின் உலகம் (சிறுக்கைத்தொகுதி)
  5. புதிய கண்ணோட்டங்களும் புதிய அர்த்தங்களும் (இலக்கி விமர்சன நூல்)
  6. ஏனிந்தத் தேவாவசர யுத்தம்? (கவிதைத் தொகுதி)
  7. இளையோர் இசைநாடகங்கள் (நாடக நூல்)
  8. விசேட கல்விப்பிரயோகங்கள் - (கல்விக் கட்டுரைகள்)
  9. பூத்தம்பி (நாடக நூல்)
  10. எம்மவர்கள் (கட்டுரைத் தொகுதி)
  11. இலக்கியமும் உளவியலும் (கட்டுரைத் தொகுதி)
  12. தரிசனப் பார்வைகள் (கட்டுரைத் தொகுதி)
  13. தெளிதல் (கட்டுரைத் தொகுதி)
  14. இரா.நடராசனின் “ரோஸ்” பற்றிய மதிப்பீடு (கட்டுரை)
  15. விஞ்ஞானமாக உளவியல் (கட்டுரை)
  16. முன்பள்ளிப்பிள்ளைகளிடத்தே கணித அறிவை விருத்திக்கூட்டுதல்
- 19. பதிப்பித்த நூல்கள் :**
1. வில்லியம் சேக்ஸ்பியரின் “யூலியஸ் சீசர்”
  2. மகாகவி காளிதாசரின் “சாகுந்தல நாடகம்”
  3. சோபோகிளீசின் “அன்றிகனி”
  4. “நதியில் விளையாடி” (60 கவிஞர்களின் கவிதைகள்) -
  5. “ஜீவநதி நேர்காணல்கள்” நேர்காணல்களின் தொகுப்பு) -

உங்கள் லில்லங்களில் நடைபெற
கிருக்கும் மங்களகரமான
நிகழ்வுகளுக்கு...

மதி கலர்ஸ்

தருமண அழைப்பதம்
காட்சியரை

MATHI
COLOURS

WEDDING CARD SHOW ROOM

15/2, Murugesar Lane, Nallur, Jaffna.

T.P: 021 2229285, 077 7222259

இச் சுர்திகை அவ்வாய் கலையகம் வெளியிட்டு உரிமையளர் கலைஞர் து. கணமணி அவர்களால் நடி கவர்ஸ் நிறுவனத்தில் செயிட்டு வெளியிடப்படும்.